

TREŠDIENA, 2008. GADA 21. MAIJS

SĒDI VADA: H.G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Apsveikšana

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, man ir liels prieks apsveikt Meksikas kongresa delegāciju, ko vada senators *Guadarrama* kungs un kas ir ieņēmusi vietas sēžu zāles balkonā. Sirsnīgs sveiciens jums.

(Aplausi)

Delegācija šodien piedalās ES un Meksikas Apvienotās parlamentārās komitejas sestajā sanāksmē. Meksika ir tuva Eiropas Savienības partnere, un šī sanāksme notiek laikā, kas ir nozīmīgs Meksikas un Eiropas Savienības attiecībās. Limas sammits pagājušās nedēļas nogalē parādīja, ka mums ir daudz kopīgu interešu. Man arī bija iespēja runāt ar jūsu prezidentu *Felipe Calderón* kungu.

Apvienotā parlamentārā komiteja šajā pēcpusdienā arī apspriedīs klimata pārmaiņas, tādēļ es esmu pārliecināts, ka jūs ar interesi sekosiet šīs plenārsēdes debatēm. Es novēlu mūsu Meksikas kolēģiem un draugiem veiksmīgu uzturēšanos Strasbūrā.

3. Zinātniskie fakti klimata pārmaiņu jomā: slēdzieni un ieteikumi lēmumu pieņemšanai (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Florenz* kunga starpposma ziņojums (A6-0136/2008) par zinātniskiem faktiem saistībā ar klimata pārmaiņām: slēdzieni un ieteikumi lēmumu pieņemšanai (2008/2001(INI)).

Karl-Heinz Florenz, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs un Padomes priekšsēdētāja kungs, esiet sveicināti Eiropas Parlamentā. Kas mudināja Eiropas Savienību izveidot Pagaidu komiteju saistībā ar klimata pārmaiņām? Tā bija pareizā pieeja iepazīstināt ar vispārējo viedokli, kā mēs, Eiropas Savienība, plānojam risināt šo jautājumu. Ja mēs starptautiskā līmenī gribam palīdzēt nodrošināt, lai šo jautājumu iekļauj darba kārtībā — kā *Stavros Dimas* to veiksmīgi dara Komisijā — mums kā Eiropas Savienības un Eiropas Parlamenta pārstāvjiem ir jāpaziņo, kāda ir mūsu koncepcija; citiem vārdiem sakot, mums ir jāpaziņo, kāda ir mūsu nostāja šajā jautājumā. Galu galā Eiropai ir jāparāda, kā tā risina šo jautājumu un kāda ir tās pieeja, lai mudinātu citas valstis un kontinentus iet vienā virzienā ar Eiropu. Tādēļ ir svarīgi sākt ar šo debašu zinātnisko aspektu, un tieši par to mēs šodien runājam.

Ziņojums nekad nebūs pievilcīgs, ja tiks uzsvērts šis zinātniskais aspekts, jo tādējādi vienkārši tiks aplūkots pašreizējais stāvoklis. Pašreizējā stāvokļa aplūkošana nav tirgošanās: šeit mazliet pielikt, tur mazliet atņemt. Tā ir uzmanības pievēršana faktiem. Mēs esam apkopojuši šos faktus neskaitāmās tematiskās stratēģijās, kuru sagatavošanas laikā mēs uzaicinājām divus Nobela prēmijas laureātus uz Briseli un Strasbūru. Priekšsēdētāja kungs, jūs organizējat lielisku pasākumu un nolasījāt ļoti nozīmīgu runu par klimata pārmaiņām, kas, no mana viedokļa, deva lielu gandarījumu un mudināja mani divkāršot pūles.

Mēs esam noklausījušies daudz pasaules starptautisku struktūru ekspertu viedokļus sanāksmē, ko vadīja labs mans draugs *Guido Sacconi* kungs, kurš ļoti labi tika galā ar savu uzdevumu. Mēs uzaicinājām arī dažus kritiķus, lai gan diemžēl ne visi ieradās, jo viņi negrib, ka viņu kritiskās piezīmes tiktu rūpīgi pārbaudītas starptautiskā līmenī. Kritizēšana uz papīra bez vēlēšanās nodot šo kritiku oficiālai pārbaudei diez vai ir varonīga rīcība. Es būtu atzinīgi novērtējis vismaz viena vai divu tādu kritiķu klātbūtni, kas vēlētos iesaistīties starptautiskās debatēs.

Mēs esam izlasījuši daudz izcilu dokumentu. Tika iesaistīta Klimata pārmaiņu starpvaldību padome (IPCC), un mēs arī apspriedāmies ar Pārtikas un lauksaimniecības organizāciju, Apvienoto Nāciju Organizācijas Vides programmas dokumentiem, Vācijas Federatīvās Republikas klimata pārmaiņu konferences dokumentiem

un daudziem citiem dokumentiem, un tagad mūsu priekšā ir fakti. Šie fakti nav kaujiniecisks dokuments, kā daži no maniem draugiem to palaikam nosaukuši; tas ir ziņojums par stāvokli, kas ir pamats, lai nolemtu, kā mums vajadzētu turpināt darboties nākotnē. Argumenti skaidri parāda, ka pastāv zinātniska vienprātība, kas ļauj mums turpināt darbu. Pastāv vienprātība par to, kā novērtēt antropogēno ietekmi; šis jautājums ir ietverts 3. pantā. Mums ir pietiekama informācija apgalvojumam, ka mērķis ierobežot pasaules vidējo temperatūras kāpumu līdz 2°C virs tā līmeņa, kāds pastāvēja pirms rūpniecības ēras, nākotnē ir svarīgs.

Kas tad mums jā dara nākotnē? Eiropā mums ir jā sakopo enerģija jaunai trešajai rūpniecības revolūcijai, pamatojoties uz trim ilgtspējas pilāriem, proti, produktu ilgtspēju, sociālo dimensiju un, protams, ekonomisko dimensiju. Tas nav slogs, tā ir milzīga iespēja, kas mums turpmāk ir jāattīsta kā mūsu redzējums.

Viena lieta ir skaidra: debates par klimatu ir tikai neliela problēmas daļa. Mums ir jāiesaistās debatēs par ilgtspēju. Realitāte ir tāda, ka tieši 500 gadu laikā mēs esam izšķērdējuši enerģiju, kuras radīšanai bija vajadzīgi miljoniem gadu, un mums nav pilnīgi nekādas atbildes uz jautājumu, kā mūsu bērni un mūsu bērnu bērni spēs attīstīt enerģijas avotus nākotnē.

Rast atbildi ir mūsu lielā iespēja. Mums ir vajadzīga drošība, lai būtu radoši. Akmens laikmets nebeidzās tādēļ, ka mums vairs nebija akmeņu. Es vēlos jums pateikt, ka akmens laikmets laimīgā kārtā beidzās tādēļ, ka mums, politiķiem, bija drošība: drošība saprast nākotni, drošība mūsu bērnu dēļ un drošība mūsu planētas dēļ.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, *Florenz kungs*, arī par jūsu laipnajiem vārdiem priekšsēdētājam. Tas drīzāk ir izņēmums nekā likumsakarība, ka tiek paustas šādas emocijas. Tā kā man šeit ir jābūt objektīvam un neitrālam, es atturēšos akcentēt, ka šeit tiek izteikts ļoti maz uzslavu, jo īpaši no politiskajiem domubiedriem. Tādēļ tas, kas notika šorīt, bija vērā ņemams notikums!

Janez Podobnik, Padomes priekšsēdētājs. – (SL) Priekšsēdētāja kungs, *Florenz kungs*, dāmas un kungi, tagad ir pieejami pierādījumi, ka arī cilvēks ir atbildīgs par klimata sistēmas lielajām pārmaiņām un ka šīm pārmaiņām jau ir bijusi negatīva ietekme uz dabu un cilvēku sabiedrību. Ir arī skaidrs, ka, ja mēs nerīkosimies nekavējoties un ievērojami nesamazināsim siltumnīcefekta gāzu emisijas, šajā gadsimtā globālā temperatūra turpinās paaugstināties, kas izraisīs vispārējus postījumus un apgrūtinājumus.

Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (ICCP) Ceturtajā novērtējuma ziņojumā, kas izdots Spānijā 2007. gada novembrī ir sniegts līdz šim vispilnīgākais un ticamākais klimata pārmaiņu zinātniskais novērtējums. Šajā ziņojumā ir apgalvots, ka nav nekādu šaubu par to, ka klimata sistēma uzsilst un ka pasaules vidējās gaisa temperatūras kāpumu pēdējo piecdesmit gadu laikā visticamāk ir izraisījusi antropogēnās siltumnīcefekta gāzu koncentrācijas.

Novērtējuma ziņojumi par stāvokli, ko IPCC ir publicējusi kopš 1990. gada, parāda, ka zinātne par klimata pārmaiņām un to sekām dažu pēdējo gadu laikā ir ievērojami progresējusi. To var izskaidrot ar virkni faktoru: aizvien vairāk liecībām par zināmajām klimata pārmaiņām, zinātnieku nopietno darbu un zinātnisko atklājumu veiksmīgāku izplatīšanu.

Kā apgalvots *Florenz kunga* starpposma ziņojumā, kurā, mūsaprāt, sniegti daži ļoti svarīgi jauni formulējumi attiecībā uz aprakstītajām mums zināmajām pašreizējām problēmām, stāvoklis ir pietiekami nopietns, lai garantētu tūlītēju tādas politikas izstrādi un īstenošanu, kas veicinās siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu. Kā mēs visi zinām, tas ir izejss, kādēļ Eiropas valstu un valdību vadītāji pagājušā gada martā nolēma nosūtīt starptautiskajai kopienai apņēmīgu vēsti, kurā pausta apņēmība samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Eiropas Savienība ir nolēmusi izpildīt šo apņemšanos ar integrētu pieeju politikai klimata un enerģētikas jomā. Tā arī vēltis īpašu uzmanību energoefektivitātei, atjaunīgajiem enerģijas avotiem, biodegvielai, oglekļa dioksīda uztveršanai un uzglabāšanai un kopumā pārejai uz ekonomiku ar zema oglekļa satura emisiju.

Es gribētu arī jums atgādināt, dāmas un kungi, Eiropas Padomes jaunākos lēmumus. Kā es jau minēju, pagājušajā gadā Eiropas Savienība pieņēma apņēmīgas un plaša mēroga saistības attiecībā uz politiku klimata un enerģētikas jomā. Tagad, 2008. gadā, ir laiks rīcībai.

Klimata pārmaiņu konferencē, kas notika pagājušā gada decembrī Bali, tika panākts nozīmīgs sasniegums, proti, tika uzsākts starptautisku sarunu process gan ar attīstītām, gan jaunattīstības valstīm. Šis process ir izklāstīts Bali Rīcības plānā. Eiropas Savienība ir nolēmusi arī turpmāk īstenot savu vadošo starptautisko

lomu klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā un rosināt ANO Konvencijas sarunas, jo īpaši šī gada nākamajā sesijā Poznaņā. Sarunu mērķis ir Kopenhāgenā 2009. gadā panākt vērienīgu, globālu un integrētu vienošanos attiecībā uz klimata pārmaiņām periodam pēc 2012. gada atbilstoši Eiropas Savienības mērķim, ka globālā temperatūra nedrīkst paaugstināties par vairāk nekā diviem grādiem. Arī Eiropas Savienība dos lielu ieguldījumu šī mērķa sasniegšanā, ja īstēnos tos uzdevumus, kas izvirzīti Eiropadomes 2007. gada pavasara sanāksmē.

Galvenais uzdevums ir nodrošināt to, lai pāreja uz drošu un ilgtspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa satura emisiju tiktu veikta saskaņā ar Eiropas Savienības ilgtspējīgu attīstību, tās konkurētspēju, drošu energoapgādi, pārtikas nekaitīguma nodrošināšanu un veselīgām un ilgtspējīgām valsts finansēm.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, paldies par mums doto iespēju šodien apspriest Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām starpposma ziņojumu, ar ko iepazīstināja Florenz kungs. Es viņu apsveicu ar viņa izcilo darbu.

Ziņojumā ir apstiprināts Eiropas Parlamenta atbalsts vērienīgajai Kopienas politikai klimata pārmaiņu ierobežošanas jomā. Ļaujiet man izmantot šo izdevību, priekšsēdētāja kungs, lai pateiktos visiem Eiropas Parlamenta deputātiem par pastāvīgo atbalstu un svarīgo ieguldījumu mūsu klimata politikas sekmēšanā, sabiedrības izpratnes veicināšanā un citu valstu parlamenta deputātu informēšanā. Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlētos atzīmēt, ka jūs esat veicis nozīmīgu darbu ES klimata pārmaiņu politikas veicināšanā. Es esmu pārliecināts, ka jūs un Eiropas Parlamenta deputāti turpinās strādāt ar tādu pašu apņēmību, lai divos īsajos mums priekšā stāvošajos gados mēs varētu līdz 2009. gada beigām panākt vienošanos Kopenhāgenā. Tādējādi mēs varēsim efektīvi cīnīties ar šiem milzīgajiem draudiem mūsu planētai. Gan ES, kur diskusijas par klimata un enerģētikas jautājumu paketes pasākumiem kļūst intensīvākas, gan starptautiskajās sarunās mums ir jāapkopo visi resursi un jāsadarbojas pēc iespējas labāk. Mums ir jāizmanto ES iniciatora loma, paturot prātā Kopenhāgenas konferenci 2009. gada decembrī.

Divi Bali pieņemtie faktori mums ir palīdzējuši nonākt pie svarīgiem lēmumiem: Eiropas kā pasaules līdera klimata pārmaiņu ierobežošanā pozīcija un Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) zinātniskie slēdzieni. Pateicoties šiem slēdzieniem, daudzi pasaules vadītāji ir akceptējuši to, ka patiešām ir steidzami jāsaņemti kādi pasākumi. Šie zinātniskie ziņojumi tagad ir ļāvuši pilsoņiem un politiskajiem vadītājiem, ieskaitot parlamenta deputātus dažādās valstīs, labāk saprast problēmas apjomus un nopietnās briesmas, ar kurām mēs sastapsimies, ja neiejausimies, lai apturētu klimata pārmaiņas. Es domāju, ka gandrīz visi mēs piekritām tam, ka zinātniski patiešām ir pierādīts, ka ir nepieciešami steidzami, drosmīgi pasākumi, lai apkarotu klimata pārmaiņas. Šie pasākumi ir apkopoti mums priekšā esošajā starpposma ziņojumā. Šajā ziņojumā skaidrāk nekā jebkad ir izteikts IPCC un citu avotu sagatavotais zinātniskais vēstījums 2007. gadā.

Zinātniskās debātes par laika apstākļu un klimata pārmaiņām, ko ir izraisījuši cilvēku darbība, ir ilgusi gadiem ilgi skepticisma dēļ, kas ir aizkavējis izšķirošo pasākumu veikšanu. Tagad debātes ir beigušās. Tas nenozīmē, ka visi jautājumi ir atbildēti vai ka mēs esam sapratuši katru detaļu; taču mēs tagad zinām pietiekami daudz, lai secinātu, ka strauja vērienīgu pasākumu pieņemšana ir mūsu interesēs enerģijas drošības ziņā, kā arī ekonomikas, vides un sociālajā ziņā. Mēs ne tikai nevaram atļauties gaidīt, bet vēl ļaunāk — mums atvēlētais laiks ir ļoti ierobežots. Mums ir jāierobežo globālā sasilšana līdz 2°C — tas ir sliekšnis, virs kura mēs zaudējam spēju ierobežot vai mainīt sasilsanas ietekmi uz vidi; pretējā gadījumā siltumnīcefekta gāzu emisijas nākamajos 10–15 gados sasniegs visaugstāko līmeni.

Ilgttermiņā, kas būs laba izdevība 2°C nepārsniegšanai, globālās emisijas līdz 2050. gadam ir jāsamazina par 50 %, salīdzinot ar 1990. gadu. Lai to sasniegtu, ir nepieciešamas radikālas pārmaiņas enerģijas ražošanas un izmantošanas veidā. Visā pasaulē ir jānotiek pārejai uz zema CO₂ satura ekonomiku, un mazas, bet svarīgas pārmaiņas ir nepieciešamas daudzos mūsu ikdienas dzīves aspektos. Mums ir vajadzīga zaļā revolūcija.

IPCC ziņojumi ir skaidri parādījuši, ka pat ar vērienīgiem emisiju samazināšanas pasākumiem dažas nopietnas klimata pārmaiņu ietekmes ir, iespējams, neizbēgamas. Tāpēc starptautiskajai kopienai ir jābūt gatavai tās risināt. Šī chemesla dēļ būs nepieciešams atbalsts, sevišķi visneaizsargātākajām jaunattīstības valstīm, kas saskarsies ar visnopietnākajām problēmām.

Tagad es pievērsīšos ANO sarunām. Mēs zinām, ka mūsu rīcībā ir maz laika, tāpēc mūsu primārā prioritāte ir panākt vienošanos Kopenhāgenā 2009. gadā. Saturīga un visaptveroša līguma parakstīšana, kas apmierinās vērienīgo zinātnisko slēdzienu izvirzītos mērķus, ir krietni liels izaicinājums. Mūsu uzdevums, kas prasīs milzīgas pūles, ir mūsu starptautisko partneru pārliecināšana parakstīt tālejošo nolīgumu ES tāpēc ir jāpaliek uzticīgi savai līdz šim veiksmīgajai stratēģijai. Tas nozīmē, ka mums ir jāsasniedz pozitīvi rezultāti mājās

un jāparāda saviem starptautiskajiem partneriem ārzemēs, ka vērienīgu pasākumu pieņemšana nav pretrunā nedz viņu interesēm, nedz arī tā kavē viņu ekonomisko attīstību.

Viena no problēmām būs nodrošināt attīstīto valstu dalību centienos samazināt emisijas līdz līmenim, kas atbilst 2°C mērķim. Tas nozīmē šo valstu emisiju 25–40 % samazināšanu līdz 2020. gadam, salīdzinot ar 1990. gada līmeni. Es nerunāšu aplinkus. Mēs aicinām Amerikas Savienotās Valstis apzināties šo izaicinājumu; tām ir jāveicina, nevis jākavē progress. Kā jūs būsit sapratis no savas nesenās vizītes Amerikas Savienotajās Valstīs, tur notiekošās diskusijas ir sākušas attīstīties pareizajā virzienā, taču acīm redzami mēs no tām joprojām ceram sagaidīt daudz ko vairāk.

Mums ir jāstrādā gan ar attīstītajām valstīm, gan arī ar jaunattīstības valstīm, īpaši ar progresīvākajām, lai panāktu to mērķtiecīgu apņemšanos samazināt emisijas. Pastāv daudz iespēju emisiju samazināšanai; tās ir saistītas ar nozīmīgiem papildu labumiem enerģijas nodrošināšanai, cilvēku veselībai un attīstībai kopumā. Šajā virzienā ir jānodrošina pasākumi, un tie ir jāatbalsta gaidāmajā 2009. gada līgumā. Arī šajā sakarībā es ticu, ka lietas virzās pareizajā gultnē. Ir paaugstināta izpratne par vajadzību spert soļus, lai ierobežotu klimata pārmaiņas. Vienlaikus kļūst saskatāmi arī papildu labumi vai nu saistībā ar enerģijas, cilvēku veselības, vai ekonomiskās attīstības nodrošināšanu, kas būs ne tikai nodrošināti, bet, iespējams, arī iegūs no šiem labumiem.

Nesenā Komisijas pārstāvju vizīte Ķīnā apstiprināja, ka mūsu ķīniešu kolēģi pilnībā apzinās savus aktuālos pienākumus iekšējo pasākumu veikšanā. Viņi to jau ir sākuši darīt un ir apņēmušies savus centienus turpināt. Mums viņi ir jāatbalsta divpusēji un daudzpusēji. Mums būs daudz iespēju turpmākajos mēnešos un nākamajā gadā paziņot savu vēstījumu. Piemēram, būs G8 konference un G8+5, kurās Japānas prezidentūra pievērsīsies klimata pārmaiņām. Turpmākās iespējas būs saistībā ar ANO aizbildnībā esošo iniciatīvu pasaules vadošajām valstīm un ES dažādajām divpusējām sadarbības programmām klimata pārmaiņu jomā. Mēs izmantosim visas šīs iespējas. Mēs pārliecināsim savus partnerus, ka ir jāveic steidzami pasākumi un ka ir jāizstrādā saprātīga, dzīvotspējīga politika attiecībā uz enerģiju un klimata pārmaiņām. Savos centienos mums ir sistemātiski jāakcentē zinātniskie slēdzieni, kas pamato mūsu rīcību; mums ir jāturpina atsaukties uz bezdarbības un neadekvātu pasākumu sekām.

Kā mēs zinām, kopējam redzējumam ir jābūt sarunu tematam Bali stratēģijas kontekstā. Ir ļoti svarīgi redzējumu pārrunāt, pamatojoties uz mūsu rīcībā esošajiem autoritatīvajiem zinātniskajiem uzskatiem. Mums ir jāuzstāj, lai sarunas risinātos, ņemot vērā zinātniskos slēdzienus. Es esmu pārliecināts, ka jums kopā ir tik pat svarīga loma kā Komisijai, lai paziņotu šo izšķirošo vēsti mūsu partneriem, pilsoņiem un viņu parlamenta pārstāvjiem.

Joseph Daul, *PPE-DE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, es atvainojos, ka nokavēju, taču es centos braukt ar mazāku ātrumu, lai aizsargātu klimatu.

Mūsu galvenās debates šodien attiecas uz zinātniskajiem datiem par klimata pārmaiņām. Vispirms es vēlos pateikties savam kolēģim *Karl-Heinz Florenz* kungam par viņa izcilo darbu un viņa pastāvīgo ieguldījumu šajā jautājumā.

Dāmas un kungi, zinātniskā informācija par klimata pārmaiņām tagad ir vispārārstāta. Saskaņā ar ekspertu vairākuma viedokli šajā jautājumā mēs vairs ilgāk nevaram šaubīties par faktu, ka globālā sasilšana tagad ir realitāte un ka tā lielākoties notiek cilvēka darbību dēļ. Daži atšķirīgu uzskatu cilvēki apšaubā šīs parādības realitāti, nepiedāvājot nekādus patiesus pierādījumus. Mūsu Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām starpposma ziņojums ir pirmā posms procesā, kas vedīs pie risinājumu meklējumiem.

Gandrīz visi mēs piekrītam, ka temperatūras kāpums pasaulē ir jāierobežo līdz 2°C virs tā līmeņa, kāds pastāvēja pirms rūpniecības ēras, un jāpatur prātā, ka īstenībā mums vajadzētu tiekties pēc kāpuma, kas ir mazāks par diviem grādiem. Taču debates par klimata pārmaiņām nevar uzkurināt līdz statistiskām cīņām. Kad mēs runājam par klimatu, mēs pieminam arktiskā ledus kušanu, pārtuksnešošanos, globālo sasilšanu, dzīvnieku sugu pārvietošanos un īpaši cilvēku pārvietošanos, kurai varētu būt katastrofālas sekas.

Šī ir milzīga problēma cilvēcei kopumā. Reģioni, kuri cietīs visvairāk, būs nabadzīgākās Āfrikas, Āzijas un Centrālās un Latīņamerikas valstis, kurās ir paredzama migrācija apkārtējās vides apstākļu dēļ. Sākoties ekstrēmiem klimatiskiem apstākļiem, parādīsies jauna veida bēgļi. Tie vairs nebūs politiskie bēgļi vai ekonomiskie migranti; tie būs klimata bēgļi. Pastāv arī pārtikas krīzes risks, jo būs mazāk kultivējamās zemes. Kad dzeramā ūdens krājumi kļūs aizvien nepietiekamāki, pastiprināsies spriedze, un var izcelties kari cīņā par resursu pārvaldību.

Mums šai sakarā ir milzīga atbildība. Tas vairs nav jautājums par klimata pārmaiņu parādības apspriešanu, bet gan par to, lai mēs visi kopā strādātu risinājumu meklējumos un to īstenošanā. Par dokumentu kopumu,

kurā noteikti pasākumi klimata un atjaunīgās enerģijas jomā, ko Komisija iesniedza janvārī, tagad diskutē arī Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā: emisijas kvotu tirdzniecības sistēma, klimata jautājumu kopīga risināšana, oglekļa uztveršana un uzglabāšana un atjaunīgās enerģijas.

Šajās diskusijās ir plaši iesaistījušies mūsu PPE-DE grupas locekļi šajās komitejās un PPE grupa kopumā. Mēs ceram, ka būs vēl daudz šādu debāšu un esam apņēmušies strādāt kopā, lai atrastu kompromisu pirmajā lasījumā. Ir svarīgi, lai Eiropas Parlaments un Padome panāktu vienošanos pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām.

Dāmas un kungi, Eiropas Savienība attiecībās ar tās starptautiskajiem partneriem ir uzņēmusies vadošo lomu pasaulē cīņā pret klimata pārmaiņām, un tai šī loma ir jā saglabā. Ja mēs savu lomu neuztversim ar atbildību un nemudināsim ASV un citas valstis, kā jūs, komisāra kungs, teicāt, piemēram, Ķīnu un Indiju mums pievienoties cīņā pret klimata pārmaiņām, tad kurš gan cits to vēl darīs?

Eiropai ir jābūt vienotai un pilnībā gatavai pasaules konferencei Poznaņā 2008. gada decembrī, kurā izstrādās līgumu, ko mēs ceram parakstīt Kopenhāgenā 2009. gada decembrī. Klimata pārmaiņas ir visas pasaules problēma, bet Eiropa ir spēks, kas var pārliecināt savus partnerus pievienoties šajā cīņā, un mums ir jā sagatavojas mūsu bērnu un mazbērnu nākotnes nodrošināšanai.

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Sociālistu grupa ierosināja, ka ir jāizveido Pagaidu komiteja saistībā ar klimata pārmaiņām, un, iesniedzot šo priekšlikumu apspriešanai, mēs bijām vairāk nekā jebkad pārliecināti, ka ir pienācis Eiropas un arī starptautiskās politikas izšķirošais posms, jo tas, ko mēs sagaidām no šīs komitejas, ir Herkulesa cienīgs uzdevums ne tikai šeit Parlamentā.

Jautājumi, pie kuriem komiteja strādā — tas noteikti ir jāpasaka — ir milzu uzdevums: uzdevums, kā mēs Vācijā sakām, visam gadsimtam. Patiešām tie ir jautājumi, kas ir jāatrisina šajā gadsimtā, jo, ja mēs tā neizdarīsim, nākamajām paaudzēm daudz kas būs neatgriezeniski zaudēts. Tādēļ es atzinīgi vērtēju faktu, ka šīs debātes ir atklājušas lielā vairākuma vienprātību Parlamenta deputātu starpā par to, ka mums ir jāpieliek milzīgas pūles, lai uzveiktu pretim stāvošos izaicinājumus.

Tāpēc es gribētu pievienoties izteiktajai pateicībai *Karl-Heinz Florenz* kungam, kurš, būdams citas parlamentārās grupas loceklis, bija referents ziņojumam, kura saturu mēs, Sociālistu grupa, varam droši apstiprināt. Es esmu arī priecīgs, ka *Karl-Heinz Florenz* kungs un mans kolēģis *Guido Sacconi* kungs šajā Parlamentā kopīgi vada komiteju, kas, manā skatījumā, ir laba zīme tam, ka mēs varam sasniegt rezultātu, kas pamatots uz vienprātību. Pietiks runāt par vienprātību: jautājums, kas, manuprāt, neapšaubāmi tiks izvirzīts, ir par to, vai mēs joprojām spēsim sastrādāties kopā tad, kad būs jārisina būtiski jautājumi par politikas virziena akceptēšanu un kad sāksim risināt atsevišķus punktus.

Tādēļ es gribētu uzsvērt divus vai trīs krasus pavērsienus, pie kuriem būs jāstrādā. Es negribu detalizēti iedziļināties starpposma ziņojumā, kas pēc manām domām ir izcils; es vienkārši vērsīšu jūsu uzmanību uz kādu piemēru. Pirms dažiem gadiem mēs visi bijām ļoti sajūsmīnāti, sakot, ka ar CO₂ emisiju samazināšanu mēs vēlamies attālināties no naftas un virzīties uz atjaunīgajiem resursiem. Mēs teicām, ka biodeģviela ir atbilde, bet neviens tajā laikā neaptvēra, ka masveida aramzemes izmantošana enerģijas kultūru audzēšanai varētu novest pie lauksaimniecībā izmantojamās zemes trūkuma pārtikas audzēšanai.

Kad pirms dažiem gadiem Meksikā izcēlās dumpis, jo kukurūzas milti pēkšņi vairs nebija pieejami vai cenas bija dramatiski pieaugušas, mēs — vai vismaz es — uzreiz neieraudzījām kopsakarību. Šodien mēs zinām, ka mums ir jārisina enerģijas un klimata problēmas, taču ir jācīnās arī pret badu pasaulē. Mums ir jā saskaņo šie divi aspekti, un šī ir tikai viena maza pazīme tam, ka mēs saskaramies ar starpdisciplināru uzdevumu, kas prasīs, lai mēs uzskatāmi parādām krietni lielu apņēmību, arī apņēmību panākt kompromisus, un ne tikai šajos aspektos.

Eiropa ir rūpnieciskais kontinents. Rūpnieciskās struktūras, kas tika nodibinātas 50 vai 60 gadu laikā, ir atbildīgas par mūsu klimatam nodarīto postījumu. Mums ir nepieciešamas politikas kuras izmaiņas, taču mums visiem ir jāapzinās, kas rūpnieciskās struktūras, kas tika nodibinātas 50 vai 60 gadu laikā, nevar ar parlamentāru lēmumu izmainīt divās nedēļās. Tam ir arī vajadzīgs laiks, tāpēc mums vajadzēs sabalansēt šos ļoti vērienīgos mērķus, kurus mēs paši šeit izvirzām.

Komisāram *Dimas* kungam ir taisnība; mēs nevaram zaudēt laiku. No vienas puses, mums ir jā sabalansē šie vērienīgie mērķi un, no otras puses, jā raugās, kas ir izpildāms politikas kursa maiņas ziņā. Abi šie aspekti ir izšķiroši svarīgi, un abiem ir vajadzīga racionāla pieeja, kas virzīs uz kompromisu. Tādēļ es atzinīgi vērtēju

to, ka Francijas prezidentūra ir gatava pamēģināt iegūt rezultātu līdz gada beigām. Ja mums Padomē būs tāda pati gatavība rast kompromisus un tāda pati apņēmība, kāda ir vērojama šeit Parlamentā, tad tas man būs pamats optimismam. Taču, ja mēs Padomē redzēsim to pašu taktisko labākas pozīcijas iegūšanas politiku, ko mēs vienmēr redzam šajā iestādē, mēs zaudēsim laiku.

Man ir iespaids, ka gan Parlaments, gan arī Komisija ir gatavi rīcībai. Ja mums būs tāda pati gatavība arī Padomē un ja visas trīs Eiropas iestādes sastrādāsies kopā, tad pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām mēs varam sasniegt to, ko teica *Daul* kungs: proti, darīt zināmu sabiedrībai, ka valstu un valdību vadītāji piekrit vispārējiem politikas pamatprincipiem un Eiropas Parlaments izstrādās darbu visos sīkumos. Šī ir ierasta darba dalīšana, pēc kuras rezultāts faktiski vispēdīgi top redzams.

(Aplausi)

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. Priekšsēdētāja kungs, ja mūsu Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām starpposma ziņojumā nav izdarīts nekas vairāk, kā konstatēts acīmredzams, tas nemaz nav slikti. Jo tajā melns uz balta ir apstiprināts tas, ko vairums no mums jau kādu laiku esam atzinuši. Zinātne par klimata pārmaiņām ir neapstrīdama. Mūžīgais sasalums un aisbergi kūst, jūru līmenis un temperatūra paaugstinās galvenokārt cilvēka darbības dēļ. Nerīkošanās šobrīd nozīmē to, ka cilvēce traucas pretim kritiskajai robežai, no kuras vairs nav atgriešanās.

Termiņus klimata politikai nav noteikusi ne Eiropas Savienība, ne arī pasaules kopiena: tos ir noteikusi daba. Un būtība ir šāda — neskatoties uz Kioto Protokolā noteiktajām saistībām — globālās siltumnīcefekta gāzu emisijas pieaug straujāk nekā jebkad iepriekš, kopš 1990. gada pieaugums ir viena ceturtdaļa. Daži zinātnieki apgalvo, ka CO₂ koncentrācija jau ir pārāk liela. Visi piekrīt, ka mums dotā iespēja nostabilizēt emisijas un ierobežot temperatūras kāpumu līdz diviem grādiem virs tā līmeņa, kāds pastāvēja pirms rūpniecības ēras, septiņu gadu laikā beigsies.

Demokrātijas valstis virza krīzes vadība. Nopietnas problēmas parasti netiek risinātas, tās risina tikai tad, kad tās ir jāatrisina, un kā *Karl-Heinz Florenz* kungs norāda šajā lieliskajā ziņojumā, mums ir jāsamazina siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijas nevis par 20 %, bet pēc iespējas tuvāk 40 % atkarībā no tā, kādu vienošanos būs iespējams panākt ar trešajām valstīm Kopenhāgenas sarunās nākamajā gadā.

Ir pozitīvas zīmes no lielajiem piesārņotājiem, Ķīnas un ASV.

Pekina izrādījusi jaunu vēlmi risināt sarunas ANO sammitā Bali, un visi trīs ASV prezidenta kandidāti ir uzņēmušies saistības risināt klimata pārmaiņu problēmas. Tā kā mums trūkst papildu pierādījumi, mums ir jāapstiprina Komisijas klimata pārmaiņu jautājumu pakete ar tiem resursiem, kas ir mūsu rīcībā, un es apsveicu darbu, ko mani kolēģi *Lena Ek*, *Chris Davis* un *Vittorio Prodi* ir paveikuši šajā jomā.

Mums ir arī jādubulto pūliņi, lai veicinātu tīras enerģijas ieguvu — un iedvesmojoši ir tas, ka: mēs zinām, kā to darīt. Ražojot enerģiju no tuksneša saules kā papildinājumu Eiropas atjaunīgās enerģijas avotiem, CO₂ emisiju samazināšanu varētu paātrināt vienā mirklī. Patiešām, ar satelītu veiktie pētījumi Vācijas Kosmosa Centrā ir parādījuši, ka, izmantojot mazāk kā 0,3 % tuksneša teritorijas Vidējos Austrumos un Ziemeļāfrikā, var ražot pietiekama augstsprieguma elektrību, lai nodrošinātu pašreizējo un nākotnes pieprasījumu pēc elektrības Eiropā, Vidējos Austrumos un Ziemeļāfrikā. Tā nav raķešu zinātne. Kalifornijā to dara jau 20 gadus. Pašlaik Spānijā un Marokā tiek būvētas rūpnīcas, lai darītu to pašu.

Ja mēs spētu apvienot sparus un apņēmību, drosmi un izturību, mēs varētu pārorientēties no naftas uz sauli, vienlaikus nodrošinot darba vietas, dzeramo ūdeni un labāku infrastruktūru tiem, kas iznes klimata pārmaiņu galveno smagumu. Mēs varētu ierobežot klimata pārmaiņas, neizslēdzot gaismu.

Lai mēs sasniegtu savu mērķi, mums jāpierāda savi vārdi ar darbiem, proti, līdzekļi jāiegulda solāri termiskās augstsprieguma enerģijas ražošanā un politiskais kapitāls — cilvēku attiecībās Vidusjūras reģionā. Mēs nespējam atrast labāku bruņojumu par šo, ko izmantot sarunās ar ANO, lai panāktu laikmeta prasībām atbilstošu starptautisku vienošanos Kopenhāgenā.

(Aplausi)

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikt pateicību *Karl-Heinz Florenz* kungam par ļoti labu sadarbību Pagaidu komitejā saistībā ar klimata pārmaiņām. Izlasot *Florenz* kunga ziņojumu par „pašreizējo stāvokli Eiropas Parlamenta debatēs par klimata politiku”, mēs varētu secināt, ka šeit, Eiropas Parlamentā, valda brīnišķīgs „klimats” Parlamenta deputātu starpā, ja vien — līdzīgi kā to dara

Beagle Boys slavenajās animācijas filmās, kuras mēs vāciski saucam par „tankugrāvējiem” — šajā pašā vietā un laikā netiktu īstenota pavisam atšķirīga darba kārtība.

Diemžēl paralēli Pagaidu komitejai saistībā ar klimata pārmaiņām pie klimata politikas strādā arī citās Eiropas Parlamenta komitejās: Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā un Attīstības komitejā. Šajās komitejās mūsu kolēģi bieži vien nonāk pie ļoti atšķirīgiem rezultātiem; viņi nesecina, ka mēs esam „zaļās” revolūcijas, otrās vai trešās rūpniecības revolūcijas rītausmā.

Aplūkosim strīdīgās debates par regulu par vieglo automobiļu CO₂ emisijām kā tikai vienu piemēru. Tam, ko šobrīd šajā sakarā ierosina Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas referents *Langen* kungs, nav nekā kopīga ar vērienīgo klimata politiku vai to, ko mēs prasām no Eiropas automobiļu rūpniecības — garantēt energodrošību, izmantojot efektīvas tehnoloģijas. Šis vērienīgais jaunais sākums, par ko cīnās *Dimas* kungs, pēdējā pusotra gada laikā Eiropas Parlamentā pastāvīgi ir ticis bloķēts ar dažādu balsu pārsvaru.

Es gribētu zināt, kas ir noticis ar plašo debašu par klimatu garu šajās strīdīgajās debatēs par automašīnām. Tā nav mana grupa, kas bremzē debates; debates bremzē visas pārējās Parlamenta grupas.

Ļaujiet man pateikt vēl vienu lietu: emisiju tirdzniecība būs svarīgs jautājums Poznaņā un Kopenhāgenā. Komisijai jānodrošina, lai mēs Eiropā panāktu samazinājumu par 20 %. Tas bija priekšlikums, ko izteica *Angela Merkel* kundze laikā, kad Vācija bija Padomes prezidentvalsts, un tomēr tiklīdz Komisija iesniedza savu priekšlikumu emisiju tirdzniecībai, deputāti atkal metās darboties kā Eiropas rūpniecības lobiju parlamentārā roka, kā rezultātā sarunas bija vērstas nevis uz vērienīgo samazināšanas mērķu sasniegšanu, bet gan uz atbrīvojumu panākšanu, pat pirms tika izstrādāti noteikumi.

Florenz kunga ziņojums ir labs ziņojums. Taču tas ir fakts, ka tam, par ko mēs šodien balsojam, nav nekā kopīga ar realitāti Eiropas Parlamenta klimata politikas jomā.

Liam Aylward, *UEN grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlētos pievienoties apsveikumiem *Florenz* kungam un pateikt, kā mums ir paveicies, ka mums ir tik spējīgs cilvēks, kas vada šīs debates, un apsveikt viņu ar to, ko viņš ir paveicis līdz šim. Mūs šajā iestādē bieži apsūdz par to, ka mēs neesam kontaktā ar saviem cilvēkiem, bet šajā gadījumā ES strādā savu pilsoņu labā. Tā nav sakritība, ka 95 % Eiropas iedzīvotāju uzskata, ka ir svarīgi aizsargāt mūsu vidi. Vairāk nekā divas trešdaļas uzskata, ka klimata pārmaiņu politika ir jāierosina Eiropas līmenī.

Mana valsts, kas ir maza sala, nevar atrisināt vai uzņemt klimata pārmaiņu risināšanu viena, tāpat kā viena to nevar izdarīt neviens cits valsts. Reformu līgumā, kas pašreiz ir ļoti ievērojams debašu temats manā valstī, Eiropas Savienība ir ieskicējusi pasākumus, ar kuru palīdzību visas 27 dalībvalstis kopīgi ierobežos klimata pārmaiņas. Eiropas Savienība konstruktīvi sekmēja ANO vienošanās panākšanu Bali pagājušā gada decembrī, un šobrīd visas puses atzīst steidzamas rīcības nepieciešamību.

Mums ir jāpieņem grūtības, ar kurām saskaramies; šobrīd zinātniskie pierādījumi ir ļoti pamatoti. Klimata pārmaiņas ir nopietns globāls drauds. Par tām mums nāksies dārgi maksāt. Vai mēs patiešām esam gatavi upurēt ne tikai savu klimatu un planētu, bet arī savu ekonomiku? Turpmāka bezdarbība beigu beigās mums izmaksās līdz vienai piektdaļai no gada iekšzemes kopprodukta, bet reāla darbība nozīmētu izlietot 1 %.

Vai mēs arī esam gatavi labprātīgi novest mūsu klimatu līdz punktam, no kura vairs nav atgriešanās? Jau tagad zinātnieki mūs informē, ka pēdējā desmitgade ir bijusi siltākā reģistrētā desmitgade un ka 2007. gads bija viens no 10 siltākajiem gadiem. Neaizmirsīsim savus ieguvumus un mērķus Bali. Mums ir jāturpina izstrādāt vienota risinājuma stratēģija attiecībā uz klimata pārmaiņu draudiem, nodrošinot, lai tās pamatā būtu dalībvalsts elastīgums.

Jens Holm, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (SV) Šī ziņojuma saturs ir pareizs, bet es būtu vēlējies tajā redzēt vairāk konkrētu pasākumu, lai stātos pretī klimata pārmaiņām. Neraugoties uz to, GUE/NGL grupa atbalsta šo ziņojumu.

Ziņojumā ir norādīts, ka globālās emisijas laikā no 1970. gada līdz 2004. gadam ir palielinājušās par 70 %, ka pēdējā desmitgade ir bijusi visu laiku vissiltākā desmitgade un ka mēs pašlaik saskaramies ar vairākiem kritiskiem momentiem, piemēram, Grenlandes ledāju virsmas kušanu. Tāpēc mēs prasām ES emisiju samazināšanu par 60–80 % līdz 2050. gadam. Mēs prasām klimata marķējumu plaša patēriņa produktiem un pasākumus, lai apkarotu ievērojamo emisiju līmeni, ko rada ES, importējot preces no citām valstīm. Mēs arī prasām mainīt dzīvesveida standartus.

Tas ir pilnīgi pareizi, bet mums ir arī jādara kaut kas, lai atvieglotu cilvēku dzīvi klimatam draudzīgā veidā. Piemēram, mums jāēd mazāk gaļas, un mums mazāk jāizmanto automašīnas un lidmašīnas. Diemžēl ES subsidē gaļas rūpniecību milzīgos apmēros. Tāpat ES subsidē autoceļu būvi, kas tikai izraisa automašīnu palielinātu izmantošanu. Mūsu līdzekļi, lai cīnītos pret lidošanu, arī ir tālu no vēlamajiem. Ja mēs, politiķi, neradām ilgtspējīgas sistēmas, cilvēki mums nevar uzticēties, kad mudinām viņus mainīt dzīvesveidu.

Kā jau es teicu, mums ir jāiet tālāk. Mums ir jāizstrādā konkrētāki pasākumi, lai panāktu pārmaiņas, un mums ir jāizvirza augstāki emisiju samazināšanas mērķi. Mums arī jābūt paškritiskiem un jāapšaubā tā ekonomiskā kārtība, kas dominē ES. Galu galā ES ir apņēmusies veicināt iekšējā tirgus izveidošanu un pastāvīgu izaugsmi. Bet tas tikai izraisa intensīvāku transporta izmantošanu, un šāda politika nav ilgtspējīga.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Vispirms es vēlos pateikties referentam *Florenz* kungam par vispusīgo starpposma ziņojumu. Tas ir labi, ka šajā ziņojumā ir apkopota atbilstīga zinātniska informācija par klimata pārmaiņām. Vēlāk tā var noderēt Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām galīgajā ziņojumā. Man nav ko piebilst ziņojuma saturam, un tāpēc es neesmu iesniedzis nekādus grozījumus.

Liela daļa informācijas par klimata pārmaiņām jau ir zināma, bet ir nepieciešama krietni dziļāka izpēte, jo daudzi no parametriem joprojām vēl nav zināmi.

Šis ziņojums, kurā ir iekļauts papildu pētījums, dod starta signālu aktīvai rīcībai.

Es cita starpā nevaru atbalstīt *Bužina* kunga iesniegtos grozījumus, ja tie vispār ir pieņemami. Attiecībā uz *Doyle* kundzes un citu iesniegtajiem grozījumiem, es ievērošu referenta viedokli. Visbeidzot es vēlos novēlēt veiksmi *Florenz* kungam, sagatavojot galīgo ziņojumu.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, ziņojums, par kuru mēs šodien debatējam, ir simbols Parlamenta augstprātībai un vairākuma aklumam. Tas bīstami pietuvojas brīvības, demokrātijas un solidaritātes apspiešanai attiecībā uz sabiedrības vājākajiem pārstāvjiem. Attiecībā uz domas brīvību nav nekā ļaunāka kā uzstāt, ka tikai viens zinātniskais viedoklis ir pareizs un nosodīt citas idejas. Attiecībā uz demokrātiju nav nekā ļaunāka kā dot politisko svētību šādam viedoklim un tādējādi mēģināt kontrolēt cilvēku dzīves. Attiecībā uz solidaritāti ar vājāko, nav nekā ļaunāka kā iepildīt benzīntankos pārtiku un noskatīties, kā cilvēki mirst badā. Šāda politika planētu neizglābs. Vienīgie ieguvēji būs subsidēto rapša sēklu audzētāji un vēdzirnavu sastāvdaļu ražotāji. Ņemot vērā to, ka ziņojumā tiek mēģināts apspiest viedokļu apmaiņu, tiek norādīts, kādiem vajadzētu būt zinātniskajiem rezultātiem un tajā ir ignorētas sabiedrības nabadzīgākās daļas vajadzības, es nekādā ziņā nevaru atbalstīt šo ziņojumu. Es domāju, ka Pagaidu komiteja saistībā ar klimata pārmaiņām nekavējoties ir jāatlaiz. Noslēgumā es vēlētos sacīt, ka es nāku no Čehijas Republikas un varu lepnīgi teikt, ka pretēji citiem politiķiem, prezidenta *Václav Klaus* kunga domāšana nav kļuvusi siltāka un viņa smadzenes nav kļuvušas zaļas.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Bobošíková* kundze. Nākotnē es rūpīgāk pacentīšos pareizi izrunāt jūsu vārdu. Es domāju, ka mēs visi mācāmies, ne tikai priekšsēdētājs, bet neapšaubāmi arī runātāji. Paldies, kundze.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Karl-Heinz Florenz* kungam un visai darba grupai par šāda augsta līmeņa zinātnieku iesaistīšanu darbā pie šī jautājuma. Es domāju, šī ir pirmā reizē, kad zinātnieki ir strādājuši kopā ar Parlamenta deputātiem. Tā ir sadarbība, ko nedrīkst pārtraukt, jo ir skaidrs, kā zinātnieki ir apgalvojuši, ka mēs saskaramies ar milzīgu neskaidrību, kas izpaužas kā klimata pārmaiņas. Citiem vārdiem, zinātne progresē, un šī progresā gaitā tā maina viedokļus, un tādēļ mēs nevaram pārvērst zinātne absolūtā patiesībā. Ko tas nozīmē? Tas nozīmē to, ka, ja zinātnieki savā darbā pastāvīgi pārskata savus slēdzienus un mēs tiem sekojam, tad mums ir jābūt elastīgiem un jāpielāgo savi risinājumi izmaiņām zinātniskajās atziņās.

Simetrija starp aizvien pieaugošajām zināšanām un mūsu pašu elastību ir ļoti svarīga. Līdz ar to viens no jautājumiem, kas manī rada bažas, ir Eiropas milzīgā pārliecība pašiem par sevi. Šaubas un nenoteiktība veido zinātniskā darba pamatu, un šajā gadījumā pamatu tam, lai veiktu darbu pareizi. Es domāju, ka mums ir jāapzinās fakts, ka var būt citas valstis, tās, ko mēs kritizējam, kas atsevišķās jomās rīkojas pareizi.

Es to saku, un man ir jāatkārto, ka es atbalstu šo projektu, jo es uzskatu, ka ir jāņem vērā sarežģītības un ietekmes koncepcijas, un to pierāda tas, kas ar mums ir noticis saistībā ar biodegvielu. Mūs ir arī jāvada absolūtai disciplīnai saistībā ar ietekmi uz vidi, ietekmi uz ekonomiku un risinājumu pamatojumu.

Tā kā šī dokumenta mērķis nav sniegt risinājumus, es tomēr turpināšu to atbalstīt. Neraugoties uz to, es tomēr vēlos teikt, ka mums ir jāpiemēro kombinēta politika, un šajā sakarībā dokumentam būtu jāspē viens

solis uz priekšu otrajā daļā attiecībā uz lēmumiem, kas tiek pieņemti no augšas valsts līmenī, neievērojot faktu, ka klimata pārmaiņas ir jautājums, kas ir jārisina, to pielāgojot vietējā līmenī.

Tādēļ mums ir jāskatās apsvērt no augšas nākusi politika, ko veido plašas zināšanas par klimata pārmaiņām, apvienojumā ar politiku, kas darbojas no apakšas, rūpniecībā, ekonomikas nozarēs, lauksaimniecībā, mūsu dažādajās teritorijās, lai ļautu katrai valstij saskaņā ar vispārējo projektu izstrādāt pašai savu projektu.

Guido Sacconi (PSE). (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, arī es, bez šaubām, pievienojos tiem deputātiem, kas ir izteikuši pateicību un atzinību par darbu, ko paveicis mūsu referents *Karl-Heinz Florenz* kungs. Es gribētu arī neformāli pateikties visiem deputātiem un politiskajām grupām, kas šogad ļoti intensīvi strādā un ir strādājušas Pagaidu komitejai saistībā ar klimata pārmaiņām, kas patiesi ir izveidojusi ļoti spēcīgu, uzticamu vienotības klimatu ārpus tām nesaskaņu jomām, kas tomēr pastāv.

Tas dod man pamatu cerībai, jo ir gaidāms visu to materiālu, ko mēs jau esam savākuši un ko mēs vēl savāksim galīgam ziņojumam, apkopojums, un tas ļaus mums, īsi sakot, nodot veselīgu mantojumu nākamajam Parlamentam, ko tas varēs izmantot, lai veiktu darbu, kas tam jāpaveic saskaņā ar patiesi visaptverošu redzējumu, kas ir tik nepieciešams šajā jautājumā.

Šodien mums ir sagatavota pirmā nodaļa — rezumējums par zinātnisko atziņu stāvokli šajā jautājumā. Mums vajadzētu saprast, ka Klimata pārmaiņu starpvaldību padome (IPCC) nav zinātniska kustība, bet gan forums, kurā pēc vairāku gadu darba ir izskatīta visa zinātniskā literatūra par šo tematu un sagatavots kopsavilkums, audits, kurā dots varbūtības līmenis dažādās jomās, dažādi novērtējumi, kas ļoti strauji ir sasnieguši gandrīz 100 % ticamību, kas, manuprāt, zinātnes vēsturē ir bezprecedenta gadījums.

Es uzskatu, ka tas ir arī svarīgi, raugoties no plašāka skatījuma; to zināmā mērā varētu uzskatīt par paraugu inteligentu attiecību veidošanai, ja es drīkstu tik pārdroši izteikties, starp zinātnes atzinumiem un politisko lēmumu pieņemšanu attiecībā uz to jautājumu ārkārtīgo sarežģītību, ar kuriem šodien saskaras pasaule.

Klimata pārmaiņas notiek, tās notiek strauji, un tādēļ mums ir jārikojas nekavējoties, un, kā pareizi sacīja *Karl-Heinz*, tā ir ne tikai problēma, bet arī iespēja. Komisār *Dimas* kungs, pamatojoties uz šiem atzinumiem viena gada laikā ir izmainījis arī pasaules politiskais klimats, un globālā sasilšana nav vienīgā lieta, kas ir notikusi. Pasaules politiskais klimats ir mainījies, sasniedzot kulmināciju Bali, kur visi atzina IPCC pētniecības atbilstību un patiesi nozīmīgās izmaiņas vadītāju nostājā pēdējos mēnešos.

Mūsu darbs ietvēra arī vairākas vizītes uz Ķīnu, Indiju un nesen uz Vašingtonu Amerikas Savienotajās Valstīs, un mēs varējām novērtēt to, kā jūs atzīmējāt, ko ASV prezidenta kandidāti ir ļoti skaidri pateikuši, proti, ka turpmākajos mēnešos pat Amerikas Savienotās Valstis uzņemsies atšķirīgas saistības, kas patiesi dod cerības sākt starptautiskās sarunas, kuras jāpabeidz Kopenhāgenā 2009. gadā.

Es jums piekrišu šajā jautājumā, un šobrīd mēs esam sasnieguši to, kas vēl tikai pirms gada bija pilnīgi neiedomājami.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, paldies par jūsu pastāvīgo klātbūtni. Kā zinātnieks es varu tikai atzinīgi novērtēt faktu, ka aina zinātniskā izteiksmē beidzot ir pieņemta un atzīta pat tik augsta līmeņa politiskās struktūrās kā šī. Kā Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām priekšsēdētāja vietnieks es esmu apmierināts ar kopīgā darba sākotnējiem rezultātiem, un es apsveicu referentu *Florenz* kungu, savus kolēģus un priekšsēdētāju *Sacconi* kungu.

Tomēr es personīgi baidos, ka ar visu mūsu labo gribu nepietiks, lai atrisinātu tās nopietnās problēmas, ar ko mēs saskaramies. Jo īpaši es domāju par katastrofiskajām prognozēm, kas saistībā ar klimata pārmaiņām tiek paredzētas attiecībā uz tādām problēmām, kuras jau tagad ir ļoti nopietnas, kā nabadzība, sabiedrības veselība un piekļuve dabas resursiem, no kuriem galvenais ir ūdens, bet es ticu, ka, tā kā pirmais solis šīs parādības atklāšanas ceļojumā ir sperts, proti, ir izstrādāts šis sākotnējais ziņojums par zinātniskiem pierādījumiem, mēs visi, ļoti iespējams, izvēlēsimies pieņemt šo neiespējamo uzdevumu.

Šis uzdevums būs dot pamatu cerībai, nākt klajā ar sasniedzamiem nākotnes plāniem, kas nav radīti tikai uz konfliktu un nevienlīdzības pamata, un piedāvāt redzējumu, kurā zinātne palīdz mums izlīdzināt nelīdzsvarotību, ko cilvēce ir radījusi vai saasinājusi. Tas, kas mums būtu jāsaņem saviem līdzpilsoņiem, skan šādi: mēs pieņemsim šo uzdevumu un tādējādi ļausim civilizācijai paspēt soli uz priekšu.

SĒDI VADA: VIDAL-QUADRAS KUNGS*Priekšsēdētāja vietnieks*

Caroline Lucas (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs, no pirmā acu uzmetiena šis ziņojums var izskatīties kā tehnisks ziņojums, kurā vienkārši ir apkopotas zinātnes atzinumi, ko mēs zinām. Taču nepieļaujiet kļūdu, šis ir arī dziļi politisks ziņojums, un tas ir aicinājums ķerties pie ieročiem, jo šis ziņojums faktiski uzskatāmi parāda steidzamas un pamatīgas revolūcijas nepieciešamību uzņēmumu vadīšanas principos.

Zināšanām līdzī nāk atbildība, un, zinot to, ko mēs zinām par klimata pārmaiņu realitāti, ja mēs atbilstīgi nerīkosimies, tad tas jau būs noziegums pret nākamajām paaudzēm.

Tātad šī ziņojuma loģika ir šāda: ES mērķis par 20 % emisiju samazināšanu ir gluži vienkārši nesavienojams ar zinātnieku prasību ierobežot pasaules vidējo temperatūras kāpumu līdz 2°C; mums ir jārikojas vienpusēji, lai šobrīd panāktu vismaz 30 % emisiju samazināšanu iekšzemē; mums ir jāreaģē uz jauniem faktiem — vadošais klimata zinātnieks, *James Hansen* kungs iepriekšējā mēnesī brīdināja, ka pašreizējie mērķi ir pārāk vāji un mums ir jāpiešķir daudz vairāk resursu, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm pielāgoties, visus ieņēmumus no ETS izsolēm novirzot darbībām klimata jomā.

Labā ziņa ir tāda, ka Eiropas Savienībai ir ārkārtīgi labas iespējas uzņemties vadības darbu klimata pārmaiņu jomā, un, ja mēs uzņemtos šo uzdevumu, tad mēs varbūt būtu liecinieki tam, ka mūsu pašu iestādes ir ieguvušas jaunu spēku un Eiropas Savienība atkal atguvusi saikni ar pilsoņiem, kurus tā pārstāv.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, jau kādu laiku es ar satraukumu klausos pseidozinātniskos argumentus, kas izskan pašā Eiropas sirdī. Es atsaucos uz uzstāšanos Parlamentā, no kura gudrība, kas pamatota uz dziļiem zinātniskiem pierādījumiem, varētu tikt izplatīta visā pasaulē. Tomēr faktiski ir vienāds skaits zinātnieku, kuri apgalvo, ka mēs nespējam ietekmēt klimata pārmaiņas ar tiem līdzekļiem, kas pašlaik ir pieejami, un kuri apgalvo, ka mēs spējam to izdarīt.

Dāmas un kungi, uz mirkli iztēlojieties, ka pirmajai grupai ir taisnība. Ja tas tā ir un mēs veltām milzīgus resursus iespējamām klimata pārmaiņām, tādējādi ietekmējot cilvēces labklājību galvenokārt Eiropā, mēs nolemjam Eiropas tautas krasam labklājības samazinājumam, salīdzinot ar citām tautām, kas šajā laikā attīstīsies straujāk.

Es varu apliecināt Parlamentam, ka parlamentārās komitejas priekšsēdētājs ņem vērā tikai vienas zinātnieku kopas viedokli, un, ja komisārs *Dimas* kungs neatsauksies uz visiem zināmajiem zinātniskajiem darbiem par šo tematu, tādējādi pieļaujot mīta rašanos, es visstingrākajā veidā iebildīšu. Es iebildīšu tādēļ, ka jāņem vērā tikai un vienīgi pārlicinoši zinātniski pierādījumi.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, kolēģi, vēlos izteikt lielu pateicību referentam *Florenz* kungam, jo viņš ir smagi strādājis un ir novērtējis vairāku mēnešu darbu, ko veica Pagaidu komiteja saistībā ar klimata izmaiņām eksperta *Guido Sacconi* kunga vadībā. Galvenais politiskais aspekts, kas liek man piekrist *Florenz* kunga ziņojumam, ir Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) kā struktūras pieņemšana un līdz ar to Apvienoto Nāciju Organizācijas un Bali konferences pamatnostādņu pieņemšana. Ievērojiet, ka tas nav tikai zinātnisks aspekts, bet arī demokrātisks aspekts; tas ir forums pasaules demokrātijai.

Jautājums, kas tagad ir izvirzīts, ir šāds: ja Eiropa cenšas būt uzticams virzītājspēks pēc Kioto Protokola darbības beigām, tad mums ir jābūt kārtībai pašiem savās mājās. Noteikto pasākumu paketei ir jābūt apstiprinātai konkrētā termiņā un saskaņā ar Bali noteiktajiem pasākumiem, citiem vārdiem, paketei jābūt tādai, kurā ievērotas saistības, kura ir pārredzama, pieejama lietošanai un pārbaudīta.

Ir svarīgi novērst izņēmumus un atkāpes, kas izraisa neuzticēšanos Eiropā un attiecībās ar citiem. Mums ir jānovērš jebkādas dalībvalstu un uzņēmēju mahinācijas, citiem vārdiem, lietai jāpieiet nopietni!

Graham Booth (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, es piekřitu *Pęk* kungam. Daudzi ievērojami zinātnieki no visas pasaules ir parakstījuši Manhetenas Deklarāciju šī gada 4. martā. Cita starpā tajā konstatēts, ka „nav pārlicinošu pierādījumu tam, ka modernās rūpnieciskās darbības CO₂ emisijas pagātnē, tagadnē vai nākotnē izraisa katastrofālas klimata pārmaiņas”. Pagājušajā nedēļā vēl 31 000 zinātnieku apstiprināja šo viedokli Oregonas lūgumrakstā.

Tas vairs nav atsevišķi izteikts pretējs viedoklis, un Lordu palātas Komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām loceklis *Nigel Lawson* kungs arī piekřir, ka diskusija nav beigusies. Pirms mēs uzņemamies saistības iemaksāt milzīgas summas klimata nodokļos, oglekļa emisiju tirdzniecībā utt. laikā, kad mēs esam brīdināti par

iespējamo globālo ekonomikas lejupslīdi, mums ir jāieklausās šo debašu abās pusēs un absolūti jāpārlicinās par to, kam ir taisnība.

Roger Helmer (NI). - Priekšsēdētāja kungs, tikai šoreiz es nāku uz Parlamentu ar labām ziņām: globālā sasilšana ir apstājusies. 1998. gads bija karstākais gads dzīvojošo atmiņā. Pēdējo 10 gadu laikā globālā temperatūra ir bijusi nemainīga vai pazeminājusies. Pēdējā nelielā sasilšana ir salīdzināma ar to, kas notika viduslaiku siltajā periodā; pirms tam — Romas klimatiskā optimuma laikā un vēl pirms tam — holocēna klimatiskā optimuma laikā.

Temperatūra šodien ir zem pēdējo 2000 gadu augstākās atzīmes. Pieaugošās šaubas ir vērstas CO₂ iedarbības virzienā. Kopš 1850. gada vidējās temperatūras ir cieši saistītas ar saules cikliem, taču ļoti maz saistītas ar atmosfēras CO₂. Sasilšanas modeļi gan ģeogrāfiskā, gan laika ziņā ir pilnīgi atšķirīgi no datorizēti izstrādāto modeļu prognozēm.

Siltumnīcefekta gāzu modeļi paredz maksimālo sasilstānu augstākajā atmosfērā, bet novērojumi liecina, ka tur esošā nelielā sasilšana ir virspusēja un notiek lielākoties pilsētas siltuma salu ietekmes dēļ.

CO₂ siltumnīcas efekts ir logaritmisks; t.i., tas ir ieguldījuma samazināšanās likums. Siltumnīcefektu izraisošo gāzu ziņā atmosfēra jau ir piesātināta ar CO₂, un turpmākiem izmešiem būs neliela ietekme.

Jūras līmenis nepaaugstinās straujāk, kā tas parasti ir bijis, apmēram sešas līdz astoņas collas gadsimtā; vispārējā ledus masa ir kopumā nemainīga; daži laika apstākļu notikumi nav biežāki kā tie parasti ir bijuši; sugu izmiršanu ir izraisījusi nevis globālā sasilšana, bet dabiskās vides zudums un jo īpaši biodegvielu kampaņa. Jaunākie pētījumi liecina, ka polārlāčiem klājas labi.

Ar klimatu saistītā histērija aizvien vairāk attālinās no realitātes. Mums ir jāpārskata sava politika, pirms tā nodara mums vēl lielāku kaitējumu.

(Aplausi)

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Harms kundze, tanku graušana faktiski ir pozitīva lieta pacifistiskā nozīmē! Zinātniskie fakti ir labi zināmi: klimata pārmaiņas, kurām šodien mēs esam aculiecinieki, ir lielā mērā saistītas ar cilvēka darbību. Tādēļ šajā saistībā Pagaidu komitejas sasniegumi ir uzskatāmi par paraugu.

Tas, kas mani tomēr satrauc attiecībā šo ziņojumu, ir tā draudīgā nokrāsa. Esmu satraukts, ka nav atvēlēta pilnīgi nekāda vieta pretējiem zinātniskiem viedokļiem. Tas ir fakts, ka tad, kad politika šķiet esam nemaldīga, kaut kas notiek nepareizi. Ziņojumā tiek runāts par nepieredzēta lieluma karstuma vilņiem un par vairāk nekā 70 % sugu izmiršanu, ko izraisa klimata pārmaiņas. Tajā ir apgalvots, ka gandrīz visi pasaules reģioni tiks nelabvēlīgi ietekmēti. Šie apgalvojumi ir pamatoti ar ilgtermiņa modelēšanas projekcijām, taču tos nevar tik vienkārši attiecināt tikai uz cilvēka izraisītajām klimata pārmaiņām.

Nemot to vērā, es domāju, ka ir skandalozi, ka *Buzina* kunga iesniegtie grozījumi, kuros ir pievērsta uzmanība tieši šai situācijai, Parlamentam jāatzīst par nepieņemamiem. Priekšsēdētāja kungs, es lūdzu īpaši jūs atzīt 15. grozījumu par pieņemamu. Vides aizsardzība nedarbojas labi, ja daži viedokļi tiek apspiesti, vienkārši izmantojot administratīvās procedūras. Pārspilēti draudi izraisīs politiskus pasākumus, kas novedīs pie izkropļota priekšstata par politiskajām prioritātēm. Viens piemērs ir apgalvojums, ka klimata pārmaiņām vajadzētu kļūt par prioritāti attīstības palīdzības jomā. Tomēr AIDS, nepietiekams uzturs, malārija un zemestrīces šodien ir daudz neatliekamākas problēmas, kuru risināšanā mums būtu jāiegulda savi politiskie resursi.

Arī Eiropā debates par klimata pārmaiņām ir sasniegušas tādu apjomu, kas pakļauj riskam sociālos sasniegumus. Jau tagad ģimene Vācijā maksā vairāk nekā 40 % no elektroenerģijas cenas valstij, un pie benzīna sūkņiem šis rādītājs svārstās starp 55 % un 78 %. Jaunā emisiju tirdzniecības shēma atkal paaugstinās elektroenerģijas cenas par vismaz 30 %.

Es aizstāvu racionālu pieeju jautājumam par klimata pārmaiņām, lai mēs varam noteikt risinājumus, kas ir sociāli un ekonomiski sakrītīgi. Grozījumos, ko iesniedza *Buzina* kungs, ir piedāvāta virkne starta punktu, un es lūdzu jūsu atbalstu.

(Aplausi)

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Es vēlos pateikties *Florenz* kungam. Viņš ir sagatavojis izcilu ziņojumu. Diskusijas par klimata pārmaiņām ir ļoti emocionālas, kas, protams, ir pamatoti. Tomēr šodien mums ir jāizvēlas saprātīga pieeja. Dažos nākamajos mēnešos mēs intensīvi strādāsim pie klimata pārmaiņām, un darba kārtībā ir daudz plaša mēroga pasākumu.

Eiropai ir ļoti svarīgi demonstrēt tās uzticamību pirms Kopenhāgenas konferences un panākt vienošanos par klimata paketi. Tas var notikt tikai tad, ja mums ir kopīgs zināšanu pamats. *Florenz* kungs var saņemt atzinību par to, ka viņš ir izklāstījis zinātnisko vienprātību. Sākuma punkts mūsu politikai ir Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (*IPCC*) slēdzieni. Tūkstojiem zinātnieku strādā kopā *IPCC*. Tas ir fakts, ka planēta uzsilst un ka šo uzsilšanu zināmā mērā izraisa cilvēka darbība. Lai saglabātu klimata pārmaiņas noteiktās robežās, mums ir jāsamazina siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijas par 60 līdz 80 % līdz 2050. gadam. Tas nav viegls uzdevums. Tas skar nozīmīgu grupu intereses. Tīra ražošana, protams, spēj nest peļņu un nodrošināt ar darbu, un ir labi, ka mēs šādā veidā pārtrauksim mūsu atkarību no naftas un ieesim ilgtspējīgas enerģijas pasaulē. Tomēr pāreja uz zemu CO₂ emisiju ekonomiku nav viegla.

Tādēļ svarīgas ir divas lietas. Pirmkārt, politikai ir jābūt pamatotai ar zināšanām, un tas nenozīmē, *Pieper* kungs, ka *IPCC* vienprātība ir iecirsta akmenī. Mēs ceram, ka *IPCC* būs atvērta kritikai un labi pamatotiem skeptiķu argumentiem, jo tas palīdz zināšanām, un tādēļ mūsu grupa pilnībā atbalsta 10. punktu.

Otra lieta ir tā, ka mums nepieciešams ilgtermiņa sabiedrības atbalsts. Lai sabiedrība varētu atbalstīt stingrus pasākumus, mēs lūdzam, lai galvenie zinātniskie fakti tiktu publicēti sabiedrībai pieejamā brošūrā, un tādējādi ikviens būtu informēts par izaicinājumu, ar kuru mēs saskaramies. Tādā veidā mēs kopīgi varam risināt šīs problēmas. Es ceru, ka šis *Florenz* kunga ziņojums būs pamats, lai mēs vairāk rīkotos kopīgi un izstrādātu labu politiku līdz 2009. gadam.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet arī man apsveikt *Karl-Heinz Florenz* kungu ar izcilu ziņojumu. Es vēlētos norādīt, ka tam ir ļoti spēcīga politiska un simboliska nozīme, ko parāda ne tikai fakts, ka trīs lielu politisko grupu vadītāji uzsāka debates.

Mēs visi piekrītam *Florenz* kunga ziņojuma saturam. Tas ir arī uzrakstīts tā, ka vienkāršs eiropietis var izlasīt tekstu un saprast, ko mēs ar to domājam. Tā skaidrais un pamācošais izklāsta veids ir vēl viens pozitīvs aspekts, ko es vēlos izcelt.

Tomēr joprojām ir palikušas problēmas, kas mums ir jāapspiež. Es mudinu jūs atbalstīt grozījumus attiecībā uz jūru un temperatūras palielināšanos jūras virsmā par 1,5°C. Mums ir arī jāapskata sabiedrības veselības jautājumi. Tos mēs aplūkosim nākamajā ziņojumā. Es ceru, ka tiks izteiktas kādas pamatotas idejas šajā jomā. Mums, Eiropas Parlamenta deputātiem, tagad ir iespēja parādīt, ka mēs esam apņēmīgi un nopietni savās saistībās attiecībā uz šiem jautājumiem. *Avril Doyle* kundze un es esam referenti par emisiju kvotu tirdzniecību. Ja mēs visi esam nopietni attiecībā uz lietām, kas tika minētas šodien pirms balsošanas, tad mēs gaidām spēcīgu atbalstu priekšlikumiem, ko mēs iesniegsim savās komitejās.

Visbeidzot, es vēlētos norādīt, ka pašlaik mēs esam gatavošanās Kopenhāgenas konferencei vidusposmā. Šī sagatavošanās ir jāturpina pilnīgi atšķirīgā veidā, sadarbojoties Parlamentam, Padomei un Komisijai un tad visām kopā ar jaunattīstības valstīm.

Ir atlikuši tikai 18 mēneši.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, arī es apsveicu *Florenz* kungu ar viņa ziņojumu. Cik lieliski, ka tam ir jābūt pamatotam ar Apvienoto Nāciju Organizācijas kompetento komiteju zinātniskajiem slēdzieniem un ka tam būtu jāuzsver vajadzība pēc plašākas un labākas informācijas pilsoņiem.

Tomēr, dāmas un kungi, komisāra kungs, pāriesim no slēdzieniem pie darbības. Mums ir jāpielāgo sava politika zinātnes ierosinātajiem pasākumiem. Mums vajag tīrāku degvielu un tīrākas mašīnas. Komisāra kungs, mēs zinām, kā jūs cīnāties, pat Komisijā, pret lobijiem un interesēm, kas mazina Eiropas Savienības centienus būt pasaules līderi cīņā pret klimata pārmaiņām. Lielākā Eiropas Parlamenta daļa ir jūsu sabiedrotie. Viņi atbalstīs Komisijas un valdību vērienīgākus centienus, jo cilvēka dzīvība un dabas aizsardzība ir svarīgāka nekā atsevišķu uzņēmēju aprindu intereses.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es neesmu pirmais, kas apsveic referentu ar viņa izcilo ziņojumu, un esmu drošs, ka nebūšu arī pēdējais. Starptautiskā kopiena nesen saņēma Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (*IPCC*) dokumentu, kurā ietverts plašs zinātnisks pētījums par globālo sasilšanu. Mēs uz to atsaucamies savā ziņojumā un rezolūcijā. Šo dokumentu, proti, *IPCC* Ceturto novērtējuma ziņojumu, pieņēma vairākums pētnieku . un arī vairākums to 110 valstu valdību, kas pārstāvētas šajā padomē.

Neraugoties uz to, izskan balsis, kas apšaubā šī dokumenta pamatotību. Tās ir dzirdētas arī Parlamentā. Tādēļ būtu pareizi sākt novērtēt pretējo viedokli.

Pirmkārt, gandrīz visi tagad vismaz piekrīt, ka globālā sasilšana ir fakts, pat ja šobrīd kāds mūsu planētas stūris pagaidām ir vēsāks nekā pagātnē. Citu *IPCC* ziņojumā minēto iemeslu dēļ šobrīd šķiet, ka globālās sasilšanas esība ir pieņemta. Līdz ar to vairs nav tik svarīgi turpināt atsaukties uz jauniem tuvojošās apokalipses rādītājiem saistībā ar pieaugošo temperatūru. No otras puses, temperatūras palielināšanās cēloņa izskaidrošana un pierādīšana noteikti ir nepieciešama.

Es lūgšu Parlamentu atcerēties, ka lielākā daļa zinātnieku, kas ir nopietni pētījuši šo problēmu, uzskata, ka par globālo sasilšanu atbildīgi ir galvenokārt, kaut arī ne pilnībā, cilvēki. Tas īpaši attiecas uz siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijām. Būtu vērts turpmāk papulēties, dokumentējot un pierādot šo teoriju. Noteikti ir jāturpina pētniecība attiecībā uz globālās sasilšanas iemesliem, un tam vajadzētu būt galvenajam mūsu pārrunu secinājumam.

Tomēr pats svarīgākais mums ir paturēt prātā, ka ir ļoti liela varbūtība, ka cilvēka saražotās siltumnīcefektu izraisošās gāzes ir galvenais globālās sasilšanas iemesls, tādēļ ir izskanējis aicinājums sākt rīkoties. Tieši tādēļ Eiropas Savienība uzņēmas pasaules līdera lomu emisiju ierobežošanā. Tātad mums, eiropiešiem, ir īpaši svarīgi panākt globālu vienošanos šajā jautājumā Poznaņā un Kopenhāgenā. Mums ir jāatceras, ka mēs vieni paši nespēsim glābt planētu. Taču šobrīd pārtraukt mūsu darbošanos būtu nepiedodami. Mēs nevaram atcelt savu atbildību pret civilizāciju.

Riitta Myller (PSE). - (*FI*) Priekšsēdētāja kungs, visā pasaulē ir iegūti labi pamatoti un atzīti dati par klimata pārmaiņām, un tas, ka pašreizējās globālās sasilšanas tendences izcelsme ir saistīta ar cilvēku, ir ārpus jebkādam zinātniskām šaubām. *Florenz* kungs to apgalvo sava ziņojuma secinājumu sākumā. Galu galā šī starpposma ziņojuma izstrādāšanas konkrētais mērķis bija izveidot kopīgu pamatu galīgajai versijai.

Komitejas un Parlamenta darbs ir jāveic, stingri balstoties uz Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes Ceturto novērtējuma ziņojumu. Šajā ziņojumā ir ļoti skaidri pausta vienprātība, ka globālā vidējā temperatūra ir jānostabilizē tā, lai tā nepārsniedz 2°C. Nostabilizējot šādu temperatūru, mēs ņemam vērā arī klimata pārmaiņu radītās ekonomiskās, ekoloģiskās un sociālās sekas.

Fakti ir uz galda, kā sacīja *Florenz* kungs. Tagad jautājums ir par to, kā mēs saprotam to, ko mēs lasām – kādas ir mūsu lasīšanas iemaņas. Tas būs skaidrs šogad, kad mēs apspriedīsim Komisijas iesniegto likumu paketi. Es gribētu jo īpaši uzsvērt, ka, tā kā šis ir jautājums par ekoloģijas, ekonomikas un sociālās jomas ietekmi uz klimata pārmaiņām, mums būtu vairāk jāpievēršas energoefektivitātes jautājumam. Es ceru, ka Komisija savās turpmākajās darbībās īpaši pievērsīsies jautājumam par energoefektivitātes palielināšanas potenciālu. Tā kā ietaupītā enerģija ir lētākā enerģija, tā ir arī ekoloģiski labākais veids, kā ierobežot klimata pārmaiņas, un tādēļ es ceru uz jauniem Komisijas priekšlikumiem un pamudinājumiem.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, mēs šeit apspriežam lielisku starpposma ziņojumu par klimata pārmaiņu zinātniskajiem faktiem, ko sagatavojis Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām referents *Karl-Heinz Florenz* kungs. Es gribētu pateikties viņam par milzīgo darbu, ko viņš ieguldījis šajā ziņojumā, tāpat arī visiem viņa Pagaidu komitejas kolēģiem Parlamentā.

Ja likumdevēji ignorētu salīdzinošā vērtējuma atzinumu, ko sniedzis pārliecinošs vairākums zinātnieku klimata pārmaiņu jomā visā pasaulē, tas būtu augstprātības, bezatbildības un pilnīgas pienākumu nepildīšanas apvienojums. Mēs esam lēmumu pieņēmēji. Mums ir demokrātiskas pilnvaras, ko piešķirusi mūsu pilsoņi, un šajā visaktuālākajā jautājumā, ar ko šodien saskaras pasaules kopiena, mēs nedrīkstam neapmierināt prasības pat tad vai jo īpaši tad, kad mums izvirzītie uzdevumi ir ārkārtīgi sarežģīti.

Es gribētu mudināt tos mūsu dārgos kolēģus, kurus brīvi varētu dēvēt par „klimata skeptiķiem”, doties kopā ar mums šajā ceļā, kaut vai pamatojoties uz bieži nozākāto, taču ļoti svarīgo piesardzības principu. Jā, zinātne ir komplicēta un dinamiska, bet, ja zinātniskā kopiena ar attiecību pieci pret viens atbalsta šo lietu, mums ir jāprasa pierādījumi, mums ir jāapšaubā un, galvenokārt, mums ir jāreaģē — un jāreaģē adekvāti — uz dažu no mūsu labāko un spožāko zinātnieku klimatoloģijas un meteoroloģijas jomā salīdzinošo vērtējumu.

Vairāk nekā divas trešdaļas pasaules virsmas klāj okeāns, un trīs ceturtdaļas pasaules lielāko pilsētu atrodas pie jūras. Vairāk nekā 97 % planētas ūdens ir okeāni, un ar zivīm tiek nodrošināts lielākais proteīna daudzums, ko pasaulē patērē cilvēki; 3,5 miljardiem cilvēku proteīns ir galvenais pārtikas avots. Tā kā cilvēka izraisītās siltumnīcefekta gāzu emisijas palielinās, zinātniskās prognozes ir tādas, ka dramatisks pārmaiņas, tādas kā

augstāka ūdens temperatūra okeānos, ledāju kušana, jūras līmeņa celšanās un okeānu paskābināšanās, radīs nopietnus draudus jūras ekosistēmām un zivsaimniecības kopienai.

Tā kā es esmu Zivsaimniecības komitejas priekšsēdētāja vietniece, es gribētu mudināt, lai tās apsvērtie viedokļi tiktu šodien ietverti šajā starpposma ziņojumā. Īsi par divām lietām: nopietns trūkums ir tas, ka Zivsaimniecības komitejas locekļi nav iekļauti Pagaidu komitejā saistībā ar klimata pārmaiņām, un otrkārt, man ir žēl, ka Pagaidu komiteja nepieņēma Zivsaimniecības komitejas viedokli.

Nobeidzot, ir virkne grozījumu, kuros uzsvērts klimata pārmaiņu seku uz pasaules okeāniem zinātniskais izvērtējums. Es mudīnu kolēģus atbalstīt šos grozījumus, jo Parlamenta lēmuma pieņemšanas ziņojumam jābūt tik visaptverošam un tik integrētam, cik vien iespējams.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, arī es gribētu sākt, izsakot sirsnīgu pateicību mūsu referentam par viņa darbu. Ziņojums — kā teica iepriekšējie runātāji — pilnībā attiecas uz tiem zinātniskajiem faktiem par klimata pārmaiņām, kas detalizēti tika apspriesti ar pasauleslaveniem ekspertiem tematisko sanāksmju laikā.

Lauksaimniecības un mežsaimniecības nozare ir viena no tām rūpniecības nozarēm, ko visvairāk ir skārušas klimata pārmaiņas, un tādēļ tās ir nopietni ieinteresētas, lai pasaules līmenī tiktu pieņemti efektīvi klimata aizsardzības pasākumi. Būtiska ir visu valstu, jo īpaši jaunattīstības valstu, iesaistīšana procesā pēc Kioto Protokola darbības beigām. Svarīgi ir arī uzsvērt, ka lauksaimniecība nekādā ziņā nav pārtikas cenu virzītājspēks: piemēram, attiecībā uz apaļmaizītes cenu, kvieši, kas vajadzīgi tās izcepšanai, veido mazāk nekā 2 % no izmaksām.

Ir arī labi zināms, ka no lauksaimniecības kultūraugiem ražotas biodegvielas vairs neizraisa CO₂ emisijas, izņemot tās, kuras uzkrātas šo kultūraugu audzēšanas laikā, kas nozīmē to, ka tās patiešām ir CO₂ neitrālas. Ir arī atzīts, pamatojoties uz drošiem pētījumu slēdzieniem, ka cilvēks ir daļēji atbildīgs par klimata pārmaiņām. Šī iemesla dēļ ir svarīgi veikt intensīvāku pētniecību, kā arī taupīt enerģiju, nodrošinot tās efektīvāku izmantošanu. Iedvesmosimies no fakta, ka bija vajadzīgi 3000 gadi, lai pieņemtu to, ka zeme ir apaļa un nevis plakana.

Es vēlos lūgt Parlamentu iesaistīties nopietnās debatēs, kas atzīst, ka klimata pārmaiņas ir globāla problēma; tā ir makrosociāla problēma, ko nevar atrisināt ar nozaru politikas palīdzību atsevišķās ES dalībvalstīs. Risinājumu var rast tikai pasaules mērogā, un Eiropas Savienībai noteikti būtu jāuzņemas vadošā un vidutējās loma klimata pārmaiņu ierobežošanā.

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). – (LV) Priekšsēdētāja kungs, godātie kolēģi! Vispirms es gribētu apsveikt ziņotāju ar skaidro un nepārprotamo pozīciju, kas, balstoties uz zinātnisko pētījumu rezultātiem, atzīst, ka globālā sasilšana tiešām notiek un tā ir cilvēku izraisīta. Jāatceras, ka vēl pirms dažiem gadiem daudzi ietekmīgi politiķi, ieskaitot atsevišķu lielvaru vadītājus, mēģināja to noliegt. Ziņojums iet pa soli tālāk un noraida kā zinātniski nepamatotus apgalvojumus, ka globālā sasilšana it kā nenotiekot un tās esot tikai dabīgas temperatūras svārstības. Ar šo ziņojumu ES atkal parāda, ka ir pasaules līderis cīņā ar globālo sasilšanu. Tomēr eiforijai nav pamata. Lai noturētu globālo sasilšanu 2 C robežās, pēc pašreizējā novērtējuma CO₂ emisiju apjoms līdz 2050. gadam ir jāsamazina vismaz uz pusi. Šajā kontekstā nepamatoti optimistisks ir ziņojumā ietvertais apgalvojums, ka gandrīz visas ES dalībvalstis esot sasniegušas labu progresu Kioto mērķu izpildē. Laika posmā no 1990. līdz 2005. gadam ES 15 vecās dalībvalstis ir samazinājušas savu emisiju apjomu tikai par 2 %, un maz ticams, ka atlikušajos 5 gados tās samazinās savu emisiju apjomu par vēl 6 %, lai sasniegtu savu kolektīvo Kioto mērķi. Tikai fakts, ka jaunās ES dalībvalstis ir ievērojami straujāk samazinājušas emisijas, ļauj ES kopumā pretendēt uz globālā līdera statusu šajā jomā. Paredzams, ka ES jaunās dalībvalstis CO₂ emisiju apjomu laikā līdz 2010. gadam samazinās par 21 %. Tikai šis fakts ļauj ES līderiem runāt par it kā ambiciozo 20 % emisijas samazinājuma mērķi līdz 2020. gadam. Šis mērķis, protams, ir apsveicams, tomēr svarīgi, lai lielāko šo samazinājuma daļu nodrošinātu lielākie piesārņotāji. Nedrīkst pieļaut mēģinājumus ES klimata izmaiņu politiku balstīt tikai uz jauno un arī atsevišķu veco dalībvalstu jau sasniegto, uzliekot tām papildu slogu, vienlaicīgi dodot atlaides lielākajiem piesārņotājiem. Tomēr neatkarīgi no emisiju samazinājuma sadalījuma starp ES dalībvalstīm mēs neko nepadziņāsim, ja netiks panākta globāla vienošanās un problēmas risināšanā iesaistītas tādas valstis kā ASV, Ķīna, Indija, Krievija un citas. Šim jautājumam ir jābūt prioritāram ES ārpolitikā un klimata izmaiņu politikā. Paldies par uzmanību!

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Mēs parasti izvēlamies pārmaiņas un pasākumus tikai tad, ja tie ir pamatoti uz stabiliem faktiem. Klimata pārmaiņu komitejā mēs esam uzkrājuši milzīgu daudzumu datu, kas

iegūti no daudziem zinātniekiem. Vairums šo datu norāda, ka pārmaiņas ekosistēmās ir antropogēno emisiju sekas, kā arī norāda iespējamās tendences nākotnē.

Kamēr daži ir noraižējušies un izmanto šos datus kā draudus, mums ir jāredz arī to gaišā puse, kas ir tāda, ka mēs joprojām varam rīkoties. Tomēr mums ir jārikojas ātri, atbildīgi, nopietni un saskaņoti: vispirms Eiropas Savienībā un pēc tam arī pasaules līmenī. Mums izdosies noslēgt starptautiskus nolīgumus tikai tad, ja mēs būsīm pietiekami jutīgi arī attiecībā uz trešo valstu problēmām, kuras risina ilgtspējīgas attīstības jautājumus un daudzas pat nabadzības likvidēšanas jautājumus.

Integrēta pieeja prasa pārmaiņas mūsu, eiropiešu, galvās, jo līdz šim mēs esam bijuši nodarbināti tikai ar attīstību vai, galvenokārt, ar zema oglekļa satura emisiju sabiedrības attīstību. Tomēr mēs varam panākt starptautisku vienošanos tikai tad, ja mēs līdzvērtīgi izskatām gan pasākumus emisiju samazināšanai, gan arī tos pasākumus, kas paredzēti emisiju pārveidošanai, lai pielāgotu tās klimata pārmaiņām.

Liels paldies referentam par lielisko ziņojumu, un es ceru, ka šajos jautājumos mūsu darbs turpināsies nākamajā gadā.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, es apsveicu Florenz kungu ar viņa izcilo ziņojumu. Debātes par klimata pārmaiņu zinātnisko pamatu ir ārkārtīgi svarīgas, jo diemžēl mēs, politiķi, bieži neņemam vērā faktus, lai gan fakti ir ļoti neatlaidīgi. Es piekřītu Martin Schulz kungam, ka mums būtu jāaptur debātes, kas balstītas uz ticējumiem, un jāņem vērā fakti.

Ungārijā, piemēram, gruntsūdeņu līmenis Ungārijas līdzenumā starp Donavu un Tišu pēdējo 30–40 gadu laikā ir nokritis par 3–4 metriem; ir notikusi pārtuksnešošanās, zinātnieki ir veikuši mērījumus un konstatējuši, ka 50 % pārtuksnešošanas izraisa klimata pārmaiņas un 50 % izraisa cilvēku postošā darbība.

Īsumā, apsvērsim pienācīgi to, ko saka zinātnieki. Es arī piekřītu tam, ka Eiropas Savienība viena pati nevar atrisināt šo problēmu; ASV, Japānai, Ķīnai, Brazīlijai un jaunattīstības pasaulei ir jābūt partneriem šajā jautājumā. Paldies jums par uzmanību.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, cilvēce ir vainojama klimata pārmaiņās, un tādēļ cilvēks var arī palīdzēt mainīt to virzienu.

ES mērķis ir palielināt biodegvielu apjomu transportam izmantotās degvielas daudzumā līdz 10 %. Turklāt tas ir mērķis, kas ir jāsasniedz. Mums jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai to sasniegtu, iekļaujot arī kūdru kā biodīzeļdegvielas izejvielu.

Pētniecībai ir nepieciešams vairāk naudas, lai varētu izmantot visefektīvākās metodes. Piemēram, daži pētījumi liecina, ka enerģijas ieguvums no hektāra aļģu ir līdz pat 15 reizu lielāks nekā enerģijas ieguvums no vīnogām, palmu eļļas un sojas, tādējādi ir vajadzīga plašāka pētniecība šajā jomā. Tādēļ tas ir viens veids, kā mēs varam samazināt palmu eļļas izmantošanu un, cerams, to arī pilnībā pārtraukt, jo tā nekādā ziņā nav videi draudzīga darbība. Tādēļ mums ir jāsadarbojas ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Ķīnu, Indiju un Krieviju.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Ja mēs gribam gūt panākumus Kopenhāgenā 2009. gada beigās, es uzskatu, ka mums ir noteikti jāņem vērā divas lietas, ko es pats esmu pieredzējis dažos pēdējos mēnešos, dodoties vizītēs uz Indiju, Bangladešu, Ķīnu un Kaliforniju.

Pirmkārt, mums patiesi jācenšas. Citiem vārdiem, nepietiek ar uzsišanu pašiem sev uz pleca; nepietiek ar runāšanu par 10 % vai 20 %, vai 30 %, vai 40 %. Saskaņā ar Eiropas Vides aģentūras rādītājiem, oglekļa dioksīda emisijas ne tikai nav samazinājušās kopš 2000. gada, faktiski tās ir palielinājušās par 1 %. Emisiju tirdzniecības sistēma (ETS) ir liels sasniegums, un pašlaik tā tiek pārveidota, bet es uzskatu, ka būtu vērts uzsākt līdzīgas reformas sistēmā ārpus ETS; iespējams, abas sistēmas būtu pat jāapvieno. Es stingri atbalstu Padomes priekšlikumu par bāzes gadu noteikt 1990. gadu nevis 2005. gadu.

Otra ļoti svarīga lieta ir Pielāgošanās fonds. Ja mēs gribam gūt panākumus Kopenhāgenā, mums ir jāizveido Pielāgošanās fonds. *Stern* kunga ziņojumā ir parādīts, ka bez Pielāgošanās fonda pasaules pārējiem reģioniem ir ļoti maz iespēju izvairīties no nepatīkamajām klimata pārmaiņu sekām. Paldies.

Silvia-Adriana Ţicău (PSE). - (RO) Klimata pārmaiņas jau tagad ietekmē Eiropas Savienību. Pēdējos gados Rumānija, piemēram, ir piedzīvojusi sausumu, plūdus un karstumu. Dažas teritorijas Rumānijas dienvidu un dienvidaustrumu daļā ir sākūšās pārvērsties par tuksnesi. Eiropas Savienība ir uzņēmusies svarīgu lomu cīņā pret klimata pārmaiņām gan attiecībā uz cēloņu samazināšanu, gan arī pielāgošanos klimata pārmaiņām.

Lisabonas līgumā ir ietverti nosacījumi par klimata pārmaiņām, un es atzinīgi vērtēju arī solidaritātes klauzulu dabas katastrofu gadījumā.

Diemžēl globālā pārvaldība vides aizsardzības jomā ir decentralizēta un dažkārt trūkst vispārējo lēmumu saskaņotības; 18 daudzpusējas iestādes ir atbildīgas par aptuveni 500 starptautisku nolīgumu uzraudzību, no kuriem 300 ir reģionāli nolīgumi.

Eiropas Savienībai ir jābūt vadītājai šajā jomā.

Risinājumi pastāv. Mums ir vajadzīgas saskaņotas darbības klimata pārmaiņu jomā, ekoloģiskākas transporta, pētniecības un attīstības programmas, lai pielāgotu lauksaimniecību adekvātam ūdens patēriņam, mežu atjaunošanai un jo īpaši labākai atkritumu pārvaldībai. Es apsveicu referentu.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Klimata pārmaiņas ir atstājušas nopietnas sekas ne tikai uz ekosistēmām, bet arī uz ekonomiku, sabiedrības veselību, ūdens un pārtikas drošību, kā arī uz migrāciju. Jaunākie zinātniskie pētījumi rada pārliecību, ka arī cilvēku darbība ir veicinājusi globālās sasilšanas tendenci, un tādēļ mūsu sabiedrības pienākums ir ieviest efektīvus politiskus pasākumus.

Es atzinīgi vērtēju Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām starpposma ziņojumu un tā ieteikumus ES nākamajai integrētajai politikai klimata pārmaiņu jomā, un es stingri atbalstu ideju, ka globālās vidējās temperatūras pieaugums ir jāierobežo tā, lai tas nepārsniegtu 2°C. Papildus tam Eiropas Savienībai būtu jāvelta pūles, lai samazinātu emisijas tā, ka temperatūra saglabātos zem šiem diviem grādiem. Svarīgs instruments klimata pārmaiņu seku mazināšanas politikā ir zinātniski pierādītas informācijas publiskošana, kas veicina lielāku sabiedrības informētību šajā jautājumā.

Anni Podimata (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, vispirms es vēlos apsveikt šo starpposma ziņojumu par klimata pārmaiņu zinātniskajiem faktiem. Es jo īpaši priecājos par to, ka tajā ir uzsvērts fakts, ka zinātnieki ir vienisprātis par šīs problēmas nopietnību. Ziņojumā ir arī norādīta cilvēka faktors, jo īpaši enerģijas, lielā ietekme uz klimata pārmaiņām.

IPCC Ceturtajā novērtējuma ziņojumā ir apgalvots, ka laikā no 1970. līdz 2004. gadam pasaules CO₂ emisijas ir palielinājušās par aptuveni 80 % un ka šo pieaugumu ir izraisījusi galvenokārt fosilās degvielas izmantošana. Ņemot vērā, ka pastāv nenoliedzami cieša saikne starp klimatu un enerģijas plānošanu, es gribētu norādīt to, cik nepieciešami ir izstrādāt integrētu plānu Eiropas līmenī, lai mēs zinātu, kāda varētu būt visvēlamākā un efektīvākā izvēle enerģētikas jomā.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, klausoties šī rīta debatēs, es uzskatu par vajadzīgu izteikt pāris komentāru.

Pirmkārt, zinātniskie pierādījumi. Nav nekādu šaubu, ka globālās sasilšanas esības atzišana un tās cēloņsakarības ir ļoti sarežģīts darbs. Tā nav situācija ar mēģeni, kur laboratorijā var veikt eksperimentu, lai kaut ko pierādītu tā vai citādi. Pierādījumi ir pamatoti ar ilgtermiņa novērojumiem un ļoti sarežģītām procedūrām, un, protams, ir daži apšaubītāji, daži zinātnieki, kam ir atšķirīgs viedoklis. Tas nav nekas jauns. Ir labi zināms, ka zinātnieku viedokļi atšķiras: neaizmirsīsim to, ka daudzi zinātnieki ir plaši apšaubījuši pat smēķēšanas un vēža cēloņsakarības, un viņi šodien joprojām tās apšaubā. Mēs visi, protams, zinām, kāda ir patiesība. Tas pats, protams, ir noticis ar talidomīda un fokomelijas cēloņsakarībām cilvēka embrijos.

Otrkārt, pieejai ir jābūt globālai, jo mēs visi zinām, ka tās valstis, kas rada vislielāko piesārņojumu, t.i., ASV, Ķīna un Indija, dara vismazāk globālās sasilšanas ierobežošanā.

Janez Podobnik, priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Es ar lielu interesi sekoju jūsu ļoti dzīvīgai diskusijai, kas bija ļoti labs pamats starpposma ziņojumam, ko sagatavoja referents *Karl-Heinz Florenz* kungs, par ko es viņam saku paldies un ar ko es viņu apsveicu.

Jūsu diskusija ir ieguvums jebkuram parlamentam. Tā bija ļoti komplicēta; es to uztvēru kā pozitīvu kritiku, jo ikviens viedoklis ir vērtīgs, tai skaitā arī kritisks viedoklis.

No jūsu diskusijas es varu apkopot divus galvenos secinājumus. Eiropas Savienība ir un paliks spēks, kas spēj stāties pretī temperatūras kāpumam, protams, sadarbībā ar visiem tās globālajiem partneriem, lai turpinātu skubināt uz nopietnu cīņu pret klimata pārmaiņām. Otrs secinājums ir tāds, ka klimata pārmaiņas ir ne tikai problēma, bet tās var būt arī iespēja. Taču mēs varam tās efektīvi risināt, pirmkārt, rīkojoties globālā līmenī.

Es gribētu pateikt arī to, ka saistībā ar klimata un enerģētikas paketi Eiropas Savienība sekmīgi un vispusīgi gatavo visus tos pasākumus, ar kuriem mēs varam efektīvi darboties pretī klimata pārmaiņu sekām.

Pāreja uz drošu un ilgtspējīgu zema oglekļa satura emisiju ekonomiku ietekmēs virkni politikas jomu, starp tām arī ekonomiku un cilvēku ikdienas dzīvi. Daudzās Eiropas Savienības darbības jomās ir vajadzīgi saskaņoti politiski pasākumi. Šajā aspektā es atbalstu jūsu uzskatu, ka mums ir jāturas kopā ne tikai attiecībā uz globāliem lēmumiem, bet arī jābūt vienprātīgiem attiecībā uz tām detaļām, kas saistītas ar šiem politiskajiem pasākumiem.

Jo īpaši es gribētu uzsvērt sinerģijas starp klimata pārmaiņām un enerģētiku. Šajā sakarībā ir jāizstrādā saskaņota Eiropas un valstu politika pētniecības, attīstības un jauninājumu jomā; mums ir jāveicina ilgtspējīga transporta sistēma, ļaujot dalībvalstīm pieņemt vajadzīgos pasākumus klimata pārmaiņu ierobežošanā; mums ir jāuzlabo energoefektivitāte, jo īpaši ēkās, kā arī jāpilnveido citi enerģijas ieguves avoti visās nozarēs; ir jāinformē patērētāji par enerģijas efektīvu izmantošanu, lai samazinātu neefektīvas izmantošanas sociālās sekas, kā arī vislabāk izmantotu jaunas iespējas.

Kā jau minēts Florenz kunga ziņojumā, zinātne par klimata pārmaiņām ir labi pamatota un atzīta, un fakts, ka pašreizējā globālā sasilšana ir cilvēku darbības sekas, ir zinātniski neapstrīdams.

Ļaujiet man izteikt īsu komentāru par jūsu atšķirīgajiem viedokļiem attiecībā uz IPCC zinātnisko sistēmu. Šajā jautājumā es atbalstu politikas jomas respektēšanu. Eiropas Parlaments ir ievērojama politiska arēna. Protams, mums būtu arī jāņem vērā zinātnes joma, kas tomēr ir pakļauta pētniecības ētiskajiem principiem un zinātniskai precizītai.

Vienlaikus mums nevajadzētu aizmirst par pilsoņu, vienkāršo cilvēku, telpu, jo atsevišķi pasākumi ietekmēs cilvēku dzīves kvalitāti, arī tad, kad viņš veidos savu ģimenes budžetu un plānos savu nākotni.

Es vēlos jo īpaši pateikt to, ka Pagaidu komiteja saistībā ar klimata pārmaiņām, pēc Sacconi kunga teiktā, strādā labi un savās sesijās pozitīvā atmosfērā ir apspriedusi klimata pārmaiņas; tā ir arī ar lielu balsu vairākumu pieņēmusi starpposma ziņojumu par zinātniskiem faktiem attiecībā uz klimata pārmaiņām.

Mēs jo īpaši atzinīgi vērtējam Eiropas Parlamenta lēmumu pagarināt Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām mandātu līdz 2009. gada februārim. Priekšsēdētāja kungs, mēs to redzam kā īpašu papildu pierādījumu, ka klimata pārmaiņu jomā Eiropas Parlaments ar savu darbību atbalsta Eiropas Savienības vērienīgo politiku starptautiskā līmenī, rūpējoties, lai tās politiskie lēmumi ir pamatoti ar jaunākajiem zinātniskajiem secinājumiem.

Mēs arī priecājamies par paziņojumu šodienas debatēs, ka drīz sāksies debātes par klimata pārmaiņu paketi, kam būtu jānozīmē nopietna to saistību izpilde, ko Eiropas Padome uzņēmas 2008. gada martā.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es pateicos visiem runātājiem šodienas debatēs par viņu ļoti interesantajiem komentāriem.

Jo īpaši es vēlos norādīt, ka ES vai nu kā ES-15 vai ES-27, sasniegs Kioto mērķi, un nav nekādu šaubu par to. Tā kā es būšu vai ceru būt komisārs vēl nākamajos 18 mēnešos, es apgalvoju, ka nav iespējams, ka mēs varētu nesasniegt Kioto mērķi. Es saku to tādēļ, ka tie pasākumi, ko mēs jau esam veikuši un veicam patlaban, nodrošina Kioto mērķa sasniegšanu. Kioto mērķa sasniegšana ir mazākais, kas mums būtu jāpaveic nākamajos gados. Skaitļi protokolam, kurus jūs iepriekš minējāt, ir pareizi. Jāsaka, ka ES samazina savas siltumnīcefekta gāzu emisijas, savukārt citas valstis, piemēram, Amerikas Savienotās Valstis, tās palielina, turklāt ievērojami lielākā ātrumā nekā 1990. gadā. 2005. gadā, kā jūs sacījāt, mūsu emisiju līmenis bija par 2 % mazāks nekā 1990. gada līmenis, un 2006. gadā tas bija nedaudz mazāks par 3 % tām 15 ES valstīm, kurām bija kolektīvs mērķis. Taču ES-27 panākumi ir vēl lielāki, jo mūsu emisiju līmenis ir aptuveni par 8 % mazāks nekā noteiktais 1990. gada līmenis. Līdz tā perioda beigām, kas saskaņā ar Kioto Protokolu noteikts mūsu saistību izpildei, ES-15 emisiju līmenis būs vismaz par 8 % mazāks, un ES-27 līmenis būs vismaz par 11 % mazāks nekā noteiktais 1990. gada līmenis. Atzīmēsim, ka mūsu samazinājums par tikai vairāk nekā 8 % ir ļoti pozitīvs rādītājs, jo tas ļaus mums sasniegt 2020. gada un vēl tālāku mērķi.

Saskaņā ar starpposma ziņojumu, zinātniskajiem slēdzieniem būs svarīga nozīme starptautiskajās sarunās, jo tie ļaus mums veikt drosmīgus pasākumus. Tie būs pamats tam, lai novērtētu to priekšlikumu piemērotību, ko paredzēts iesniegt apspriešanai gatavošanās laikā Kopenhāgenas konferencei.

Rezolūcija mums atgādina par briesmām, kas saistītas ar nekontrolētām klimata pārmaiņām, kas ietekmēs cilvēku sabiedrību visdažādākajos veidos un kas nopietni skars mūsu ekonomiku un kultūras tradīcijas.

Rezolūcijā ir diezgan pareizi uzsvērts, cik svarīgi ir novērst lielākās problēmas saistībā ar klimatu, tādas kā Amazones pieteku izžūšana un lielu ledus masu lūšana abos polos.

Es domāju, ka vienlīdz svarīgi ir uzsvērt klimata pārmaiņu iespējamās sekas saistībā ar starptautisko drošību, pārtikas un ūdens trūkumu, kā arī diskusijas par resursu kontroli un migrantu kustību. Pastāvīgi pieaug spiediens uz starptautisko kopienu saistībā ar ārkārtas situācijām vides jomā, ko rada ekstremāli dabas apstākļi un vardarbīgi konflikti klimata pārmaiņu rezultātā. Nesenā pārtikas cenu krīze ir līdz šim visuzskatāmākais piemērs tam, kas var notikt: ražas samazināšanos daudzās pasaules daļās ir izraisījuši ekstremālie laika apstākļi. Diemžēl nešķiet, ka šī situācija varētu būt pārejoša vai tai būtu izņēmuma raksturs; tā kļūst pastāvīga un atkārtojas, un to nevar kontrolēt bez radikālām izmaiņām lauksaimniecības politikā un lauksaimniecības praksē.

Ļaujiet man šajā sakarībā minēt dažus jautājumus, kas aplūkoti šajā ziņojumā. Es sākšu ar siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, veicot piemērotu darbību valsts līmenī jaunattīstības valstīs. Ir nepieciešams tehnoloģiju atbalsts un to piedāvātās iespējas. Ir jābūt finansējumam, lai veiktu tehnoloģiju nodošanu un uzlabotu jaunattīstības valstu administratīvo kapacitāti, kas savukārt dos iespēju izmērīt, reģistrēt un pārbaudīt emisiju samazinājumu. Šī ir Bali rīcības plāna sarunu galvenā doma. Kā tika atzīmēts Bali, jebkura jaunattīstības valstu darbība būs atkarīga ne tikai no nopietnas attīstīto valstu apņemšanās samazināt emisijas, bet arī no šo valstu būtiskiem pūliņiem nodrošināt finansējumu, jo īpaši tehnoloģiju nodošanai un vajadzīgās administratīvās kapacitātes radīšanai.

ES ir svarīgi izmantot katru iespēju, lai risinātu dialogu ar galvenajām jaunattīstības valstīm un vienotos par to, ko tas tieši nozīmē un kā ES varētu atbalstīt šādas darbības, vai nu sadarbojoties tādās jomās kā politikas izstrāde, tehniskā palīdzība, zinātības nodošana un stimulu nodrošināšana attiecībā uz CO₂ tirgu, vai arī sniedzot finansiālu palīdzību. Visās nozarēs ir jāveic pasākumi, starp tiem arī pasākumi attiecībā uz emisijām, kas rodas no enerģijas izmantošanas un no mežu noplucināšanas.

Tagad es pievērsīšos šīs diskusijas zinātniskajam aspektam. Komisija pilnībā piekrīt, ka zinātniskie slēdzieni ir jādara zināmi plašākai sabiedrībai. Patērētājiem ir jābūt sagatavotiem un vairāk informētiem par to, cik daudz siltumnīcefekta gāzes rada viņu dzīvesveids un patērētāju ieradumi. Taču šai sabiedrības pastiprinātajai brīdināšanai ir jābūt apvienotai ar spēcīgiem finanšu stimuliem uzņēmumiem, lai tie samazinātu savu produktu un pakalpojumu radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Pāreja uz zema CO₂ satura ekonomiku ir nepieciešama globālā mērogā. To var panākt tikai ar sistemātiskiem un saskaņotiem pasākumiem emisiju samazināšanai visās nozarēs.

Pasākumu pakete klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā, kas pašlaik ir koplēmuma stadijā, ļauj mums būt iniciatoram šajā pārejā. Tā arī ļauj mums parādīt, ka vērienīgā politika klimata jomā ir gan iespējama, gan arī dod lielu labumu mūsu valstīm un sabiedrībām.

Mēs turpināsim mūsu ļoti konstruktīvo sadarbību pie šo politikas pasākumu svarīgās paketes un cerams, ka panāksim vienošanos šogad cik ātri vien iespējams.

Noslēgumā ļaujiet man apsveikt Eiropas Parlamentu ar tā svarīgo ieguldījumu centienos ierobežot klimata pārmaiņas, kā arī apsveikt Florenz kungu ar viņa izcilo darbu.

Es ceru, ka Eiropas Parlaments turpinās strādāt šajā konstruktīvajā veidā. Lai mūsu sadarbība un viedokļu apmaiņa turpinās gan attiecībā uz pasākumu paketi klimata un enerģētikas jomā, gan arī attiecībā uz sagatavošanās posma sarunām Poznaņas un Kopenhāģenas konferencēm.

Karl-Heinz Florenz, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, priekšsēdētāja vietnieka kungs, liels paldies par noslēguma vārdiem, kas ir ļoti uzmundrinoši. Es domāju, ka mēs esam spējuši atrast kopēju viedokli šeit Parlamentā, un šis kopējais viedoklis dabiski mums liek turpināt zinātniskus pētījumus un novērst pēdējās šaubas, jo, galu galā, kurā cilvēku zināšanu jomā gan nav vietas šaubām? Tas ir kaut kas tāds, ko es kā referents noteikti gribu pieredzēt.

Es esmu pateicīgs par atzinību, kas šodien laipni tika izteikta, un es gribētu pateikt par to palīgiem, kas ārkārtīgi smagi strādāja, lai sagatavotu šo ziņojumu. Ļaujiet man izmantot šo iespēju un vēlreiz izteikt viņiem savu lielo pateicību.

Klausoties šodienas debatēs, varēja rasties iespaids, ka mēs strīdamies par CO₂. Es gribu pateikt, ka mums būs ļoti daudz citu jautājumu, par ko strīdēties, jo CO₂ emisijas ir tikai aisberga redzamā daļa. Jā, tas ir nopietns jautājums, par to nav nekādu šaubu, bet galvenais izaicinājums būs darbs pie mūsu ilgtspējas stratēģijām. Kā mums vajadzētu rūpēties par savu planētu Zemi, kuru mēs gribam saglabāt saviem bērniem? Bija vajadzīgi miljoniem gadu, lai radītu tos enerģijas avotus, kurus mēs šodien iztukšojam, un mēs tos esam izšķērdējuši

aptuveni tūkstoš gadu laikā. Tagad uzdevums ir panākt, lai ar litru degvielas varētu nobraukt divreiz lielāku attālumu nekā patlaban. Kad mēs to būsim panākuši, mēs būsim izpildījuši savu uzdevumu. Tas ir galvenais uzdevums, kas mums jāpaveic: palielināt efektivitāti Eiropā, izstrādāt modernas tehnoloģijas, izmantot šīs tehnoloģijas savās valstīs —kas ir pats par sevi saprotams— un arī ar peļņu pārdot tās visā pasaulē, tā radot jaunas darbavietas. Tā ir mūsu iespēja, kā es to redzu, un es vēlos lūgt jūs visus palīdzēt mums ar abām rokām satvert šo iespēju.

Ļaujiet man vēlreiz izteikt pateicību visiem, tomēr, domājot arī par mūsu Reglamentu, es gribētu pievērst jūsu uzmanību vēl vienam — pēdējam — jautājumam. Jau no paša šo debašu sākuma es pamanīju rupju kļūda 10. panta tulkojumā, kurā teikts, ka es kaut ko nosodu. Tas galīgi nav manā dabā. Es varu nepieņemt tam vai citam jautājumam, bet es nekad neko nenosodu. Es runāšu bez aplinkiem: Es domāju, ka ir noteikti jāpasaka, ka Parlamentā pastāv problēma ar sliktiem tulkojumiem, kas ir redzama viscaur šajā ziņojumā, un es gribētu vērst jūsu uzmanību uz Parlamentā iesniegtajiem pareizi iztulkotajiem grozījumiem šajā jomā.

Es vēlos pateikties visām iesaistītajām personām un uzaicināt jūs strādāt kopā ar mums nākamajā un grūtākajā šī procesa posmā, proti, risinot jautājumu par to, kā mums tagad būtu jāreaģē uz šiem zinātniskajiem faktiem.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks plkst. 12.00.

Rakstiski paziņojumi (142. pants)

Neena Gill (PSE), rakstiski. Lai efektīvi apkarotu klimata pārmaiņas, tirgiem ir jāpielāgojas un jāatspoguļo izmaksas par vides piesārņošanu ar oglekļa dioksīdu. Piesārņotājiem ir jāmaksā. Mums ir jāizmanto visu veidu politiskie instrumenti, arī PVN likmju samazināšana, emisiju tirdzniecība un subsīdijas, lai mainītu patērētāju un uzņēmumu attieksmi un ļautu viņiem izvēlēties no vairākiem ierosinājumiem sev piemērotās videi draudzīgās alternatīvas. Kā norādīja *Nicholas Stern* kungs, klimata pārmaiņu sekas ekonomiskajā un sociālajā jomā būs katastrofālas.

Tādēļ es pilnīgi nepiekrītu tiem Parlamenta deputātiem, kas noliedz klimata pārmaiņas. Viņiem ir tikai jāpaskatās uz aizvien pieaugošo dabas katastrofu skaitu un biežumu visā pasaulē, lai redzētu to ietekmi. Šīs dabas katastrofas nepārprotami ir trauksmes signāls, lai mēs aktīvāk rīkotos.

ES ir pamatota vadošā loma klimata pārmaiņu ierobežošanā, un tai ir jābūt piemērs un jānodrošina ieteikumi pārējām valstīm. Mums ir vajadzīgs plašāks dialogs ar jaunattīstības valstīm — Indiju un Ķīnu, lai nodrošinātu, ka to izaugsme neradīs vairāk globālo emisiju, nekā ES un ASV radīja pēdējā gadsimtā. Tehnoloģiju nodošana no ES uz jaunattīstības valstīm ir ļoti svarīga, jo tādējādi tās varēs izvairīties no tādas rūpnieciskās attīstības, kas intensīvi emitē oglekļa dioksīdu, un virzīties tieši uz zema oglekļa dioksīda satura ekonomiku.

András Gyürk (PPE-DE) rakstiski. – (HU) Pieņemot lēmumus šajā sakarībā, ir ļoti būtiski ņemt vērā klimata pārmaiņu faktus, kas ir pamatoti uz zinātniskiem pierādījumiem. Galu galā risks, pieņemot nepareizus lēmumus, kas pamatoti uz nepareiziem secinājumiem, ir vismaz tikpat liels kā risks, nedarot neko. Viena lieta ir tā vērtā, lai to šeit atzīmētu: klimata pārmaiņas ir fakts, ko var zinātniski pamatot, un steidzami ir vajadzīgi ātri un efektīvi pasākumi, lai tās mazinātu.

Zinātnisko faktu mierīga izskatīšana var mums arī palīdzēt novērtēt, kā uz tirgu pamatoti vides aizsardzības instrumenti var veicināt vides kvalitātes uzlabošanu. Pēc mūsu domām, no dalībvalstu puses ir vajadzīgi lielāki pūliņi, lai popularizētu tirgum draudzīgus stimulus. Emisiju tirdzniecības sistēma, kas aplūko emisiju samazināšanas jautājumu, pamatojoties uz tirgus mehānismiem, ir atzinīgi vērtējams sasniegums. Fakts, ka šī sistēma darbojas, ir pierādījums tam, ka tirgus, konkurence un vides aizsardzība nav savstarpēji izslēdzošas lietas.

Ungārijā ir daudz piemēru, kas parāda, kā nepareizi izdarīti secinājumi izraisa nepareizu lēmumu pieņemšanu. Biomasas ražošana faktiski nozīmē kokmateriālu sadedzināšanu; piespiedu atbalsta biodegvielām kaitīgās sekas kļūst arvien vairāk acīmredzamas. Pasākumi, kas ieviesti šajās divās jomās, neatbilst ilgtspējas prasībām, un turklāt tie nespēj tirgum draudzīgu atbildi uz šo problēmu.

Es gribētu uzsvērt, ka klimata pārmaiņas prasa, lai tiktu uzsākti tādi pasākumi, kas ne tikai ņem vērā zinātniskos pierādījumus, bet ļauj savu lomu spēlēt arī tirgus mehānismiem.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, mūsu rezolūcijā par zinātniskajiem faktiem par klimata pārmaiņām ir ietverti daži svarīgi novērojumi, kuriem ir grūti nepieņemt. Tomēr ir jāsaprot,

ka tajā ir arī dažas kaitinošas piezīmes. Tādu piezīmju piemēri ir atrodami zinātnes vēsturē, un tiem vajadzētu būt kā brīdinājumam. Kā filozofe es uzskatu, ka politiķim nebūtu jāinterpretē zinātniski rezultāti, jāizdara no tiem steidzīgi secinājumi, jāizmēģina un jākontrolē tie, nerunājot nemaz par dažu citu interpretāciju „nosodīšanu”. Kāda tam ir jēga un kāpēc šādas lietas būtu jānosaka par vispārēju likumu? Runa ir par mūsu uzticēšanos, kas mums būs ļoti vajadzīga mūsu cīņā pret klimata pārmaiņām.

5. punktā ir teikts, ka ir zinātniski „pierādīts”, ka cilvēks ir galvenais klimata pārmaiņu izraisītājs. Klimata pārmaiņu starpvaldību padome nevienā brīdī to neapgalvo. Ziņojumā tiek runāts par iespējamībām. Ļoti iespējams, ka cilvēki pēdējā desmitgadē ir veicinājuši globālo sasilšanu.

7. punktā ir uzsvērts, ka zinātnisko pētījumu rezultāti „uzskatāmi parāda, kā notiks klimata pārmaiņas tuvākajā nākotnē, ievērojot dažādus reģionālus modeļus”.

Tas ir tieši tas, ko mēs nezinām. Pagājušajā nedēļā Redingā izdotajā deklarācijā lūgti klimata simulatoriem nepieciešamie lieljaudas datori. Daļēji datoru nepietiekamas jaudas dēļ meteorologi šobrīd nevar atbildēt uz jautājumu, kāda būs klimata pārmaiņu ietekme reģionos.

8. punktā ir minēts, ka ledāju kušana Grenlandē un Antarktikas rietumos liecina par klimata pārmaiņu kritiskās robežas pietuvināšanos. Tomēr dati par ledāju kušanu pašlaik ir ļoti pretrunīgi, jo ledus biežums Grenlandes lielākajās teritorijās un Antarktikā faktiski palielinās.

Tāpat es neapsūdzu vai nenosodu klimata pārmaiņu skeptiķus un kritiķus, kā tas tiek darīts 10. punktā. Jo īpaši tas nebūtu jādara arī politiķiem: viņiem vajadzētu atstāt šo jautājumu zinātniekiem apspriešanai.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) CLIM komiteja var izteikt ieteikumus un risinājumus Eiropas Savienības turpmākajai politikai šajā jomā, ieteikumus un risinājumus, kas pamatoti uz skaidriem zinātniskiem pierādījumiem un jo īpaši uz Eiropas pilsoņu stingra atbalsta.

Zinātniskie pierādījumi ir neapšaubāmi. *Karl-Heinz Florenz* kunga ziņojums ir izsmelošs un pierāda, ka zinātniskie dati ir pietiekami, lai pieņemtu stingrus politiskus lēmumus un uzsāktu konkrētas darbības ne tikai Eiropas līmenī, bet arī globālā līmenī, lai krasi samazinātu cilvēka darbības izraisītās parādības, kuru dēļ notiek klimata pārmaiņas, un mazinātu to sekas.

Ir jāturpina pētniecība, jo īpaši jaunu tehnoloģiju, atjaunīgās enerģijas un biodegvielu jomā, lai panāktu vajadzīgo līdzsvaru ekonomiskās konkurētspējas un sociālās attīstības saglabāšanai un nodrošinātu pārtiku un elektroenerģiju, kas ir nepieciešama Eiropas pilsoņu labklājībai.

Zinātniskajai kopienai un politiskajiem pārstāvjiem būtu jāapvieno spēki un jāatbalsta darbības, kuru mērķis ir palielināt sabiedrības informētību un veicināt pilsoņu līdzdalību konkrētās darbībās, jo labas prakses apmaiņa, starptautiska, reģionāla un jo īpaši pārrobežu sadarbība un dialogs, kā arī pilsoņu tieša iesaistīšana ir visefektīvākais līdzeklis cīņā pret klimata pārmaiņām.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), rakstiski. – Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pēdējos gados Eiropas Savienība ir bijusi viena no starptautiskajām dalībniecēm, kas ir rādījusi ceļu ilgtspējīgai globālās klimata politikas attīstībai. Šī ir nostāja, kas ES ir jāsaglabā arī nākotnē.

Es vēlos pateikties referentam un komitejai par veiksmīgu ziņojumu. Tas stiprinās uzskatu, ka klimata pārmaiņu kontroles darbam ir jābalstās uz zinātniska pamata. Jāatzīmē, ka zinātne un zināšanas, ko tā sniedz, jaunu tehnoloģiju un slēdzienu rezultātā nepārtraukti mainās. Līdz ar to mums ir jābūt atvērtiem visai informācijai par šo parādību un tādēļ jāņem vērā atšķirīgi viedokļi.

Ir ārkārtīgi svarīgi stingri reaģēt uz klimata pārmaiņām. Līdz šim katrai no četrām starpvaldību padomēm bija jāpārskata tās priekšgājēju aplēses par ātrumu, kādā notiek klimata pārmaiņas. Šī parādība ir progresējusi ātrāk par Kopienas agrākajām aplēsēm. Šķiet, arī tagad ir vajadzība pārskatīt iepriekšējās IPCC aplēses. Pētījumi, ko veikusi ASV kosmosa aģentūra NASA, liecina, ka klimata pārmaiņu kontrole prasīs radikālāku rīcību: gāzes saturs atmosfērā, ko izraisījušas klimata pārmaiņas, ir daudz stingrāk jāierobežo, lai varētu izvairīties no šīm radikālajām pārmaiņām.

ES ir jāņem vērā pieaugošā zinātniskā vienprātība par to, ka krasi ir jāsamazina oglekļa dioksīda emisijas, lai palēninātu globālo sasilšanu, kā to ir ierosinājuši IPCC. Uzmanīgi paskatoties uz šo attīstību, es bažījos, ka ES klimata paketes mērķi nav pietiekami vērienīgi. Tagad Eiropas Savienībai ir jāstrādā daudz apņēmīgāk, lai izveidotu ekoloģiski efektīvu sabiedrību Eiropas Savienībā. Modernizācijai ekoloģijas jomā ir jābūt

vadošajam principam visās ES politikas jomās. Spēja mainīties, ņemot vērā šo revolūciju, būs arī galvenais faktors, kas ietekmēs ES starptautisko konkurētspēju.

Daciana Octavia Sārbu (PSE), rakstiski. – (RO) Cīņa pret klimata pārmaiņām ir kļuvusi par tematu, kas arvien biežāk ir iekļauts starptautisku organizāciju darba kārtībā. Kopš 2007. gada sammita, kad tika pieņemta vienošanās par 20 % mērķi siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanai un atjaunīgās enerģijas resursu izmantošanai līdz 2020. gadam, globālā sasilšana ir kļuvusi par prioritāti visām pasaules valstīm.

Šim lēmumam sekoja citi svarīgi starptautiski notikumi, tādi kā Heiligendammas G8 sammits, Apvienoto Nāciju Padomes debātes par klimata pārmaiņām vai Bali Rīcības plāns. Pēc šiem starptautiskajiem notikumiem tika panākta zinātniska vienošanās, kurā pateikts, ka globālās sasilšanas tendenču pamatā ir cilvēka darbības un pētniecības un datu vākšanas rezultāti ir pietiekami, lai uzsāktu steidzamu rīcību un pieņemtu politiskus lēmumus gāzu emisiju samazināšanai. Ir būtiski izveidot Pielāgošanās fondu un iekļaut mežus jaunā klimata aizsardzības nolīgumā, kura mērķis būtu izvairīties no turpmākas mežu izciršanas un oglekļa dioksīda emisijām, ko izraisa mežu ugunsgrēki.

Sabiedrības informētības palielināšana, izplatot zinātniskus pierādījumus par cilvēka darbību ietekmi uz globālo klimatu, būs noteicošais faktors, lai iegūtu ES pilsoņu atbalstu politiskām darbībām saistībā ar oglekļa dioksīda emisiju samazināšanu.

Andres Tarand (PSE), rakstiski. – (ET) Klimats mainās, un tas notiek cilvēka darbības dēļ. Pirms četrdesmit gadiem, kad es ņēmu ledus paraugus Antarktīkas pētniecības stacijā, mēs vēl neapzinājāmies šo faktu. Šodien IPCC, kas salīdzina tūkstošiem zinātnieku darbu, ir sniegusi pietiekamus pierādījumus, ka klimata pārmaiņas notiek, un mūsu pienākums ir drīzāk rīkoties nekā turpināt sniegt pierādījumus. Šajā aspektā es pilnīgi piekrītu referenta Florenz kunga nostājam.

Eiropas Savienībai ir jābūt mērķtiecīgākai un jāizvirza mērķis, kas noteiktu siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanu tuvu 30 % līdz 2020. gadam. Pretējā gadījumā būs grūti cerēt uz citu valstu patiesu ieguldījumu. Dīvaini, ka augsta līmeņa forums vienprātīgi nobalso par vispārējiem mērķiem, taču, kad runa ir par mērķiem attiecībā uz CO₂ emisiju saturu automašīnu izplūdes gāzēs vai vairākiem citiem konkrētiem pasākumiem, tas vairs nav tik vērienīgs. Tādā veidā nevar efektīvi risināt klimata pārmaiņu problēmas.

Es atbalstu priekšlikumus grozījumiem, kuros uzmanība vērsta uz vajadzību veikt detalizētākus pētījumus un izstrādāt okeānu un jūru stāvokļa, kā arī klimata pārmaiņu ietekmes uz zivju faunu modeļus. Tomēr es nespēju piekrist vairākiem grozījumu priekšlikumiem, kuros ir izteiktas šaubas par to, vai klimata pārmaiņas patiešām notiek, ir uzsvērtas fosilo degvielu un kodolenerģijas nozīme un ir izsmieta atjaunīgās enerģijas attīstība.

Es uzskatu, ka Parlamenta Pagaidu komiteja saistībā ar klimata pārmaiņām ir palīdzējusi palielināt informētības līmeni dažādu sociālo grupu pārstāvju vidū un izvirzīt kopīgu nostāju. Šis komitejas mandāta pagarināšana par deviņiem mēnešiem līdz Poznaņas sanāksmei ir saprātīga, jo tas ir kompromiss. Ilgāks termiņš varētu nozīmēt, ka mēs darām svarīgu darbu un pārāk daudz domājam par vēlēšanām.

Gabriele Zimmer (GUE/NGL), rakstiski. – (DE) Es balsoju par šo ziņojumu. Debatēm par klimata pārmaiņām, kas ir steidzami nepieciešamas, ir jābalstās uz pamatotiem zinātniskiem faktiem. Tie ir sniegti Florenz kunga starpposma ziņojumā. Šim ziņojumam jābūt nozīmīgam gan sabiedrībā, gan arī Komisijā un Padomē. Zinātniski slēdzieni par „siltumnīcas efektu” ir bijuši pieejami vairāk nekā 180 gadus.

Īpašu sociālo apstākļu dēļ šīs zināšanas par draudiem mūsu dzīves dabiskajam un klimatiskajam pamatam tika ignorētas, aizkavējot savlaicīgu rīcību un turpinot to darīt arī šodien. Vai nu mēs sāksim rīkoties tagad uz starptautiskas sadarbības pamata, lai ierobežotu turpmāku kaitējumu un novērstu katastrofas, kas jau iepriekš ir noteiktas un kas pirmām kārtām smagi ietekmēs pasaules nabadzīgākos cilvēkus, vai arī mēs turpināsim iet pa iznīcības ceļu. Fakti pārļiecinoši parāda, ka ir vajadzīga tūlītēja rīcība, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un ka mums ir jāierobežo sasilšana līdz 2°C temperatūrai, izmainot savu dzīvesveidu un patērētāju attieksmi, kā arī pieņemot politiskus un sociālus noteikumus un pamatnostādnes. Es atbalstu referenta apgalvojumu, ka runa nav par emisiju robežlielumu apspriešanu, debatēm ir jābūt par ilgtspēju.

ES ilgtspējīgas attīstības stratēģijā ir jāņem vērā šīs problēmas un beidzot jāizstrādā ilgtspējīga politika. Tam ir vajadzīga izmaiņas politikajās prioritātēs. Katra zaudētā diena var atņemt postu, un tai nav attaisnojuma.

4. Turcijas 2007. gada progresa ziņojums (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības jautājums ir *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojums (A6-0168/2008) Ārlietu komitejas vārdā par Turcijas 2007. gada progresa ziņojumu (2007/2269(INI)).

Ria Oomen-Ruijten, referente. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, kopš pēdējā ziņojuma par Turciju šajā valstī ir notikuši vairāki pozitīvi jauninājumi. Es domāju par Nodibinājumu likuma pieņemšanu un pēdējā laikā pat vēl par 301. panta pirmo grozījumu, kam jānoved pie turpmākām reformām, kuras nepieciešamas, lai garantētu pilnīgu vārda brīvību. Taču ir arī skaidrs, ka Turcijai ir raksturīga liela daudzveidība un ka ir jādara daudz vairāk nekā tikai jāpilda Eiropas nolīgumi; ir arī jāpilda solījumi savai tautai.

Šis ziņojums ir līdzsvarots. Es ceru, ka daži ziņojumā pamanāmie „jājamzirdziņi” šo līdzsvarotību neizjauks. Es esmu nosaukusi visas ziņojumā pamanītās problēmas, no kurām izriet trīs svarīgi secinājumi.

Pirmkārt, mums ir bažas par AK partijas iesaisti tiesas procesā. Mēs ceram, ka Konstitucionālā tiesa respektēs tiesiskuma principus, Eiropas standartus un Venēcijas komisijas pamatnostādnes par politisko partiju aizliegumu. Mēs atzinīgi vērtējam faktu, ka 2007. gadā demokrātija triumfēja pār armijas mēģinājumiem izjaukt politisko procesu. Taču mums ir arī bažas par to, ka joprojām darbojas spēki, kas mēģina destabilizēt valsti. Skaidrs, ka tagad vajadzīga valsts modernizācija un reformas. Premjerministrs *Erdoğan* kungs apsolvīja, ka 2008. gads būs reformu gads, un mēs labprāt turēsim viņu pie vārda. Tagad valdībai jāizmanto nozīmīgais parlamentārais vairākums, lai apņēmīgi ķertos pie reformām; reformām, kas ir ļoti svarīgas, ja Turciju grib pārvērst par modernu un pārtikušu demokrātiju, kas pamatojas uz sekulāru valsti, plurālistisku sabiedrību un reformām, kas pirmkārt un galvenokārt ir pašu Turcijas iedzīvotāju interesēs.

Trešais punkts. Konstitucionālais process ir ideāla iespēja izstrādāt jaunu civiliedzīvotāju konstitūciju, kuras pamatā ir cilvēktiesību aizsardzība un pamatbrīvības. Tas ir vienīgais veids, kā nodibināt kontroles un līdzsvara sistēmu, lai aizsargātu demokrātiju, tiesiskumu, sociālo kohēziju un reliģisko kopienu un grupu atdalīšanu no valsts. Ja jūs aplūkojat jaunākos statistiskos datus, tie parāda, ka reliģisko kopienu atdalīšana no valsts rada spriedzi Turcijas sabiedrībā. Tomēr ne mazāk kā 72 % labi izglītotu turku, 60 % iedzīvotāju visās lielajās pilsētās un gandrīz 50 % citu Turcijas iedzīvotāju ir ieinteresēti sekulārā Turcijas attīstībā. Šo spriedzi ir uztvēruši tieslietu darbinieki un prokurori, kas izmanto savas pilnvaras, lai ignorētu parlamentāro vairākumu un darbotos ļoti neatkarīgi. Tieslietu sistēmai valstī, ievērojot tiesiskumu, jābūt neatkarīgai, bet arī objektīvai. Jaunā konstitūcija ir vienīgais veids, kādā Turcijas valdība var reformēt valsti un nodrošināt reliģisko kopienu atdalīšanu no valsts un valsts tiesiskumu, lai atgūtu sabiedrības uzticību.

Tas prasa visas civilās sabiedrības struktūru piedalīšanos konstitucionālajā procesā. Manā izpratnē tas nozīmē panākt vienošanos par modernizāciju visu politisko partiju, etnisko un reliģisko minoritāšu un sociālo partneru starpā. Modernizācijai jānodrošina tas, ka pilsoņu personiskās tiesības un pilsoņu brīvības ir saskaņotas ar Cilvēktiesību aizsardzības konvenciju.

Mums ar cieņu jāturpina ES un Turcijas sarunas; tām jābūt bez liekulības, atklātām un godīgām attieksmē vienam pret otru. Man ļoti žēl, ka kolēģim *Legendijk* kungam uzbrūk, kad viņš atklāti un godīgi stāsta, kur ir pieļautas kļūdas, un arī tad, kad viņš reformu procesā aicina uz sadarbību visas politiskās partijas.

Rezumējot, priekšsēdētāja kungs, vēl ir ļoti daudz jādara saistībā ar reliģisko minoritāšu stāvokli Turcijā, kurdu un citu minoritāšu stāvokli, reģionu sociālekonomisko attīstību, sieviešu stāvokļa uzlabošanu, dialogu starp Turcijas valdību un sociālajiem partneriem, kur es īpaši aicinu pievērst uzmanību arod biedrību kustībai, uz kuru bieži tiek izdarīts spiediens, konstruktīvu sadarbību Kipras jautājuma risināšanā un labām kaimiņattiecībām reģionā. Īsumā, lūdzu, darbojieties saskaņā ar panāktajām vienošanām.

Priekšsēdētāja kungs, es vēlreiz uzsveru, ka, pēc manām domām, tikai tāda sabiedrība, kas ļauj sevi vadīt, ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības un kuras pamatā ir demokrātija, tiesiskums un sociāli orientēta tirgus ekonomika, var attīstīties par mierīgu, stabilu un plaukstošu sabiedrību.

SĒDI VADA: MRS ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

Janez Lenarčič, priekšsēdētāja vietnieks – (SL) Iesākumā es vēlos izteikt pateicību par ziņojumu, ko sagatavoja *Ria Oomen-Ruijten* kundze, kas pēc Padomes domām, atspoguļo svarīgu ieguldījumu debatēs, kuras saistītas ar Turcijas pievienošanās procesu.

Slovēnijas prezidentūra iedrošināja Turciju turpināt tuvināšanās procesu, lai pievienotos Eiropas Savienībai. Šobrīd Padomē darba kārtībā ir debates par astoņiem atlikušajiem ziņojumiem par tiesību aktu saskaņošanas pārskatiem, tā dēvētajiem *atbilstības izvērtēšanas ziņojumiem*. Ja raiti virzīsies tehniskās sagatavošanas darbi, iespējams, ka mēs varēsim atvērt divas jaunas sadaļas ES–Turcijas pievienošanās konferencē jūnijā.

Attiecībā uz reformām Turcijā mēs piekrītam Eiropas Parlamenta novērtējumam, ka šis ir izšķirošais reformu gads, un mēs ticam, ka Turcija nepalaidīs garām šo iespēju.

Pārskatītajā pievienošanās partnerattiecību dokumentā, ko pieņēma šī gada februārī, ir noteiktas galvenās prioritāšu jomas, kurās valstij jāpaātrina savas reformas. Protams, ka tālāko sarunu gaitu noteiks šo reformu reālā virzība uz priekšu.

Es arī vēlētos uzsvērt, ka mums ir kopīgas bažas ar Eiropas Parlamentu par tiesvedību pret Taisnīguma un attīstības partiju (AKP). Prezidentūra izplatīja paziņojumu, uzsverot, ka izpildvaras un tiesu varas nozaru atdalīšana ir visu demokrātisko sabiedrību pamatprincips, un šis princips ir jāievēro. Mēs uzmanīgi sekosim notikumiem. Mēs ceram, ka tiesvedības iznākums atbildīs demokrātiskiem standartiem, darbosies saskaņā ar tiesiskuma principiem, un mēs ceram, ka šī tiesvedība neietekmēs nepieciešamo reformu gaitu.

Ļaujiet man turpināt un minēt dažus aspektus, kas apstiprina, ka tiek ievērotas pamatbrīvības un cilvēktiesības. Šis ir jomas, kurās reformas Turcijā ir īpaši svarīgas.

Attiecībā uz vārda brīvību mēs atzinīgi vērtējam Kriminālkodeksa 301. panta grozījumu. Tas ir solis pareizajā virzienā; taču, lai faktiski nodrošinātu vārda brīvību, būs nepieciešams šo pantu arī atbilstīgi īstenot. Turklāt arī daži citi nosacījumi ir jāsaskaņo ar Eiropas standartiem.

Attiecībā uz reliģijas brīvību mēs apsveicam Nodibinājumu likuma pieņemšanu, kas ir solis pareizajā virzienā. Vienlaikus mēs uzsveram, ka šajā jomā jāveic tālāki pasākumi, nodrošinot reliģisko plurālismu saskaņā ar Eiropas kritērijiem.

Pagājušā gada konstitucionālās krīze apstiprināja, ka demokrātisks process ir ļoti svarīgs attiecībās starp civilajām un militārajām aprindām. Tomēr bruņotajiem spēkiem joprojām ir būtiska politiska ietekme. Šajā sakarībā ir jāstiprina civilā demokrātiskā kontrole pār militāro un papildus jāstiprina Parlamenta kontrole pār aizsardzības izdevumiem.

Attiecībā uz situāciju valsts dienvidaustrumos mēs nešaubīgi nosodām teroristiskos uzbrukumus un paužam savu solidaritāti ar Turcijas tautu. Mēs atbalstām Turcijas centienus aizsargāt savus iedzīvotājus un tās cīņu pret terorismu. Tomēr vienlaikus mēs brīdinām, ka ir absolūti nepieciešams ievērot starptautisko tiesību aktu noteikumus un censties saglabāt mieru un stabilitāti plašā reģionā.

Kā jau jūs visi zināt, Eiropas Savienība novērtē Turcijas progresu Kopenhāgenas politisko kritēriju izpildē un to, ka Turcija pilda ES un Turcijas sarunu noteikumus. Padome vērtēs arī Ankāras Līguma papildu protokola izpildi. Šajā sakarībā man žēl, ka Turcija joprojām nav izpildījusi savus pienākumus un nav panākts nekāds progress attiecību normalizēšanā ar Kipras Republiku.

Jo pievienošanās sarunu sekmīgu virzību neapšaubāmi rāda tādi svarīgi aspekti kā centieni pēc labām attiecībām ar kaimiņiem un mierīga strīdu risināšana saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas konstitucionālo dokumentu.

Paldies.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, atļaujiet man vispirms pateikties *Oomen-Ruijten* kundzei un Ārlietu komitejai par ļoti pārlicinošu, stingru un līdzsvarotu ziņojumu. Pievienošanās sarunās ar Turciju līdz šim ir atvērtas sešas sadaļas un, kā sacīja *Lenarčič* kungs, Slovēnijas prezidentūras laikā būtu iespējams atvērt vēl divas sadaļas, proti, uzņēmējdarbības tiesību un intelektuālā īpašuma sadaļas.

Šajā sakarā atļaujiet man atgādināt kādu vienkāršu, bet ļoti būtisku ES paplašināšanās politikas pamatprincipu, kas attiecas uz ikvienu kandidātvalsti, arī Turciju: sarunu gaita ir atkarīga no juridisko un demokrātisko reformu progresa — un it īpaši no to izpildes. Citiem vārdiem sakot, tehniskās sarunas par sadaļām veido ēkas sienas un istabas — kādu dienu varbūt pat jumtu — kamēr juridiskās un demokrātiskās reformas veido jebkuras jaunas ES dalībvalsts ēkas pamatus. Katrs celtnieks zina, ka pirms sienu uzstādīšanas ir jāieliek ļoti stingri pamati. Tātad vispirms reformas, pēc tam tehniskās sarunas.

Tāpēc es uzskatu, ka *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojums patiesi attiecas uz lietu. Komisija piekrīt viņas viedoklim par reformu lēno gaitu. Tomēr dažas tiesību aktu reformas ir notikušas. Es pamanīju, ka jūs apsveicāt jauno

Nodibinājumu likumu, un pēc jūsu lūguma Komisija ziņos par šo likumu un tā izpildi mūsu nākamajā progresa ziņojumā par Turciju nākamajā rudenī.

Turklāt apkaunojošā 301. panta nesenā pārskatīšana ir solis uz priekšu. Taču galu galā būtiska ir tā pareiza izpilde, lai ikvienam garantētu vārda brīvību Turcijā.

Papildus vārda un reliģijas pamatbrīvībām būtisks ir tālāks progress tādās jomās kā kultūras un valodu tiesības, sieviešu un bērnu tiesības un arodbiedrību tiesības. Pats svarīgākais ir no jauna pievērsties ar ES saistītām reformām, kurām arī ir jāpalīdz pārvarēt pašreizējo politisko krīzi.

Šis ir priekšsēdētāja *Barroso* kunga nodotais vēstījums Turcijai mūsu nesenā Turcijas apmeklējuma laikā. Gan valdībai, gan opozīcijas partijām jāiesaistās dialogā un jāmeklē kompromiss jutīgajos jautājumos, kas dominē iekšpolitikas diskusijās, starp tiem arī jautājumos par konstitucionālo reformu procesu. Šajā kontekstā vajag aizstāvēt gan sekulārismu, gan demokrātiju.

Es izsaku nožēlu, ka Konstitucionālā tiesa divus gadus bloķē Likumu par ombudu. Es atzinīgi vērtēju faktu, ka jūs mudināt to atbloķēt, lai nekavējoties izveidotu ombuda biroju. Mēs visi zinām, kāda nozīme bija ombudam, kad iestādēm tika noteikta atbildība un pilsoņu tiesības ES dalībvalstīs tika palielinātas.

Šo reformu būtība ir nodrošināt Turcijas pārveidošanu par atvērtu un modernu sabiedrību, kurā pilnībā tiek respektēts demokrātisks sekulārisms, proti, brīvība un demokrātija, dažādība un tolerance.

Pati Eiropas Savienības pastāvēšana balstās uz mums kopīgi piederošām demokrātijas pamatvērtībām — tiesiskumu un cilvēktiesībām. Tās, kā sacīja *Jacques Delors* kungs, ir ģimeniskuma un laulības pamats ar kurām mēs, eiropieši, esam sevi sasaistījuši.

Turcijas sarunu pamatnostādnes skaidri norāda šīs vērtības, un Komisijas pienākums ir tās uzraudzīt. Komisijas lomu pievienošanās procesā var raksturot kā „draugu, kurš pasaka patiesību” — pat, ja patiesība dažkārt ir nevēlama pa daļai ES vai Turcijai.

Tādējādi mēs nevaram būt vienaldzīgi pret to, kas notiek kandidātvalstīs, vismazāk pret notikumiem, kuri ietekmē mūsu kopīgās demokrātiskās vērtības. Es ievēroju jūsu bažas saistībā ar AKP likvidēšanas sekām. Protams, ka Konstitucionālās tiesas nolējumam, kā arī Eiropas Padomes Venēcijas komisijas pamatnostādņēm jāatbilst demokrātijas principiem un tiesiskumam.

Mēs gribam redzēt, kā Turcija pēc šīs lietas turpina iet uz priekšu, ievērojot Eiropas vērtības. Turcija nevar atļauties vēl vienu izniekotu gadu darbā pie reformām, un demokrātisko principu izpildē mēs gribam redzēt progresu, nevis regresu.

Atļaujiet man noslēgt savu runu ar dažiem vārdiem par Kipru. Tagad abu kopienu līderiem ir pienācis laiks iziet no strupceļa un virzīties uz salas atkalapvienošanu. Es ticu, ka Turcija pilnībā dos savu ieguldījumu risinājumā. Komisija apstiprina atjaunotu ANO procesu un pilnībā atbalstīs salas abas kopienas, lai panāktu grūtus, bet nepieciešamos kompromisus.

Emine Bozkurt, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma projekta sagatavotāja.* – (NL) Nesen Turcijā ir pieņemti svarīgi sociālie un nodarbinātības tiesību akti. Viens svarīgs mērķis ir panākt sieviešu plašāku iesaisti darba tirgū, jo līdzdalība ekonomikā ir ļoti vajadzīga, lai nostiprinātu sieviešu stāvokli.

Nevienam nav jāskaidro, ka sieviešu tiesības arī ir cilvēktiesības. Ir svarīgi, lai sievietes varētu pieprasīt pamattiesības, kā arī dzimumu un reproduktīvās tiesības, un neklūtu par tādu neskaidru kritēriju kā „pret sabiedrības pieklājības normām” upuri. Tas ir būtiski arī geju organizācijām. Turcijā ir ļoti vajadzīgi instrumenti, lai to uzraudzītu un ieviestu *dzimumu līdztiesību*. Tādēļ es gribētu redzēt Turcijas parlamentā sieviešu tiesību komiteju ar pilnām likumdošanas pilnvarām.

Vietējās vēlēšanas Turcijā notiks nākamajā gadā. Valsts līmenī sieviešu skaits parlamenta deputātu vidū ir dubultojies, taču ir jādara daudz vairāk. Vietējā aktivitāte joprojām ir mazāka par 1 %, kas ir milzīga problēma, ja taisnīgai sieviešu pārstāvībai politikā tagad ir jāšķīst par realitāti.

Giorgos Dimitrakopoulos, *PPE-DE grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētājas kundze, ļaujiet man vispirms apsveikt *Oomen-Ruijten* kundzi ar viņas ziņojumu un arī ar sadarbību visā šajā laikā.

Ziņojumā tiek raidīts skaidrs signāls Turcijai, ka tās ceļš uz Eiropu un tās galīgā iesaistīšana Eiropas ģimenē izies cauri šādiem posmiem.

Pirmkārt, tai jāturpina nostiprināt reformas visās nozarēs un struktūrās.

Otrkārt, tai ir pilnīgi un absolūti jāievēro cilvēktiesības un minoritāšu tiesības.

Treškārt, Turcijas ir jāizved karaspēks no Kipras, un ir jādod ieguldījums taisnīgā un ilgstošā risinājumā Kipras jautājumā. Tagad ir laiks mums visiem atbalstīt prezidenta *Christofias* kunga iniciatīvas šajā virzienā.

Ceturtkārt, Turcijai ir jāsauglabā labas kaimiņattiecības kopumā, un ar Grieķiju jo īpaši. Tas nozīmē, ka lidojumu informācijas reģionā ir jāpārtrauc pārkāpumi, kā arī visu veidu provokācijas.

Protams, Turcijā ir spēki, kas vēlas destabilizāciju, savukārt daļa Turcijas pilsoņu cer uz demokrātiskāku, progresīvāku, attīstītāku, vidi aizsargājošāku, sociāli apzinātāku, mieru mīlošāku un uz Eiropu vairāk orientētu Turciju. Šiem pilsoņiem ir jādod ziņa, ka viņu cīņa nav veltīga, un tas ir pavēstīts ar *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojumu mūsu šodienas diskusiju.

Hannes Swoboda, *PSE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, priekšsēdētāja vietnieka kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, es gribētu sākt ar pateikšanos *Oomen-Ruijten* kundzei par ļoti auglīgu un konstruktīvu sadarbību. Savas grupas vārdā es gribētu arī izteikt solidaritāti ar *Lagendijk* kungu: mēs noraidām visus netaisnīgos uzbrukumus viņam.

Es gribētu pievērsties svarīgam jautājumam, proti, draudiem par divu partiju, *AKP* un *DTP*, aizliegšanu. Abos gadījumos mēs gribam ļoti skaidri pateikt, ka šie aizliegumi mums būs pilnīgi nepieņemami un tie radīs šķēršļus Turcijas progresam ceļā uz pievienošanos Eiropas Savienībai. Mūsu izpratnē par demokrātiju ir neapverami, ka tiesa varētu neskaitāmiem balsotājiem pēc balsošanas vienkārši liegt tiesības ietekmēt politisko stāvokli viņu valstī tādēļ vien, ka viņi ir balsojuši par partiju, kurai viņi dod priekšroku. Tas ir nepieņemami gan attiecībā uz valdošo partiju, gan attiecībā uz Demokrātiskās sabiedrības partiju (*DTP*). Attiecīgie juridiskie un demokrātiskie pamatprincipi apstrīd šādu rīcību.

Tā vietā, lai izmantotu iespēju runāt un iesaistītos dialogā ar kurdu tautas pārstāvjiem, jo mēs kopā ar turkiem esam pret terorismu, tiek veikts mēģinājums aizliegt arī *DTP*. Es zinu, ka ne visi *DTP* biedri ir gatavi iesaistīties dialogā. Šajā gadījumā vienkārši ir jāizstrādā pieeja, lai atbilstīgi attīstītu šo dialogu. Tādēļ mēs nepārprotami aicinām visus mēreno spēkus Turcijā darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka šīs abas partijas var turpināt savu darbību Turcijas politiskajā arēnā.

Mēs zinām, ka tas ir ilgs un beztermiņa process, taču procesam ir jābūt ar savu mērķi, un šim mērķim ir jābūt pievienošanās Eiropas Savienībai. Tas ir mērķis, kura sasniegšanai mums Eiropas Savienībā sadarbībā ar mūsu pilsoņiem ir jādara viss iespējams. Taču arī Turcijai ir jādara viss iespējams, veicot vajadzīgās reformas.

(Aplausi)

Alexander Graf Lambsdorff, *ALDE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, arī es gribētu sākt, izsakot siltu pateicību *Oomen-Ruijten* kundzei par labu sadarbību, kura šoreiz bija tieši tikpat konstruktīva kā pagājušā gada rudenī. Šī ziņojuma raksturīga iezīme ir būtiska vienprātība. Parlamentārās grupas piekrit, ka Turcijai tāpat kā līdz šim ir jāturpina nepārtraukti uzlabojumi, taču tai tas ir jādara daudz straujāk nekā līdz šim. Mēs arī piekrītam, ka tas ir kaut kas tāds, ko mēs varam un, patiesi, kas mums ir jāsaugaida no pievienošanās kandidātes.

Mēs arī uzskatām, ka šīs reformas ir jāveic, neraugoties uz nopietnajām pašmāju politiskajām krīzēm. Es gribētu turpināt ar to jautājumu, ko tikko pieminēja *Swoboda* kungs: Eiropas Savienība nav šī aizliegšanas procesa dalībiece. Komisāram *Rehn* kungam ir taisnība, sakot, ka laicīgums un demokrātija ir jāaizsargā; pretējā gadījumā līdzīgi *Swoboda* kungam es varu saskatīt mūs saskaramies ar būtisku demokrātijas problēmu, kas būs liels traips pievienošanās sarunās.

Svarīgi ir atzīmēt ka daudzas problēmas, par ko mēs runājam, jau kādu laiku ir pastāvējušas, tādēļ šajā sakarībā ir jāuzsver tikai daži jautājumi. Pagājušajā gadā mēs atzinīgi vērtējām faktu, ka Turcijas valdība saņēma skaidru un nepārprotamu mandātu turpmākajām reformām. Mēs prasījām izmantot šo mandātu, lai patiesi turpinātu reformas. Mēs atzinīgi vērtējām fondu likuma pieņemšanu. Tas ir pozitīvs solis, bet līdzsvaram mums ir jāsauc – un es domāju, ka arī šajā jautājumā pastāv vienprātība – ka mēs visi galu galā esam vīlušies par to, kas ir sasniegts.

Nesim konstitucionālo reformu: tā ir tik aizēnota ar debatēm par galvas lakatiem, ka nav panākts nekāds progress attiecībā uz Turcijas konstitūcijas atjaunošanu. Galvas lakati ir jautājums arī par reliģisko un uzskatu brīvību, bet to nedrīkst izmantot tādu sieviešu apspiešanai kultūras jomā, kuras atbalsta laicīgu nostāju.

Cits svarīgs jautājums, it īpaši liberāļu frakcijai, ir vārda brīvība. Tā sauktā 301. panta reforma, pēc mūsu domām, nav apmierinoša. Es esmu runājis ar daudziem cilvēkiem pašā Turcijā, un arī tur tikai daži cilvēki tic, ka šī 301. panta reforma ir nopietna un pamatota, it īpaši tagad, kad tas ir simbolisks pants. Kriminālkodeksā ir daudzi citi panti, kas ierobežo vārda brīvību. Es negribu tos visus uzskaitīt, bet šeit vēl ir ļoti daudz darāmā.

Cits punkts, kuru es vēlētos īsumā pieminēt, ir saistīts ar Turcijas attiecībām saistībā ar ES un NATO. Mēs vēlamies uzsvert, ka mēs sagaidām, lai Turcija rādītu pozitīvu attieksmi pret Eiropas drošības un aizsardzības politikas (ESDP) misijām. Mēs izprotam pastāvošās grūtības. Neraugoties uz to, mēs sagaidām no pievienošanās kandidātvalsts, lai tā parādītu Eiropas ciņassparu, kad Eiropas personālsastāvs piedalās tādās misijās kā EUPOL un EULEX.

Joost Lagendijk, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (NL) Dāmas un kungi, kā jūs droši vien pamanījāt, pēdējās pāris nedēļās komisāra kungs un es saņēmām daudz kritikas no noteiktām Turcijas aprindām. Tiek izteikts apgalvojums, ka mēs pareizi neizprotam Turciju, ka mēs īstenībā neapzināmies, kas notiek Turcijā.

Man jāatzīst, ka dažreiz Turcijā ir diezgan daudzas lietas, kuras es nesaprotu. Piemēram, es nevaru saprast, ka daudzi cilvēki Turcijā neuzskata par problēmu faktu, ka valdošo partiju, kas pēdējās vēlēšanās ieguva 47 % balsu, Konstitucionālā tiesa draud aizliegt. Tas, ko es vēl nevaru saprast ir, ka Eiropas Padomes ieteikumus par politisko partiju aizliegumu vienkārši neņēma vērā, jo ir skaidrs, ka argumenti pret AKP nekādā ziņā neatbilst kritērijiem. Arī to es nevaru saprast, ka tik vienkārši neņēma vērā to, ka, aizliedzot AKP un DTP, apmēram 90 % balsu dienvidaustrumos atzina par nederīgām ar visu, kas no tā izriet. Arī to es nevaru saprast, ka Turcijā sacēla tādu kņadu par to, ka komisāra kungs un es kritizējām faktu, ka, pēc mūsu domām, tas ir politisks arguments, ja tas noved pie valdošās partijas aizlieguma, un tam patiešām būs nopietnas sekas. Pēc manām domām, mūsu pienākums ir to pateikt, un mums ir jāturpina to darīt.

Taču ir vēl citas lietas, ko es nesaprotu. Tas, ko es nesaprotu ir, kāpēc varas iestādes nevarēja ļaut arodbiedrībām mierīgi demonstrēt Stambulā, 1. maijā, pat Taksima laukumā - tādā simboliskā vietā kopš 1977. gada. Tas, ko es arī patiešām nesaprotu ir, kāpēc varas institūcijas nespēja atšķirt dumpiniekus no arodbiedrībām, kas centās realizēt savas demokrātiskās tiesības. Es arī nesaprotu, kāpēc bija vajadzīga tik pārmērīga vardarbība pret mierīgiem demonstrācijas dalībniekiem un nevainīgiem garāmgājējiem.

Es pabeigšu, izsakot cerību, ka šis Parlaments turpinās, kā atspoguļots šajā ziņojumā, veicināt reformas, bet arī kritizēt valdību un opozīciju, ja reformas nestājas spēkā tādā veidā, ko es raksturotu kā skaidru, precīzi formulētu, respektējot vienam otru uzskatus, bet bez tabu. Man ir stingra pārlicība, ka, ja tas notiks, beigās mēs Turcijā un Eiropas Savienībā viens otru sapratīsim labāk.

Konrad Szymański, *UEN grupas vārdā.* – (PL) Šo ļoti labo ziņojumu Ankarā labi neuzņems. No vienas puses mēs apzināmies ieguldītās pūles, proti, fondu likuma pieņemšanā, Kriminālkodeksa reformā saistībā ar izteiksmes brīvību un paziņojumā par konstitucionālajām izmaiņām. No otras puses, konkrēti jautājumi joprojām paliek neatrisināti. Tajos ietilpst citas reliģiskās ticības brīvības, neskaitot islāmu, iejaukšanās Ekumēniskā patriarhāta darbībās un lēnais izmeklēšanas progress *Hrant Dink* un trīs Malatjas kristiešu slepkavībās. Ir arī situācija, kad noteikti nosacījumi Asociācijas līgumā nav ievēroti. Mēs pagājušajā gadā rakstījām par katru no šiem jautājumiem. Var secināt, ka Bosfora reģionā laiks rit ļoti lēni.

Tā vietā, lai izdarītu spiedienu uz pilnu integrācijas procesu, mums, šķiet, vajadzētu piedāvāt likumīgu ietvaru tādai sadarbībai starp Turciju un Savienību, kas būtu piemērotāka abiem partneriem. To varētu darīt nekavējotī. Šāda ietvara politiskā dimensija krietni pārsniegtu Eiropas kaimiņattiecību politiku. Alternatīvā pakete nerādītu tādu saspīlējumus, ar kādiem šobrīd sastopas Ankarā un Eiropas galvaspilsētās saistībā ar debatēm par to, ka Turcija kļūtu par pilntiesīgu Eiropas Savienības dalībvalsti.

Vittorio Agnoletto, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mēs atturēsimies no šīs apņemšanās, it īpaši, ņemot vērā to, kā notiek izvairīšanās no kurdu jautājuma. Jo īpaši es neticu, ka Turcijas darbības Irākas ziemeļos var raksturot tikai kā „neproporcionālas militāras operācijas”; tā vietā mums ir jāatzīst, ka tas ir atklāts starptautisko tiesību pārkāpums.

Kurdu jautājumu nevar samazināt vienīgi līdz sociālam cēlonim. Pirmām kārtām tas ir politisks jautājums, un mums ir skaidri jāpasaka valdībai, ka tai ir jāsāk sarunas ar vietējām varas iestādēm kurdu reģionos un ar

DTP. Mēs nevaram noklusēt faktu, ka nav ne ar mājieni pieminēts Luksemburgas tiesas lēmums par atšķirīga statusa piešķiršanu PKK attiecībā uz teroristu sarakstiem, kā tas bijis līdz šim.

Mēs domājam, ka ir bijuši daudzi aicinājumi Turcijai attiecībā uz kurdu jautājumu, bet līdz šim pilnīgi nekādas būtiskas izmaiņas nav novērotas. Šis ir mūsu atturēšanās iemesls.

Georgios Georgiou, IND/DEM grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es izlasīju savas kolēģes, deputātes Oomen Ruijten kundzes ziņojumu ar lielu interesi un respektu, un es viņu apsveicu.

Taču, lai kā es censtos, es nevaru saskaņot to ar pašreizējo situāciju. Attīstība Turcijā neļauj mums saskatīt to, kāda būs šis valsts nākotne ar tās raksturīgajām aziātiskajām iezīmēm.

Senāk Turcija ir mēģinājusi veikt reformas. Neaizmirsīsim *Tanzimat* reformas vai *Abdul Hamit* un *Hatt-I Hümayun* reformas. Simtiem gadu garumā bez panākumiem ir mēģināts veikt reformas.

Konstitucionālās tiesas lēmums ir ļaunu vēstošs drauds: politiskās partijas tiek likvidētas. Es nesaprotu, kāpēc Turcija nevar sekot Eiropas piemēram, ja tā ir valsts, kas gatavojas pievienoties, un, ja...

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Philip Claeys (NI). – (NL) Es vēlētos pateikt *Swoboda* kungam, ka Eiropā faktiski jau ir aizliegta politiska partija. Es runāju par Beļģiju, kurā *Vlaams Blok*, lielāko flāmu partiju, 2005. gadā faktiski aizliedza. Nepārprotami, tas nav attaisnojums arī Turcijai aizliegt politiskās partijas.

To pateicis, es esmu pārsteigts, priekšsēdētājas kundze, ka Padome un Komisija ir apmierinātas ar bēdīgi slavenā 301. panta kosmētiskajām izmaiņām Turcijas Kriminālkodeksā, kas joprojām tikpat daudz ierobežos vārda brīvību. Tagad drīzāk sodāms pārkāpums ir aizvainot „turku tautu” nekā „aizvainot turciskumu”. Tas ir tikai semantikas jautājums, un tas joprojām var novest pie reāla cietumsoda.

301. pantu nevajag grozīt, to vajag atcelt kopā ar visiem juridiskajiem nosacījumiem, kas ir pretrunā ar vārda brīvību un demokrātiskām pamattiesībām. Ja to neizdara, sarunas ir vienkārši jāpārtrauc, kā tas vienmēr ir ticis solīts. Tika solīts, ka sarunu process ies kopsolī ar reformām Turcijā. Šis noteikti nav tāds gadījums, tā kā jau ir paļāvība, ka drīz jāatver divas jaunas sadaļas. Ja Eiropas Savienība apstiprinās kosmētiskos uzlabojumus, kas ir līdzīgi šiem, tā zaudēs visu uzticamību, un viss atlikušais sarunu process kļūs par grotesku farsu.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos iesākt, ļoti silti pateicoties Oomen-Ruijten kundzei. Viņa iesniedza atklātu un godīgu progresa ziņojumu, kas bez aizķeršanās seko ziņojumiem, kurus mēs pieņemām iepriekšējos gados.

Tomēr ir viens punkts, par kuru es esmu daudz skeptiskāks nekā jūs un komisārs *Rehn* kungs. Es neredzu nekādu progresu, ko Turcija būtu panākusi pagājušajā gadā. Tieši pretēji, viss ir nonācis līdz bezdarbībai. Mums ir vislielākā interese par Turciju, kas ir moderna, demokrātiska, stabila un uz rietumiem orientēta un, kas saglabā ciešas ekonomiskas, politiskas un kultūras attiecības ar Eiropu. Taču, ja jūs aplūkojat faktus, visas pazīmes rāda, ka ir notikusi stagnācija.

Vēl mums ir jāatrod Muitas savienības jautājuma risinājums. Turcijai ir īpašs statuss, salīdzinot ar (vis-ā-vis) Eiropas Savienību, ciktāl tas attiecas uz Kipru. Šajā reformu procesā mēs izstrādājam priekšlikumu attiecībā uz 301. pantu, bet es vēlētos jums atgādināt, ka iepriekšējais premjerministrs *Tansu Eiller* kungs solīja reformu 1995. gadā, pirms 13 gadiem, pirms mēs apstiprinājām Muitas savienību, un nekas nav noticis. Iesniegums par aizliegumu ir uz galda un tas rāda Turcijas demokrātiska brieduma trūkumu: partijas nemaz neuztrauc tas, ka valdošo partiju varētu aizliegt un, ka pašu premjerministru varētu norobežot no politikas. Militāristi ir gan stabilitātes faktors, gan kavēklis demokrātijai. Arī šī pretruna nav atrisināta un es Turcijā saskatu jauna nacionālisma pazīmes, kas ir acīm redzamas daudzās jomās. Izturēšanās pret mūsu delegācijas vadītāju, *Joost Lagendijk* kungu, rāda, ka īstenībā runa nav par uzskatu brīvību. Tā vietā ir vēlme, jebkurā iespējamā veidā, radīt spriedzi sabiedrībā, lai ietekmētu sabiedrības viedokli. Mēs ar to nevaram samierināties.

Pēc manām domām šobrīd saistībā ar Turciju nav absolūti nekāda iemesla optimismam un vajag nopietni domāt par citām izvēlēm. Šis ziņojums ir atklāts un godīgs, un mums to vajag atbalstīt.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Es arī gribu apliecināt cieņu referentei un tam, kā viņa ir sastādījusi ziņojumu. Ziņojumā skaidri parāda virzienu, kādā Parlaments grib darboties, tas ir, vest sarunas par Eiropas Savienības dalību, bet neko citu.

2008. gadu pasludināja par reformu gadu Turcijā. Protams, ka mēs atbalstām šo mērķi, bet gaidīsim, lai redzētu, kā noritēs iekšējā attīstība Turcijā. *Swoboda* kungs ir par to pietiekoši daudz pateicis. Ja tas neizdosies, mums būs darīšana ar Turciju, kas īstenībā nebūs rīcībspējīga.

Runājot par reformām, es arī vēlētos pievērst uzmanību Kriminālkodeksa 301. pantam, kuru izmanto, lai ierobežotu vārda brīvību Turcijā vairākos veidos. Valdība ir paziņojusi, ka tā vēlas grozīt šo pantu. Mēs ticam, ka šis ir solis uz priekšu, bet tas, ko mēs gribētu visvairāk un uzskatām par labāko risinājumu, ir atcelt šo pantu pavisam kopā ar citiem ierobežojošiem nosacījumiem, pielikt punktu praksei, kura diemžēl joprojām pastāv, proti, ļaunprātīgi izmantot šos pantus, lai ierobežotu vārda brīvību.

Otrkārt, es gribētu piekrist *Legendijk* kungam, ka pret mums arī lietoja vardarbību tādējādi, ka policija iejaucās 1. maija demonstrācijā Stambulā. Jūs sapratīsiet, ka mums sociāldemokrātiem, kam 1. maijs ir svarīga diena, tas bija kaut kas ļoti traucējošs. Mēs ceram, ka tas nekad vairs neatkārtosies un aicinām varas iestādes nodrošināt, lai tas neatkārtotos.

Beidzot, piezīme par kurdu jautājumu. Mēs gribam, lai debātes Turcijā notiktu reāli, un mēs gribam, lai politisku risinājumu meklētu, izmantojot decentralizāciju, bet arī, piemēram, sekmējot vispārēju kurdu valodas lietošanu. Es domāju, ka tas ir svarīgs punkts, ko šodien atkal ir jāuzsver.

Beidzot, es arī gribu pievērst uzmanību jautājumam, ko esam apsprieduši atkārtoti, atbalsta izteikšanai Spānijas premjerministra *Zapatero* kunga un viņa Turcijas kolēģa *Erdošan* kunga iniciatīvai, ko viņi sauc par Civilizāciju aliansi. Mēs ceram, ka šodien Parlaments beidzot atbalstīs mūsu grozījumus šajā sakarībā.

Andrew Duff (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt es vēlētos aizstāvēt *Joost Legendijk* kungu no CHP un zināmu nacionālistisku žurnālistu apkaunojošajiem uzbrukumiem viņa integritātei. *Joost Legendijk* kungs ir labs Turcijas draugs un pirmsķīrīgs JPC priekšsēdētājs. Tie, kas uzbrūk *Legendijk* kungam, uzbrūk šim Parlamentam, un viņi tiecas ziedot demokrātiju uz agresīva laicisma altāra. Mūsu vēstījumam ir jābūt absolūti skaidram: ja Turcijas Augstākā tiesa turpinās slēgt politiskās partijas, viņi iznīcinās visas izredzes Turcijas dalībai Eiropas Savienībā.

Cem Özdemir (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es arī vēlētos iesākt ar pateicību referentei par viņas godīgo sadarbību un ļoti līdzsvaroto ziņojumu. Ziņojums izgaismo kritiskos punktus, ko identificēja cilvēki pašā Turcijā: piemēram, kurdu problēmas risinājums, pamatojoties uz saskaņu, aizstāvot visu etnisko grupu tiesības Turcijā, galvas lakatu problēma Turcijā, kurā ietverta to iedzīvotāju interešu ievērošana, kas nevēlas valkāt galvas lakatu, un reliģiskā brīvība, kas attiecas uz ikvienu Turcijā, ieskaitot, piemēram, alevītus, kristiešus un Stambulas Ekumēnisko patriarhu.

Mēs to visu sakām tāpēc, ka esam Turcijas draugi un tāpēc, ka gribam redzēt eiropisku Turciju Eiropas Savienībā. Tāpēc mēs izsakām šo kritiku kā viens draugs otram. Arī Eiropas Savienība var darīt vairāk. Tie signāli, kurus sūtīja *Sarkozy* kungs – ka Turcija, neņemot vērā, ko tā dara, nekad nepievienosies Eiropas Savienībai – protams, nepalīdz.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties referentei par lielisko darbu, ko viņa paveica, lai ļoti skaidri identificētu pašreizējo politisko, sociālo un administratīvo situāciju Turcijā.

Neatkarīgi no tā, vai nostāja Turcijas pievienošanās Eiropas Savienībai ir pozitīva, vienaldzīga vai atklāti naidīga, nevar būt strīdi par to, ka Turcija tālu atpaliek modernizācijas un cilvēktiesību ziņā. Jāatzīst, ka ir daži sasniegumi, bet korupcija ir patiesa sērga un Kipras jautājums paliek neatrisināts, nerunājot par faktu, ka ir daudz darāmā attiecībā ar armēņiem. Pastāv kurdu jautājums, vardarbība pret sievietēm joprojām ir sāpīgs jautājums un tas pats attiecas arī uz piespiedu laulībām un noziegumiem, aizstāvot godu.

Iemesls satraukumam ir arī situācija saistībā ar dzimstības reģistrāciju un zemo izglītības līmeni. Šis saraksts, protams, nav pilnīgs un sniedz mums ļoti grūtas situācijas momentuzņēmumu, ko Parlamentam jāturpina ļoti uzmanīgi un nemitīgi pārraudzīt. Nevar būt kompromisu attiecībā uz brīvību un pamattiesībām ...

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, ja Turcija pilnībā atbildīs visiem Kopenhāģenas kritērijiem un saistībām, ko tā ir uzņēmusies saskaņā ar Asociācijas nolīgumu un papildu protokolu Ankaras nolīgumam, tā varēs un tai būs jāpievienojas ES.

Mums ir pilnīgi skaidrs, ka mērķis ir Turcijas pilnīga pievienošanās un ka kaut kāda veida partnerattiecības nav alternatīva. Turcijas izredzes pievienoties ES būs spiediens uz valsti, ievērot ikviena Turcijā dzīvojošā cilvēktiesības, ieskaitot kurdus un reliģiskās minoritātes.

Neskatoties uz mūsu bažām par tiesvedību, kas pašlaik notiek valdošās partijas sakarā, un par Kriminālkodeksa 301. panta virspusējām izmaiņām, mēs ticam, ka Turcija ir sasniegusi zināmus panākumus. Taču, ja tās pievienošanās gaita turpināsies netraucēti, tai ir jārikojas tā, kā ir rīkojusās agrākās kandidātvalstis, un kopumā jāpilda ES līguma saistības.

Tāpēc Turcijai ir jācieta tās saistības, jāatver tās gaisa un jūras ostas Kipras Republikas lidmašīnām un kuģiem un jāatceļ aizliegums Kipras dalībai starptautiskās organizācijās.

Šodien mēs vērojam sasniegto progresu, pateicoties grieķu un turku kipriešu kopienu pūlēm, ievērojot 21. marta līgumu starp abu pušu Kipras līderiem, Turcija nedrīkst stāties ceļā.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Turcijas Republika pati sevi diskvalificē attiecībā uz iestāšanos Eiropas Savienībā. Es nevaru izdarīt citu secinājumu no sliktās izturēšanās pret tās nelielo kristiešu mazākumu, apmēram 100 000 cilvēku jeb tikai vienu simto daļu no kopējā iedzīvotāju skaita. Ņemot vērā Kopenhāgenas kritērijus, arī Padomei, Komisijai un Parlamentam nav citas izvēles.

Tiešā vajāšana, kam daudzus gadus ir pakļauti sīriešu ortodoksālās ticības piekritēji un citi kristieši Turcijas dienvidaustrumos, *Tur Abdin*, ir tieša apsūdzība Turcijas valstij. Vai valsts, kurā policija vai drošības dienesti regulāri nopratina tos pilsoņus, kas apmeklē kristīgos dievkalpojumus, ieders Eiropas Savienībā? Šo noplatināšanu turklāt bieži pavada draudi viņu privātajai dzīvei vai nodarbinātībai, un dažos gadījumos pat spīdzināšana. Turcijas stāvoklis, Turcijas pašdiskvalifikācija. Taču jautājums ir šāds: cik godīga šajā sakarībā Eiropas Savienība ir pati pret sevi?

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es cienu Turcijas tautu un es pilnībā apzinos gadsimtiem ilgās ciešās kaimiņattiecības starp manu valsti, Poliju, un Turciju. Tomēr man jāsaka, ka doma par Turcijas iestāšanos Eiropas Savienībā nav aptverama.

Lai gan Turcija daudzus gadsimtus ir atradusies Eiropas teritorijā, kultūras aspektā tā nav Eiropas valsts. Mums būtu jāsadarbojas ar Turciju, cik labi vien mēs to spējam, bet musulmaņu valsts ietekmi pēc pievienošanās Eiropai ir grūti apjaust. Patiesībā pašreizējais stāvoklis Turcijā norāda, ka iestādes Ankarā ne īpaši vēlas kļūt integrētas Eiropā.

Papildus Turcijas attiecībām ar Eiropas Savienību es gribētu arī atsaukties uz Turcijas attiecībām ar Armēniju. Man ir prieks, ka priekšlikumā Eiropas Parlamenta rezolūcijai Turcijas valdība tiek aicināta pārtraukt Armēnijas ekonomisko blokādi. Tomēr ir žēl, ka šajā dokumentā nav pieminēts genocīds pret armēņiem.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, mūsu kolēģes *Ria Oomen-Ruijten* kundzes ziņojums ir vispusīgs, godīgs un drosmīgs Turcijas visizšķirošākajā pārbaudes laikā, un vēlos viņu apsveikt ar šo ziņojumu. Taču šis ziņojums ir daļa no žanra, kas, manuprāt, kļūst aizvien vairāk nereāls. Parlaments un daudzas citas iestādes turpina izteikt savas pretenzijas, it kā mūsu nenogurstošās pamācības varētu mainīt Turciju. Faktiski tā ir lietas būtība: pretrunas starp šo valsti, šo tautu, šiem lieliskajiem cilvēkiem, tās attīstību un to projektu, kurā mēs vēlamies kopīgi darboties.

Turcija ir nācījas valsts, viena no pēdējām šāda veida valstīm, viena no spēcīgākajām un viena no viszinošākajām. Tās vienotība ir nacionālistu vienotība, un tas ir skaidri redzams attiecībā uz Armēnijas genocīda atzīšanu. Tās politika aizvien vairāk iedvesmojas no vienas vienīgas reliģijas, pat tā, ka tā virzās prom no laicīgajiem aspektiem, kas veido tās konstitūcijas pašu pamatu. Tā izrāda savu vēlmi pēc neatkarības, savukārt mēs šeit vēlamies īstenot integrācijas principu un pilnvaru un suverenitātes deleģēšanu. Tas nav nekas cits kā divu pušu sadursme.

Nelolosim ilūzijas, atturēsimies no kaut kā vai visa teikšanas turkiem, un likšanas viņiem ticēt, ka mēs vēlamies vai nu pieņemt viņu pievienošanos bez faktiskas Kopenhāgenas kritēriju izpildīšanas vai to dēļ noraidīt viņu pievienošanos, kad faktiski uz spēles esam likti mēs paši un tas, kādu mēs gribam savu Eiropas projektu. Turklāt definēsim ilgstošu partnerības struktūru, kurā izmantota abpusēji izdevīga pieeja, lai ļautu Turcijai uzņemties tās lomu kā reģionālai varai, bet ES turpināt tās pasaules identitātes veidošanu.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, tā kā manā rīcībā ir tikai viena minūte, es uzreiz ķēršos pie lietas būtības.

Referentes, *Oomen-Ruijten* kundzes, samierinošā nostāja ir novērsusi virkni klupšanas akmeņu. Tomēr viens ir palicis, un tās ir domstarpības par 14. grozījumu attiecībā uz reproduktīvo veselību. Sociālisti uzskata, ka šis grozījums nav mazsvarīga detaļa, nav tikai sieviešu problēma. Tā ir norāde par skaidru baznīcas nodalīšanu no valsts, kā arī sekulārisma simbols.

Ja mēs vairs negribam, lai Turcijas sekulārismu aizsargātu armija vai tiesa, ļausim par to parūpēties sievietēm. Viņas to aizsargās ar saviem ķermeņiem. Valstī, kas joprojām praktizē slepkavības, aizstāvot godu, seksuālu tiesību prasīšana sievietēm nozīmē stāšanos pretī fundamentālistu pārākumam no visām pusēm.

István Szent-Iványi (ALDE). - (HU) Priekšsēdētājas kundze, nemēģināsim uzspodrināt šo situāciju: jautājums par Turcijas pievienošanos ir sasniedzis kritisku stadiju. To kavē gan neskaidrības Turcijas iekšējā politikā, gan arī vilcināšanās no Eiropas Savienības puses attiecībā uz Turciju. Šajā situācijā ir svarīgi atkārtoti uzsvērt, ka pievienošanās process ir ilgstošs, bet kopējais mērķis ir dalība Eiropas Savienībā. Mēs to esam apņēmušies, un tāpat to ir apņēmusies Turcija.

Tas ir mūsu stratēģiskajās interesēs, lai Turcija ilgtermiņā kļūtu par daļu no Eiropas politiskās struktūras. Saistītā dalība ar Vidusjūras reģiona savienības starpniecību var papildināt, bet ne aizstāt integrācijas procesu. Turcijai arī ir jādara daudz vairāk nekā līdz šim, lai stiprinātu demokrātiskās iestādes, pastiprinātu civilo kontroli pār militāro, reformētu tiesisko sistēmu un veicinātu cilvēktiesības un minoritāšu tiesības. Mums ir kopīga atbildība nodrošināt, lai šis process būtu veiksmīgs, jo tā būs arī mūsu neveiksme, ne tikai Turcijas neveiksme, ja sarunas nonāks strupceļā. Paldies.

Mogens Camre (UEN). - (DA) Priekšsēdētājas kundze, Turcija ir pārāk liela un pārāk atšķirīga, lai kļūtu par ES dalībvalsti. Ja Turcija patiešām vēlētos dzīvot saskaņā ar *Kemal Atatürk* kunga slavenajiem vārdiem: „Ir tikai viena civilizācija,” mēs šeit gadu pēc gada nestāvētu, apgalvojot, ka Turcija pavisam noteikti nevēlas pakļauties ES prasībām attiecībā uz Eiropas vērtību pieņemšanu un atteikšanos no osmaņu vērtībām. Turcija nepārprotami cer ES nogurdināt ar sarunām, nepakļaujoties mūsu galvenajām prasībām, kas nestu izmaiņas. Trīsdesmit ceturto gadu pēc kārtas Turcija okupē vairāk nekā vienu trešdaļu no ES dalībvalsts teritorijas. Kipra kopumā cieš no turku okupācijas, un okupētais reģions cieš visvairāk. Skaidri ir redzams, ka lielākā daļa Eiropas pilsoņu nevēlas, lai Turcija kļūtu par ES dalībvalsti. Šķiet arī, ka aizvien lielāka daļa Turcijas pilsoņu to nevēlas. Ir laiks pārtraukt šo teātri. Turcijai var būt plašināts tirdzniecības līgums. Eiropai nav vietas tajā nākotnē, ko mēģina veidot Turcija.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es apsveicu *Ria Oomen-Ruijten* kundzi ar viņas līdzsvaroto un godīgo, bet stingro pieeju šādam pretrunīgam jautājumam. Militārie gājieni tagad ir vecmodīgi, un tie tiek nomainīti ar tiesu varas *d'état* gājieniem. Neticami, ka konstitūcija un likumi ļauj tiesisku valdības, ko demokrātiski ir ievēlējuši 47 % cilvēku, gāšanu ar apsūdzību, kas ir pilnībā neproporcionāla pieprasītajam spriedumam, salīdzinot ar ES, Eiropas Padomes vai Venēcijas komisijas standartiem.

ES principi nav savienojami ar „dziļo stāvokli” vai militāro kavēšanu valdībai reaģēt uz jaunajiem izaicinājumiem: par Kipru, tagad demonstrēt, ka sarunas ir atsāktas, ka Ankarai ir politiskā griba panākt vienošanos par principiem, uz kuru pamata ir veidota ES, bez turku karaspēka klātbūtnes salā vai vienpusējas militārās intervences tiesībām; par cilvēktiesībām un izteikšanās brīvību, kas ir minēta 301. pantā; par cieņu pret ne-musulmaņu reliģijas minoritāšu un ortodoksālā ekumēniskā patriarha tiesībām; par Turcijas saistībām attiecībā uz Ankaras protokolu; par tādiem jautājumiem kā kaisles noziegumi pret sievietēm un klusēšanas sazvērēstību šajā jautājumā; par jautājumu attiecībā uz genocīdu pret armēņiem, Armēnijas bloķēšanu un tā tālāk.

Tie ir uzdevumi, kas Turcijai ir jārisina, ja tā grib pierādīt, ka tā ir kandidātvalsts, kas nolēmusi kļūt par Eiropas Savienības locekli.

Maria-Eleni Koppa (PSE). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, Turcijai ir vieta Eiropas saimē, un mūsu vienīgajam mērķim vajadzētu būt, lai notiktu pilnīga pievienošanās. Eiropas Savienībai vajadzētu cienīt tās apņemšanos. Turcijai savukārt ir jāpakļaujas Kopenhāģenas kritērijiem un saistībām, ko tā ir uzņēmusies.

Taču pagājušajā gadā cilvēktiesību jomā ir sasniegts ļoti mazs progress. Vispārzināmais 301. pants un visu to nosacījumu, kas izsmej izteikšanās brīvību, atcelšana paliek galīgais mērķis.

Turklāt situācijai Turcijas dienvidaustrumos ir nepieciešama tūlītēja uzmanība. Mēs nosodām vardarbību un ticam, ka ir jāatrod noteikts risinājums ar miermīlīgu līdzekļu palīdzību. Vardarbībai nevar stāties pretī ar vardarbību. Šī iemesla dēļ es uzskatu, ka vajadzētu būt visaptverošai izmeklēšanai par to, kā ASV aviācija izmanto turku teritoriju saistībā ar slepeno aizdomīgo personu aizvešanu uz Gvantamo līci.

Mums vajadzētu censties radīt miermīlīgu, demokrātisku un stabilu sabiedrību. Šī iemesla dēļ mēs īpaši esam norūpējušies par pēdējo notikumu attīstību Turcijā saistībā ar iespējamo Taisnīguma un attīstības partijas (AKP) aizliegumu.

Ļaujiet man nobeigt, apsveicot referenti...

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, mēs visi zinām, ka galvenais šķērslis Turcijas progresam uz demokrātiju ir Turcijas armija, armija, kas ne tikai kontrolē miljoniem kareivju un viņu apgādājamus, bet arī politiskās partijas un procesus, policiju un slepeno dienestu, lielu daļu tiesu varas (ieskaitot augstākās un konstitucionālās tiesas), kā arī valsts reliģiskos, izglītības, sociālos un ekonomiskos jautājumus.

Kopš ģenerāļa *Atatürk* kunga revolūcijas divdesmitajos gados Turcijā tieši vai netieši ir valdījusi militāra diktatūra. Nesenās izredzes pievienoties ES ir devušas iespēju dažiem drosmīgiem cilvēkiem, piemēram, AKP partijai vadītājiem, apstrīdēt armijas pārākumu. Mūsu pienākums ir palīdzēt šiem cilvēkiem ne tikai ar vārdiem, bet arī ar darbiem. Armija gūst lielāko daļu sava spēka ar rietumu atbalstu. Miljardiem eiro tiešā palīdzībā un ar ienesīgiem, riskantiem līdzzaizstāvības pasākumiem piešķir ASV, Lielbritānija, Vācija, Itālija un Spānija. Šīm un citām valstīm, ieskaitot Krieviju un Ķīnu, ir pienākums pārtraukt visu šādu ekonomisko atbalstu Turcijas armijai, kamēr vien valstī netiek nodibināta īsta demokrātija.

Mario Borghesio (UEN). - *(IT)* Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vienīgi spēcīgas ģeopolitiskas un ģeoeconomiskas intereses, nevis mūsu tautu intereses un griba, ir par labu Turcijas ienākšanai Eiropā.

Šis ziņojums izskatās kā iemeslu enciklopēdija pret iestāšanos Eiropas Savienībā no tādas valsts puses, kas ar katru dienu kļūst aizvien islāmiskāka, kur muftiji atklāti sludina, ka visas sievietes, kas nevalkā plīvuru, ir velna pielūdzējas. Turcijas konstitūcija ir noteikumu krājums, kas tiek atbalstīts, taču tas ir pretrunā ar mums dārgajām cilvēktiesībām.

Diemžēl ziņojumā ir greizi iztulkoti būtiski jautājumi: par Kipru, genocīdu pret armēņiem un kurdu jautājumu. Turklāt, kļūstot par Eiropas dalībvalsti, šie islāma valsts likumi, kas stingri aizliedz alkohola lietošanu, tiks uzspiesti mūsu tautām, ieskaitot slavenos ķeltus, īrus, bretoņus un mūs, cilvēkus no Po ielejas, kas lepojas ar mīlestību pret savu vīnu un alu.

Francisco José Millán Mon (PPE-DE). - *(ES)* Priekšsēdētājas kundze, *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojums, ko mēs šodien pieņemsim, ir nopietns ziņojums, kopumā līdzsvarots, taču arī prasīgs dokuments.

Tajā ir norādīts panāktais progress, taču arī uzsvērtas trūkstošās reformas.

Mums visiem ir prieks, ka Turcijas iestādes uzlūko 2008. gadu par reformu gadu, jo mēs zinām, ka pievienošanās sarunas liek to darīt. Turklāt pārmaiņas pašas par sevi nāks Turcijai par labu.

Turcijas valdības lielais parlamentārais vairākums nozīmē, ka reformas nevar novilcināt. Ja tās ieviestu, ES pilsoņi arī saskatītu Turcijas apņēmības pakāpi attiecībā uz pievienošanos ES un tās vērtībām, ieskaitot cieņu pret tiesībām un brīvībām.

Tādējādi ziņojums uzsver mūsu stingro vēlmi, lai nekādi starpgadījumi nopietni netraucētu politisko dzīvi Turcijā.

Dāmas un kungi, mēs atbalstām reformas. Mēs arī atbalstām saistību ievērošanu. Neizpildītās saistības ietver attiecību normalizēšanu ar Kipru un pilnu Ankaras vienošanās papildu protokola ieviešanu.

Vēl viens svarīgs jautājums ES ir imigrācijas kontrole. Mums ir jānovērš nelegālā imigrācija, kas dažkārt izmanto Turciju kā tranzītzemi, un jācīnās pret mafiju, kas no tās iegūst peļņu.

Ārējās robežas un mehānismi, kas ir ieviesti, lai repatriētu nelegālos imigrantus, ir jākontrolē. Šie darbības virzieni prasa sadarbību no Turcijas puses, un tādējādi es nožēloju, ka vēl joprojām nav panākta nekāda vienošanās attiecībā uz atpakaļuzņemšanu.

Terorisms, dāmas un kungi, arī ir ļoti reāls drauds Turcijā un Eiropas Savienībā. Mums ir jāpastiprina sadarbība, lai daudz efektīvāk apkarotu šo postu.

Es tagad beigšu runāt. Ir vēl viena plašāka joma – ārpolitika – kur ES un Turcijai ir jāpieliek lielākas pūles, lai apvienotu savu nostāju. Es atsaucos, piemēram, uz Vidusjūras reģionu un Centrālāziju.

Mums ir arī daudz savstarpēju interešu attiecībā uz enerģijas drošību, vienu no lielākajiem mūsu laika uzdevumiem.

Īsumā, dāmas un kungi, Turcija un Eiropas Savienība ir vajadzīga viena otrai, un mums ir jāturpina strādāt, paturot to prātā.

Béatrice Patrie (PSE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es ārkārtīgi priecājos par šī ziņojuma līdzsvaroto raksturu, kas raida pozitīvu signālu Turcijai. Sociālisti nodrošinās, lai pievienošanās sarunas turpinātu savu pozitīvo ceļu Francijas prezidentūras laikā. Mēs esam par pievienošanu, lai tur nevarētu būt nekādas ēnas par notikumiem attiecībā uz mūsu kopīgajām demokrātiskajām vērtībām.

Nav pieņemams, ka intelektuāļi, tādi kā armēņu izcelsmes žurnālists *Hrant Dink* kungs, riskē ar savu dzīvību, pārrunājot konkrētus periodus Turcijas vēsturē. Tāpat nav pieņemami ļaut oficiālajam virzienam iemūžināt genocīdu pret armēņiem kā lielas traģēdijas banalizēšanu, ignorējot cilvēku ciešanas, deportēto skaitu, ko var salīdzināt ar to cilvēku skaitu, kas cieš no gripas Apvienotajā Karalistē.

Tāpat kā filozofs *Bernard-Henri Lévy* kungs, arī es uzskatu, ka genocīda noliegšana faktiski ir daļa no genocīda. Es arī mudinu Turcijas iestādes izvēlēties saprātīgu patiesības ceļu un palīdzēt rehabilitēt visas nacionālās minoritātes.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribētu pateikties *Oomen-Ruijten* kundzei par šo ziņojumu. Tajā ir uzsvērts, ka Turcija daudzās jomās jau ir daļa no Eiropas projektiem, bet ir uzsvērts arī tas, ka notiek attīstība un virzība attiecībā uz Turcijas sabiedrības reformu. Vienlaikus ziņojumā ir uzsvērts, ka šīs reformas un pārmaiņas tiek veiktas pārāk lēni, ka vēl ir daudz darāmā.

Taču tas mums rada fundamentālu jautājumu: vai Eiropas Savienība, vai Eiropa un eiropiešu vērtības ir labākas par Turciju, kas īsteno visas prasības un ir veikusi visas reformas, kas uzsvērtas šajā ziņojumā, vai arī labāka ir tāda Turcija, kas, iespējams, nākotnē vairāk piesliesies citām pasaules daļām, citām vērtībām? Es domāju, ka atbilde uz šo jautājumu ir acīmredzama, un tas pasvīturo to, ka mums, protams, ir jāturpina spiediens attiecībā uz visām pārmaiņām, ko Turcijā ir nepieciešams veikt attiecībā uz izteikšanās brīvību, 301. panta reformu, reliģijas brīvību, vienlīdzīgām sieviešu un vīriešu tiesībām ne tikai likumdošanā, bet arī reālajā dzīvē, un, protams, vajadzību pēc risinājuma Kipras jautājumā un vairākos citos jautājumos. Bet ar šo perspektīvu, ja pievienošanās sarunas sniedz visus šos rezultātus, ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Savienība būtu atvērta Turcijas uzņemšanai, jo tas stiprinātu Eiropas vērtības, Eiropu un Eiropas Savienību, un es domāju, ka ir nepieciešams un skaidri redzams šo debašu secinājums.

Richard Howitt (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, es gribētu sākt, apsveicot referentes, komisāra un prezidentūras līdzsvaroto un rūpīgo pieeju šajā svarīgajā kopsavilkumā. Es uzsvēršu trīs punktus.

Maniem turku draugiem: 530 arodbiedrības pārstāvju aizturēšana 2008. gada 1. maijā bija fundamentāls SDO brīvu apvienošanās tiesību un Kopenhāģenas kritērija pārkāpums. Lūdzu, aizsargājiet arodbiedrības, ieskaitot tālāku uzbrukumu novēršanu pret turku ceļa transporta apvienību *Tümtis*.

Turcijas pievienošanās oponentiem: neizmantojiet šo gadījumu pret AK partiju Konstitucionālajā tiesā saviem politiskajiem mērķiem. Pēc prezidenta nominēšanas krīzes notika vēlēšanas, un uzvarēja demokrātija. Šodien vienādi vai otrādi es sagaidu, ka demokrātija uzvarēs atkal.

Claeys kungam, *Langen* kungam, *Belder* kungam, *Toubon* kungam un citiem, kuri apzināti cenšas mazināt sabiedrības atbalstu Turcijas iestājam ES ar izteikumiem un draudiem, kas tika izmantoti šī rīta debatēs: Turcijas sabiedriskajai domai vajadzētu saprast, ka jūs neesat vairākumā, jūs nerunājat šī Parlamenta vārdā, un jums neizdosies kavēt Turcijas perspektīvas Eiropas virzienā.

Elmar Brok (PPE-DE). Priekšsēdētājas kundze, priekšsēdētāja vietnieka kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, Turcija Eiropas Savienībai ir svarīgāka valsts nekā jebkad agrāk. Tāpēc ir jāatbalsta reformu process Turcijā, un mums ir svarīgi, lai būtu demokrātiska Turcija, kuras pamatā ir tiesiskums.

Taču mums ir dažas bažas, kas ir izteiktas arī *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojumā. Jautājums ir, vai Turcija ir pietiekami spējīga veikt reformas. Ja es raugos uz to, kas notiek ar Kriminālkodeksa 301. pantu, reliģijas brīvību un likumu par fondiem, minoritāšu tiesībām un tā tālāk, ir skaidrs, ka *Erdošan* valdība cenšas panākt progresu, bet tā, kā vienmēr, nav izpildījusi visu nepieciešamo, jo ir acīmredzami skaidrs, ka iekšzemes līmenī ir sasniegtas Turcijas reformu iespēju robežas.

Kad es redzu arī to, ka vienkārši tiek aizliegta valdošā partija, un tad pāris nedēļas vēlāk tā atsāk savu darbību ar citu nosaukumu bez atsevišķām personām, kuras politikā vairs nav vēlamas, tad tas nozīmē to, ka ...

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Emilio Menéndez del Valle (PSE). - (ES) Priekšsēdētājas kundze vardarbīgais islāma fundamentālisms, kas mērķē uz rietumiem, bet arī nodara ļaunu islāmam, palielinās Tuvajos Austrumos un Magrebā.

Radikālais islāma fundamentālisms, kaut arī tas nav vardarbīgs, arī palielinās vairākās valstīs. Tas norāda uz lielo lomu, kādu Turcija var spēlēt attiecībā pret musulmaņu pasauli saistībā ar Eiropas Savienību.

Tā var to paveikt ar savām spējām kā valsts, kas oficiāli ir laicīga, bet acīmredzami ir ar musulmaņu saknēm un kultūru, un tā ir patiesa laba vērtība attiecību ziņā starp ES un musulmaņu valstīm.

Šī iemesla dēļ mana grupa ir iesniegusi apspriešanai divus grozījumus, lai apsveiktu Turciju kopā ar Spāniju kā oficiālo ANO Civilizācijas alianses projekta līdzsponsoru. To nevajadzētu aizmirst, jo, piedaloties šajā projektā, Turcija parāda savu apņemšanos palīdzēt attiecību jautājumos starp rietumiem un arābu-islāma pasauli.

Vural Öger (PSE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Oomen-Ruijten* kundze, es vēlos izteikt savu atzinību un cieņu šim ziņojumam. Tas ir līdzsvarots un godīgs, un tā ir līnija, ko mums šodien vajadzētu ieturēt.

Tas ir pareizi, ka mēs uzsveram, ka Turcijai ir jāpieliek turpmāki pūliņi. Mērķis panākt stabilu un plaukstošu demokrātiju Turcijā ir ne tikai Turcijas pašas interesēs, bet tās ir arī svarīgas stratēģiskas ES intereses.

Es esmu norūpējies par nākamā Padomes priekšsēdētāja *Sarkozy* kunga attieksmi. Viņa politika attiecībā uz Turciju netiecas panākt Turcijas pievienošanos ES. Viņš atsaucas uz Turciju kā uz pievienošanās kandidāti, kas ir izsvītroti no ES dokumentiem, un uzsver, ka Francija tikai apstiprinās nodaļu atvēršanu, kuras mērķis nav pilna dalība. Šajā sakarībā ES uzticamība ir likta uz spēles. Ļaujiet man uzsvērt vienu punktu: *pacta sunt servanda!* Par pievienošanās sarunu atklāšanu tika nolemts vienbalsīgi, un tas nozīmē, ka Francija arī tam piekrita.

Tā vietā, lai raidītu negatīvus signālus, ES būtu konstruktīvi jāsadarbojas ar Turciju. Parlamentā mēs ar balsu vairākumu esam nolēmuši, ka ar Turciju mēs...

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Evgeni Kirilov (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, *Oomen-Ruijten* kundze ir sagatavojusi ļoti līdzsvarotu un objektīvu ziņojumu par Turciju, kas ir ļoti atzinīgi vērtējams. Kaimiņu dalībvalstu starpā ir ievērojama vienprātība, ka Turcijas dalībai ES ir jābūt ar skaidru perspektīvu. Tā nav nejaušība; kaimiņvalstis vienmēr labāk pārzina situāciju. Turcija jau ir panākusi milzīgu progresu ar ieviestajām reformām, lai sasniegtu Eiropas demokrātijas standartus. Protams, daudz kas vēl ir darāms, taču mums Turcija šajā procesā ir jāiedrošina; mums ir jāiedrošina Eiropas reformu atbalstošie spēki Turcijā gan valdošajās partijās, gan opozīcijā.

Attiecībā uz neizšķirto konstitucionālo lēmumu par AK partijas slēgšanas lietu: protams, ka tas nav pieņemami. Es uzskatu, ka mums ir jāsauglabā miers, jo esmu pārliecināts, ka Turcija atradīs pietiekamus iemeslus, lai pārvarētu potenciālo krīzi.

Mums, kaimiņvalstīm, ir jāiedrošina Turcija un jāpieliek visas pūles, lai sekmētu abpusējo un trīspusējo pārrobežu sadarbību un sasniegtu jaunu, labu kaimiņvalstu attiecību līmeni. Tas ietver neatrisinātus divpusējus jautājumus, tādu kā gadījumu ar...

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Oomen-Ruijten* kundze ir iesniegusi pamatotu un objektīvu ziņojumu. Viņa ir uzsvērusi zināmu progresu un pievērsusi uzmanību daudziem jautājumiem un neatrisinātām problēmām. Galvenais jautājums, kam viņa pieskārs, tikai garām ejot, ir šāds: ja Turcija tiktu reformēta, vai tad tai būtu tiesības uz dalību? Mūsu pašreizējie ES likumi piedāvā politisku alternatīvu sarunu procesa beigās gan Eiropas Savienībai, gan pašai Turcijai. Šī iemesla dēļ Austrijā un citviet mēs aicinām uz atklātām noslēguma sarunām. Pievienošanās ir viena iespēja, bet tas nav iepriekš noteikts secinājums.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, tā kā Turcija veido daļu no Eiropas vēstures, tā kā Turcija ir kompetenta Eiropas kultūrā, tā kā Turcija veido vērā ņemamu ekonomisko un

demogrāfisko iespēju ES, šī pozīcija par pievienošanas nozīmē to, ka es varu prasīt vēl vairāk:vairāk attiecībā uz demokrātiskajiem principiem, vairāk uz laicīgumu un vairāk attiecībā uz cilvēktiesībām.

Eiropas Savienība tika izveidota uz vērtībām un principiem, ko mēs nevaram neatzīt par savām, diplomātijas vārdā klusējot pievienošanās procedūras laikā. Turcijai ir jāatzīst genocīds pret armēņiem, kas būtu vēsturisks un simbolisks akts, un tas dotu liecību tās politiskajam briedumam. Parlaments ir uzstājies uz šādu atzīšanu ar visu pienācīgo pārliecību un spēku kopš 1987. gada jūnija. Vai mums jau divdesmit vienu gadu ir jānāk klajā ar šādu laipnu formulējumu? Ja Parlaments to pieņems, tas nozīmē spert soli atpakaļ. Dāmas un kungi, es mudīnu jūs balsot par 23. grozījumu, braukt mājās pie iestādēm...

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – *(PL)* Kopš *Kemal Atatürk* laikiem turku mentalitāte ir nedaudz mainījusies. Viņu reliģiskās tradīcijas vada viņus noteiktā virzienā, kas atšķiras no Eiropas virziena. Ģeogrāfiski tuvē atrašanās vieta nav līdzvērtīga kultūru tuvībai. Turklāt nerakstīti sabiedrības likumi neliecina, ka turki tuvinātos Eiropas identitātei.

Tāpēc rodas jautājums par to, vai turki vēlas mainīties un pieņemt sociāli politisko modeli, jo 301. pants to noliedz. Vai mums ir tiesības pamācīt turkus un norādīt, kas viņiem būtu jā dara? Ar ierosinātajiem grozījumiem Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa vēlas uzspiest ideoloģisku risinājumu turku tautai, bet pēdējie jūtas apmierināti ar esošo stāvokli. Reformu jomā progress ir niecīgs, un armijai joprojām ir ļoti būtiska loma. Vai mēs ar varu uzspiedīsim labklājību tautai, mainot tās identitāti, tradīcijas un kultūru? Jebkurā gadījumā, vai šo visu reāli ir iespējams mainīt?

Priekšsēdētājas kundze, Padome izlēma par labas gribas pārrunām, lai Turcija varētu kļūt par tiltu starp Eiropu un islāma ticību. Tagad tā vairs nav pārliecināta, ka tās lēmums bijis pareizs. Mums ir palikusi tikai tieksme redzēt to, ko vēlamies redzēt.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – *(PT)* Priekšsēdētājas kundze, kopumā es apsveicu un atbalstu *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojumu, it īpaši izteiktās bažas par AK partijas likvidēšanas sekām. Turklāt mums tagad ir fantastiska iespēja, kas ir jāizmanto, lai nokārtotu jautājumu par Kipru.

Kā teikts ziņojumā, ir arī būtiski, lai Turcijas valdība turpinātu reformas attiecībā uz plurālismu un dažādību demokrātiskajā un laicīgajā Turcijā, un lai visi tās pilsoņi varētu veidot savu kultūras identitāti demokrātiskā Turcijas valstī.

Protams, progress ir jāpanāk arī citās jomās, piemēram, tirdzniecības apvienību aizsardzībā un ievērojamiem panākumiem dzimumu līdztiesības jautājumā. Tomēr šajā ziņojumā atzīts, ka ir panākts liels progress Turcijas sabiedrības modernizācijā.

Priekšsēdētājas kundze, Turcijas progress pilnīgas integrācijas virzienā ir jāturpina, cieši ievērojot noteikumus, kādus noteikusi Eiropas Padome un šis Parlaments. Ne vairāk un ne mazāk.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – *(EL)* Priekšsēdētājas kundze, mēs visi zinām, ka šobrīd Kiprā situācija ir citādāka. Gan Grieķijas, gan Turcijas kiprieši vēlas Kipras problēmas risinājumu un ar prieku ievēros savas valsts intereses abu pušu labā. Tieši šajā jautājumā iejaucas Turcija, jo tās militārie spēki okupē daļu Kipras. Turcija kontrolē situāciju politiski, un ir laiks saprast, ka tai ir jāpārtrauc šāda politika. Kipras problēmas atrisināšana ir Turcijas interesēs. Bet, galvenais, armijai, kas negatīvi ietekmē visu šo procesu, ir jāsaprot, ka Kipras problēma ir jāatrisina.

Ir pēdējais laiks beigt Turcijas okupāciju un iejaukšanos, lai Grieķijas un Turcijas kiprieši varētu mierīgi pastāvēt līdzās Eiropas Savienībā. Mēs to varam panākt, un es domāju, ka mēs varam dzīvot mierīgi.

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – *(SL)* Ņemot vērā laika trūkumu un troksni zālē, es mēģināšu izteikties īsi.

Debates, kas tikko tika slēgtas, un ziņojums, kuru sagatavojusi *Oomen-Ruijten* kundze, ir apstiprinājuši to, ko arī Padome ir apzinājusies: jebkuru reformu process ir grūts. Tas attiecas arī uz Turciju.

Šajā procesā valsts sastopas ar būtiskām dilemmām par tādām vērtībām kā laicīgums, demokrātija un cilvēktiesības.

Par to liecina prāvas, kas pieminētas ziņojumā vairākas reizes un kuras ir izvērtējusi arī Padome – tādas kā process pret politiskajām partijām, debates par sieviešu galvassegām, par sieviešu stāvokli kopumā, par reliģisko brīvību un, cita starpā, par vārda brīvību.

Es vēlētos uzsvērt šo: jomās, kur Turcija ir panākusi progresu, progress ir manāms, bet tas nav pietiekams. Progress ir acīmredzams kriminālajā tiesu sistēmā, pamata likumdošanā, sieviešu tiesībās – paskatieties uz sieviešu skaitu parlamentā, kas ir palielinājies, bet, protams, progress visās šajās jomās nav pietiekams.

Runājot par Kipru, es vēlētos uzsvērt, ka Padome sagaida no Turcijas galvenokārt divas lietas: konstruktīvu lomu pārrunās Apvienoto Nāciju aizbildniecībā un protokola ieviešanu, kas tika pievienots Ankaras līgumam. Šie ir galvenie uzdevumi, bet ir arī citi.

Protams, ir labi, ja Turcijai ir mērķis. Un šāds mērķis ir piedāvāts, par to panākta savstarpēja vienošanās, kad Eiropas Savienība garantēja Turcijai kandidātvalsts statusu; iestāšanās pārrunas tika turpinātas ar šādu priekšnoteikumu.

Slovēnijas prezidentūra ir noteikusi iestāšanās pārrunu laiku ar Turciju kā vienu no tās primārajiem mērķiem, un mēs ceram, ka šis mērķis tiks sasniegts tā, lai mēs varētu uzsākt papildus pārrunas tuvākajā nākotnē.

Protams, galvenā mērķa sasniegšana nav skaidri noteikta, tā ir atkarīga no iestāšanās pārrunām, no tā, cik veiksmīgas būs reformas, un tas ir atkarīgs no mums, dalībvalstīm, kā arī no kandidātvalstīm.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, es gribu pateikties referentei un Parlamenta deputātiem par ļoti nopietnajām un atbildīgajām debatēm ES un Turcijas attiecībām ļoti kritiskajā brīdī. Es esmu nopietni ņēmis vērā jūsu piezīmes, kuras ir arī kodificētas rezolūcijas projektā un kompromisa grozījumos.

Es runāšu par trim atsevišķiem vēstījumiem, pirmais no tiem – ir svarīgi atsākt reformas pilnībā, lai tiktu veicinātas Turcijas pilsoņu pamatbrīvības, un pati Turcija varētu izpildīt ES Kopenhāgenas kritērijus.

Otrs vēstījums ir tāds, ka sabiedrības ikdienas dzīvē ir jāievēro pilsoņu tiesības. Es piekritu jūsu bažām 32. kompromisa grozījumā par pārmērīgu Turcijas policijas spēku izmantošanu pret demonstrantiem šī gada maija svētku rallijā Stambulā. Ir svarīgi, ka mēs atkārtoti apliecinām, ka asociāciju veidošanas brīvība un tirdzniecības apvienību mierīga darbība ir pamata tiesības saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju.

Trešais un pēdējais vēstījums ir, ka Eiropas Parlaments nepārprotami ir ļoti nobažījies par politiskās partijas aizliegšanu. Politiskās partijas likvidēšana nav un nevar būt līdzīga parastai uzņēmējdarbībai. Eiropas demokrātijas apstākļos tam nedrīkst nepievērst uzmanību.

Tādējādi šogad Turcijā un ES un Turcijas attiecībās daudz kas ir likts uz spēles. Vislabākais līdzeklis, lai patiešām atsāktu Turcijas iestāšanās sarunu procesu, ir nodrošināt reformu turpināšanu, uzsākt patiesu politisku dialogu Turcijā un respektēt demokrātiju un laicīgo dzīvi.

Ria Oomen-Ruijten, *referente*. – (NL) Es izsaku pateicību kolēģiem, kas kopā ir paveikuši lielisku darbu. Kā jau teicu iepriekš, tikai, ja būsīm vienoti, tad varēsim skaidri parādīt, ka reformas Turcijā ir nepieciešamas. Mēs visi varam raidīt Turcijai pozitīvu signālu, ar lielu vairākumu balsojot par šo ziņojumu. Tas palīdzēs šai valstij mainīties un nodrošināt, lai tiktu garantētas cilvēku tiesības un ar likumu nodibināta kārtība. Tas viss ir nepieciešams modernā sabiedrībā, kurā labi jūtas gan vīrieši, gan sievietes.

Es vēlreiz aicinu savus kolēģus izvairīties no politiskām spēlēm, balsojot par grozījumiem, un pārliecināties, ka par ziņojumu par Turciju nobalsos absolūtais vairākums, lai plenārsēdē to varētu pieņemt.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks šodien.

Rakstiski paziņojumi (142. pants)

Tunne Kelam (PPE-DE), *rakstiski*. – Turcija kā vislielākā valsts ar iestāšanās perspektīvu ir un būs Eiropas stratēģiski nozīmīgs partneris un sabiedrotais. Visu interesēs ir izveidot uzticamas attiecības, kas pamatotas uz vērtībām un savstarpēju cieņu. ES ir jāatbalsta demokrātiski ievēlētā valdība un jānosoda mēģinājumi to apdraudēt.

Tomēr, lai turpinātu iestāšanās procesu ES, kandidātvalstij jāatzīst un jāuztur normālas attiecības ar katru ES dalībvalsti. Lai arī pašreizējā situācijā ir vērojamas konsolidācijas tendences, es tomēr aicinu Turciju ievērot galvenos iestāšanās kritērijus, atzīstot Kipras Republiku un izvedot Turcijas armijas vienības.

Pilnīga Kopenhāģenas kritēriju ievērošana joprojām ir galvenais nosacījums, lai iestātos ES. Turcijas valdība šajā jomā ir veikusi ievērojamus pasākumus. 2007. gadā tika stiprināta demokrātija. Tomēr joprojām tiek gaidīts politisks lēmums kurdu jautājuma risinājumam, ieskaitot reālas iespējas mācīties kurdu valodā un to izmantot. Mēs arī gaidām pārliecinošus pasākumus, kas apturētu reliģijas vārdā īstenoto vardarbību pret kristiešiem un piedāvātu vienlīdzīgas iespējas visām reliģiskajām kopienām būvēt baznīcas.

Lasse Lehtinen (PSE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties referentam par līdzsvaroto ziņojumu. Pēc manām domām, šis ziņojums ir godīgs un kritisks, taču vienlaikus arī pozitīvs un optimistisks signāls Turcijai. Tas atbalsta Turcijas progresīvo un mēreno spēku centienus īstenot reformas, skaidri norādot tos aspektus, kuros ir panākts progress. Vienlaikus tajā tomēr ir paustas bažas par situāciju attiecībā uz vārda brīvību, dzimumu līdztiesību, kurdiem un citām mazākumtautību grupām, un varasiestāžu vardarbīgo rīcību. Mums ir jāatceras, ka mēs tagad lemjām par iestāšanās tiesībām, kas tiek piešķirtas, pamatojoties uz Kopenhāģenas kritēriju ievērošanu.

Ja valsts ir izpildījusi šos kritērijus un ievēro tādas Eiropas valsts principus, kura tiek pārvaldīta ar likumu, es neredzu iemeslu, kāpēc iestāšanos vajadzētu liegt. Turcija, kas, iespējams, iestāsies ES pēc desmit vai divdesmit gadiem, ļoti atšķirsies no tās Turcijas, kāda tā ir šodien. Ja mēs patiešām vēlamies demokrātisku, stabilu un mierīgu Turciju, mēs nedrīkstam aizvērt durvis tās deguna priekšā. Nepieļausim, ka mūs vairo lētā populismā un ksenofobijā. Eiropiska Turcija ir ne tikai Eiropas un pašas Turcijas interesēs, bet visas pasaules interesēs. Turcijai ir jādod iespēja.

Csaba Sógor (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Mēs debatējam par Turcijas iestāšanos ES, citiem vārdiem sakot, par to, vai šī valsts ar savu Āzijas mantojumu var iekļūt Eiropā. Armēņu genocīda atzīšana, kurdu mazākuma tiesību garantēšana, vienlīdzīgas tiesības sievietēm – tās ir tikai dažas no būtiskākajām problēmām. Mēs runājam par Eiropas Savienības prasībām un standartiem, bet tajā pašā laikā pašā ES joprojām pastāv problēmas saistībā ar demokrātiju un cilvēku un mazākuma grupu tiesībām.

Tieši šobrīd Rumānija gatavojas vietējo pašvaldību vēlēšanām. Pēdējo dienu laikā pagātne ir atkal pacēlusī galvu Timišoara vai Temesvara: ar balsu vairākumu Timišas žudeca vēlēšanu komiteja atbalstīja sūdzību, kuru izvirzīja fiziska persona, pieprasot noņemt dažus plakātus, kas piederēja RMDSZ – Ungāru demokrātiskajai apvienībai Rumānijā.

Vienīgās balsis, kas bija par RMDSZ, bija Demokrātisko liberāļu partijas, PDL, un divu tiesnešu – sieviešu balsis no vēlēšanu komitejas. Pret mazākuma grupu un pret ungāriem noskaņotā attieksme, kuru pauda dažu politisko partiju pārstāvji, ir neciešama un nepieņemama. Ko gan mēs varam prasīt no Turcijas, ja mēs ar tādām pašām problēmām cīnāmies ES? Pret romiem vērstais noskaņojums Romā, kolektīvā vaina Slovēnijā, pret ungāriem vērstais noskaņojums Timišoarā

Feleknas Uca (GUE/NGL), rakstiski. Diemžēl kopš šī gada sākuma mēs saņemam daudzus traģiskus un satraucošus ziņojumus par uzbrukumiem uz robežas, kurus veic Turcijas militārie spēki, par nāvi un ievainojumiem, kas rodas kaujās valsts dienvidaustrumos un uz Turcijas robežas ar Ziemeļīrāku, kā arī par nesamērīgajiem un brutālajiem uzbrukumiem, kurus veica drošības spēki, it īpaši pret bērniem un sievietēm šī gada kurdu *Nevroz* festivāla laikā.

Holandes parlamentārietes, *Oomen-Ruijten* kundzes, ziņojums norāda uz dažiem būtiskiem aspektiem, bet tas ir ļoti bikla atbilde uz nopietno politisko situāciju Turcijā. Lai izvairītos no apvainojumiem, kas vērsti pret valsts politiskajiem līderiem, šajā ziņojumā pietiekami skaidri nav pieprasīti galvenie reformu elementi, kas ir nepieciešami Turcijā. Pēc manām domām šie galvenie elementi ir skaidri definējami:

1. civilie pasākumi, kas ierobežo un kontrolē militārās darbības Turcijā;
2. pārliecinošs noliegums tam, ka kurdu jautājumu var atrisināt militārā ceļā, un skaidra apņemšanās pieņemt politisku risinājumu un samierināšanos;
3. Kriminālkodeksa 301. panta un visu citu pantu, kas ierobežo viedokļa un uzskatu brīvību, bezierunu atcelšana;
4. skaidras politiskās apņemšanās deklarēšana par pilnīgu sieviešu tiesību atzīšanu.

Ziņojumā par šiem jautājumiem vajadzēja izteikties drošāk un apņēmīgāk.

SĒDI VADA: HANS-GERT PÖTTERING*Priekšsēdētājs***5. Balsošanas laiks**

Priekšsēdētājs. – Tagad mēs turpināsim balsot.

(Par balsojuma rezultātiem un citām detaļām: sk. protokolu)

Struan Stevenson (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, pirms mēs iekļaujam dienas kārtībā balsošanu, es vēlētos izvirzīt jautājumu par rītdien paredzēto streiku. Es saprotu, ka streikos *Air France*, nekursēs vilcieni un streikos lidostas darbinieki. Tas nopietni apgrūtina mūsu parlamentāriešu dzīvi. Šorīt es centos pārplānot lidojumus, lai varētu atgriezties savā vēlēšanu apgabalā. Tas nozīmē, ka es nevarēšu ierasties rīt uz balsošanu. Tas traucē mūsu, parlamentāriešu, darbu. Mūsu dienas kārtībā ir balsošana par kalendāru, saskaņā ar kuru mums šeit ir jāierodas divpadsmit reizu gadā, un Francija neko nedara, lai atvieglotu mūsu dzīvi un ierašanos šeit. Tas ir gandrīz neiespējami. Ja mums ir jābūt Strasbūrā, varbūt mēs varam ieviest kādas izmaiņas transporta sistēmā, lai varētu šeit ierasties?

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – *Stevenson* kungs, mēs ņemsim vērā jūsu teikto, bet mums nevajadzētu sākt debates par šo situāciju, pirms mēs pieņemam sesiju kalendāru parastajā kārtībā.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - *(FR)* Es vienkārši vēlos teikt kolēģim, ka Eiropas Savienībā ir tiesības streikot, un tiesības streikot ir tiesības streikot, un es arī uzskatu, ka ir neiespējami lūgt valstij iesniegt plānoto streiku grafiku. Tas ir smieklīgi, pilnīgi smieklīgi. Es arī vēlos teikt mūsu kolēģim, ka Beļģijas strādnieki arī ir streikojuši vairākas reizes, un kurp dosies šis Parlaments, ja sāks streikot Beļģu strādnieki? Tā ir smieklīga diskusija. Ja viņš vēlas doties atpakaļ, tad viņš to var darīt; ja viņš vēlas palikt, viņam ir jāpaliek vēl vienu dienu un jāēd sparģeļi.

(Aplausi no kreisās puses)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, šīs divas uzstāšanās ir skaidri apliecinājušas, cik plurālistiska ir Eiropas Savienība savā būtībā, un es domāju, ka principā mums par to jābūt pateicīgiem. Tomēr es vēlētos piebilst – un es to saku pavisam nopietni, tā nav kritika, bet piemērs, kā strādā Eiropas Savienības likumi – ja kāds sāks apšaubīt ieviestu likumu, radīsies haoss. Tādēļ es ierosīnu, ka mums ir jābalso un jārespektē Eiropas Savienības likumi. Mēs visi arī zinām, kas pieņem lēmumus par Eiropas Parlamenta locekļiem, tāpēc es lūdzu jūs visus: ļaujiet mums mierīgi balsot par sesiju kalendāru.

Stevenson kungs, jūs, tāpat kā visi pārējie, saņemsiet informāciju no administrācijas par situāciju saistībā ar ceļošanas apstākļiem rītdien.

5.1. Eiropas Parlamenta sesiju kalendārs – 2009 (balsošana)

Priekšsēdētājs. – Pirms mēs turpinām balsošanu, es vēlētos pieminēt vienu faktu. Es lūdzu jūs tagad uzmanīgi ieklausīties, un tad dažu parlamenta grupu vadītājiem tiks dota iespēja izteikties. *Trakatellis*, *Varvitsiotis*, *Papastamkos*, *Lambrinidis* kungi un citi parlamenta deputāti ir ierosinājuši izmaiņas darbā vienai nedēļai 2009. gadā, tas ir, 16. nedēļai no 13. līdz 19. aprīlim. Šī nedēļa ir tieši pirms pareizticīgo Lieldienām. Tās nav Lieldienas, bet nedēļa pirms Lieldienām. Tomēr par šīs nedēļas sesiju nav saņemts neviens ierosinājums, jo tā ir grupu darba nedēļa. Tas nozīmē, ka šīs izmaiņas nav pieļaujamas, jo Eiropas Parlamentam nav paredzēts strādāt tieši šajā nedēļā. Tomēr tas nenozīmē, ka ir nepieciešams iepriekšējs lēmums par ierosināto sesiju no 20. līdz 23. aprīlim.

Joseph Daul (PPE-DE). - *(FR)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā jūs zināt, 2008. gads ir Eiropas Starpkultūru dialoga gads, un tas nozīmē, arī dažādu reliģiju dialoga gads. Tāpēc es aicinu jūs, pildot savus Eiropas Parlamenta locekļu pienākumus, rādīt piemēru un respektēt mazākuma grupas. Tieši šī iemesla dēļ kompromisa un labas gribas noskaņojumā pret mūsu draugiem – ortodoksālās ticības pārstāvjiem – mana grupa ierosina šādas izmaiņas sesiju kalendārā 2009. gadā. 17. nedēļa, 2009. gada aprīļa plenārsēdes nedēļa, sāksies 21. aprīlī un beigsies 24. aprīlī – es nevēlos neko vairāk kā tikai teikt, ka mums jāļauj mūsu kolēģiem svinēt pareizticīgo Lieldienas.

Visu pareizticīgo valstu vārdā es pateicos par atbalstu un lūdzu jūs neradīt nekādas papildus pretrunas. Tomēr es vēlos lūgt Eiropas Parlamenta atbalstu mazākuma grupām, lai rādītu piemēru mūsu līdzpilsoņiem.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es pieņemu, ka šis ir mutisks grozījums. Tas netika paziņots, bet, ja tas ir mutisks grozījums, tad mana grupa ir par to, lai šodien par to nobalsotu. Daudzi katoļi šeit strādā savās reliģiskajās brīvdienās; rīt ir viena šāda diena, neskatoties uz streiku. Tāda ir situācija, bet, neskatoties uz to, es iesaku balsot par labu šim priekšlikumam vai vismaz izvirzīt to uz balsošanu. Priekšsēdētāja kungs, ja jūs uzskatāt, ka tas nav pieņemams, pēc tam grupām vajadzētu panākt vienprātību šajā jautājumā.

Priekšsēdētājs. Ir noteikti jautājumi, par kuriem mums ir jābūt vienprātīgiem, un es ierosinu turpināt, kā ierosinājuši *Daul* un *Swoboda* kungi. Par to jābalso beigās. Vispirms mēs balsosim par citiem grozījumiem.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pirms mēs balsojam, es vēlētos norādīt uz problēmu, kas ietekmē balsošanu un kuru vajadzētu izrunāt un atrisināt.

Ierosinātajā kalendārā ir atsauce uz vēlēšanu datumu 2009. gadā. Mēs par to nebalsojam tagad, mēs to vienkārši ņemam vērā. Tomēr šī vēlēšanu datuma dēļ Parlamenta vēlēšanu sēde notiks 2009. gada jūlijā. Šādā gadījumā dalībniekiem no dažām valstīm radušās problēmas, jo, ja jūs ieskatītos ciešāk, kļūtu skaidrs, ka, ja vēlēšanu sēde notiek 2009. gada 14. jūlijā, daži parlamenta deputāti nebūs nostrādājuši nepieciešamos piecus gadus, kas nepieciešams, lai būtu tiesības saņemt pensiju. Dažās dalībvalstīs netiek izmantots likumdošanas termiņš, bet fiksēts periods, jo likumdošanā noteiktais termiņš atsevišķās valstīs atšķiras.

Es domāju, ka šis pamatojums ir pietiekams, lai izskatītu un atrisinātu šo problēmu, izmainot vēlēšanu vai vēlēšanu sēdes datumu. Tāpēc es lūdzu Parlamenta Juridisko dienestu izskatīt šo jautājumu.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu izteikt līdzīgu priekšlikumu.

Esmu pārsteigts, ka mazākuma tiesības tiek izskatītas no šāda morāla aspekta. Pastāv apmēram septiņas ebreju svētku dienas, kuras nevar ievērot, jo tās ir darba dienas. Tas pats attiecas uz 13 protestantu svētku dienām. Vēlēšanu sēde notiek 14. jūlijā. Tā ir viena no vissvarīgākajām laicīgajām svētku dienām. Vai mēs varam Francijā strādāt 14. jūlijā, ja šajā datumā ir Franču revolūcijas gadadienas svinības? Es domāju, ka tas nav iespējams un ir nepiemēroti. Lūdzu, pārceliet arī šo datumu!

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Mēs esam ņēmuši vērā sacīto, un tagad mēs turpināsim balsošanu.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

5.2. Metāliska dzīvsudraba eksporta aizliegums un droša glabāšana (A6-0102/2008, Dimitrios Papadimoulis) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Dimitrios Papadimoulis, referents. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlreiz pateicos ēnu referentiem par lielisko sadarbību. Dialogā ar viņu pārstāvjiem, kas piedalījās visos posmos, mēs nonācām pie ļoti apmierinoša kompromisa ar Padomi, pateicoties Komisijas ieguldījumam.

Taču pastāv risks, ka šis kompromiss var ciest neveiksmi, atstājot mūs izejas pozīcijā, ja tiks apstiprināts 37. un 41. grozījums *Almadén* ziņojumam.

Ļaujiet man jums atgādināt, dāmas un kungi, ka pirmajā lasījumā arī es kā referents atbalstīju *Almadén* grozījumus, taču tagad mēs saskaramies ar realitāti. Ne Padome, ne Komisija nepieņem šos grozījumus. Ja tos apstiprinās, mēs atkal būsim izejas punktā. Pirms gada Padome apstiprināja tikai vienu no Eiropas Parlamenta grozījumiem. Tagad, sadarbojoties ar visām politiskajām grupām, mums ir izdevies panākt, ka līguma tekstā ir pieņemti 22 grozījumi. Es jums jautāju: vai mēs grasāmies upurēt šos panākumus? Vakar komisārs *Dimas* kungs izteicās diezgan skaidri. Komisija nepieņem 37. un 41. grozījumu. Padomē pat Spānijas valdība neuzstāja uz šiem grozījumiem.

Tādēļ es aicinu jūs noraidīt šos grozījumus, lai mēs varētu palikt pie nozīmīgā progresa, ko mēs panācām, vienojoties ar Padomi par vides un sabiedrības veselības aizsardzību. Tas ļaus mums ar ļoti lielu vairākumu apstiprināt apmierinošu soli virzienā uz dzīvsudraba eksporta aizliegumu.

5.3. Vides krimināltiesiskā aizsardzība (A6-0154/2008, Hartmut Nassauer) (balsošana)

- Before the vote:

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, vēlreiz liels paldies jums. Ar jūsu atļauju es Padomes vārdā gribētu izteikt šādu paziņojumu.

Mēs esam apsvēruši šādu grozījumu, ko ir pieņēmusi Eiropas Parlamenta Juridiskā komiteja. Tas ir jaunais 12.a apsvērums.

Es citēju: „Kad pēc kāda laika apstiprinās, ka tiek turpinātas ilgstošas darbības, kas kaitē apkārtējai videi un kā rezultātā var iestāties kriminālatbildība saskaņā ar šo direktīvu, jautājums par to, vai vainīgais ir rīkojies ar nodomu vai netīši, ir jāizlemj attiecībā uz laika periodu, kad vainīgais uzzināja vai kad viņam vajadzēja uzzināt par faktiem, kas veido pārkāpumu, un nevis laika periodu, kad vainīgais uzsāka savu darbību. Izskatot šo jautājumu, ir jāatceras, ka iepriekšēja atļaujas, licences vai koncesijas izsniegšana nav attaisnojums šādos apstākļos”. Citāta beigas.

Mēs saprotam domu, kas izteikta šajā grozījumā. Šis jautājums ir dalībvalstu kompetence. Mēs ticam, ka dalībvalstis pienācīgi izvērtēs šo domu.

Paldies.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, šī deklarācija nedrīkst kļūt par tādu retoriku, kādu demonstrēja *Cohn-Bendit* kungs, un es citēju: „Komisija ņēma vērā šādu grozījumu, kas pieņemts Juridiskajā komitejā: „Kad pēc kāda laika apstiprinās, ka tiek turpināta ilgstoša darbība, kas kaitē apkārtējai videi un kā rezultātā var iestāties kriminālatbildība saskaņā ar šo direktīvu, jautājums par to, vai vainīgais ir rīkojies ar nodomu vai netīši, ir jāizlemj attiecībā uz laika periodu, kad vainīgais uzzināja vai kad viņam vajadzēja uzzināt par faktiem, kas veido pārkāpumu, un nevis laika periodu, kad vainīgais uzsāka savu darbību. Izskatot šo jautājumu, ir jāatceras, ka iepriekšēja atļaujas, licences vai koncesijas izsniegšana nav attaisnojums šādos apstākļos”. Mēs pilnībā apzināmies jautājuma nopietnību, kas izteikta šajā grozījumā. Šis jautājums ir dalībvalstu kompetencē, un mēs esam pārliecināti, ka tās pienācīgi izvērtēs šī jautājuma nozīmīgumu.”

Hartmut Nassauer, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, atbildot tiem parlamenta locekļiem, kas iespējams, pilnībā neizprot to, kas notiek, šo divu deklarāciju dēļ, es vēlos norādīt, ka tās ir daļa no kompromisa, par kuru mēs esam vienojušies. Mēs lūdzām paskaidrot divas vai trīs problēmas, un šis bija paskaidrojums. Tomēr likumdošanas procedūras priekšmets, protams, ir tikai teksts, par kuru mēs kopīgi esam vienojušies.

Man ir vēstule no Pastāvīgo pārstāvju komitejas (*Coreper*) priekšsēdētāja, šo komiteju pašreiz vada Slovēnija. Šī vēstule apstiprina, ka šo redakciju, ja mēs to šodien pieņemsim, apstiprinās arī Padome. Tas, protams, nozīmē, ka mēs panāksim vienošanos pirmajā lasījumā, kas nodrošinās mums juridiskus panākumus, kurus mēs vēlamies sasniegt.

5.4. Lauku saimniecību struktūras un lauksaimnieciskās ražošanas metožu apsekojumi (A6-0061/2008, Gábor Harangozó) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Gábor Harangozó, referents. – (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Dāmas un kungi, saimniecību struktūru pētījumi ir vieni no visvecākajiem Savienības līmeņa statistiskajiem pētījumiem, un tie sniedz būtisku un nepieciešamu informāciju par lauksaimniecības uzņēmumiem Eiropas Savienībā.

It īpaši šobrīd, kad mēs esam paplašinājuši ES, kurā iekļautas divpadsmit jaunas dalībvalstis un kad mēs strādājam pie kopīgās lauksaimniecības politikas, ir ārkārtīgi svarīgi spēt veikt jaunu un visaptverošu pētījumu pēc iespējas drīzāk. Mums ir nepieciešami salīdzināmi un vienoti dati, lai mēs varētu izstrādāt objektīvu un pareizi funkcionējošu lauksaimniecības politiku. Tāpēc es esmu mēģinājis rīkoties, lai mēs varētu panākt vienošanos pirmajā lasījumā un īstenot šos pētījumus, cik vien drīz iespējams.

Īpaši vēlos pateikties saviem kolēģiem, kas piedalījās trīspusējā sarunā, par viņu ļoti konstruktīvo pieeju šim jautājumam; sevišķi vēlos izteikt pateicību *Elisabeth Jeggle* kundzei un *Messrs Nicolas Meves* un *Alexis Kuhl* par viņu darbu. Trīspusējo sarunu laikā ierosinātie grozījumi ir apkopoti pirmajā blokā. Es vēlos lūgt jūs atbalstīt pirmā bloka grozījumus, un tad mēs varēsim pabeigt darbu ar šo ziņojumu. Liels paldies.

5.5. Noteikumi autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai (A6-0087/2008, Silvia-Adriana Žiccu) (balsošana)

– Pirms balsojuma par 108. grozījumu:

Mathieu Grosch (PPE-DE). Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, 108. un 117. grozījums nav savienojami, un tādēļ es PPE-DE grupas vārdā ierosinu, lai mēs atbalstītu 108. grozījumu un atsauktu 117. grozījumu.

5.6. Piekļuve autobusu pārvadājumu pakalpojumu tirgum (pārstrādāts dokuments) (A6-0037/2008, Mathieu Grosch) (balsošana)

– Pirms balsošanas:

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, lai nodrošinātu objektivitāti, es pirmdien paziņoju, ka mēs pieprasīsim atlikt balsojumu par šo ziņojumu nevis tādēļ, ka Grosch kungs būtu slikti strādājis – gluži pretēji – bet tādēļ, ka mēs vēlamies vairāk laika, lai izskatītu šo jautājumu par brīvdienu periodiem un precīzi iekļautu to šajā ziņojumā. Mēs organizējam sarunas ar grupām un atklājam, ka šim priekšlikumam ir daudz atbalstītāju. Pat Jarzembowski kungs, kuru pārliecināt bija visgrūtāk, šorīt mani informēja, ka tagad viņš atbalsta šo priekšlikumu. Tādēļ es ceru, ka mēs varēsim nokārtot šo lietu šādā veidā, un es prasu pārcelt šī jautājuma izskatīšanu uz vienu no nākamajām sesijām.

Mathieu Grosch, rapporteur. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, kā referents es piekrītu PPE-DE grupas ierosinājumam, un es vēlētos paskaidrot, ka mēs esam ņēmuši vērā vienošanos starp sociālajiem partneriem. Tomēr mēs izmantojam laiku ar nolūku iekļaut to grozījumā.

(Parlaments apstiprināja priekšlikumu)

5.7. Piekļuve starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (pārstrādāts dokuments) (A6-0038/2008, Mathieu Grosch) (balsošana)

5.8. Sistēmu atlase mobilo satelītsakaru pakalpojumu nodrošināšanai un atļauju piešķiršana šīm sistēmām (A6-0077/2008, Fiona Hall) (balsošana)

5.9. Vienkāršota uzņēmējdarbības vide uzņēmējdarbības tiesību, grāmatvedības un revīzijas jomās (A6-0101/2008, Klaus-Heiner Lehne) (balsošana)

5.10. Sievietes un zinātne (A6-0165/2008, Britta Thomsen) (balsošana)

5.11. Zaļā grāmata par kuģu labāku demontāžu (A6-0156/2008, Johannes Blokland) (balsošana)

5.12. Zinātniskie fakti klimata pārmaiņu jomā: slēdzieni un ieteikumi lēmumu pieņemšanai (A6-0136/2008, Karl-Heinz Florenz) (balsošana)

– Pirms balsošanas:

Priekšsēdētājs. – Runājot par Florenz kunga ziņojumu, es daru zināmu, ka 5., 11., 12., 13., 14. un 15. grozījums šajā ziņojumā nav pieņemams. Tomēr tos var iesniegt, kad mēs izskatīsim galveno ziņojumu. Esmu saņēmis virkni e-pasta vēstuļu par šo tēmu. Visi dienesti un arī Juridiskais dienests ir rūpīgi izskatījuši šo jautājumu un secinājuši, ka šie grozījumi šim ziņojumam ir nepieņemami. Tomēr tie ir pieņemami galīgajam ziņojumam.

Jan Březina (PPE-DE). Priekšsēdētāja kungs, man jāsaka, ka es varu pieņemt šādus argumentus visiem grozījumiem, izņemot 15. grozījumu. Es nezinu, kāpēc par 15. grozījumu nevar balsot tagad.

Priekšsēdētājs. – *Buzina* kungs, atbilde, kuru esmu saņēmis – es esmu saņēmis e-pasta atbildi par šo grozījumu – bija tāda pati kā par visiem šiem konkrētajiem papildinājumiem. Man ir jāpaļaujas uz šo atbildi. 15. grozījumu var iesniegt galvenajam ziņojumam, taču tad tas varētu kļūt par galvenā ziņojuma daļu.

5.13. Turcijas 2007. gada progresa ziņojums (A6-0168/2008, Ria Oomen-Ruijten) (balsošana)

– Pirms balsojuma par 11. grozījumu:

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs piekrītam mūsu kolēģiem, ka mums ir pienācīgi jāatzīst kurdu valodas loma Turcijā. Tomēr 11. punktā ir nepieciešams lingvistisks precizējums vienā jautājumā. Tāpēc es vēlos ierosināt mutisku grozījumu, par kuru ir panākta vienošanās ar citiem ēnu referentiem un referentu. Grozītajā versijā paredzēta šāda redakcija:

„tai skaitā reālas iespējas mācīties Kurdu valodā valsts un privātajā skolu sistēmā un izmantot to apraidē, ikdienas dzīvē un sabiedrisko pakalpojumu sfērā.”

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

– Pirms balsojuma par 19. punktu:

Ria Oomen-Ruijten, referents. – (NL) Mēs gribam izlaist vārdu „kaimiņu”, jo mēs gribam, lai ombuds strādā ar visiem Eiropas ombudiem.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

6. Reimatiskāslīmības (rakstiska deklarācija): sk. protokolu

SĒDI VADA: MR MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

7. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

– 2009. gada sesiju kalendārs

Toomas Savi (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es izteikšu īsu piezīmi par parlamentāro kalendāru nākamajam gadam. Lai gan parlamenta vēlēšanas ir paredzētas no 4. līdz 7. jūnijam un tas saīsina manu 5 gadu darba termiņu par vienu nedēļu, es priecājos, ka vēlēšanas nenotiek no 11. līdz 14. jūnijam. Svētdiena parasti ir tā diena, kad Igaunijā notiek vēlēšanas, bet, ja Eiropas Parlamenta vēlēšanas notiku 14. jūnijā – valsts sēru dienā, kas veltīta Padomju varas iestāžu veiktajām 1941. gada masu deportācijām – karogi būtu nolaisti pusmastā visā Igaunijā. Tā nebūtu piemērota diena, kad organizēt Eiropas Parlamenta vēlēšanas.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šis bija pēdējais balsojums par kalendāru šajā termiņā, un mēs esam novērsuši piecus mēģinājumus neracionālu grozījumu veidā apšaubīt Strasbūru kā Parlamenta rezidenci un kā vienīgo Parlamenta rezidenci.

Neskatoties uz to, es vēlētos teikt, ka mums ir nepieciešama visaptveroša reforma, jo tas galu galā ir naudas un CO₂ emisiju jautājums. Es vēlētos norādīt, ja mēs koncentrētos uz 12 plenārsēžu nedēļām gadā un pilnībā izmantotu visas piecas šo nedēļu dienas vēl vienu reizi, mums nebūtu nepieciešamas dārgās un nevajadzīgās mini plenārsēdes Briselē; tā vietā mēs varētu strādāt vēlēšanu apgabalos. Tādējādi mēs būtu tuvāk mūsu vēlētajiem, un mums būtu vairāk laika īstam darbam. Tas arī būtu daudz lētāk; mēs samazinātu CO₂ emisiju, un to varētu panākt ar mūsu pašu lēmumiem bez līgumu grozīšanas. Kamēr nav grozījumu līgumiem, mums vajadzētu izmantot pašlaik spēkā esošos līgumus tik racionāli un efektīvi, cik vien iespējams. Tas ir iemesls, kādēļ es uzskatu, ka mums būtu jāpieņem manis ierosinātā pieeja.

– Ziņojums: **Dimitrios Papadimoulis (A6-0102/2008)**

Fiona Hall (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, kad šī regula Parlamentā tika izskatīta pirmajā lasījumā, es biju pret ierosinājumiem atļaut glabāt dzīvsudrabu ne tikai sāls raktuvēs, bet arī pazemes novietnēs, kas pielāgotas atkritumu glabāšanai. Bija skaidrs, ka anhidrīda raktuves tika iekļautas paplašinātajā definīcijā, un tas ļoti satrauca Bilingemas iedzīvotājus manā vēlēšanu apgabalā, kas cīnījās pret plāniem izmantot bijušās anhidrīda raktuves atkritumu glabāšanai zem viņu mājām. Diemžēl redakcijā, par kuru mēs šodien nobalsojām otrajā lasījumā, atkal ir noteikta iespēja glabāt dzīvsudrabu ne tikai sāls raktuvēs, bet arī dziļos pazemes cieta akmens dobumos. Tā kā Bilingemas anhidrīda raktuves atbilst šiem kritērijiem, es uzskatu, ka ir nepieciešams atturēties no balsošanas par kompromisa paketi, jo otrajā lasījumā galīgā balsojuma nebūs. Es to saku, neraugoties uz to, ka piekritu aizliegumam eksportēt dzīvsudrabu no Eiropas.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Es priecājos, ka ir sagatavots šis ziņojums, jo tajā ietverti visi nepieciešamie elementi ātrai šī jautājuma atrisināšanai. Es priecājos, ka Parlaments, Komisija un Padome varēja nonākt pie kompromisa, un tieši šādā veidā mēs esam veicinājuši jautājuma risināšanu. Atšķirīgs risinājums nozīmētu risinājuma aizkavēšanu uz ilgāku laiku.

Paldies.

– Ziņojums: **Hartmut Nassauer (A6-0154/2008)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Šodien vairs nav pieļaujams uzskatīt nopietnus noziegumus pret apkārtējo vidi un sabiedrības veselību tikai par pārkāpumiem, kā tas ir bijis līdz šim atsevišķās valstīs, piemēram, Itālijā vai Kiprā. Tieši šī iemesla dēļ es atbalstīju direktīvu, kas uzliek pienākumu visām valstīm savos tiesību aktos iekļaut attiecīgas kriminālās sankcijas divu gadu laikā par spīti eiroskeptiķu iebildumiem. No otras puses, Čehijas Republikai, kā arī daudzām citām valstīm, būs jāievieš kriminālatbildība juridiskajām personām, kas bijušajās sociālisma valstīs ir nesaprotams vēsturisks jēdziens. Mums būs jāizlemj, vai izmantot Vācijas modeli, kurā par juridisko personu likuma pārkāpumiem lemj administratīvas iestādes, vai izmantot tiesu sistēmas modeli, kuru izmanto Francijā, Lielbritānijā un tagad arī Slovēnijā. Mums būs arī jālemj par to, vai atbildīga būs pati juridiskā persona vai tās vadība. Es baidos, ka divu gadu termiņš pilnīgi šī jautājuma ieviešanai būs pārāk īss.

Roger Helmer (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret šo pasākumu. Šķiet, ka uztraukums par klimata pārmaiņām un apkārtējo vidi strauji iegūst reliģiskajai ticībai raksturīgās pazīmes. Tas tiek pamatots ar ticību, nevis faktiem. Un oglekļa emisiju samazināšana pamatoti tiek salīdzināta ar Viduslaiku iespēju iegādāties pāvesta indulgences. Tagad mums ir *Nassauer* kungs, kurš ievieš kaut ko līdzīgu vides zaimošanas likumam.

Man jebkurā gadījumā ir būtiski iebildumi pret šo vides jautājumu iekļaušanu krimināllikumā, nevis civillikumā. Bet patiesā problēma ir Eiropas tiesību paplašināšana. Cilvēki, kurus es pārstāvu, vēlas tirgoties, sadarboties Eiropā, bet viņi nevēlas politisku apvienību un Eiropas tiesisko sistēmu. Mums ir jāpretojas jebkuram tālākam solim, kas radītu kopīgu Eiropas atbildību un kopīgu kompetenci šajās jomās.

Syed Kamall (PPE-DE). Priekšsēdētāja kungs, šajā ziņojumā nav noteiktas konkrētas sankcijas, taču tajā ir noteikts tas, kādas darbības dalībvalstīs uzskatāmas par krimināli sodāmām. Iedomāsimies situāciju, ka kāds manā vēlēšanu apgabalā – Londonā, lielākajā pasaules pilsētā, lielākās pasaules valsts galvaspilsētā – izdara kaut ko tādu, kas nav uzskatāms par krimināli sodāmu darbību saskaņā ar Anglijas likumiem (tiesību sistēma, kas pamatoti izveidota uz kopīgu tiesību tradīciju pamata), bet kas tagad tiek uzskatīts par kriminālu darbību saskaņā ar šo ES likumu, jo mēs, atmetot saprātu, esam nolēmuši ieviest ES likumus pāri visam manā vēlēšanu apgabalā.

Pie kā tas novedīs? Kā reagēs mani vēlētāji? Es pastāstīšu, kā viņi reagēs. Viņi teiks: „Kas tās par muļķībām? Kāpēc darbības, kas saskaņā ar saprātīgu Anglijas likumu nav krimināli sodāmas, ir krimināli sodāmas saskaņā ar Eiropas likumu? Ir laiks izstāties no Eiropas Savienības!” Tādēļ mums ir jārikojas uzmanīgi, lai neizstumtu Apvienoto Karalisti no Eiropas Savienības.

Giuseppe Gargani (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es lūdzu priekšsēdētāja kungu uz brīdi dot man vārdu pēc *Nassauer* kunga ziņojuma par priekšlikumu Eiropas Parlamenta direktīvai par vides krimināltiesisko aizsardzību pieņemšanu.

Es īpaši vēlos apsveikt referentu, jo šis ziņojums ir ļoti būtisks. Komitejā notika svarīgas debātes, un mēs nonācām pie ļoti inteligenta, augstas kvalitātes kompromisa, ko ierosināja *Monica Frassoni* kundze. Es patiešām uzskatīju par nepieciešamu atzīmēt tieši šo komitejas darbu un īpaši apsveikt referentu *Nassauer* kungu.

Bogusław Sonik (PPE-DE). Runājot par *Nassauer* kunga ziņojumu, man ir jāsaka, ka es balsoju par to. Lai gan visas dalībvalstis ir pieņēmušas vienus un tos pašus nosacījumus, tie tiks ieviesti dažādos veidos. Tas veicina nevēlamu rīcību – bezatbildīgi uzņēmēji pārceļas un turpina savas ekonomiskās aktivitātes valstīs, kur kriminālās sankcijas par pārkāpumiem pret vidi ir mazāk stingras. Tas jo īpaši ietekmē Eiropas Savienības jaunās dalībvalstis. Būtu jāuzsver, ka pārkāpumi, ko veic noziedzīgās organizācijās, kļūst arvien ievērojamāki, un pārkāpumiem pret vidi arvien biežāk ir pārrobežu raksturs.

Es piekrītu referenta nostājai, ka tiesiskais regulējums, kas noteikts priekšlikumā direktīvai, ir nozīmīgs ieguldījums vides efektīvai aizsardzībai, un tas var garantēt vienotu un atbildīgu vides aizsardzības tiesību ieviešanu Savienībā. Atbilstoši apmācītas amatpersonas ir *sine qua non* (obligāts priekšnosacījums), lai tiesības tiktu ieviestas efektīvi un reāli samazinātos pārkāpumi pret apkārtējo vidi. Priekšlikums norādīt dalībvalstu pienākumus šajā jomā nepārprotami ir ļoti būtisks.

Es vēlos izteikt šādu komentāru, atbildot parlamenta deputātam no Apvienotās Karalistes, kurš ir pārpratis situāciju. Mēs neradām jaunus Eiropas Savienības tiesību aktus, lai piemērotu soda sankcijas. Tas izrādījās neiespējami. Tā vietā mēs pieprasām, lai katra dalībvalsts ieviestu nepieciešamos tiesību aktus savā juridiskajā sistēmā, lai nodrošinātu, ka visā Eiropas Savienībā par līdzīgiem pārkāpumiem tiek piespriesti vienādi sodi.

– Ziņojums: Fiona Hall (A6-0077/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). Šī diena, 21. maijs, ir vēl viena nagla eiro skeptiķu zārkā, jo kopā ar Padomi mēs esam nobalsojuši par vienotu lēmumu, kas palīdzēs mums daļēji nodot 27 dalībvalstu telekomunikāciju frekvenču tiesības Eiropas Savienībai. Tas parāda Eiropas Savienības nozīmīgumu. Ja dalībvalstis nevar veiksmīgi kaut ko kontrolēt pašas, tās uzticas Eiropas Savienībai par labu Eiropas pilsoņu interesēm. Šodien runa ir par juridisko šķēršļu likvidēšanu nākotnes mobilo satelīta pakalpojumu izveidei avārijas dienestu komunikācijām, dzīvību, veselības un īpašuma glābšanai pusmiljardam cilvēku. Kuģos un lidmašīnās jau izmanto šo sistēmu, kas, pateicoties modernajām tehnoloģijām, var veikt vēl citas funkcijas – divpusēju multimediju, satelītu televīzijas apraides un platjoslas interneta piekļuvi. Tomēr šim lēmumam nevajadzētu kļūt par standartu telekomunikāciju jomā. Ekskluzīvo tiesību piešķiršana par citām frekvenču joslām paliek valstu regulatoru atbildībā. Es ceru, ka valstīs, kas ir eiro skeptiskas, piemēram, Čehijas Republika vai Lielbritānija, plašsaziņas līdzekļi pievērsīs pietiekamu uzmanību šim jautājumam, kas ir labas ziņas pilsoņiem.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es esmu priecīgs, ka varēju atbalstīt šo ziņojumu, jo tas nav piespiedu darbības, bet gan labprātīgas sadarbības piemērs. Faktiski es strādāju šajā jomā iepriekšējā darba vietā. Es konsultēju uzņēmumus par mobilajiem satelītu pakalpojumiem.

Viens no aspektiem, ar kuru šie uzņēmumi sastapās, bija fakts, ka tie neizprata tirgus situāciju. Aptuveni pieci operatori sāka piedāvāt globālos satelīta pakalpojumus 20. gs. deviņdesmito gadu beigās. Par spīti vislabāk veiktajiem aprēķiniem, viņi pilnībā neizprata tirgu, jo domāja, ka tirgus galvenā tendence ir ceļošana starptautiskā mērogā, bet šīs tehnoloģijas tirgū aizstāja mobilo pakalpojumu attīstība.

Es priecājos, ka mēs varam dot iespēju šiem uzņēmumiem vēlreiz mēģināt izveidot globālu mobilo satelītu pakalpojumu tirgu, kurš, manuprāt, būtu liels ieguvums, jo īpaši cilvēkiem jaunattīstības valstīs, kur zemes tīkliem nav pietiekoši plaša pārklājuma. Tāpēc es atbalstu šo ziņojumu un balsoju par to.

– Ziņojums: Karl-Heinz Florenz (A6-0136/2008)

Miroslav Ouzký (PPE-DE). – (CS) Es gribētu paskaidrot, kādēļ es balsoju par *Karl-Heinz Florenz* kunga ziņojumu tā, kā es to darīju. Galīgajā balsojumā es balsoju pret šo ziņojumu un es kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas priekšsēdētājs gribu uzsvērt, ka iemesls nebija mans izpratnes trūkums par šī jautājuma nopietnību vai nolūks jebkādā veidā noraidīt vai apstrīdēt referenta darbu. Es nepiekritu vairākiem apgalvojumiem un frāzēm, kuras es uzskatu ne tikai par politiski neatbilstošām, bet dažos gadījumos arī par nepatiesām. Es arī uzskatu Plānošanas biroja lēmumu attiecībā uz priekšlikuma nepieņemamību, nesniedzot nekādu pamatojumu, par nepieņemamu, skandalozu un kļūdainu. Paldies jums par izpratni.

Jan Březina (PPE-DE). – (CS) Arī es nebalsoju par sava kolēģa *Florenz* kunga ziņojumu. Visam, kas ir iesniegts un prezentēts, kā zinātniskam faktam ir jāizskaidro zinātniskais viedoklis, ko izteikušas abas zinātnieku grupas – tie, kas piekrīt, kā arī tie, kas tam nepiekrīt. Šajā ziņojumā apgalvojumi tiek pasniegti kā skaidra zinātniska vienprātība. Taču tas tā nav. Svarīga ir arī pretējā nometne. Debašu laikā bieži tika uzsvērts provizorisks brīdinājuma princips. Vai mēs nevarētu to piemērot arī saistībā ar stingriem un vienpusīgiem secinājumiem attiecībā uz klimata pārmaiņu politiku? Kā ģeologs es varu jums apgalvot, ka pagātnē daudzas

reizes zeme ir uzsilusi daudz vairāk par šiem dēmoniskajiem 2°C, un nekas traģisks nav noticis. Galu galā, cilvēce vienmēr ir dzīvojusi pastāvīgu klimata pārmaiņu laikā.

Zita Pleštinská (PPE-DE). Es balsoju par referenta *Karl-Heinz Florenz* kunga starpposma ziņojumu, kurā svarīga loma ir zinātniskajām zināšanām par klimata pārmaiņām. Vienlaikus es uzskatu, ka ir nožēlojami, ka daži grozījumi, ko ierosināja mans kolēģis *Bužezina* kungs un 40 citi deputāti, jo īpaši 15. grozījums, šajā ziņojumā netika pieņemti. Šie grozījumi būtu paplašinājuši ziņojuma tekstu. Zinātnieki pastāvīgi pārskata savas tēzes, kas nozīmē to, ka arī mums ir jābūt atvērtiem jaunām idejām.

Dažas no globālajām klimata pārmaiņām, ko izraisījusi cilvēka darbība, sevi piesaka pašas, lielā mērā kā ūdens nosusināšana noteiktos reģionos. Līdz ar to lietus ūdens uzkrāšana reģionā un tikai dabiski liekā ūdens nosusināšana ir priekšnoteikums, lai nodrošinātu vides drošību un globālo stabilitāti, un pēdējais, kas nav mazāk svarīgi, saglabātu ekonomisko izaugsmi. Es ticu, ka jaunā ūdens paradigma dažās nākamajās desmitgadēs kļūs par jaunu nodēriju ideju un ka tā kļūs par cilvēces manifestu civilizācijas nākotnei.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs šodien esam pieņēmuši ārkārtīgi svarīgu ziņojumu par klimata pārmaiņu apkarošanu. Pastāv cieša saistība starp pēdējo un problēmām saistībā ar enerģētiku. Mēs pieredzam aizvien biežāku sausumu, plūdus, pārtuksnešanos un ledāju kušanu. Tagad katram ir skaidri jāsaprot, ka mūsu klimats mainās. Temperatūras paaugstināšanās rezultātā rodas sociālas, vides un finansiālas problēmas.

Ja mēs patiešām gribam aizsargāt savu planētu, mūsu pašu Zemi, tad mums visiem, visām valstīm un sabiedrībām visā pasaulē, ir jāpalēnina vai jāaptur turpmākais CO₂ emisiju līmeņa pieaugums un citu siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijas. Ir jāveicina videi draudzīgi ieguldījumi paralēli tīrai enerģijai un enerģijas taupīšanas iekārtām. Galvenais, ir jāpiešķir prioritāte tam, lai pārliecinātu cilvēkus taupīt enerģiju, kā arī palielinātu viņu zināšanas un izpratni. Tas var izrādīties par ātrāko veidu, kā sasniegt rezultātus.

Mums ir jāatrod kompromisa risinājums siltumnīcefekta gāzu emisiju ierobežošanai Eiropas Savienībā. Pret jaunajām dalībvalstīm ir jāizturas citādi nekā pret attīstītajām valstīm. Tad pirmajām būtu iespēja panākt pēdējās un likvidēt atšķirības ekonomiskās attīstības līmenī.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlētos izteikt dažus komentārus par *Florenz* kunga ziņojumu, kurā, manuprāt, ir ļoti labi apkopota pašreizējā zinātniskā vienprātība. Neraugoties uz to, es balsoju pret šo ziņojumu. Klimats ir svarīgs jautājums, un es piekrītu, ka mums šajā jomā ir jārikojas. Tomēr zinātniskā vienprātība ir tikai provizoriska vienprātība, tieši tāpat kā ikviena zinātniskā vienprātība pēdējos simts gados dabā bijusi īstermiņa vienprātība. Visos gadījumos mēs virzāmies prom no tās.

Ziņojumā, kas atrodas mūsu priekšā, šajā sakarībā netiek piedāvātas pietiekami daudzas iespējas. Vēl vairāk, konkrētie ierosinātie pasākumi ir vienpusīgi. Mums ir jānodrošina, lai Eiropa nezaudētu nevienu no tās ekonomiskajām iespējām. Eiropa viena pati nevar izglābt pasauli. Šīs globālās problēmas risināšanā steidzami ir jāiesaista citas valstis. Tas ir vienīgais veids, kā īstenot zinātnisko vienprātību. Mēs nevaram vieni paši uzņemt šo slogu.

Uz šī fona es uzskatu, ka tas, kas trūkst šajā ziņojumā, ir pasākumu katalogs, kas ir nepieciešams, lai mazinātu klimata pārmaiņas. Iespējams, mēs nevaram tās apturēt pavisam. Šajā gadījumā es uzskatu, ka pasākumus, kas pastāvīgi mainīs mūsu rūpnieciskās struktūras, nevar pieņemt uz tāda pamata, kas ir tikai provizoriska zinātniska vienprātība.

Roger Helmer (NI). - Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret *Florenz* kunga ziņojumu. Viens no lielākajiem mītiem saistībā ar trauksmi klimata jomā ir tāds, ka pastāv zinātniska vienprātība un ka visi zinātnieki piekrīt. Kā Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām loceklis es zinu, kādēļ *Florenz* kunga ziņojums izvērsās šādā veidā: viņi uzklauzīja tikai debašu vienu pusi un tādēļ secināja, ka pastāv vienprātība.

Šodien debatēs iepriekš *Booth* kungs mums atgādināja par Oregonas deklarāciju, ko ir parakstījuši 30 000 atbilstīgu zinātnieku un kurā ir apstrīdēts pats pamats trauksmei klimata jomā. Vienprātības nav; ir spēcīga un pieaugoša zinātniskā uzskata kopa, kas ieņem pretēju viedokli. Pa to laiku mēs gatavojamies nodarīt milzīgu ekonomisko kaitējumu cilvēkiem, ko mēs pārstāvam, veltīgā un nolemtā mēģinājumā ietekmēt spekulatīvu problēmu, kas, pēc daudzu cilvēku domām, vispār nepastāv.

Tas ir ekonomiskais kaitējums, kas sitīs mūs krustā, un tas sitīs krustā jo īpaši Eiropu, jo jaunattīstības valstīm, tādām kā Ķīna un Indija, ir daudz vairāk veselā saprāta, lai noticētu šai problēmai.

– Ziņojums: **Ria Oomen-Ruijten (A6-0168/2008)**

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Partijas „Ataka” delegācija balsoja pret tā saukto Turcijas progresa ziņojumu, jo mēs neredzam, ko tas varētu ietvert.

Tas, ko mēs Turcijā redzam, ir valsts ar *Irisa_7_0209%5b1%5d.doc* partiju pie varas, valsts galva ir islāmistiks prezidents. Valsts, kura pat netuvojas cilvēktiesību ievērošanai, valsts, kura izvērsis apspiešanu pret veselu tautu un karo, pat šajā brīdī, pret veselu tautu, lai to iznīcinātu, un šī nācija ir kurdu tauta. Valsts, kura ir stipri militarizēta, kurā ir slepena militāra hunta, un Turcijas politika darbojas virzienā, kuru norāda ģenerāļi. Valsts, kura turpina okupēt ES dalībvalsts teritoriju pat šajā brīdī.

Šāda valsts nav tiesīga uz jebkādam sarunām, kamēr šīs nopietnās problēmas reāli nav novērstas.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Pēc manām domām, *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojums ir vēl viena garām palaista iespēja ķerties pie potenciālas Turcijas pievienošanās Eiropas Savienībai. Pēc manām domām, ziņojums koncentrējas uz daudziem blakus jautājumiem, kaut gan galvenais punkts visā šajā lietā, protams, ir tas, ka Turcija nekādā ziņā nav eiropiska valsts, nekad un nekādā gadījumā nebūs eiropiska valsts, un tādējādi nevar būt jautājums par to, ka neeiropiska valsts pievienojas Eiropas Savienībai. Stāsta beigās!

Taču, starp citu, man ir arī jāpiemin tas, ka es biju pārsteigts, debatēs izdzirdot arī no kolēģa sociālista *Swoboda* kunga, ka ir absolūti nepieņemami Turcijā aizliegt partijas. Es jums atgādinu, ka 2004. gadā manā valstī aizliedza lielāko partiju, *Vlaams Blok*, kura ieguva 24 % balsu, to vienkārši izsludināja ārpus likuma, un to vajadzēja izformēt. Es nevaru atsaukt atmiņā toreiz nekādus protestus no sociālistu puses. Gluži pretēji, viņu solidaritāti ierobežo islāma fundamentālisti, kas atbilstoši jāatzīmē.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, daudzu gadu garumā es esmu teikusi, ka privileģēta partnerība starp Savienību un Turciju būtu daudz labāka nekā solījums Turcijas iestāties Eiropas Savienībā. Diemžēl progresa ziņojums apstiprina to, ka, lai gan pievienošanās sarunas ir atvērtas, Kopenhāgenas kritēriji vēl nav sasniegti. Tas neattiecas tikai uz vienu jomu. Tas ietekmē reliģijas brīvību, minoritāšu tiesības, vienlīdzīgas iespējas (sevišķi sievietēm), korupciju, kurdu un Kipras jautājumus un, protams, armijas varu pār valsts politiku. Es arī, tāpat kā referente, apsveicu valdības centienus nodrošināt progresu, bet, ak, vai, šis progress nav saredzams. Gluži pretēji: Turcija aizliedz politisku partiju, tai ir jauns 301. pants, ko izmanto, lai ierosinātu lietas pret rakstniekiem un intelektuāļiem par turciskuma apvainojumu, un pieaug arī politiski vai reliģiski motivēta karadarbība vai vardarbība. *Hrant Dink* slepkavība, tāpat kā citas slepkavības, līdz šim nav atklāta. Un tomēr es piekrītu, ka ziņojums ir līdzsvarots un godīgs.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs esam pieņēmuši svarīgu ziņojumu. Mums jāvelta pienācīga atzinība un atbalsts izmaiņām, ko Turcija ievieša, ņemot vērā pievienošanās sarunas. Ņemot vērā tās īpašo ģeopolitisko stāvokli, Turcija ir Savienības stratēģiskais partneris saistībā ar pēdējās sarunām ar valstīm Melnās jūras reģionā, Centrālāzijā un Vidējos Austrumos. Turcija ir arī vitāli svarīga, lai nodrošinātu Eiropas enerģētikas drošību, jo enerģijas resursus no Kaspijas un Melnās jūras reģioniem transportē uz Eiropu caur Turcijas teritoriju. Turklāt Turcijai ir milzīgs ekonomiskais potenciāls. Tai ir dinamiska ekonomika, milzīgs iekšējais tirgus, un sabiedrība ir galvenokārt tādā vecumā, kad var būt aktīva darba tirgū. Es esmu pārliecināts, ka tas viss dos ieguldījumu Eiropas ekonomikas attīstībā nākotnē.

Viens papildus aspekts Turcijas pievienošanai pelna ievērību. Kā islāma valsts, kas ir arī Eiropas Savienības dalībvalsts, tā varēs spēlēt nozīmīgu lomu attiecību attīstībā starp rietumiem un islāma pasauli.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojumu, lai gan tas satur daudzas kompromisa frāzes. Es tā darīju, jo sākumā tas satur principiālu teikumu, proti, sarunu atvēršana ir sākumpunkts ilgam un nebeidzamam procesam. Tas ir vienīgais iemesls, kādēļ es balsoju par šo ziņojumu. Ļaujiet man paskaidrot, ka mana partija, Kristīgi sociālā ūnija, ir vienmēr bijusi un turpina būt proturciska. Mēs organizējam kampaņas un smagi strādājam Muitas ūnijas labā, kuru Palāta apstiprināja ar vienas balss pārsvaru. Varētu pierādīt, ka toreiz tā bija mana balss. Mēs atbalstījām Turciju NATO un plaša spektra jautājumos.

Taču ļaujiet man arī skaidri pateikt, ka Turcija nav eiropiska valsts, un es piekrītu *Roithovj* kundzes viedoklim, ka privileģēta partnerība, īpaši izstrādāts speciāls statuss, ir pareizais risinājums. Šis ir risinājums, kuru tā galu galā sasniegs. Mums beidzot jāaptur šis aklais strupceļš uz paredzamo pievienošanos. Šī pievienošanās nenotiks, tāpēc abām pusēm būtu godīgāk un labāk, ja mēs varētu sanākt kopā tik ātri, cik vien iespējams, un vienoties par cita ceļa izvēli, par ceļu pretī vienlīdzīgai partnerībai, bez kopīgām institūcijām, bet ar kopīgām interesēm, praktiskām un saskaņotām sadarbības programmām.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, lai gan *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojums satur daudz Turcijas kritikas, es balsoju pret to, jo, manuprāt, Turcijas pilna dalība nevar būt pievienošanās sarunu mērķis. *Posselt* kungs jau pierādīja šo punktu. Es uzskatu, ka mums, cik ātri vien iespējams, jāpiešķir Turcijai privilēģētas partnerattiecības. Turcija nav Eiropas daļa, un tā nevar veikt tilta funkciju uz islāma valstīm.

Sudānā gadiem notiek kristiešu vajāšana Darfūrā. Vairākus gadus Turcijai bija iespēja spēlēt lomu šo noziegumu apturēšanā pret kristiešiem Sudānā. Taču man Turcijā vēl jāierauga kāda kustība šajā virzienā. Tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu: jo Turcija nepieder Eiropas Savienībai kā pilntiesīga locekle.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju Turcijas progresa ziņojumu, kaut gan joprojām pastāv zināmi riski attiecībā uz šīs valsts virzību uz Eiropas Savienību.

Mani motivēja fakts, ka ziņojumā iekļauti teksti, kuros iztirzāta cilvēktiesību aizsardzība, sieviešu tiesību aizsardzība divās svarīgās jomās: reproduktīvā veselība un vienlīdzīgas iespējas, it īpaši izglītības pieejamības jomā.

Otrais jautājums, kuru es gribētu atzīmēt, ir saistīts ar aizsargpasākumiem, kurus ziņojumā pieprasa attiecībā uz kaimiņattiecību politiku. Šis jautājums joprojām ir nenokārtots kaimiņvalstu attiecībās, to vajag atrisināt, un viens no šādiem jautājumiem attiecas uz bulgāru bēgļiem no Trāķijas. Šis jautājums arī ir saistīts ar fundamentālajām cilvēktiesībām. Tā dimensijas iziet ārpus ipašuma un finanšu aspekta. Tā morālie aspekti ir īpaši svarīgi. Neieslēgstot pagātnē, mēs vēlētos redzēt skaidras darbības nākotnē un līguma ievērošanu, ko parakstījušas abas mūsu valstis; tāpēc es atbalstīju ziņojumu.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

– 2009. gada sesiju kalendārs

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atbalstīju visus grozījumus kalendārā, kas samazina mūsu Strasbūrā pavadīto laiku un palielina Briselē pavadīto laiku. Pašreizējā situācija ir dīvaina, mums braukājot šurp un turp no Briseles uz Strasbūru, tas rada milzīgas izmaksas laika un naudas ziņā. Mums vajadzētu tikt vienā vietā.

Tomēr es noraidu *Stevenson* kunga sūdzību par pašreizējiem transporta streikiem. Mēs atzīstam un atbalstām tiesības streikot. Mūsu iebildums pret Strasbūru nav pamatots ar jebkādu pretestību pret strādnieku tiesību īstenošanu Francijā, bet gan uz zaudējumiem, kas saistīti ar mūsu pašreizējo institucionālo kārtību.

Es balsoju pret izņēmuma noteikšanu pareizticīgo Lieldienu pirmdienā, ja mēs neieviešam nosacījumu par brīvdienu 14. jūlijā. Sekulāras svinības pelna tādu pašu attieksmi kā reliģiski svētki.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mēs patiesi gribam, lai visas Eiropas Parlamenta sēdes notiktu Briselē, un mēs gribam, lai pēc iespējas ātrāk tiktu pārtraukts šis ceļojošais cirks starp Briseli un Strasbūru.

Tādēļ mēs balsojam par priekšlikumu, ka pirmdienas sēdes un ceturtdienas pēcpusdienas sēdes Strasbūras sesiju laikā tiek pārtrauktas cerībā, ka sēdes Strasbūrā tiks pilnībā izbeigtas.

Eiropas Parlamentam ir jābūt vienai mītnei un vienai darba vietai. Tas ir nožēlojami, ka ir tādas dalībvalstis, kuru politiskie līderi uzskata sevi par stingriem Eiropas idejas atbalstītājiem, bet vienlaikus nepavirzās ne par sprīdi, kad uz spēles ir liktas viņu valsts intereses.

David Martin (PSE), rakstiski. – Kopumā es atbalstu priekšlikumus attiecībā uz 2009. gada sesiju kalendāru. Tomēr es uzskatu, ka tie grozījumi, kuros prasīta Strasbūrā pavadītā laika palielināšana, neveicinātu efektīvu Parlamenta darbību. Patiesi, efektivitāte un loģika prasa, lai būtu tikai viena Parlamenta mītne Briselē. Manu viedokli šajā jautājumā atspoguļo mans balsojums.

– Ziņojums: Dimitrios Papadimoulis (A6-0102/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs uzskatām par pozitīvu faktu, ka tiek atzītas vides un sociālās problēmas, kas Eiropas Savienībā rodas dzīvudraba raktuvju slēgšanas dēļ. Mēs arī pozitīvi vērtējam, ka tiek akceptēta projektu atbalsta un citu pasākumu turpināšana, izmantojot pieejamos finansēšanas instrumentus, lai ļautu skartajām teritorijām atrast efektīvus risinājumus vietējās vides, nodarbinātības un ekonomiskajai darbībai.

Ir panākta arī vienošanās, ka atļaujas pieprasītājam ir jāveic nepieciešamie pasākumi ar finanšu garantijām vai ekvivalentu mehānismu, lai nodrošinātu, ka tiek izpildīti atļaujā noteiktie pienākumi (tai skaitā iekārtu apkope pēc darba pārtraukšanas) un veiktas nepieciešamās slēgšanas darbības.

Ir arī apstiprināts, ka tām rūpniecības nozarēm, kas iegūst dzīvsudrabu dabasgāzes attīrīšanas procesā vai kā blakusproduktu krāsainā metāla raktuvēs un metalurģijā, atbilstošie dati jāsniedz Eiropas Komisijai un attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Komisijai jānodrošina, lai šī informācija būtu publiski pieejama.

Mēs arī uzskatām, ka ir pareizi veicināt tehniskās palīdzības sniegšanu jaunattīstības valstīm un valstīm, kuru ekonomika ir pārejas periodā, it īpaši tādas palīdzības sniegšanu, kas atvieglo pāreju uz alternatīvām tehnoloģijām bez dzīvsudraba izmantošanas un pakāpenisku dzīvsudraba un tā maisījumu izmantošanas un emisijas pārtraukšanu.

Françoise Grossetête (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu, kura mērķis ir aizliegt eksportēt dzīvsudrabu, sākot no 2011. gada 15. marta, trīs mēnešus pirms Padomes ierosinātā datuma. Dzīvsudrabu var ražot, pārstrādājot atkritumus (dienašgaismas lampas vai baterijas, piemēram), attīrot dabasgāzi vai rūpnieciski pārstrādājot metālus, kuru sastāvā nav dzelzs.

Es esmu apmierināta, ka aizliegums attiecas ne tikai uz metālisko dzīvsudrabu, bet arī uz dzīvsudrabu saturošiem produktiem, kurus nevar pārdot vai izplatīt Eiropas Savienībā – cinobra rūda un dzīvsudraba maisījumi.

Tāpat ir ļoti būtiski, ka saskaņā ar ziņojumu maisījumi, kurus izmanto pētniecības un attīstības darbā, medicīnā vai analītiskajos procesos, nav iekļauti aizliegumā.

Glabāšanai ir jābūt drošai, kā tas noteikts ziņojumā un kā to ierosina Padome. Dzīvsudraba atkritumi, kas pirms pārstrādes tiek glabāti ilgāk par vienu gadu, ir jāglabā dziļās pazemes krātuvēs no cieta akmens vai virszemes telpās tādā veidā, kas neapdraud cilvēka veselību un apkārtējo vidi.

David Martin (PSE), rakstiski. – Kopumā es atbalstu *Dimitrios Papadimoulis* kunga ziņojumu par metāliskā dzīvsudraba eksporta aizliegumu un drošu uzglabāšanu. Eksporta aizlieguma spēkā stāšanās datuma pārlīšana uz 2010. gadu nodrošina lielāku saskaņotību ES vispārējā dzīvsudraba izmantošanas stratēģijā. Es arī atbalstu dažu dzīvsudraba veidu izmantošanas paplašināšanu, kas ietverta aizliegumā. Es domāju, ka pirms aizlieguma stāšanās spēkā ir nepieciešami vairāki pētījumi par dzīvsudraba atkritumu drošību. Es balsoju par šo priekšlikumu.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Vai liekulībai nav robežu? Eiropas Komisija ierosina aizliegt dzīvsudraba izmantošanu un radīt piemērotas vietas tā uzglabāšanai, jo tas ir ļoti toksisks un rada lielu risku sabiedrības veselībai. Komisija tomēr pieprasa dienašgaismas lampu izmantošanu, lai taupītu enerģiju, zinot, ka katrā no šādām lampām ir 5 mg dzīvsudraba, kas ir ļoti bīstams daudzums, ņemot vērā lampu skaitu, kāds mēdz būt mājās un darba vietās.

Peļņa nosaka visu. Monopoluzņēmumu ieguldījumi un peļņa ir jāargā, pat, ja tie nepārprotami kaitē sabiedrības veselībai. ES aizliedz dzīvsudraba izmantošanu, bet ļauj uzņēmumiem piedāvāt bezmaksas spuldzes, kurās ir dzīvsudrabs, lai veicinātu to pārdošanas apjomu.

Atbildība par sabiedrības veselību tiek nodota uzņēmumiem. Tiem ir jāuzrauga atkritumu savākšana, lai gan ir zināms, ka atkritumi nonāks izgāztuvēs un atkritumu konteineros. Visa sabiedrība un nevis tikai tie, kas izmanto dienašgaismas spuldzes, tiek pakļauta ievērojamai iespējai saņemt. Šī chemesla dēļ spuldzes tiek izmestas atkritumu bedrēs, kuras aizber ar zemi. Lai novērstu protestus, kas ietekmēs pārdošanas apjomu, netiek veikti pat minimālie pasākumi, lai informētu sabiedrību par risku, kāds pastāv, ja šo spuldžu saturs nonāk apkārtējā vidē.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) Dzīvsudrabs ir viena no spēcīgākajām indēm apkārtējai videi. Normālos apstākļos šis metāls ir šķidr ar ļoti koncentrētiem tvaikiem. Tas nesadalās, un tāpēc paliek apkārtējā vidē ļoti ilgu laiku. Dzīvsudrabs uzkrājas trofiskās ķēdēs, kas var nonākt cilvēka ķermenī ievērojamā daudzumā.

Rūpniecības attīstības rezultātā sāka izmantot dzīvsudrabu, jo tas ir metāls ar specifiskām īpašībām, un tā ieguve ir lēta. Šķiet, ka dzīvsudraba izmantošanu ir sarežģīti pārtraukt ekonomisko dienas gaismas spuldžu ražošanā. Ir jāizstrādā efektīvas atkritumu savākšanas sistēmas vienlaikus ar drošu tehnoloģiju šādu atkritumu pārstrādei, lai novērstu tālāku apkārtējas vides piesārņošanu.

Viens no visnopietnākajiem saindēšanās gadījumiem ar dzīvsudrabu noticis Japānā no 1953. līdz 1960. gadam. Minamatas liča iedzīvotāji masveidā slimoja, šīs slimības simptomi bija nervu bojājumi, kuru rezultātā bieži iestājās nāve.

Eiropas Savienībai būtu jādarā viss iespējama, lai nodrošinātu drošu dzīvsudraba glabāšanu. Metāliskā dzīvsudraba eksports ir jāaizliedz.

– **Ziņojums: Hartmut Nassauer (A6-0154/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par sava cienījamā vācu kolēģa *Hartmut Nassauer* koplēmuma procedūras pirmajā lasījumā sagatavoto ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par apkārtējās vides krimināltiesisko aizsardzību. Es atbalstu nostāju par šī mehānisma iestrādi stingrā Eiropas Savienības jurisdikcijā, ļaujot izmantot direktīvu tikai gadījumos, kad tiek pārkāpti Eiropas Savienības tiesību akti par vides jautājumiem, tādējādi atļaujot dalībvalstīm noteikt sodu, kādu tās piemēros par šādu likumu pārkāpšanu. Šāda saprātīga pozīcija ievēro Eiropas Savienības tiesas nostāju, kas ir noteikusi, ka ES ir pilnvaras izmantot kriminālsodus tikai „pamatotos” gadījumos, citiem vārdiem sakot, saistībā ar kopējo transporta un vides politiku. Būtu jānorāda, ka direktīvas mērķis ir uzlikt dalībvalstīm pienākumu noteikt kriminālas sankcijas savā likumdošanā par nopietniem Savienības likuma pārkāpumiem attiecībā uz vides aizsardzību, tā neuzliek nekādus pienākumus izmantot šos sodus, kas varētu būt nepieciešami atsevišķos gadījumos.

Hanne Dahl (IND/DEM), rakstiski. – Ņemot vērā ar vidi saistītajiem noziegumiem raksturīgās pārrobežu iezīmes, mēs domājam, ka noteikts minimālo standartu un sankciju kopums attiecībā uz vides noziegumiem starptautiskā līmenī būtu lietderīgs instruments, lai nodrošinātu visaptverošu un efektīvu vides aizsardzības stratēģiju. Tomēr mēs nedomājam, ka ES ir vai vajadzētu būt kompetentai ieviest kriminālsodus pirmā pīlāra jautājumos. Tāpēc es šodien balsoju pret šo ziņojumu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – Svarīgi, ka referents ir atzinis, ka saskaņā ar Eiropas Kopienas tiesas 2007. gada 23. oktobra lēmumu lietā C-440/05 krimināllikuma un kriminālās procedūras noteikumi nav Savienības kompetence, un tādējādi nevar noteikt, kāda veida un līmeņa kriminālsodu piemērot. Tāpēc tika veikti grozījumi Eiropas Komisijas priekšlikumā direktīvai, kas nebija pieņemama.

Ir arī būtiski, ka Komisija un Padome ir pieņēmušas ierosinātos grozījumus. Tomēr, neskatoties uz to, tās uzstāj, ka Eiropas Savienības likumdevējs var pieprasīt dalībvalstis paredzēt šāda veida sankcijas, lai nodrošinātu, ka likumi, kurus viņi ievieš vides aizsardzības jomā, ir pilnībā efektīvi.

Tā kā dalībvalstu loma visā procesā nav pietiekami skaidri noteikta, mēs galīgajā balsojumā izvēlējamies atturēties.

Neena Gill (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas noteiks kriminālsodu par nopietniem nodarījumiem pret apkārtējo vidi. Dalībvalstīm ir jābūt stingrai nostājai vides aizsardzības jautājumos un jānodrošina šīs direktīvas stingra piemērošana.

Es jo īpaši atbalstu pielikumu direktīvai, kas nosaka, kādi pārkāpumi ir krimināli sodāmi. Pielikums ir būtisks, jo ievieš lielāku skaidrību par to, kādi Kopienas tiesību akti tiek skarti. Pielikumā ir jāietver esošie tiesību akti, kuru ietvaros šī direktīva varēs noteikt kriminālsodu, un tam ir jāattiecas arī uz tiem tiesību aktiem, kas tiks ieviesti turpmāk.

Turklāt pielikums nodrošinās, lai direktīva attiektos tikai uz Kopienas likumu īstenošanu un valstu tiesību aktu ieviešanu, un tā neskar likumus, kas ir spēkā tikai valsts līmenī.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Tiek veikta kopīga krimināllikuma pieņemšana ES, tādējādi liedzot dalībvalstīm augstākās ekskluzīvās tiesības neatkarīgi noteikt, kādas darbības tās uzskata par pārkāpumiem, un arī liedzot iespēju noteikt kriminālsoda nosacījumus un ierobežojumus.

Eiropas Kopienas tiesas iespaidīgās varas demonstrēšana 2005. gada 13. septembra spriedumā lietā, kas pazīstama kā „vides aizsardzība”, garantēja tai tiesības iejaukties dalībvalstu krimināllikumos gadījumā, ja tiek pārkāpti ar vides aizsardzību saistīti likumi.

Tagad, pavisam jaunā attīstības fāzē, galvenā doma ir izstrādāt saskaņotus pārkāpumu soda mērus krimināllikumā visās dalībvalstīs un saskaņot kriminālsodus par nodarījumiem pret apkārtējo vidi.

Tiesa ir sagrābusi varu un nodevusi to Komisijai, pilnībā ignorējot valstis, valstu konstitūcijas, parlamentus un saprātīgu likuma piemērošanu.

Tie, kas ir neatkarības piekritēji un aizsargā valstu brīvību un tiesības pieņemt lēmumus, noraida šādas metodes.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *Nassauer* kunga ziņojumu par vides krimināltiesisko aizsardzību. Attiecīgais krimināllikums ir, un tam ir jābūt, dalībvalstu atbildībā; tikpat skaidrs, ka vides aizsardzība ir jautājums, kuru vislabāk var koordinēt ES līmenī. Es esmu apmierināts, ka kompromisa dokumentu pakete ļaus ES uzņemties vadību vides aizsardzībā, vienlaikus ievērojot valstu juridisko sistēmu integritāti.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ierosinātā direktīva paver iespēju ieviest vienotu ES krimināllikumu dalībvalstīs. Tā izmanto vides aizsardzību un darba ņēmēju rūpes par vides problēmām, lai veicinātu kopīga ES krimināllikuma ieviešanu. Tā atceļ pat dalībvalstu vienprātības noteikumu, kas bijis spēkā krimināllietās līdz šim. Tas bruģē ceļu uz *acquis communautaire*, dodot ES tiesības un varu ieviest un noteikt kriminālsodus, kad tā uzskata to par nepieciešamu. Galīgajā analizē tiek atjaunoti noteikti Eiropas konstitūcijas noteikumi. No šī brīža to piemērošanai ir jauns nosaukums – „Lisabonas līgums”, pirms tas vispār ir ratificēts un stājies spēkā. Tā ir bīstama tendence, kas var kaitēt Eiropas tautām.

Pilnvaru piešķiršana Eiropas Savienībai pieņemt kopīgu krimināllikumu bez vienprātīgas dalībvalstu piekrišanas ir līdzvērtīgi vienas no nāciju neatkarības pamattiesību atcelšanai: izlemt, kādas darbības ir krimināls pārkāpums un norādīt soda veidu un līmeni. Tādējādi Kopienas likums ir pārāks par valsts tiesību aktiem un pat valsts konstitūciju noteikumiem.

Mērķis ir tieši uzspiest Eiropas tautām likumīgi sankcionēta Eiropas kapitāla monopola gribu.

Vienlaikus pašu tautu tiesības un demokrātiskā brīvība tiks ievērojami samazināta.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. ? (PL) Rūpes par apkārtējo vidi ir mūsu visu obligāts pienākums. Pasaule tomēr šo pienākumu neizpilda ļoti labi. Pastāv tendence neatzīt tā nozīmīgumu un atlikt izpildi uz vēlāku laiku.

1998. gadā Eiropas Padome pieņēma lēmumu par vides krimināltiesisko aizsardzību. Jaunas direktīvas pieņemšana nozīmē to, ka visās valstīs tagad ir skaidri noteikti tie pārkāpumi, kas ir krimināli sodāmi. Es domāju, ka ir arī nepieciešams uzsvērt ražotāju, eksportētāju, importētāju un pārvaldītāju atbildību par produktiem un pakalpojumiem, kurus tie piedāvā, lai nodrošinātu, ka neveidojas iespējas apiet šo atbildību vai izvairīties no tās.

Ir nepieciešami resursi, lai nodrošinātu, piemēram, nepieciešamo aprikojumu un personāla apmācību, lai jaunus principus varētu pareizi ieviest, un pārkāpumu skaits pret apkārtējo vidi samazinātos. Es domāju, ka resursiem ir jābūt pieejamiem no Eiropas Savienības budžeta, vismaz jaunajām dalībvalstīm. Tieši tām ir visvairāk darba, kas paveicams isā laika posmā.

Tikai tad, ja visas dalībvalstis darbosies vienoti, būs iespējams sasniegt izvirzītos mērķus. Šādas vienotības trūkuma gadījumā reģionālās atšķirības kļūs vēl izteiktākas.

Bogusław Sonik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par vides krimināltiesisko aizsardzību (COM(2007)0051), jo jaunu juridisko nosacījumu ieviešana un vienota vides aizsardzības pārkāpumu saraksta izveide visai Kopienai nodrošinās efektīvāku Kopienas tiesību aktu ieviešanu.

Tādi paši nosacījumi darbojas visās Savienības dalībvalstīs, bet to realizācijas veids ir ļoti atšķirīgs. Tas veicina nevēlamu rīcību – bezatbildīgi uzņēmēji pārceļas un turpina savas ekonomiskās aktivitātes valstīs, kur kriminālās sankcijas par pārkāpumiem pret vidi ir mazāk stingras. Tas jo īpaši skar jaunās dalībvalstis. Būtu jāuzsver, ka pārkāpumi, ko veic noziedzīgās organizācijās, kļūst arvien ievērojamāki, un pārkāpumiem pret vidi arvien biežāk ir pārrobežu raksturs.

Es piekrītu referenta nostājai, ka tiesiskais regulējums, kas noteikts priekšlikumā direktīvai, ir nozīmīgs ieguldījums vides efektīvai aizsardzībai, un tas var garantēt vienotu un atbildīgu vides aizsardzības tiesību ieviešanu Eiropas Savienībā. Atbilstoši apmācītas amatpersonas ir *sine qua non* (obligāts priekšnosacījums), lai tiesības tiktu ieviestas efektīvi un reāli samazinātos pārkāpumi pret apkārtējo vidi. Priekšlikums norādīt dalībvalstu pienākumus šajā jomā nepārprotami ir ļoti būtisks. Nodarījumu pret vidi kopuma nodefinēšana

un par tiem piemērojamo sodu noteikšana būs ļoti noderīgs instruments vides aizsardzības tiesību aktu kopīgai ieviešanai Eiropas Savienībā.

- Ziņojums: Gábor Harangozó (A6-0061/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par ungāru kolēģa, *Gjbor Harangozó* kunga ziņojumu, kas koplēmuma procedūras pirmajā lasījumā groza priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par lauku saimniecību struktūras apsekojumiem un lauksaimnieciskās ražošanas metožu apsekojumu. Es atbalstu ideju, kas ļauj mazināt prasības dalībvalstīm, kas vēlas veikt saimniecību struktūras pētījumu 2009., nevis 2010. gadā, jo 2011. gadā notiek desmitgades tautas skaitīšana. Tāpat es atbalstu jebkādus paredzētos vienkāršojumus.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Priekšlikums regulai atbilst Komisijas jaunajai politiskajai pieejai, kas ietver tiesību aktu vienkāršošanu un labāku regulējumu.

Es piekřītu Komisijas priekšlikumam, kura mērķis ir vienkāršot procedūras, samazinot iekšējo pārbauzu skaitu, vienlaikus saglabājot nepieciešamo prasību līmeni, kuru noteica iepriekšējie tiesību akti par struktūru pētījumiem par lauksaimniecības un mājlopu saimniecībām, lauksaimniecības darbiem un izmantotajām iekārtām.

Turklāt, lai vienkāršotu procesu, priekšlikumā ir noteikts tikai viens jauns pārbaudes veids un nekādā veidā nav pieprasīts dalībvalstīm mainīt to administratīvās sistēmas.

Gábor Harangozó (PSE), rakstiski. – (PT) Tā kā lauksaimniecības subsīdijas tiek veiktas no nodokļu maksātāju naudas, ir svarīgi nodrošināt to taisnīgu sadali, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem. Tāpēc mēs esam vienojušies par nepieciešamību veikt pētījumus, lai izpētītu situāciju lauksaimniecības uzņēmumos. Tomēr šādu principu izmantošana nedrīkst uzlikt vēl papildus birokrātijas nastu lauksaimniekiem, it īpaši mazu un vidēji lielu saimniecību īpašniekiem, kuru resursi ir ierobežoti vai kuriem vispār nav resursu šādiem nolūkiem. Tāpat tas nedrīkst liegt lauksaimniekiem saņemt viņiem pienākošos pabalstu tehnisku vai citu kļūdu dēļ, par kurām viņi nezina, kā tas dažkārt noticis Portugālē ar satelītu attēlu nolasīšanu un atpazīšanu.

Tādēļ mēs uzskatām, ka ir pareizi, ka ziņojumā ir atzītas būtiskās metodoloģijas un tehniskās grūtības daudzās dalībvalstīs un ka tajā arī ir pieprasīts Komisijai sniegt lauksaimniekiem nepieciešamo tehnisko un konsultāciju palīdzību attiecībā uz lauksaimniecības uzņēmumu satelītu attēlu atpazīšanu. Šajā sakarībā mēs arī vēlamies vēlreiz pievērst uzmanību tam, ka dalībvalstu iestādēm ir nepieciešams nodrošināt piekļuvi ar satelītu iegūtajiem datiem un garantēt to izmantošanu tikai paredzētajiem mērķiem.

- Ziņojums: Sylvia-Adriana Ţicāu (A6-0087/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par savas rumāņu kolēģes *Silvia-Adriana Ţicāu* kundzes ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par noteikumiem autopāravadātāja profesionālās darbības veikšanai.

Iepriekšējā Direktīva 96/26/EK par noteikumiem autopāravadātāja profesionālās darbības veikšanai un tās četras regulas par piekļuvi transporta pārvadājumu tirgum kopā ar cenu deregulāciju starptautiskajiem pārvadājumiem, kas tika ieviesta pirms vairākiem gadiem, ir izveidojusi iekšējo pārvadājumu tirgu, lai arī ar minimālu pārvadājumu kvalitāti, turpretim tirgus liberalizācija, kuru noteica šīs regulas, ir radījusi lielāku konkurenci.

Pieredze ir parādījusi, ka šie pasākumi tiek izmantoti nepareizi un nevienlīdzīgi, jo tie ir nenoteikti vai nepilnīgi, vai tos vairs nav iespējams izmantot sakarā ar izmaiņām nozarē. Uzņēmumi tiek pārraudzīti un kontrolēti nevienlīdzīgi atkarībā no tā, kādā valstī tie darbojas, tajos pastāv ļoti atšķirīgi profesionālās kvalifikācijas līmeņi, to maksātspējas līmeņi arī atšķiras. Tādējādi steidzami ir nepieciešami tiesību akti, kas pieprasa labu reputāciju, noteiktus finanšu nosacījumus un profesionālo kompetenci, kā arī savstarpēji noteiktu dokumentu atzīšanu, kas nepieciešams, lai iegūtu atļauju strādāt.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Atsevišķi šīs regulas aspekti pelnījuši kritiku, taču tās saturu nevar vērtēt, neņemot vērā tās „lomu” starptautiskajā kravu un pasažieru pārvadājumu tirgus liberalizācijā, kā to veicina Eiropas Komisija un Eiropas Savienības iestādes ar koplēmuma pilnvarām, proti, Eiropas Parlaments un Padome.

Faktiski galveno ideju savā priekšlikumā akcentē pati Eiropas Komisija: „Direktīva 96/26/EK par atļaušanu autopāravadātājiem veikt profesionālo darbību un četras regulas par piekļuvi autopāravadājumu tirgum, kā

arī dažu gadu pirms šo tiesību aktu pieņemšanas ieviestā starptautisko autopārvadājumu cenu ierobežojumu atcelšana lika pamatus autopārvadājumu iekšējam tirgum". Citiem vārdiem, tika noteiktas „kopīgas prasības attiecībā uz profesionālās darbības sākšanu”, bet „regulās paredzētā tirgus liberalizācija veicināja lielāku konkurenci”.

Kā mēs uzsvērām attiecībā uz priekšlikumu regulai par kopējiem noteikumiem piekļuvei starptautiskajam pārvadājumu tirgum, šī priekšlikuma mērķis ir palielināt starptautiskā pārvadājumu transporta tirgus liberalizāciju, meklējot iespējas veicināt lielāku konkurenci pārvadātāju starpā tai sektorā, kas tā dalībniekiem jau ir pārslogots ar neskaitāmām lielām izmaksām.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Pašreizējo noteikumu saskaņošana šajā sfērā ir svarīga kā ceļu transporta optimizācijas veids Eiropā. Turklāt šajā kontekstā regula ir daudz noderīgāka nekā direktīva.

Noteikumiem, kas regulē autopārvadātāju profesionālo darbību, ir precīzi jāatbilst kritērijiem, ja mēs uz saviem ceļiem vēlamies sasniegt visaugstāko iespējamo drošības līmeni. Šiem noteikumiem ir jāietver gan prasības, gan soda sankcijas.

Galvenais nosacījums ir datu uzraudzība un pārbaude, kas ir jāveic, pienācīgi respektējot privāto dzīvi. Ir ļoti svarīgi, lai valstu elektroniskie reģistri, kuros ir dati, tiktu savstarpēji savienoti tā, lai datus varētu salīdzināt; tādējādi regula kalpotu paredzētajam mērķim.

Es esmu pret 7. un 102. grozījumu, kuri atceļ sešu dienu noteikumu. Atkārtota 12 dienu noteikuma ieviešana, kas jau reiz tika noraidīta, neatbilstu šī ziņojuma būtībai.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Žicū kundzes ziņojums ir pasākumu kopums, kas kopā ar diviem citiem ziņojumiem mēģina regulēt autopārvadājumu nozari.

Šī darbība ir ārkārtīgi būtiska Eiropas Ekonomiskajā zonā, jo tā nodrošina atvērtu un konkurētspējīgu tirgu, par kuru mēs šobrīd esam tik lepnī.

Saskaņā ar šo jauno priekšlikumu uzņēmumiem ir jāalgo apmācīts transporta vadītājs, kas būs atbildīgs par uzņēmuma pārvadājumu darbību vadību. Tiek saglabāti jau noteiktie noteikumi autopārvadātāju profesionālajai darbībai, proti, laba reputācija, finanšu stabilitāte un profesionālā kompetence.

Šī pārstrādāšana ir paredzēta, lai pašreizējo likumdošanu padarītu saprotamāku un prasīgāku attiecībā uz drošību un efektivitāti šāda veida uzņēmējdarbībā.

Tāpēc es atbalstu referentes paveikto darbu, lai palielinātu atbildību attiecībā uz drošību un saistību garantijām šajā nozarē un veicinātu pasākumus profesionālajai kompetencei, kurā ietilpst augsta līmeņa apmācība un savstarpēja diplomu un licenču atzīšana.

- Ziņojums: Mathieu Grosch (A6-0038/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par sava augsti vērtētā kolēģa Mathieu Grosch kunga ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par piekļuvei starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum, kura mērķis ir apvienot redakcijas, kas regulē piekļuvei starptautiskajam autopārvadājumu tirgum un kabotāžas pārvadājumiem, kurus šobrīd regulē iepriekšējās regulas un direktīvas. Iekšējā tirgū starptautiskie autopārvadājumi starp dalībvalstīm ir pilnībā liberalizēti, lai gan kabotāžas pārvadājumiem vēl pastāv vairāki ierobežojumi. Es atzinīgi vērtēju šos norādījumus un vienkāršošanu, kā arī sodu palielināšanu par pārkāpumiem, kas izdarīti dalībvalstīs, kas neietilpst sistēmā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tas ir vēl viens solis uz priekšu un vēl viens instruments, kura mērķis ir palielināt starptautisko autopārvadājumu liberalizāciju, meklējot iespējas veicināt lielāku konkurenci autopārvadātāju starpā nozarē, kura darbiniekiem jau ir daudz lielu izmaksu.

Viens no aktuālajiem mērķiem ir atrast iespēju atvieglot kabotāžas operāciju iekļaušanu transporta pārvadājumos – citiem vārdiem sakot, līdz trīs transporta pārvadājumu veikšana pēc starptautiska ceļojuma, pieņemot, ka tie tiek veikti septiņās dienās – tirgū, kas jau ir tik liberāls, ka tas būtiski ietekmēs valsts autopārvadātāju finanšu stāvokli un spēju pastāvēt.

Šis lēmums nelabvēlīgi ietekmēs arī kravas pārvadātāju uzņēmumu darbiniekus. To var redzēt, piemēram, priekšlikumā, kuru izvirzījis Parlamenta vairākums, par termina „darba laiks” izņemšanu, atstājot terminus „braukšanas laiks” un „atpūtas periodi”, citiem vārdiem sakot, tas pieļauj ilgākas darba stundas, kas nelabvēlīgi ietekmēs darbinieku darba apstākļus un drošību. Ja mēs ņemam vērā pēdējos Eiropas Kopienas tiesas

spriedumus, pat atsauce uz Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu nepasargās daudz šajā nozarē strādājošo tiesības.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par ziņojuma par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopīgiem noteikumiem piekļuvei starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (pārstrādāta versija) (COM(2007)0265 - C6-0146/2007 - 2007/0099 (COD)) pieņemšanu.

Es piekrītu referentam, ka Komisijas priekšlikuma pieņemšana būs noderīga, vienkāršojot un izskaidrojot principus, kas jāizmanto autotransporta pārvadājumos.

Es atbalstu *Grosch* kunga ziņojumu, kura mērķis ir piedāvāt iespējas kaimiņu dalībvalstīm atvērt savu tirgu vēl plašākām kabotāžas transporta operācijām.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – Es balsoju par *Mathieu Grosch* ziņojumu par piekļuvei starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum. Esošās regulas un Direktīvas 2006/94/EK apvienošana vienkāršos un uzlabos piekļuvei autotransporta pārvadājumu tirgum.

Es piekrītu referenta viedoklim, ka kabotāžas ierobežojumi ir jāvienkāršo un ka noteikumi, kas nosaka kabotāžu, ir jāsaprot ar tiem noteikumiem, kas attiecas ar pārrobežu pārvadājumiem iekšējā tirgū. Tādējādi ir būtiski skaidri nodēfinēt kabotāžas jēdzienu, lai garantētu vienotu pieeju.

Lai gan ir jāizvairās no autopārvadājumiem bez kravas vides aizsardzības un pārvadājumu efektivitātes nolūkos, un jāatbalsta kabotāža atpakaļceļā no citām valstīm saskaņā ar ierobežojumiem, kas noteikti ziņojumā, nedrīkst aizmirst, ka šādi pasākumi vājina dzelzceļa nozīmi.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Mēs balsojam pret ziņojumu par piekļuvei autotransporta pārvadājumu tirgum. Tas liberalizē Eiropas Savienības transporta pārvadājumu tirgu un ļauj valstu pārvadājumus veikt starptautiskajiem pārvadātājiem. Starptautiskos un iekšējos kravas un preču pārvadājumus tādējādi veic monopoluzņēmumi. Šāda procesa sekas būs postošas maziem un vidēji lieliem transporta uzņēmumiem, īpaši darbiniekiem un šoferiem, kurus monopolu grupas vairāk izmantos.

Eiropas Parlamenta priekšlikumā ir noteikts vēl reakcionārāks ceļš nekā Komisijas priekšlikumā. Tajā ir atcelti pat minimālie ierosinātie ierobežojumi un pieprasīta starptautiskā un valsts transporta autopārvadājumu tirgus pilnīga liberalizācija.

Neierobežota iekraušanas un izkraušanas operāciju iespēja dalībvalstīs, neierobežots laiks, kuru transporta līdzekļi un personāls pavada dalībvalstīs pēc starptautiskiem pārvadājumiem, ir paredzēts, lai samazinātu darba izmaksas. Tas pārkāpj tiesības, kas aizsargā algas, starptautisko pārvadājumu darbinieku darbu un apdrošināšanu, un veicina darbību koncentrēšanos lielos daudznacionālos uzņēmumos, kas postīs transporta pārvadājumu sektoru, ja to nekontrolēs, un samazinās pakalpojumu kvalitāti.

Strādniekiem ir stingri jāpretojas šiem pasākumiem, demonstrējot nepakļaušanos un neievērojot ES nepopulāro, pret nodarbinātību vērsto politiku.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šis priekšlikums ir daļa no pasākumiem, kas iecerēti transporta pārvadājumu nozarē. Tieši šī konkrētā priekšlikuma mērķis ir veicināt vienotību Eiropas Savienības tiesību aktos starptautisko autotransporta pārvadājumu jomā, apvienojot divas esošās regulas un tādējādi nodrošinot lielāku efektivitāti noteikumu izmantošanā, un vienkāršojot un atvieglojot kabotāžas koncepcijas pielietojšanu. Tajā ir arī noteikti pasākumi, kas vienkāršo un standartizē Eiropas Savienības licences un šoferu atestāciju, tādējādi samazinot administratīvās izmaksas un aizkavēšanos, jo īpaši, veicot pārbaudes uz ceļa.

Dalībvalstis arī varēs stiprināt savas komunikāciju sistēmas, kas palīdzēs ziņot par transporta pārvadātāju pārkāpumiem, kas veikti dalībvalstī, kurā tas ir izveidots. Es domāju, ka šis dokuments ir ļoti svarīgs šīs nozares attīstībai Eiropas tirgū, un tas nodrošinās nepieciešamo efektivitāti, kārtību un struktūru, kas veicinās atvērtu, regulētu un objektīvu tirgu.

- **Ziņojums: Fiona Hall (A6-0077/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par britu kolēģes *Fiona Hall* kundzes ziņojumu, kas ir paveikusi labu darbu un koplēmuma procedūras pirmajā lasījumā grozījusi priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par sistēmu atlasī mobilo satelītsakaru pakalpojumu nodrošināšanai un atļauju piešķiršanu šīm sistēmām. Kā savas politiskās grupas, PPE-DE, referents es cīnījos par optimālu ģeogrāfisko pārklājumu šo pakalpojumu saņemšanai ES teritorijā. Esmu apmierināts, ka varēju dot savu ieguldījumu

prasībā, ka pieteikumos ir jāiekļauj pienākums, ka piedāvātā mobilā satelītsakaru sistēma nodrošinās pakalpojumus vismaz 60 % no kopējās dalībvalstu sauszemes teritorijas no šī pakalpojuma sniegšanas sākuma. Turklāt piedāvātais pakalpojums ir jāsniedz visās dalībvalstīs vismaz 50 % iedzīvotāju, un pārklājumam jābūt vismaz 60 % no kopējās dalībvalstu sauszemes teritorijas līdz laikam, kuru norādījis kandidāts, bet ne vēlāk kā septiņus gadus no teksta publikācijas datuma. Pieteikumos kandidāts uzņemsies saistības nodrošināt, lai piedāvātā mobilā satelītu sistēma būtu pieejama sabiedrības aizsardzības un koordinācijas dienestiem katastrofu gadījumā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā ir pozitīvi punkti, kurus mēs atbalstām, it īpaši priekšlikumi par mobilo satelītsakaru pakalpojumiem, kas aptver teritorijas ārpus galvenajiem dalībvalstu pilsētu centriem un sniedz vislabākos iespējamus pakalpojumus, lai likvidētu digitālo barjeru (digitālo pakalpojumu nepieejamību), un arī arguments, ka sākotnējais mobilo satelītsakaru pakalpojumu pārklājums būtu pietiekamā līmenī, tādējādi palielinot šādu sistēmu pārklājumu iespējas.

Tomēr mēs nedrīkstam ignorēt kontekstu, kādā šie priekšlikumi tiek izteikti, proti, iekšējā telekomunikāciju tirgus liberalizācija un attīstība. Tāpēc mums ir jābalso pret šo ziņojumu.

Tāpat mēs nepiekrītam, ka dalībvalstīm vajadzētu atteikties no savām tiesībām uz frekvenču sadali, jo mobilajiem satelītsakaru pakalpojumiem ir liela ietekme, kas apgrūtina iespēju izvairīties no valsts robežu šķērsošanas. Faktiski 2007. gada februārī Komisijas lēmumā atzīts, ka dalībvalstīm ir jāsauglabā tiesības piešķirt papildus zemes komponentu darbības atļaujas savā teritorijā.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – Ziņojums par mobilo satelītsakaru pakalpojumu sistēmu atlasī un apstiprināšanu ir par to, kā mēs nodrošināsim kopīgu Eiropas satelītsakaru pakalpojumu sistēmu, būtisku faktoru Eiropas konkurētspējas stiprināšanā modernu tehnoloģisko pētījumu un ražošanas jomā. Ziņojums ir labs, tas pievērš uzmanību tam, kā uzlabot šo darbu. Tomēr viens svarīgs jautājums par šī pakalpojuma pieejamību ir radījies problēmas Zviedrijai, jo panāktais kompromiss par pakalpojuma pieejamību ir 60 % ES sauszemes teritorijas. Tas nozīmē, ka Zviedrijā pakalpojums nebūs pieejams, kas ir slikti no tehnoloģiju attīstības un pētījumu viedokļa. Tāpēc es izvēlējos balsojumā atturēties.

Dominique Vlasto (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Šī lēmuma pieņemšana ir svarīgs solis virzienā uz iekšējo elektronisko komunikāciju tirgus stiprināšanu.

Mērķis ir vienkāršs: piedāvāt ikvienam ātrus interneta pieslēgumus un mobilos multimediju pakalpojumus, kā arī sabiedrības aizsardzības pakalpojumus dabas vai cilvēces katastrofu gadījumos.

Tas nozīmē mūsu pilsoņu cerību attaisnošanu, jo īpaši saistībā ar interneta pieslēgumiem: pakalpojumi 50 % iedzīvotāju un vismaz 60 % katras dalībvalsts teritorijas ir efektīvs veids, kā mazināt digitālo pakalpojumu nepieejamību; to var izmantot arī lauku reģionos.

Šis lēmums ir vēl veiksmīgāks, jo tas nodrošina daudz lielāku radiofrekvenču pārvaldības saskaņošanu Eiropas mērogā, kas, jāatgādina, ir izsīkstošs resurss.

Tā ir arī visu dalībvalstu vēlme piedāvāt telekomunikāciju industrijai iespēju izveidot pakalpojumu tirgu Eiropas līmenī, kas līdz šim bijis pārāk sadalīts.

Īsi sakot, mobilie satelītsakaru pakalpojumi (MSS) ir veiksmīgs sasniegums industriālajā jomā, un tie arī veicinās kultūras dažādību un plurālismu plašsaziņas līdzekļos.

- Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A6-0101/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par vācu kolēģa Klaus-Heiner Lehne kunga pašiniciatīvas ziņojumu par vienkāršotu uzņēmējdarbības vidi uzņēmējdarbības tiesību, grāmatvedības un revīzijas jomās, atbildot uz Eiropas Komisijas paziņojumu šajā jautājumā.

Tāpat kā mani kolēģi, es atbalstu Komisijas galveno mērķi samazināt administratīvo slogu uzņēmējdarbībai Eiropā. Šo samazinājumu nevar tomēr ieviest uz juridisko un revīzijas neskaidrības rēķina, kad iekšējā tirgū sāk ienākt MVU. Es esmu apmierināts, ka Parlaments nepieņēma ierosinājumu paaugstināt sliekšni mikro uzņēmumiem, par kuru runāts paziņojumā, zem kura uzņēmumi tiek atbrīvoti no grāmatvedības, revīzijas un datu atklāšanas prasībām saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem. Tāpat es esmu ļoti priecīgs, ka Parlaments nobalsoja par grozījumu, ko es ierosināju komitejā, kurš tajā brīdī netika pieņemts. Tajā ir ieteikts veikt konsultācijas par Eiropas grāmatvedības un revīzijas pakalpojumu regulatora izveides nepieciešamību un tā ekonomisko pamatojumu.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par *Klaus-Heiner Lehne* kunga ziņojumu par „vienkāršotu uzņēmējdarbības vidi uzņēmumiem”, jo es esmu pārliecināts par nepieciešamību pēc „jaunām” reformām uzņēmējdarbības tiesību aktos, kā arī grāmatvedības un revīzijas jomā. Uzņēmējdarbības tiesību aktus šobrīd spēcīgi, un pēc manām domām, pozitīvi ietekmē Eiropas noteikumi. Mums ir jānovērš, ka tie uzliktu nevajadzīgas, pārāk birokrātiskas prasības, vienlaikus mums jāizvairās no papildus pienākumu noteikšanas, ko jau nosaka valsts tiesību akti.

Šo reformu mērķim vajadzētu būt attiecīgo likumu izpratnes atvieglošanai un birokrātiskās un administratīvās nastas samazināšanai, it īpaši grāmatvedībā. Vienkāršošana dos lielu labumu uzņēmējdarbībai, it īpaši MVU (mazajiem un vidējiem uzņēmumiem), kuriem parasti nav lielu juridisko un grāmatvedības departamentu. Esmu pārliecināts, ka saprotami noteikumi, kurus ir vienkārši ievērot, pirmkārt un galvenokārt, veicinās likumu ievērošanu. Vienlaikus ar skaidriem noteikumiem, kas ir viegli saprotami, tiks veicināta pozitīva, aktīva ekonomiskā vide.

Es domāju, ka gan iesaistītās komitejas, gan referenta *Lehne* kunga darba rezultāts ir objektīvs kompromiss starp prasībām ievērot sekundārā nozīmīguma principu un izveidot saskaņotu to dalībvalstu pieeju, kas kopīgi strādā, lai vienkāršotu uzņēmējdarbības noteikumus Eiropas līmenī.

Mums ir jāizvairās no birokrātisko šķēršļu radīšanas, kas darbojas kā uzpurnis attīstībai un uzņēmējdarbībai, cenšoties tās nosmacēt.

Sharon Bowles (ALDE), rakstiski. – 11.d grozījumā ir prasīts svītrot 26. punktu. 26. punktu var interpretēt divējādi. Daži uztraucas, ka tas varētu nozīmēt „vienai daļai viena balss”, un šī iemesla dēļ ir balsojuši par šī punkta svītrošanu. Es šo punktu interpretēju citādi. Punkts attiecas tieši uz „speciāliem atsevišķiem šķēršļiem kapitāla kustības brīvībai” un attiecas uz konkrētu spriedumu par *Volkswagen*. Es teiktu, ka šis punkts aicina Komisiju mazināt speciālus un ļoti protekcioniskus pasākumus. Šī iemesla dēļ es balsoju pret grozījumu un par minētā punkta saglabāšanu kā iestāšanos pret protekcionismu.

Sylwester Chruszcz (NI), rakstiski. – (PL) Es atbalstu atskaišu procedūru un komunikācijas vienkāršošanu starp pārvaldes iestādēm un uzņēmējiem. Šobrīd birokrātiskās procedūras, kas jāievēro uzņēmējiem, ir nevajadzīgi sarežģītas. Ziņojumā ir ierosināts, kā uzlabot komunikācijas procedūras, un arī ieteikts ieviest XBRL standartu. Tas ir atvērts standarts, kas nozīmē, ka to bez grūtībām var izmantot arī ļoti mazi uzņēmumi.

Tādēļ es nolēmu atbalstīt šo ziņojumu.

Jonathan Evans (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani britu konservatīvie kolēģi vēlas paskaidrot, ka mēs iebilstam pret šī ziņojuma 23. punktu, kas atbalsta „kopējas, konsolidētas uzņēmumu ienākuma nodokļu bāzes (CCCTB)” noteikšanu ES.

»Mēs jau daudzkārt esam skaidrojuši savu nostāju šajā jautājumā, un pārējo ziņojuma saturu, kas veicina uzņēmējdarbības noteikumu vienkāršošanu mēs atbalstām, ņemot vērā šo iebildumu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ziņojuma kopējais mērķis ir vienkāršot Kopienas tiesību aktus, pamatojot šādu rīcību ar to, ka tas būs īpašs ieguvums MVU. Tiesa, šai vienkāršošanai var būt daži pozitīvi aspekti, un parasti mēs atbalstām ar uzņēmējdarbības tiesību aktu saistīto pasākumu vienkāršošanu, pieņemot, ka tā rezultātā tiek samazināta birokrātija. Tomēr mēs nevaram balsot par ziņojumu, kas no vienas puses atbalsta vienkāršošanu, bet, no otras puses, aicina veidot jaunu Kopienas tiesisko regulējumu.

Mēs atturējamies balsojumā šādu ierosinājumu šaubīgā un negatīvā rakstura dēļ: tiesību akti par iespējamo koordināciju starp dalībvalstu nodokļu iekasētājiem, lai saskaņotu uzņēmējiem pieprasīto informāciju; Eiropas uzņēmuma statūtu pārskatīšana, lai pielāgotu tos citiem Savienības likumiem; jaunas likumdošanas izveide uzņēmumiem un kopīgas, konsolidētas uzņēmumu ienākumu nodokļa bāzes noteikšana, pamatojot to ar Eiropas uzņēmējdarbības tiesību aktu lielāku lietderību un efektivitāti.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), rakstiski. – (PL) Komisijas paziņojums par vienkāršotu uzņēmējdarbības vidi uzņēmumiem uzņēmējdarbības tiesību, grāmatvedības un revīzijas jomās nosaka pasākumus, kuru mērķis samazināt administratīvo slogu Eiropas uzņēmumiem un nodrošināt, lai tie varētu veiksmīgi konkurēt pasaules līmenī. Dalībvalstis ne tikai nespēj izmantot izvēles iespējas, lai samazinātu birokrātiju, savos valsts tiesību aktos tās bieži vien nosaka Kopienas prasībām pretējus noteikumus, tādējādi liedzot vietējiem uzņēmumiem iespēju vienkāršot procedūras saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem.

Tāpēc Komisijai jāpievēršas darbībām, kas mudinātu dalībvalstis saskaņot prasību klasifikāciju attiecībā uz ziņošanu finanšu informācijas jomā. Tai vajadzētu piespiest dalībvalstis ieviest jaunas tehnoloģijas, lai

samazinātu izmaksas. Turklāt risinājums, kas ietver kopējas, konsolidētas uzņēmuma ienākuma nodokļa bāzes noteikšanu, padarītu Eiropas uzņēmējdarbības tiesību aktus lietderīgākus un efektīvākus. Priekšlikums, kas izslēdz tā sauktos mikro uzņēmumus no grāmatvedības direktīvu piemērošanas jomas, arī ir atbalstāms. Praksē tas nozīmētu, ka šādiem uzņēmumiem nevajadzētu ievērot prasību uzturēt Eiropas tiesību aktos pieprasīto grāmatvedību, iesniegt gada finanšu pārskatus un tos publicēt.

Ierosinātās izmaiņas noteikti ir atbalstāmas. Neraugoties uz to, turpmāka Savienības uzņēmuma likumu (*acquis*) vienkāršošana un to efektīva ieviešanā dalībvalstīs ir svarīga, lai Eiropas uzņēmumi varētu veiksmīgi konkurēt arvien prasīgākā vispasaules tirgū.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es atbalstīju *Lehne* kunga ziņojumu par uzņēmējdarbības vides vienkāršošanu uzņēmumiem. ES ir svarīga loma uzņēmējdarbības nodrošināšanā konkurences apstākļos, tomēr bieži uzņēmumi un dalībvalstis sarežģīto noteikumu dēļ jūtas pārāk apdraudētas. Tādēļ pasākumi, kas vienkāršo uzņēmējdarbības vidi, ir atbalstāmi.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, bet es uzskatu, ka mums vajadzētu ieviest vispusīgāku darbību kopumu, kas nodrošinātu Eiropas uzņēmējdarbības vides vienkāršošanu.

Es jo īpaši runāju par problēmām, ar kurām nākas sastapties, sākot uzņēmējdarbību. *Eurostat* dati rāda, ka ES dalībvalstīs laiks, kas nepieciešams, lai veiktu administratīvās formalitātes, sākot uzņēmējdarbību, ilgst no vienas dienas līdz vairākiem mēnešiem. Pie tam dažās dalībvalstīs tika novēroti daudz zemāki rādītāji nekā Ekonomiskās attīstības un sadarbības organizācijas (OECD) vidējais līmenis, kas raksturo uzņēmējdarbības veikšanas sarežģītību dažādās pasaules valstīs. Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, dažādie noteikumi 27 dalībvalstīs saistībā ar uzņēmējdarbības tiesību aktiem neļauj kapitāla starptautisku kustību un jaunas uzņēmējdarbības sākšanu citā dalībvalstī (atšķirīgā no sākotnējās).

Es domāju, ka šie divi elementi ir būtiski, lai izpildītu ekonomiskās izaugsmes mērķi, kas noteikts Lisabonas stratēģijā, un tādējādi tie ir vairāk jāveicina ar Eiropas uzņēmējdarbības tiesību aktu palīdzību.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienību neuztver kā vietu, kurā noteikumi uzņēmuma vadīšanai ir vienkārši. Praktiski pastāv viedoklis, ka šo jomu pārāk regulē pasaules standarti, kas mazajiem uzņēmumiem rada īpašas grūtības. Katrs solis virzienā uz noteikumu vienkāršošanu, kā norādīts Komisijas 2007. gada 10. jūlija paziņojumā, ir atbalstāms. Vissvarīgākais un visvēlamākais vienkāršošanas efekts ir mudināt mazus uzņēmumus darboties kopīgajā Eiropas tirgū. Šobrīd šis tirgus nav viegli pieejams jauniem uzņēmumiem no Centrālās un Austrumeiropas.

Ja ir jāsasniedz šāds mērķis, ir jāaskaņo valsts nosacījumi, vienlaikus anulējot nevajadzīgos noteikumus papildus šīm divām Komisijas ierosinātajām iespējām. Tam nav nepieciešama nodokļu saskaņošana, kā ierosināts *Lehne* kunga ziņojuma 23. punktā; tā ir tā sauktā vieglā formula uzņēmumu ienākumu nodokļu bāzes konsolidēšanai. Referents dod priekšroku otrajam Komisijas ierosinājumam, kas nav tik plašs. Tomēr uz Eiropas Savienības pašreizējās regulēšanas tendences fona tas noteikti ļaus atcelt nevēlamo tendenci, kas patiešām ierobežo Eiropas uzņēmumu iespējas konkurēt pasaules tirgū.

Marianne Thyssen (PPE-DE), rakstiski. – Komisijas paziņojums liek uzdot būtiskus jautājumus, kas noteiks Eiropas politiku attiecībā uz uzņēmējdarbības un grāmatvedības tiesību aktiem. *Lehne* kunga ziņojums sniedz labas atbildes uz šiem jautājumiem, arī es tās atbalstu. Tomēr ir viena problēma, kad Komisija ierosina „mikro uzņēmumu” kategorijas ieviešanu. Tie ir uzņēmumi, kas ir mazāki par noteiktu sliekšni un kuriem nebūs jāgatavo Eiropas finanšu atskaites un gada pārskati. *Lehne* kunga ziņojumā ir atbalstīta šī pieeja un pat ierosināta sliekšņa paaugstināšana. Beļģijā 75 % uzņēmumu tiks atbrīvoti no šī brīža darbības pārredzamības prasību ievērošanas. Pirmajā acu uzmetienā grāmatvedības sistēmas atcelšana maziem uzņēmumiem šķiet ievērojama birokrātijas samazināšana, bet, ņemot vērā finanšu informācijas svarīgumu visām iesaistītajām pusēm (piemēram, kredītu izsniedzējiem), tas var novest pie vēl lielākas birokrātijas un augstākām izmaksām. Tā kā nepastāvēs vispārēji atzītas finanšu atskaites, uzņēmumus lūgs sniegt rezultātus *q la carte*, dažādos veidos. Turklāt šādi uzņēmumi liedz sev vērtīgu instrumentu iekšējai uzņēmuma kontrolei, kas noteikti ir ļoti svarīga MVU. Tādēļ es atturējos no galīgā balsojuma.

- Ziņojums: Britta Thomsen (A6-0165/2008)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, augstākā izglītība ir kļuvusi plašāk pieejama, un aizvien lielāks skaits sieviešu iegūst universitātes izglītību. Neraugoties uz to, sievietes joprojām ir maz pārstāvētas augstākajās akadēmiskajās aprindās. Lai gan vairākums pasniedzēju ir sievietes (vairāk par 50 %), kopumā vadošus amatus viņas ieņem mazāk.

Es atbalstu domu par ģimenei draudzīgu pasākumu veicināšanu, nodrošinot elastīga darba laika un labāku bērnu aprūpes pakalpojumu ieviešanu. Es arī atbalstu piekļuvi sociālajai apdrošināšanai ārzemēs un tādu bērnu kopšanas atvaļinājuma nosacījumu ieviešanu, kas dotu vīriešiem un sievietēm izvēles brīvību. Karjeras pārtraukumam, ko sievietes zinātnieces bieži izmanto ģimenes apstākļu dēļ, nevajadzētu negatīvi ietekmēt viņu tālākās karjeras iespējas, tādējādi dodot vīriešiem nepelnītu priekšrocību attiecībā uz viņu zinātniskās karjeras attīstību.

Es atbalstīju *Thomsen* kundzes ziņojumu, jo es uzskatu, ka tajā ir pareizi risināti jautājumi attiecībā uz stereotipiem par dzimumiem. Daudzās Eiropas Savienības dalībvalstīs šie stereotipi joprojām pastāv.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Britta Thomsen* kundzes ziņojumu par sievietēm un zinātni, jo es uzskatu, ka ir būtiski veicināt abu dzimumu vienlīdzīgu piekļuvi zinātniskai karjerai. Tādi faktori kā stereotipi, kas saistīti ar dabaszinātnēm, vai šķēršļi, ko rada grūtības apvienot personīgo un ģimenes dzīvi ar profesionālo dzīvi, izraisa virkni neērtību un grūtību sievietēm zinātniecēm un pētniecēm, kas izslēdz daudzas sievietes no zinātniskās pētniecības.

Atšķirības starp vīriešiem un sievietēm saistībā ar viņu klātbūtni akadēmiskās un zinātniskās vadības amatos, attiecīgās algas un privātās dzīves prasības izvirza vajadzību pēc pasākumiem, lai cīnītos pret šiem stereotipiem zinātnē, piesaistītu sievietes zinātniskai karjerai un novērstu pastāvošo nevienlīdzību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs zinām, ka sievietes vairāk nekā vīrieši pievēršas augstākās izglītības iegūšanai, tomēr vīrieši joprojām ievērojami vairāk par sievietēm izvēlas pētniecības karjeru. Milzīgais tādu sieviešu skaita pieaugums, kuras iegūst augstāko izglītību, nav nedz radījis attiecīgas izmaiņas sieviešu skaita attiecībā pret vīriešu skaitu noteiktās profesiju apguves jomās, nedz novērsis darba samaksas atšķirības starp dzimumiem.

Kā norāda referente, sievietes pētnieces joprojām ir minoritāte valdības un augstākās izglītības nozarēs, kurās ES vidēji strādā 35 % sieviešu. Tomēr visās valstīs šajās nozarēs ir augstāka sieviešu pētnieču attiecība nekā uzņēmējdarbības nozarē, kurā ES vidēji strādā 18 % sieviešu, bet valstu starpā šī attiecība krasi atšķiras. Valstis, kurās uzņēmējdarbības pētniecībā strādā vismazākais skaits sieviešu, ir Vācija (11,8 %), Austrija (10,4 %) un Nīderlande (8,7 %), turpretim Latvijā, Bulgārijā un Rumānijā šis rādītājs ir virs 40 %. Pētnieku sadalījums galvenajās zinātnes jomās vīriešiem un sievietēm atšķiras. Augstākās izglītības nozarē 54 % vīriešu pētnieku strādā dabaszinātnēs un inženierzinātnēs salīdzinājumā ar 37 % sievietēm pētniecēm.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Uzlabotai sieviešu piekļuvei darbībām zinātnes jomā, kā apgalvo referente, ir izšķiroša nozīme. Tas, kā mēs varam sasniegt šo rezultātu katrā atsevišķā valstī, no otras puses, ir atkarīgs no attiecīgās valsts kultūras un citām īpašām iezīmēm. Šī problēma atšķirīgi izpaužas ES 27 dalībvalstīs, līdz ar to arī risinājumiem jābūt atšķirīgiem. Nav iespējams vispārīnāt sieviešu stāvokli visās 27 dalībvalstīs. *Junilistan* ir pārliecināts, ka praksē ceļš uz vienlīdzību ir jābrūģē valsts līmenī.

Tādēļ mēs izvēlējamies balsot pret šo ziņojumu.

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Savā ilgus gadus garajā darbā, strādādama par profesori Polijas universitātē, es apzinos ar šo jautājumu saistītās milzīgās problēmas un tādēļ es atbalstu *Thomsen* kundzes ziņojumu. Ziņojumā ir interesanta pieeja dzimumu diskriminācijas jautājumam zinātnes pasaulē, norādot sociālos, kultūras un finansiālos šķēršļus, kas izraisa to, ka sievietes joprojām ir nepietiekami pārstāvētas.

Tikai nedaudzas no mums darbojas valsts sektorā un augstākajā izglītībā, kopumā 35 %, un tikai 18 % privātajā sektorā. Kā tad tiek sagaidīts, ka mēs izveidosim uz zināšanām pamatotu sabiedrību, attīstīsim Eiropas zinātni un ekonomiku, īstenošim Lisabonas stratēģijas mērķus un attaisnosim Eiropas cerības uz 21. gadsimta sliekšņa bez sieviešu iesaistīšanās zinātnē? Mums ir jārada apstākļi, kas ļautu sievietēm plašāk iesaistīties zinātnes pasaulē un tām atvērs universitāšu laboratoriju durvis. Tāpat ir jānodrošina tas, lai sievietes varētu tiekties uz augstākajiem akadēmiskajiem amatiem. Paaugstināšana zinātniskajā pasaulē ir atkarīga no akadēmiskajiem sasniegumiem, un sievietes izredzes tikt nozīmētai par priekšsēdētāju ir trīsreiz zemākas par vīriešu izredzēm. Tas ir nožēlojami, un to nevar izskaidrot tikai ar sieviešu lielākajām ģimenes saistībām.

Tikai dažas sievietes ir Eiropas augstākās izglītības iestāžu lēmumu pieņēmēju struktūru locekles, un tādēļ šajās iestādēs ir grūti īstenot politiku par dzimumu vienlīdzību. Mums ir tikai jāatsaucas uz kaunpilno Eiropas Pētniecības padomes Zinātniskās padomes piemēru. Tikai piecas no tās divdesmit diviem locekļiem ir sievietes!

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. ? (PL) Sieviešu līdzdalība darba tirgū visā Eiropas Savienībā ir aizvien vairāk sistemātiski pareiza. Polija nav izņēmums, lai gan sieviešu līdzdalība darba tirgū Polijā joprojām

ir zem vidējā Eiropas Savienības līmeņa. Tomēr es gribētu uzsvērt, ka Polijā atbildīgus amatus ieņem vairāk sieviešu nekā viņu kolēģes Rietumeiropā.

Es uzskatu, ka pieaugoša sieviešu profesionālā darbība ir svarīgs jautājums. Šajā kontekstā ir svarīgi izskatīt sieviešu zinātnieču stāvokli, jo tam ir kopīgas iezīmes ar visu to sieviešu stāvokli, kas saskaras ar nepieciešamību apvienot profesionālos pienākumus ar ģimenes dzīvi.

Neraugoties uz to, es nedomāju, ka paritātes piemērošanai vajadzētu būt veidam, kā palielināt sieviešu līdzdalību darba tirgū. Lēmumi par nodarbinātību būtu jāpieņem, galvenokārt pamatojoties uz kvalifikāciju un kompetenci, ko sievietes ir ieguvušas attiecīgas izglītības ceļā. Tomēr priekšlikums, kura mērķis ir palielināt darbā pieņemšanas procedūru, konkurenci par vadošiem amatiem un apbalvojumu piešķiršanu par zinātnisku pētniecību pārredzamību, šķiet atbilstoša. Taču šīm izmaiņām būtu jābūt apvienotām ar darba tirgus reformu.

Eiropas Savienības zinātnei ir vajadzīgs atbalsts. Zinātniskās un tehniskās nozares būtu jāveicina kā abiem dzimumiem pievilcīgas studijas, ņemot vērā zinātnes nozīmi ekonomiskajā attīstībā. Tādēļ mums būtu jā mudina jaunieši sākt iegūt augstāko izglītību šāda virziena studijās.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par *Britta Thomsen* kundzes ziņojumu par sievietēm zinātnē, jo sievietes joprojām ir nepietiekami pārstāvētas zinātnes pasaulē. Ziņojumā ir iezīmēti svarīgi soļi virzienā uz līdzsvaru starp vīriešiem un sievietēm akadēmiskajās aprindās.

Izšķirošajai lomai ir jābūt sieviešu akadēmiskās karjeras veicināšanai. Liela nozīme ir piešķirta tam, lai likvidētu stereotipus attiecībā uz dzimumiem. Pašreizējā tendence piešķirt vīriešu un sieviešu dzimuma iezīmes atsevišķām akadēmiskām disciplīnām kaitē taisnīgam līdzsvaram starp abiem dzimumiem.

Ar jaunu programmu un darbā pieņemšanas procedūru palīdzību ir iespējams nodrošināt, ka svarīgākas ir kandidātu iemaņas un kvalifikācija, nevis dzimums. Tam pašam ir jāattiecas uz paaugstināšanas iespējām un samaksas līmeņiem. Nesaistošs mērķis iekļaut atlases žūrijā vismaz 40 % sieviešu un vismaz 40 % vīriešu ir viens veids, kā izlīdzināt atšķirības starp dzimumiem akadēmiskajos amatos, taču noteicošajam faktoram vienmēr ir jābūt kandidāta iemaņām un kvalifikācijai.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu attiecībā uz sieviešu stāvokli zinātnē, ko es uzskatu par būtisku, lai sasniegtu Lisabonas stratēģijā izvirzītos mērķus izaugsmes un nodarbinātības jomā.

Jaunajās ES dalībvalstīs sieviešu pētnieču skaits ir aptuveni 40 %, salīdzinot ar rietumu valstīm, kurās tas ir aptuveni 11 %, bet diemžēl procentuāli ļoti liels daudzums šo sieviešu ir nodarbinātas tādās jomās, kurās pētniecības un attīstības izdevumi ir starp vismazākajiem.

Es gribētu pievērst uzmanību tam, cik svarīgs ir pants par ģimenes aspekta integrāciju, nodrošinot elastīga darba laika un bērnu aprūpes iespējas, lai apvienotu ģimenes dzīvi un profesionālo karjeru.

Es uzskatu, ka ātra šajā ziņojumā ietvertu nosacījumu īstenošana sniegs būtisku atbalstu tam, lai 2010. gadā pētniecībā vadošos amatos strādātu 25 % sieviešu. Es apsveicu *Britta Thomsen* kundzi ar viņas ziņojumu.

Teresa Riera Madurell (PSE), rakstiski. – (ES) Tā kā veselības stāvokļa dēļ es nevarēju piedalīties šajās debatēs, es vēlos pamatot savu atbalstu šim ziņojumam. Tas ir lielisks un visaptverošs darbs, kurā ir ietverti visi galvenie jautājumi, lai nodrošinātu sieviešu un vīriešu līdzsvarotu pārstāvību zinātnē un tehnoloģijās.

Tas ir arī vislielākajā mērā savlaicīgs ziņojums, jo, tā kā ES ir vajadzīgi vēl 700 000 pētnieku, lai izpildītu tās mērķus līdz 2010. gadam, tagad ir īstais laiks Komisijai un dalībvalstīm ieviest konkrētus šajā ziņojumā norādītos pasākumus, lai izlabotu šo neatbilstīgo situāciju.

Grādi un nopelni tiek dalīti vienlīdzīgi starp vīriešiem un sievietēm. Faktiski pašlaik sievietes skaita ziņā pārspēj vīriešus universitātēs un arī gūst labākus rezultātus. Tie ir objektīvi dati šajā sakarībā.

Turklāt valdībām vajadzētu atbalstīt lielāku sieviešu klātbūtni zinātnē un tehnoloģijās, jo izmantot tikai pusi smadzeņu nav ne gudri, ne efektīvi.

Es priecājos, ka Parlaments beidzot ir uzsācis padziļinātu šī jautājuma izpēti.

Lydia Schenardi (NI), rakstiski. – (FR) Izkropļota patiesība, kļūdaini apgalvojumi un seksistu piezīmes, kas pirmkārt aizvaino klātesošos vīriešus, dažos vārdos, dažos skarbos vārdos, ir šī ziņojuma būtība.

Vienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm un sieviešu labāku integrāciju profesionālās karjeras jomā nevar panākt autoritārā un represīvā veidā. Tas var tikai padarīt rezultātus negatīvus un neproduktīvus.

Tā noteikti ir patiesība, ka kavēšanās attiecībā uz integrāciju, darba samaksas atšķirībām vai karjeras profila trūkumu saistībā ar sievietēm ir milzīga, jo īpaši zinātnes un pētniecības jomā.

Taču es vēlreiz atkārtāju, ka tas ir dialogs, neierobežojošu pasākumu īstenošana, lai ilgtermiņā mudinātu meitenes studēt zinātni, aktīvs atbalsts sievietēm visas viņu karjeras garumā, kas beidzot viņas izvirzīs sabiedrībā.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Britta Thomsen kundzes ziņojumā ir atzīmēts, ka sievietes pētnieces ES ir mazākumā. Viņām ir mazāka finansiālā drošība un savā profesionālajā karjerā viņas tiek sodītas ar aizvien lielāku ģimenes pienākumu daudzumu. Tas ir nopietni, gan attiecībā uz pašu principu, gan arī praktiskajām sekām, ko tas izraisa. Modernā ekonomika – un demokrātija – nevar atļauties īpaši negatīvi izturēties pret akadēmiski ievērojamām personām. Tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Neraugoties uz to, es gribētu norādīt, ka daļa ziņojuma netika nodota balsošanai, un man ir grūti spriest, cik tas ir pamatoti. 7. punktā ir prasīts, lai vecums tiktu ņemts vērā kā izcilības kritērijs kopā ar ģimenes stāvokli, tai skaitā pētnieka apgādājamo personu skaitu. Es domāju, ka praksē to būtu grūti piemērot, un tas varētu būt pat neproduktīvi. Vienmēr pastāv risks, vienkāršojot dzimumu lomas un runājot par „īpašībām, kas ir vairāk raksturīgas sievietēm zinātniecēm” vai radot absolūtus standartus, lai izmērītu pētnieku veikumu.

No otras puses, es no visas sirds atbalstu ieteikumu ieviest nesaistošus mērķus, kas prasa, lai dažāda veida zinātniskajās komitejās abi dzimumi būtu pārstāvēti vismaz 40 % apjomā. Es arī piekritu kritikai, ka ES dažreiz ir tuvredzīga attiecībā uz vienlīdzību. Klātbūtnes politiku nedrīkst novērtēt par zemu – lai gan to nevajadzētu pārvērst par reliģiju.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) Sievietes dod galveno ieguldījumu zinātnes attīstībā. Polijas Nobela prēmijas laureāte fizikā un ķīmijā, Marie Skłodowska-Curie, ir viens lielisks piemērs. Šīs slavenās zinātnieces vārdā ir nosauktas ielas, slimnīcas un universitāte.

Izvēloties karjeru zinātnē, sievietes sastopas ar lielākām problēmām nekā vīrieši. Daļēji tas ir saistīts ar sieviešu lomu bērnu dzemdēšanā un rūpēm par savām ģimenēm. Tādēļ sievietes zinātnieces ir jāatbalsta, izstrādājot preferenciālus bērna kopšanas atvaļinājuma nosacījumus, kā arī piešķirot īpašus pabalstus sievietēm, kas audzina bērnus, vienlaikus turpinot savu zinātnisko karjeru.

Pretēji tam, kas tiek aizstāvēts rezolūcijas priekšlikumā, kurš šodien ir mūsu priekšā, tomēr nav vēlams piemērot procentus sieviešu pārstāvībai akadēmiskajās aprindās vai dažāda veida komitejās, lai nodrošinātu dzimumu vienlīdzību. Lēmumi par amatiem un karjeru zinātnē nebūtu jāpieņem uz dzimuma pamata. Tā vietā tie būtu jāpieņem, pamatojoties uz konkrētās personas individuālo izvēli, spējām un zināšanām.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es gribētu pateikties Thomsen kundzei par viņas ziņojumu, kurā ir norādīts konkrēts diskriminācijas veids pret sievietēm zinātnē un pētniecībā. Lai gan sievietes veido vairāk nekā 50 % no ES studentu skaita, viņas ieņem tikai 15 % no galvenajiem akadēmiskajiem amatiem zinātnē un pētniecībā.

Studijām universitātē reti seko rezultāts, kas atbilst studijās ieguldītajam laikam un finanšu līdzekļiem. Pēc daudziem studiju gadiem sievietes bieži upurē savu personīgo un darba dzīvi, vai arī viņām tās ir jāapvieno. Sabiedrības interesēs būtu jāsadarbojas ar pilsoņiem, kam ir augsts intelektuālais potenciāls, un jāatbalsta šie pilsoņi, un jāļauj šim potenciālam atspoguļoties tautas kultūras, garīgajā, vēsturiskajā un zinātniskajā mantojumā. Jo īpaši mātes stāvoklim ir ietekme uz sievietes karjeras iespējām, paradoksālā veidā tas soda sievietes attiecībā uz iespējām ieņemt augstākus amatus, realizēt sevi un tikt taisnīgi atalgotai, un tas nepiedāvā sievietēm adekvātu kompensāciju par sociālo ieguldījumu, dodot dzīvību bērniem un audzinot bērnus, kas būs atbildīgi par rītdienu.

Es domāju, ka to varētu atrisināt, reformējot studiju apstākļus jaunām sievietēm, nodrošinot tālmācību un darbu no attāluma, un mūžizglītību, kā arī mudinot tēvus atbalstīt tās mātes, kas grib kļūt par zinātniecēm. Arī valstij ir jāuzņemas atbildība par sieviešu atbalstīšanu zinātniskajā darbā: par viņu atbalstīšanu studiju laikā, palīdzēšanu apvienot ģimenes un darba dzīvi un saņemt novērtējumu par savu darbu, nodrošinot sievietēm tiešus sociālā atbalsta maksājumus un palīdzēt, cik vien iespējams, dabiskā veidā attiecībā uz bērnu aprūpi.

- **Ziņojums: Johannes Blokland (A6-0156/2008)**

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – Kuģu demontāžai joprojām ir būtiska sociāla un ekoloģiska ietekme, gan tā veida dēļ, kā tas tiek darīts, kas var būt kaitīgs videi, gan arī tādēļ, ka gadu gaitā aizvien palielinās būvēto

kuģu skaits. Tas izskaidro aizvien pieaugošo jauninājumu un attīstības lomu kuģu būves rūpniecībā dalībvalstīs, lai uzlabotu kuģus un padarītu tos mazāk kaitīgus videi.

Kopš 2005. gada SJO (Starptautiskā Jūrniecības organizācija) sadarbojas ar SDO (Starptautisko Darba organizāciju) un UNEP (ANO Vides programma), lai izstrādātu saistošus starptautiskus noteikumus attiecībā uz kuģu tīru demontāžu. Tagad turpinās sarunas par konvencijas projektu, kas būtu jāpieņem līdz 2009. gadam, bet kas stātos spēkā tikai pēc dažiem gadiem.

Saskaņā ar pašreizējo projektu, konvencija neattiektos uz kara kuģiem vai citiem kuģiem, kas ir valsts īpašums. Pagaidām vēl nav panākta vienošanās par standartiem ārpus SJO, pamata standartiem attiecībā uz kuģu otrreizējās pārstrādes uzņēmumiem, pienākumiem sniegt ziņojumus (tai skaitā starpvalstu ziņojumus) un īstenošanas instrumentiem.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju *Blokland* kunga ziņojumu par Zaļo grāmatu par kuģu labāku demontāžu. Kuģu demontāža ir bīstama lieta, kurai ir augstas izmaksas gan attiecībā uz cilvēku dzīvību, gan arī vidi. Tas ir nepieņemami, ka ES piever acis uz kuģu eksportu demontēšanai uz jaunattīstības valstīm. Faktiski šie kuģi ir bīstami atkritumi, un ir būtiski, ka ES rīkojas, lai aizkavētu šo eksportu. Es atzinīgi vērtēju Parlamenta atbalstu manas grupas iesniegtajiem grozījumiem, kuros uzsvēta vajadzība veikt steidzamu rīcību šajā jomā.

David Martin (PSE), rakstiski. – *Johannes Blokland* kunga ziņojums par Zaļo grāmatu par kuģu labāku demontāžu ir vērts uz to, lai panāktu vides un sociālajā jomā ilgtspējīgu kuģu demontāžu. Ziņojuma mērķis ir risināt problēmas, kas pašlaik ir aktuālas šajā nozarē, jo īpaši nopietnās bažas saistībā ar strādnieku veselību Bangladešas un Indijas kuģu būvētavās. Tādēļ es balsoju par ziņojumā ietvertajiem ieteikumiem.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropas bažas par vidi un darba apstākļiem trešajās valstīs principā pelna mūsu vienošanos. Posta nosacījumu eksports, vai nu saistībā ar vidi, darbu vai jebkuru citu aspektu, nekad nevar būt daļa no mūsu redzējuma par pasaules mēroga tirdzniecību un apmaiņu. Tomēr ir būtiski, lai mēs neaizstāvētu šādu absolūtu un modernu skatu uz savu pieeju noteiktām vērtībām, ka mūsu koncentrēšanās uz atsevišķu daļu aizēno kopējo ainu.

Krasu pasākumu pieņemšana, lai pārtrauktu praksi, kas patiesībā ir sociāls vai vides dempings, bet kas arī novestu pie ekonomikas nozares sagraušanas trešajā valstī un līdz ar to izraisītu vēl lielāku postu ārkārtīgi neaizsargātai iedzīvotāju daļai, neatbilst tam, ko mēs aizstāvam. Pakāpeniskas reformas un pielāgotu standartu ieviešana, kas veicina attīstību, ir daudz efektīvāks un vēlamāks risinājums. Mēs nevaram apturēt postu un cilvēku degradāciju, ja mēs kā alternatīvu varam piedāvāt vienīgi postu un cilvēku degradāciju.

- Ziņojums: Karl-Heinz Florenz (A6-0136/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Vācijas kolēģa *Karl-Heinz Florenz* kunga starpposma ziņojumu par zinātniskajiem faktiem klimata pārmaiņu jomā, kā uzskata Parlamenta Pagaidu komiteja.

Zinātniskā vienprātība par klimata pārmaiņu izcelsmi un cēloņiem ir labi pamatota un atzīta visā pasaulē. Zinātniskie pierādījumi par visiem kontinentiem un lielāko okeānu daļu rāda, ka reģionālās klimata pārmaiņas, ko izraisījušas vēsturiskas oglekļa dioksīda emisijas no rūpnieciski attīstītajām valstīm, jau ir ietekmējušas daudzas dabiskās sistēmas. Tāpat zinātniski ir pierādīts, ka globālās sasilšanas cēloņus pārsvarā ir izraisījusi cilvēka darbība.

Es atzinīgi vērtēju faktu, ka ziņojumā ir uzsvēta vajadzība pēc papildu analīzes un pētniecības attiecībā uz klimata pārmaiņu sekām, tādām kā ietekme uz ekonomisko konkurētspēju, enerģijas izmaksām un sociālo attīstību Eiropā, zemes izmantošanas lomu, mežiem un mežu izciršanu, jūras vides lomu un klimata pārmaiņu ārējo izmaksu aprēķiniem rūpniecībā, ne tikai transporta nozarē, tai skaitā gaisa transporta izraisītā piesārņojuma ietekmes daudzuma noteikšanu.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – Pēdējā starpvaldību konference par klimata pārmaiņām un dažādās konferences saistībā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Pamatkonvenciju par klimata pārmaiņām (UNFCCC) ir parādījušas, ka cilvēka radītās siltumnīcefekta gāzes ir klimata pārmaiņu cēlonis un ka pasaules temperatūras pieaugums ir jāierobežo līdz 2°C, salīdzinot ar līmeni pirms straujā rūpniecības uzplaukuma.

Tādēļ es piekritu Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām un referenta izteiktajai vajadzībai pēc steidzamiem, plašiem pētījumiem par klimata pārmaiņu ietekmi, uzraugot tādas parādības kā pārtuksnešošanās, ledāju kušana, izmaiņas jūras vidē, katastrofālie atmosfēras incidenti un tā tālāk. Pēdējos

Eiropas Vides aģentūras ziņojumos ir norādīta vajadzība darīt daudz vairāk, lai īstenotu Kioto mērķus un citus mērķus attiecībā uz emisiju samazināšanu, ko ES Padome izvirzījusi 2007. gada martā.

Ņemot vērā enerģētikas un klimata paketi paziņojumā par „Globālo klimata pārmaiņu ierobežošanu līdz 2 grādiem pēc Celsija”, es tomēr esmu pārliecināts, ka var veikt papildu pasākumus, lai uzlabotu enerģijas efektivitāti, kas ļautu ievērojami samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tas ietvertu marķēšanas sistēmu, norādot siltumnīcefekta gāzu emisiju. Es uzskatu, ka cilvēki, Eiropas pilsoņi un trešo valstu pilsoņi, būtu tiešāk jāiesaista izpratnes veidošanā un aktīvā līdzdalībā cīņā pret klimata pārmaiņām ar tādu mazu soļu palīdzību kā enerģijas taupīšana.

Daniel Caspary (PPE-DE), rakstiski. – Klimata pārmaiņas ir nopietns jautājums, un tās izvirza cilvēcei nozīmīgu uzdevumu. Tomēr pakāpe, kādā šīs pārmaiņas ir cilvēka darbības rezultāts, ir pilnīgi neskaidra. Jaunākos zinātniskos atzinumus noteikti nevar uzskatīt par negrozāmu pierādījumu, un tie joprojām ir mainīgi; tie nav sākums un gals. Turklāt ziņojumā ir ietvertas atsauces uz dažiem iespējamiem faktiem, kas faktiski ir maldi.

Pieņēmumi un kļūdaini apgalvojumi tomēr nevar kalpot par pamatu, lai izstrādātu racionālus, efektīvus, pieejamus un sociāli pieņemamus pasākumus. Šo iemeslu dēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Šodien mēs esam balsojuši par starpposma ziņojumu par zinātniskajiem faktiem klimata pārmaiņu jomā. Ir vajadzīgs stingrs pamats un apņēmība, lai sasniegtu iespējami labākos rezultātus, risinot politiskos uzdevumus, ko izvirza klimata pārmaiņas. Šajā kontekstā mēs gribam uzsvērt, cik svarīgi ir nodrošināt, lai pētniecība būtu brīva un lai kritiska pieeja un apšaubīšana būtu galvenie priekšnoteikumi visas pētniecības progresam un attīstībai. Šīs iespējas ierobežošana ir drauds ne tikai pašai pētniecībai, bet arī ierobežojums ikvienas personas tiesībām izteikt savus uzskatus.

Lielākais piesārņotājs ir nabadzība, un mērķis mazināt klimata pārmaiņas nav pretrunā ar izaugsmi un modernizāciju. Būtisks apstāklis tam, lai nabadzīgās valstis progresētu pārticības virzienā, līdz ar to arī resursu attīstībai un iespējām vairāk ieguldīt modernākās un tīrākās tehnoloģijās ir tas, ka ir jābūt iespējai brīvi tirgot savas preces. Uz šī fona jebkādi oglekļa dioksīda tarifi vai tamlīdzīgi tarifi, ko piemēro importam, ir neatbilstīgs risinājums, kas darbojas pret savu mērķim.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – Es balsoju par Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām starpposma ziņojumu par zinātniskajiem faktiem klimata pārmaiņu jomā (slēdzieni un ieteikumi lēmumu pieņemšanai), jo es esmu pārliecināta, ka plaša zinātniska vienprātība par to, ka klimata pārmaiņas ir izraisījusi cilvēka darbība, steidzami prasa politisko varu pastiprinātu darbību, jo īpaši attiecībā un siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu un turpmāku starptautisku nolīgumu klimata pārmaiņu jomā.

Zinātnisko atzinumu par klimata pārmaiņu fenomenu palielināšana un izplatīšana liks cilvēkiem vairāk apzināties vajadzību mainīt savu dzīvesveidu un padarīs lēmumu pieņemšanas procesu atbildīgāku, informētāku un efektīvāku. Pētniecības veicināšanai par klimata pārmaiņu ekonomisko un sociālo ietekmi jābūt prioritārai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ir tikai vēl viens ziņojums, kurā, neraugoties uz to, ka tā sākumā ir minēti daži pareizi apgalvojumi par pašreizējo stāvokli, nav nekāda progresa vai ir ļoti mazs progress attiecībā uz nepieciešamajiem risinājumiem. Tas ir neskaidrs attiecībā uz ieteiktajiem pasākumiem un aprobežojas ar dažu nenoteiktu priekšlikumu un pamatojumu uzskaitīšanu. Šķiet, ka tā mērķis vairāk ir veicināt jaunu uzņēmumu izveidi, kas uz klimata pārmaiņu rēķina cenšas gūt aizvien lielāku peļņu no jaunām darbībām vides un enerģētikas jomās.

Tāpēc es gribu teikt, ka būtu labi izrādīt tādus pašus centienus un neatlaidību, un arī bažas attiecībā uz citām globālām problēmām, kas ir pilnībā ignorētas vai tikai ierobežotas līdz hronisku bažu sarakstam: izārstējamu slimību likvidēšana, augsnes un biotopu aizsardzība, ierobežotu, jo īpaši ogļūdeņraža, resursu izsmelšana, un tā tālāk.

Visbeidzot, referents uzskata, ka klimata pārmaiņu zinātniskais pamats ir noteikts, un ierosina, lai Eiropas Parlamenta Pagaidu komiteja saistībā ar klimata pārmaiņām turpina savu darbu un līdz tās pilnvaru laika beigām iesniedz Parlamentam ziņojumu, kurā ietverti atbilstīgi ieteikumi attiecībā uz darbībām vai iniciatīvām, kas jāveic saistībā ar ES turpmāko integrēto politiku klimata pārmaiņu jomā. Mēs gaidīsim šo turpmāko ziņojumu.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Zinātniskie fakti, kas ir izklāstīti šajā ziņojumā, tika ilgstoši apspriesti ar pasaules ekspertiem Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām sanāksmēs, un tādēļ tos nevar tik viegli apšaubīt.

Tāpat kā tas ir izteikts Florenz kunga ziņojumā, es atzinīgi vērtēju IPCC (Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes) ceturto ziņojumu kā visaptverošāko pētījumu klimata pārmaiņu jomā. Es piekrītu, ka ir vitāli svarīgi novērst globālās temperatūras paaugstināšanos par vairāk nekā 2°C, lai novērstu viskatastrofālākos scenārijus, ierosinot, ka vērienīgie ES mērķi attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju ir jāsauglabā.

Tā kā šis ir visuzticamākais pašreiz pieejamais informācijas krājums, kas saknē nocērt tās atkārtoti izteiktās dažu atsevišķu ekstrēmistu idejas, kas turpina apšaubīt to, ka cilvēka darbība patiešām ir galvenais globālās sasilšanas cēlonis, Florenz kunga ziņojums raida skaidru signālu, ka Eiropas Parlaments saglabās savu stingro un tālejošo nostāju cīņā pret klimata pārmaiņām. Tādēļ es to atbalstu.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) 20. gs. 60. gados pēc vienošanās par plānošanas priekšrocībām Francijas parlaments katru gadu balsoja par izaugsmes rādītājiem, lai uz šī pamata pieņemtu lēmumus, jo vairākus gadus veiksmīgi izrādījās, ka faktiskā izaugsme ir bijusi tieši tāda, par kādu tika nobalsots. Man radās tieši tāds pats iespaids, lasot Florenz kunga ziņojumu: iespaids, ka šis Parlaments gatavojas balsot par pasaules temperatūru.

Es paskaidrošu: tas, ko es kritizēju, nav cilvēka nepieciešamība aizsargāt savu vidi, saglabāt milzīgo dabas daudzveidību vai, runājot ekonomiskā izteiksmē, atrast veidu, kā labāk izmantot dabas resursus, lai tos taupītu. Tas ir rituāla upuris jaunajai reliģijai klimata pārmaiņu jomā un tās jaunajiem guru, šiem daļēji domājošajiem zinātniekiem, kas izslēdz no baznīcas visus tos, kas iebilst viņu neaizskaramajam viedoklim.

Tā ir sistemātiska cilvēka kā domājamā ļaunuma iemiesojuma stigmatizācija, jo īpaši attiecībā uz rietumu un Eiropas sugu. Tā ir nožēla iestāžu līmenī. Tā ir Eiropas rūpnieciskā un ekonomiskā pašnāvība, miršot vienai uz tā dēvētās globālās sasilšanas altāra, nedodot nekādu labumu videi pasaules mērogā, bet radot vissliktākās cilvēciskās un sociālās sekas Eiropas iedzīvotājiem. Tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par zinātniskajiem faktiem klimata pārmaiņu jomā, un es domāju, ka ir pareizi, ka Parlaments uztver šo jautājumu tik nopietni. Centieni apkarot klimata pārmaiņas prasa rīcību visos līmeņos, un ES iestādēm, kā arī Eiropas tautām ir kopīgi jāstrādā, lai virzītos uz ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda saturu.

Balsojums par šo ziņojumu notiek tajā pašā dienā, kad notiek liela enerģētikas konference Aberdīnā. Skotijas valdība ir devusi signālu par savu nodomu, lai Skotija kļūtu par Eiropas zaļās enerģijas galvaspilsētu. Šī valdība pilnībā atbalsta ES mērķus attiecībā uz atjaunīgās enerģijas avotiem un ir apņēmusies kļūt par Skotiju, kas nav saistīta ar kodolenerģiju, līdz 2020. gadam ražojot 50 % tās elektrības pieprasījuma no atjaunīgiem enerģijas avotiem. Es ceru, ka pārējās tautas visā Eiropā var skatīties uz Skotiju kā uz labu piemēru cīņā pret klimata pārmaiņām.

David Martin (PSE), rakstiski. – Zinātniskie slēdzieni pierāda globālās sasilšanas tendences ar cilvēka darbību saistīto izcelsmi, un Florenz kunga ziņojumā ir atkārtoti uzsvērti šie rezultāti. Steidzami ir vajadzīga rīcība ES līmenī, lai apkarotu klimata pārmaiņas un ierobežotu globālās temperatūras paaugstināšanos ne vairāk kā par 2°C, salīdzinot ar līmeni pirms rūpniecības uzplaukuma. Atšķirībā no dažiem Konservatīvās partijas deputātiem es pilnībā pieņemu šos faktus un balsoju par Florenz kunga ziņojumu „Zinātniskie fakti klimata pārmaiņu jomā: slēdzieni un ieteikumi lēmumu pieņemšanai”.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – Mums šeit, Eiropā, ieguldot jaunākajās videi draudzīgajās tehnoloģijās un atjaunīgajā enerģijā, neskatoties uz to, cik lieli ir šie izdevumi, kamēr tādai valstij kā Ķīna būs jauna ar akmeņogļēm kurināma spēkstacija, kas ražo katru nedēļu, mūsu labākie centieni var būt tikai piliens jūrā.

Mums ir absurda situācija, kurā tās valstis, kas paātrina klimata pārmaiņas ar nevadāmu industrializāciju un dabas resursu pārmērīgu izmantošanu un kas nav gatavas piemērot ierobežojumus, sagaida, lai rietumi, un jo īpaši Eiropa, tām palīdz, kad tās piedzīvo dabas katastrofas. No mums tiek gaidīts, lai mēs aizsargātu vidi, bieži pat kaitējot savai rūpniecībai un importam, un tad vēl lai mēs sniedzam piesārņotājiem humāno palīdzību dabas katastrofas gadījumā.

Ja vien mūs visus neapmierina pašreizējais stāvoklis, kurā jebkura cerība uz uzlabojumiem vienmēr būs tikai tukšs sapnis, mums ir krasi jāpalielina spiediens uz tām sešām valstīm, kas ir atbildīgas par gandrīz 50 % globālo siltumnīcefekta gāzu emisiju.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām starpposma ziņojumā nav ietvertas nekādas jaunas idejas, domas vai ieteikumi, kas būtu noderīgi Eiropas iedzīvotājiem attiecībā uz vides aizsardzību. Tajā ir iemūžināta ES labi zināmā nepopulārā „zaļā” attaisnojuma nodrošināšanas politika pārmērīgai kapitāla uzkrāšanai. Tas aprobežojas ar Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes slēdzienu atkārtošānu.

Ziņojumā ir pausts uzskats, ka 2 °C robeža attiecībā uz globālo sasilšanu ir ES „stratēģisks mērķis”, vienlaikus pieņemot, ka „jau šāds sasilšanas līmenis nopietni ietekmētu mūsu sabiedrību un cilvēku dzīvesveidu”. Tajā nekas nav teikts par atbildību, ko kapitālisti ir uzņēmušies, pārmērīgi izmantojot dabas resursus. Tā vietā, lai pieprasītu pasākumus, kas vismaz padarītu monopoluzņēmumus vairāk atbildīgus, ziņojumā ir pilnīgi pieņemta starptautiskā propaganda, ka mēs visi esam vainojami klimatisko apstākļu saasināšanā, un uzsvērts, ka „ir nepieciešamas atsevišķas izmaiņas dzīvesveida modelī”.

Vienošanās, kas panāktas Kioto, Bali, utt., ir izrādījušās neefektīvas: to primārais mērķis nav vides aizsardzība, bet gan kapitāla un tā peļņas aizsardzība. Tās padara vidi komerciālu un attīsta jaunu, ienesīgu ekonomikas nozari: zaļo ekonomiku. Risinājumu vides problēmām var nodrošināt nevis starptautiskie un monopoluzņēmumi, kas ir atbildīgi par šodienas stāvokli, bet tie cilvēki, kam ir jācieš no sekām.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Vēsture mums māca, ka jauni zinātniski slēdzieni var pierādīt, ka agrāk plaši atbalstītajām teorijām patiesībā nav nekāda pamata. Es uzskatu, ka zinātne saistībā ar klimata pārmaiņām, kas apstiprinātu globālo sasilšanu, vēl nav pierādījusi, ka tā būtu labi pamatota. Tā vēl sevi nav pierādījusi tādā apjomā, lai ļautu mums ar tīru sirdsapziņu izstrādāt tiesību aktus, kuru rezultātā Eiropas Savienības dalībvalstīs būtu jāpiemēro īpaša uzvedība.

Mēs varam redzēt globālās atmosfēras vidējās temperatūras paaugstināšanos. Tomēr līdz šim nav atbildes uz jautājumu, kādā mērā to izraisījusi cilvēka darbība.

Šajā jautājumā zinātnes pasaules viedoklis dalās. Daži zinātnieki uzskata, ka lielas klimata pārmaiņas ir dabiska cikliska parādība, kas ir ietekmējusi pasauli jau miljoniem gadu. Viņi apgalvo, ka tie zinātnieki, kas izplata brīdinājumus attiecībā uz cilvēka ietekmi uz klimata pārmaiņām, to dara tādēļ, lai piesaistītu līdzekļus pētniecībai un radītu trauksmi iedzīvotājos.

Citi pētnieki apgalvo, ka cilvēku spēja paredzēt ilgtermiņa klimata pārmaiņas ir ļoti ierobežota. Viņi pieļauj iespēju, ka Klimata pārmaiņu starpvaldību padome (IPCC) drīzāk vada politika, nevis zinātne. Turklāt apgalvojums, ka vairākums zinātnieku atbalsta viedokli, ka klimata pārmaiņas ir izraisījusi cilvēka darbība, ir apšaubāms.

Iepriekš minētie pretargumenti jau ir pieejami. Arī tie ir neapstrīdami, un izraisa šaubas un jautājumu: vai jebkādu saskaņotu politiku var izveidot uz nenoteiktiem zinātniskiem argumentiem, ko izvirzījušas lobiju grupas?

Lydie Polfer (ALDE), rakstiski. – (FR) Es atbalstu Florenz kunga ziņojumu Pagaidu komitejas saistībā ar klimata pārmaiņām vārdā, jo tajā ir analizēta klimata pārmaiņu sfēra un ietekme, ciktāl to apstiprina zinātniskie pierādījumi.

Tādējādi mums vajadzētu satraukties par apgalvojumu, ka līdz 2050. gadam klimata pārmaiņu radītās izmaksas varētu būt 5 % līdz 20 % no IKP, ja vien netiks veikti kādi ārkārtīgi vērienīgi pasākumi.

Pat tad, ja visas dalībvalstis līdz tam laikam būs panākušas labu progresu, mums tomēr jābūt daudz ambiciozākiem savos centienos samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Mums ir arī jā saglabā piesardzība saistībā ar biodegvielu veicināšanas iespējamo kaitīgo ietekmi uz pārtikas apgādi pasaulē un mežu izciršanu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – Zinātniskas diskusijas nevar ietvert debātes par ticību, un šaubas par vairākuma viedokļa precizitāti nevar interpretēt kā negatīvismu vai politisku izvēli. Turklāt nesēnās epizodes, tādas kā debātes par nevēlamo vai neparedzēto ietekmi, ko izraisījuši stimuli palielināt biodegvielas ražošanu, skaidri parāda, ka pastāvīgas šaubas ir vienīgā zinātniskā noteiktība, kas mums ir bez kavēšanās jāpieņem.

No otras puses, diskusijās par iespējām, ņemot vērā zinātniskos faktus, mēs nepārprotami esam politiskās izvēles jomā. Lai gan es neuzskatu sevi par pietiekami zinātniski kompetentu, lai dotu izteiktu savu atzinumu par pirmo jautājumu, attiecībā uz otro jautājumu es uzskatu, ka mans pienākums ir to darīt. Es esmu iebildis un gribētu uzsvērt, ka, saskaroties ar prognozēto patēriņa pieaugumu (jo īpaši enerģijas) mūsu milzīgā skaita

iedzīvotāju vidū, pateicoties globalizācijas pozitīvajai ietekmei, mums ir jāatrod zinātniskas atbildes un tehnoloģiski risinājumi. Dažas izmaiņas uzvedībā, gan individuālā, gan sabiedrības līmenī, noteikti ir apsveicamas. Tomēr galvenos risinājumus, kas mums ir vajadzīgi, mēs atradīsim zinātnē.

Thomas Ulmer (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es galīgajā balsojumā balsoju pret šo ziņojumu, jo es uztveru cīņu pret klimata pārmaiņām nopietni, un es nevaru parakstīties zem dogmatiskiem un apokaliptiskiem formulējumiem, kas radītu trauksmi Eiropas iedzīvotājos. Ziņojumā zinātniski slēdzieni ar 60-70 % iespējamību tiek pasniegti kā pierādīti fakti.

Ja es būtu viens no četriem apokalipses jātniekiem Jāņa Atklāsmes grāmatā, es drīzāk sēdētu uz baltā, ne pelēkā zirga. Klimata pārmaiņas ir jutīgs jautājums, ko nevar pazemināt līdz lozungiem.

- Ziņojums: Ria Oomen-Ruijten (A6-0168/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es atturējos no savas Holandes kolēģes Ria Oomen-Ruijten kundzes pašiniciatīvas ziņojuma par Turcijas 2007. gada progresu ceļā uz pievienošanos ES, kaut arī, tāpat kā mūsu Ārlietu komiteja, es atzinīgi vērtēju premjerministra *Erdoğan* kunga apņemšanos padarīt 2008. gadu par reformu gadu un pārvērst Turciju par modernu un pārtikušu demokrātiju, kuras pamatā ir sekulāra valsts un plurālistiska sabiedrība.

Tomēr mēs darītu labi, atgādinot Turcijas apņemšanos nodrošināt labas kaimiņattiecības ar Grieķiju un Bulgāriju, un vajadzību atrast visaptverošu risinājumu Kipras jautājumā, pamatojoties uz ES principiem.

Turklāt Turcija nereaģē uz aicinājumu pārtraukt Armēnijas ekonomisko blokādi un sākt samierināšanas procesu, kas ļautu godīgi un atklāti apspriest pagātnes notikumus. Šīs sarunas ir svarīgas gan ES, gan Turcijai, jo Turcija pieņem Kopienas *acquis*. Taču nekādos apstākļos šīm sarunām nevajadzētu attiekties uz galīgo politisko lēmumu par Turcijas pievienošanos ES.

Colm Burke, Jim Higgins, Mairead McGuinness un Gay Mitchell (PPE-DE), rakstiski. – EPP-ED grupas *Fine Gael* delegācija balsoju par kopējo Oomen-Ruijten kundzes ziņojumu par Turcijas progresu 2007. gadā. Mēs atbalstām reformas, ko Turcija ir sākusi virzienā uz demokrātiju, labu pārvaldību un tiesiskumu. Šie soļi ir pozitīvi gan Turcijai, gan ES, un mēs atbalstām Turcijas reformu centienus.

Taču mēs, apakšā parakstījušies, balsojām pret 14. grozījumu attiecībā uz ziņojuma 16. punktu, kurā bija ietverti vārdi „seksuālās un reproduktīvās tiesības”. Mēs balsojām pret šo grozījuma sadaļu tā iemesla dēļ, ko esam izklāstījuši mūsu kopīgajā paziņojumā Parlamentam 2008. gada 13. marta plenārsēdē.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es balsoju par Oomen-Ruijten kundzes ziņojumu par Turcijas progresu 2007. gadā ceļā uz dalību ES. Es domāju, ka Turcijai vajadzētu spēt pievienoties Eiropas Savienībai. Pašreiz ir grūtības ar arod biedrības un cilvēktiesību jautājumiem, kā arī par minoritāšu, tādām kā kurdi un kristieši, tiesībām. Taču progress, lai gan lēns, ir panākts, un tas ir jāatzīst.

Es atbalstīju grozījumus, kas skāra genocīdu pret armēņiem. Es zinu, ka tas notika sen, taču nācijai ir jāpieņem sava vēsture, un līdz šim Turcija nav spējusi pieņemt šo asiņaino traipu savā vēsturē. Tā var nebūt pēdējā barjera, lai kļūtu par ES dalībvalsti, taču mēs nevaram visu paslaucīt zem visiem tik ērtā Turcijas paklāja.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Oomen-Ruijten kundzes piezīmes ziņojumā par Turcijas progresu ceļā uz pievienošanos rāda, lai gan tika pieprasīti tālāki pierādījumi, ka Turcija civilizācijas, domāšanas, tradīciju ziņā – kas viss ir pilnībā cienījams – protams – nav eiropeiska valsts. Turklāt nav nepieciešams meklēt kur citur, lai atklātu iemeslus milzīgajām grūtībām, ar kurām ir nācies saskarties pievienošanās sarunu laikā.

Francijas prezidentūrai, kas sāksies 1. jūlijā, var būt iespēja pievērsties šai būtiskajai neskaidrībai: Turcijas tiekšanās iestāties ES fikciju, kā tas ir izklāstīts 1963. gada līgumā. Neattaisnojot savus pirmsvēlēšanu solījumus, *Sarkozy* kungs tagad apgalvo, ka viņš vēlas turpināt sarunas, un īstenībā sākt jaunas sarunas sfērās, kas „nav tieši saistītas ar pievienošanos”, saskaņā ar formulu, kas ir tikpat demagoģiska, cik liekulīga, un kura nerisina nevienu problēmu. Kurš var būt pārliecināts, ka diskusijas neskar tikai „kvazi-pievienošanos”?

Es baidos, ka vienīgais mērķis, kāpēc tiek saglabāts Francijas Konstitūcijas nosacījums par obligāto konsultēšanos ar tautu par katras jaunas dalībvalsts pievienošanos, ir ļaut pilsoņiem un vienīgi pilsoņiem uzņemt atbildību par 45 gadus ilgo politisko un diplomātisko glāvēlību, ko nevar piedēvēt pašai Turcijai, bet tikai tās valdībām.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Neskatoties uz konkrētām pretrunām, fakts ir tāds, ka Turcija ir stratēģiski svarīga ES mērķiem, jo īpaši, ņemot vērā šobrīd aizvien dziļāko kapitālistiskās iekārtas krīzi.

Kamēr tās beigu statuss paliek šaubīgs – pilnvērtīga ES dalībvalsts vai nākotnes Vidusjūras Savienības dalībvalsts – noteikts ir tas, ka ES cenšas atrast risinājumus, kas vislabāk kalpotu lielo ekonomisko un finansiālo grupu interesēm galvenajās valstīs, sevišķi Vācijā.

Turcija piedāvā milzīgu tirgu, kas rosina dažādas apetītes. Tā ir milzīga zeme ar vērā ņemamu un lētu darbaspēku un pietiekamu patērētāju nodrošinājumu, kuram diemžēl nav atļauts svinēt 1. maiju, kā to nesen redzējām, kad Turcijas drošības spēki brutāli apspieda arodbiedrības locekļus un demonstrantus. Tā ir milzīga teritorija, kas ieņem svarīgu ģeogrāfiski stratēģisku teritoriju starp Eiropu, Āziju un Tuvajiem Austrumiem, kas spēlē centrālo lomu strīdā par īpašumtiesībām un pieeju Centrālāzijas enerģijas resursiem (tāds kā Nabuko projekts), un tas spēlē galveno lomu ASV-NATO-ES partnerattiecībās.

Turcija ir arī valsts, kuras iestādes militāri un nelegāli okupē daļu no ES dalībvalsts Kipras.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Lai gan Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumā ir citēti vairāki dokumenti, pamatinformācijas trūkst. Šī valsts ir bijusi kandidātvalsts kopš 1963. gada. Nosacījumi sarunu sākšanai ir pārrunāti visu laiku. Tā saucamos Kopenhāgenas kritērijus, kas ir formulēti 1993. gadā, nevar atrast teksta sākuma preambulās.

Ieskatoties Eiropas Komisijas Turcijas 2007. gada progresa ziņojumā, mēs noskaidrojam, ka, lai gan neliels progress ir panākts, pieņemtie tiesību akti attiecībā uz nacionālajām minoritātēm vēl nav bijusi pietiekami īstenoti. Fakts, ka apmēram 10 % Turcijas darbaspējīgo iedzīvotāju tiek nodarbināti ES valstīs, ir rādītājs ilglaicīgu attiecību dziļumam starp Turciju un ES. Tas, kas mūs pārsteidz, ir noteikumu ieviešanas stāvoklis ekonomiskajā sfērā, kas līdz šim ir diezgan apstrīdams. Lai gan šie noteikumi formāli ir iekļauti Turcijas tiesību aktos, mēs bieži redzam ļoti „neeiropisku” pieeju atsevišķu gadījumu risināšanā.

Mēs varam teikt, ka, lai gan Turcija ir sasniegusi nozīmīgus panākumus, daudzās sfērās atšķirības starp Turciju un vairumu ES valstu (ieskaitot Balkānu valstis) līdz šim nav būtiski mazinājušās. Armijas ietekme pār valsts politisko sistēmu un spēcīgais sunnisma islāma statuss ir visredzamākās Turcijas sabiedrības iezīmes, kas to padara atšķirīgu no ES valstīm. Ziņojumā ir diezgan precīzi raksturots sabiedrības pašreizējais stāvoklis. Lai gan rezolūcijas 12. punkts nav līdzsvarots, GUE/NGL grupa nebalsos pret to.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Oomen-Ruijten kundzes ziņojums ilustrē Briseles Eiropas vadītāju noslieci uz autismu pierādījuma nolieģumos: Turcija ir Āzijas valsts.

Viņu aklums noved viņus pie tā, ka viņi noliedz paredzamās sekas, Turcijai pievienojoties ES. Ar vairāk nekā 100 miljoniem iedzīvotāju līdz 2020. gadam Turcijā būs lielākais iedzīvotāju skaits ES, un tāpēc tā būs nozīmīgākā valsts Eiropas iestādēs. Tas nozīmē, ka mūsu Parlaments riskē ar to, ka tajā dominēs nevis PPE-DE grupa vai Sociālistu grupa, bet gan AKP islāmistu. Turcija būs arī valsts, kas saņems vislielāko palīdzību: Turcijas reģioni absorbēs lielāko daļu struktūrfondu, un tās desmit miljoni lauksaimnieku sagraus vispārējo lauksaimniecības politiku.

Šī atteikšanās pieņemt realitāti noved arī pie tā, ka mūsu valdības ignorē Eiropas tautu vēlmes. Tādējādi ar Eiropas konstitucionālā līguma, ko šī valsts 2005. gadā noraidīja, uzspiešanu Francijai Sarkozy kungs gatavojas atcelt Konstitūcijas 88. panta 5. punktu, nododot jautājuma par jaunu ES valstu pievienošanas izšķiršanu referendumam.

Ja Briselei izdotos piemērot Turcijas pievienošanu, mums vajadzētu ieteikt savām tautām pamest šādu veidojumu, kas tikai sava vārda dēļ sauktos par eiropisku, lai izveidotu citu Eiropu, Eiropas Eiropu: tautu Eiropu.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – Es balsoju par ziņojumu par Turcijas 2007. gada progresu ceļā uz dalību ES.

Tomēr man ir jāizsaka pārsteigums, lasot vācu avīzē *Die Welt*, ka Turcija, kurai patīk, ka to attēlo kā mērenu islāma valsti, ar likumu aizliedza iegādāties un publiski pasniegt vīnu glāzēs.

Vīns ir Eiropas kultūras vērtība, ko likumīgi ražo vairumā ES dalībvalstu un ko var pārdot un patērēt visās dalībvalstīs.

Tāds likums nav savienojams ar pilnvērtīgu dalību ES. Visi likumīgi ražotie izstrādājumi – ieskaitot vīnu – ir preces, kurām ir jānodrošina brīva kustība iekšējā tirgū. Šāds aizliegums pārkāpj arī ES pretdiskriminācijas

noteikumus. Valsts, kas ierobežo jebkādas citas dalībvalsts likumīgi saražotās preces brīvu kustību, nevar būt pilntiesīga ES dalībvalsts.

Premjerministrs *Erdošan* kungs solīja, ka 2008. gads būs reformu gads, kas Turciju pārveidos par modernu, demokrātisku valsti, kas balstīta uz sekulāru pārvaldi un plurālistisku sabiedrību.

Ņemot vērā Turcijas aizliegumu pārdot un lietot vīnu glāzēs, man ir jājautā, vai šis solījums nav „vārdi, tukši vārdi”.

David Martin (PSE), rakstiski. – *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojums par Turcijas 2007. gada progresu ir visaptveroša un uzmundrinoša analīze valsts progresa virzienā uz pievienošanos. Turcija, šķiet, ir progresējusi tādās jomās kā vārda brīvība un tiesu reforma. Valdības priekšlikumi 301. panta reformai, kas ir šķērslis pilnai demokrātiskai brīvībai valstī, arī ir apsveicami. Protams, ir nepieciešami tālāki centieni tajās jomās, kas attiecas uz valstī esošo minoritāšu grupu tiesībām, un bažas rada pašreizējā lieta, ko izskata Konstitucionālā tiesa. Es atbalstu ziņojumā ietvertos ierosinājumus, un es balsoju par šo ziņojumu.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es atzinīgi vērtēju savas kolēģes *Oomen-Ruijten* kundzes sagatavoto Turcijas 2007. gada progresa ziņojumu, kurā Turcijas valdība tiek mudināta izpildīt savus solījumus veikt reformas un modernizēt valsti. Es arī gribu izteikt savu uzskatu, kas ir arī lielākās eiropiešu daļas uzskats, ka ES nevajadzētu Turcijai piedāvāt pilntiesīgas dalības izredzes. Ģeogrāfiski, kultūras un garīgajā ziņā Turcija ir ārpus Eiropas identitātes koncepcijas. Bez tam Savienības budžets nav un nebūs spējīgs tikt galā ar nastu, ko uzliks pilna Turcijas dalība. To teikdams, es atbalstu redzējumu par ciešu sadarbību, tā sauktās „stratēģiskās partnerattiecības” starp ES un Turciju. Es arī saskatu ziņojuma nozīmību šajā gaismā.

Es atzinīgi vērtēju faktu, ka Turcija 2007. gadā vairākās jomās ir sasniegusi zināmu progresu. Par spīti tam cilvēktiesību jomā joprojām pastāv drūma situācija. Šī ziņojuma kontekstā mums vajadzētu vairāk uzstāt uz nacionālo minoritāšu situācijas uzlabošanu (proti, kurdu minoritāti) un uz pilnīgas vārda un reliģijas brīvības ieviešanu. Es arī atbalstu aicinājumu likvidēt Kriminālkodeksa 301. pantu un to, lai nekavējoties atkal atvērtu Grieķu ortodoksālo *Halki* semināru. Mums ir arī jāpieprasa, lai Turcija atskatītos atpakaļ savā pagātnē un pieņemtu faktu par genocīdu pret armēņiem, kā arī tās nelegālo militāro intervenci Kīprā.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Atkal un atkal Turcija demonstrē, ka tā nav gatava dalībai ES, apspiežot minoritātes, sākot aviācijas uzlidojumus pret kaimiņvalsti un pavisam nesen izsakot veto Austrijas arheoloģisko izrakumu komandas vadītājam Efezā acīmredzami tāpēc, ka kāds no viņas ģimenes bija izteicis antiturciskus komentārus. Kriminālkodeksa kosmētiskie grozījumi, aizliedzot Turcijas un turciskuma nomelnošanu, novērš Briseles uzmanību no brutāla spēka pielietošanas pret demonstrantiem un militārās agresijas pret Ziemeļīrāku.

Ņemot vērā to, ka Turcija nav gatava dalībai ES, vienīgā izvēle ir tūlītēja pievienošanās sarunu pārtraukšana; kā alternatīva varētu būt sarunas par privilģētām partnerattiecībām.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Katrs ziņojums par Turciju ir ES imperiālistisko, konkurējošo nodomu izpausme par šo valsti. Šis konkrētais ziņojums atbalsta Turcijas valdību, cenšoties likt nepienācīgu uzsvāru uz Turcijas sasniegto progresu dažādās jomās, kas ir pretrunā ar īstenību. Kā parasti, ziņojumā ir slavinātas demokrātiskās tiesības, par spīti labi zināmajai Turcijas valdības autokrātiskajai, represīvajai politikai, kā to nesen pierādīja brutālā 1. maija svētku demonstrācijas apspiešana. Ziņojumā ir pieļauta Turcijas pret kurdiem vērstā politika.

Ziņojums netieši atbalsta Turcijas uzbrukumus Irākas teritorijai. Nosodot „vardarbību”, ko izdarīja PKK un „citas teroristu grupas”, tas vienīgi iesaka Turcijas armijai neiesaistīties nekādās „nesamērīgās militārās operācijās”.

Ziņojums greizi iztulko Kīpras okupāciju, kas turpinās no Turcijas puses, un izvairās kategoriski un bez noteikumiem pieprasīt Turcijas militāro spēku izvešanu.

Ziņojumā atzinīgi ir vērtētā Turcijas aktīvā piedalīšanās imperiālistiskajās ES un NATO misijās un intervencēs. Ņemot vērā Turcijas pozīciju imperiālistiskajā sistēmā un tās konkurētspējā plašākā arēnā, ES cenšas izmantot pievienošanās procesu savā labā, lai iegūtu kontroli pār enerģijas un ģeostratēģiskajiem resursiem tajā pašā arēnā.

Šo iemeslu dēļ mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Lydie Polfer (ALDE), rakstiski. – (FR) *Oomen-Ruijten* kundzes ziņojums ir ārkārtīgi līdzsvarots: tajā ir apsveiktas likumdošanas iniciatīvas, ko ir paveikušas Turcijas varas institūcijas, lai turpinātu reformu procesu, bet Turcija tiek arī steidzināta paātrināt reformu gaitu, lai garantētu tiesiskuma principu ievērošanu.

Tāpat ir jārisina kurdu jautājums, ieskaitot tā kultūras un ekonomiskos aspektus.

Tādā pašā veidā jaunajā Konstitūcijas projektā ir jāietver jautājums par vienlīdzīgām sieviešu tiesībām.

Turcijas valdībai ir arī lūgts cienīt plurālismu un reliģisko atšķirību sekulārā, demokrātiskā valstī.

Sarunas var turpināties tikai tad, ja pilnīgi un stingri tiek ievēroti Eiropas Savienības principi un vērtības.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Sabiedrības dažādās ekonomiskajās un politiskajās jomās pēdējos gados panāktais progress ļauj pieminēt to, kā vēlme pievienoties Eiropas Savienībai var veiksmīgi novest pie nozīmīgām reformām valstīs, kur šī iespējamība pastāv. Tā, kā šāds gadījums ir ar Turciju, un tā, kā šīs sarunas vienmēr ir palikušas atvērtas, vairs nav nepieciešamības uzsvērt to, cik svarīgi ir pilnībā izmantot šīs iespējas priekšrocības, lai, vienalga, kāds arī būtu sarunu iznākums, veicinātu visaptverošākās un būtiskākās reformas Turcijā.

Līdz ar atzinību, ko sniedz šis ziņojums – un arī apgalvojumiem, ko ir izteikušas ES augstākstāvošās amatpersonas, īpaši Komisijas priekšsēdētājs – mēs nevaram neraizēties par tiesas prāvu, kas ir uzsākta pret AK partiju. Lai gan fakts, ka nav notikusi militāra iejaukšanās, ir atzīstams par labāku, mēs joprojām nožēlojam šo mēģinājumu ar tiesu iegūt to, ko liedza vēlēšanu urnas. No otras puses, prezidents šaubās par patiesajiem AK partijas nodomiem, kas arī ir satraucoši. Reliģiskās brīvības aizstāvēšana, kā mēs to saprotam Eiropas Savienībā, iemanto mūsu piekrišanu. Plaši izplatītā viena reliģiskā uzskata uzspiešana visai sabiedrībai ir nepieņemama.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Tā kā ziņojumu esmu atbalstījis, es gribētu jums atgādināt, ka pirmā manis teiktā runa šajā Palātā 2004. gada 13. decembrī attiecās uz Turcijas progresu, lai pievienotos ES, uzstājot, ka pat pirms tās dalības apsvēršanas Turcijai vispirms ir jāatzīst likumīgā grieķu-kipriešu valdība un genocīds pret armēņiem 1915. gadā, kā arī ir jāuzlabo pasaules lielākās bezvalsts nācijas, proti, kurdu stāvoklis.

Četros gados neviens no šiem jautājumiem nav atrisināts. Turcijas attiecībās ar Kipru nav bijis ievērojams progress, nav bijusi neviena gatavības zīme atzīt pagātnes noziegumus. Tā vietā Turcijas armija ar Turcijas parlamenta atļauju īsteno genocīdu pret kurdiem. Eiropas Savienībai ir jāņem stingrāka nostāja attiecībā pret Turciju, un sarunas ir jāaptur, kamēr iepriekšminētie jautājumi netiks atrisināti.

Jacques Toubon (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Balsojot pret Ārlietu komitejas ziņojumu par stāvokli Turcijā, Francijas UMP delegācija vēlas paziņot, ka Komisija, dalībvalstu valdības un Eiropas Parlaments rīkojas nepareizi, turpinādami uzturēt ilūzijas par Turcijas pievienošanos.

UMP neiebilst pret *Ria Oomen-Ruijten* kundzes ziņojumu, kas ir izcils darbs, bet gan pret atteikumu ņemt vērā realitāti Turcijā un tās politiku, kas ir pretrunā ar mūsu Eiropas integrācijas projektu.

Dominique Vlasto (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret šo ziņojumu un ierosināto lēmumu, lai vēlreiz paziņotu savu pretošanos principam par Turcijas pievienošanos ES. Eiropas Komisija, dalībvalstu valdības un Eiropas Parlaments rīkojas nepareizi, turpinādami uzkurināt šo ilūziju, kas muļķo gan Turcijas, gan Eiropas pilsoņus. Es atsakos sevi saistīt ar politisku nostāju, kas neņem vērā Turcijas un tās politikas realitāti, kas ir pretrunā ar mūsu Eiropas integrācijas projektu.

Ja Eiropa ir kopīgu vērtību vieta, mēs nevaram aizvērt acis attiecībā uz satraukumu radošajām Turcijas iestāžu tendencēm attiecībā uz tiesiskuma principiem, izpausmes un domu brīvību vai cieņu pret minoritāšu tiesībām. Neskaidras nostājas ieņemšana attiecībā pret Turcijas iestādēm un to pienākumiem ir stratēģiska kļūda, kas tās attālina no progresā, kas ir jāpanāk nevis, lai pievienotos ES, bet lai ļautu Turcijas iedzīvotājiem gūt labumu no viņu pamattiesībām un sociālās un ekonomiskās attīstības Turcijā.

Privileģētās partnerattiecības ar Turciju palīdzēs sasniegt šos mērķus attiecībā uz abu pušu integritāti.

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: sk. protokolu

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.50 un atsākta 15.00)

SĒDI VADA: Diana WALLIS,

Priekšsēdētāja vietniece

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana: sk. protokolu

10. Traģisks stāvoklis Mjanmā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par traģisko stāvokli Mjanmā.

Janez Lenarčič, *Priekšsēdētāja vietnieks.* – (SL) Mēs visi joprojām esam šokēti par cilvēku ciešanām, ko postošais ciklons *Nargis* radīja nabadzīgajiem un apspiestajiem Birmas jeb Mjanmas iedzīvotājiem.

Mēs izteicām visdziļāko Eiropas Savienības līdzjūtību daudzos paziņojumos, kas publicēti pēc šīs dabas katastrofas. Turklāt Eiropas Savienība nekavējoties apsolīja tūlītējus līdzekļus humānās palīdzības vajadzībām. Līdz šim brīdim Eiropas Savienības ieguldījums ir pārsniedzis 60 miljonus eiro. Vienlaikus būtu jāuzsver, ka šī apsolītā summa papildinās to Eiropas Savienības palīdzību, ko tā ir jau sniegusi, un tā nav maza summa.

Neskatoties uz to, galvenais jautājums joprojām ir par piekļuvi katastrofas skartajiem apgabaliem, un to, kā ātri izsniegt palīdzību. Iepriekšējā otrdienā Prezidentūra sadarbībā ar komisāru *Louis Michel* kungu sasauca Eiropas Savienības Padomes ārkārtas sesiju. Šajā sesijā attīstības ministri piekrita, ka pastāv vēl lielākas traģēdijas draudi, ja Mjanmas iestādes nebūs gatavas labākai sadarbībai.

Stāvoklis joprojām ir kritisks. Tieši tāpēc Eiropas Padome mudināja Mjanmas iestādes īstenot neatliekamus pasākumus, paātrinot piekļuvi, lai palīdzētu cilvēkiem, kas ir drausmīgi grūtā stāvoklī. Padome apsveica komisāra *Louis Michel* kunga pūliņus pārliecināt Mjanmas iestādes, ka humānā palīdzība ir neatliekama un neitrāla. Vienlaikus mēs nožēlojam, ka Mjanmas iestādes nebija gatavas izmantot visu palīdzību, ko Eiropas Savienība un starptautiskā kopiena bija gatava sniegt.

Turklāt Padome ir skaidri izteikusi tās pilnīgo atbalstu Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēdētājam un visām tām iniciatīvām, ko izteikušas Apvienoto Nāciju Organizācijas struktūras, kas palīdzētu izpildīt humānās palīdzības prasības. Mēs arī atzinīgi vērtējam rītdien paredzēto Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēdētāra *Ban Ki-moon* kunga vizīti uz Mjanmu.

Padome ir izvirzījusi jautājumu par stāvokli Mjanmā visās politiskajās sanāksmēs, kas pēdējā laikā ir noturētas ar tās Āzijas partneriem. Āzijas valstis ir lūgtas ietekmēt un pārliecināt Mjanmas iestādes, ka starptautiskās humānās palīdzības būtība ir neitrāla un bez aizspriedumiem.

19. maijā Dienvidaustrumu Āzijas valstu asociācijas (ASEAN) dalībvalstu ārlietu ministri tikās Singapūrā. Eiropas Savienība jau iepriekš ir iepazīstinājusi šo grupu ar demaršu, pieprasot šī reģiona valstīm ietekmēt Mjanmas iestādes, lai tās atvērtu robežas humānajai palīdzībai un humānās palīdzības darbiniekiem.

Pirmdien, 26. maijā, Vispārējo lietu un ārējo attiecību padome diskutēs par humāno stāvokli Mjanmā, par piekļuves liegšanu humānās palīdzības ekspertiem, un arī par palīdzības piegādi katastrofā cietušajiem reģioniem.

Birma jeb Mjanma arī joprojām būs galvenā tēma Padomes diskusijās šīs valsts politiskā stāvokļa dēļ. Fakts, ka par spīti liela mēroga humanitārai katastrofai militārā hunta nav atcēlusi nacionālo referendumu, ir iemesls bažām. Mēs uzskatām, ka tas var radīt nekārtības jaunās konstitūcijas pieņemšanas procesā.

Mēs arī esam nobažījušies par iebiedēšanas pastiprināšanas ziņojumiem laikā, kad notiek sagatavošanās referendumam. Es uzsvēršu, ka Eiropas Savienība ir arī vilusies, jo iestādes nav pievērsušas nekādu uzmanību Apvienoto Nāciju Organizācijas prasībām pēc ietverošākas un likumīgākas pārejas uz demokrātiju. Es vēlētos apstiprināt, ka Eiropas Savienība turpinās atbalstīt Apvienoto Nāciju Organizācijas centienus.

Visbeidzot, lūdzu ņemiet vērā, ka 29. aprīlī Eiropas Savienība pārskatīja kopējo nostāju, ko pieņēma 2007. gada novembrī. Šī nostāja, kas tika pieņemta kā atbilde uz miermīlīgo protestu apspiešanu, no šī brīža iekļauj stingrākus ierobežojošus pasākumus pret Mjanmu.

Louis Michel, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vispirms un galvenokārt es vēlos jums pateikties par Mjanmas jautājuma iekļaušanu šīs sēdes darba kārtībā.

Ņemot vērā 2. maija ciklona *Nargis* izraisītās katastrofas apmērus, mēs ierosinājām Prezidentūrai sasaukt Eiropas Savienības Ārlietu ministru Padomes ārkārtas sanākumi. Slovēnijas Prezidentūra, kurai es vēlos pateikties, sasauca sanākumi, cik ātri vien bija iespējams, un tā notika 12. maijā.

Sanāksmē ES aicināja pastiprināt sadarbību ar Mjanmas iestādēm, lai tās nodrošinātu piekļuvi un starptautiskās humanitārās palīdzības izplatīšanu. Es nolēmu sekot aicinājumam tūlīt, apmeklējot Mjanmu 15. un 16. maijā. Sava brauciena laikā, par kuru es stingri pateicu, ka tas ir humanitārs un nepolitisks, man izdevās tikties ar Mjanmas iestādēm un Mjanmas humanitāro organizāciju pārstāvjiem, kā arī es apmeklēju katastrofas skartos reģionus Jangonas apkārtnē. Man bija diezgan spraigas divarpus stundu tikšanās un diskusijas ar Plānošanas ministru – nepārprotami viņš bija lielākā autoritāte, un noteikti bija ar vislielāko autoritāti no trim manis satiktajiem ministriem – arī Sociālās labklājības ministra un Veselības ministra.

Tas, kas ļoti skaidri izpaudās manas vizītes laikā, bija Mjanmas iestāžu joprojām ļoti lielā nevēlēšanās izveidot operatīvus pasākumus, kas normāli nepieciešami, lai nodrošinātu starptautisko humanitāro atbildi uz vietējām vajadzībām. Tāpat man ir skaidrs, ka pieeja, cenšoties uzspiest starptautisko humanitāro palīdzību Mjanmas iestādēm, ņemot vērā mūsu pašreizējos līdzekļus, ir lemta neveiksmei un var būt pat kaitīga. To man pateica visas humanitārās organizācijas Mjanmā, un apstiprināja, ka problēma nepārprotami nav organizāciju trūkums uz vietas vai pat līdzekļu trūkums, jo līdzekļu trūkums arī noteikti ir atkarīgs no starptautisko ekspertu un profesionāļu piekļuves, problēma ir piekļuves trūkums.

Mana vizīte noteikti deva pieticīgu ieguldījumu neliela loga atvēršanā, lai pakāpeniski veidotu minimālu humanitāru telpu starptautiskajai humanitārai palīdzībai. Mjanmas iestādes daļēji reaģēja uz dažām konkrētām prasībām: piemēram, par divām nedēļām tika pagarinātas vīzas Komisijas uzdevumā strādājošiem ekspertiem. Viņi bija saņēmuši trīs dienu vīzas, un tās tika pagarinātas par divām nedēļām. Mēs bijām prasījuši vīzas uz vienu mēnesi.

Mēs arī noskaidrojām stāvokli, kas izrādījās patiesi nopietns. Noteiktās vietās vietējās iestādes pieprasīja caurlaidi, un tādējādi rakstisku atļauju, pat vietējiem strādniekiem, tiem cilvēkiem, ko nodarbina mūsu aģentūras, Apvienoto Nāciju Organizācija un nevalstiskās organizācijas, un lielākajā daļā gadījumu, protams, tas bija neiespējami. Šī situācija tika noskaidrota, un acīmredzami vietējiem strādniekiem nav nepieciešama atļauja. Vairs nav nepieciešamas nekādas atļaujas, lai iekļūtu katastrofas vietās, jo īpaši *Patheingyi* lidostā. Es arī lūdzu atvērt otru lidostu tām lidmašīnām, kas ierodas ar iekārtām, citiem vārdiem sakot, *Patheingyi* lidostu, kas ir militāra lidosta. Man teica, ka tas nav iespējams, jo kontroltorņa izmantotie tehniskie standarti atšķiras no starptautiskajiem, un jebkurā gadījumā tas neatvieglo darbu, jo ceļi starp Rangūnu un deltu, kas ir vissmagāk cietušais reģions, ir daudz labākā stāvoklī un vieglāk izmantojami. Diemžēl man nebija atļaujas, lai es pats varētu pārliecināties par šīs informācijas pareizību.

Es uzskatu, ka ir svarīgi saglabāt starptautisko spiedienu, gan kaimiņvalstu spiedienu, gan arī starptautiskās kopienas spiedienu kopumā. Man vajadzētu pateikt, ka sarunās ar iestādēm es izteicu konkrētu prasību – faktiski es izteicu piecas konkrētas prasības, kuras es jums tūlīt nosaukšu: ārstiem un medicīnas personālam no kaimiņvalstīm jāatļauj atrasties visnopietnāk skartajos apgabalos, un viņi ieguva šo atļauju dienā, kad es aizbraucu. Tas nozīmē, ka tika izvietoti 140 ārsti un medicīniskais personāls no Laosas, Kambodžas, Indijas, Bangladešas un Taivānas. Tādējādi viņi varēja apmeklēt visvairāk cietušos reģionus. Kaimiņvalstu loma ir izšķiroša, un man bija iespēja pietiekami ilgai sarunai ar ģenerālsekretāru *Ban Ki-moon* kungu, gaidot lidmašīnu, lai atgrieztos Bangkokā. Es nodevu viņam visu šo informāciju, izteicu savu nostāju šajā jautājumā, un pastāstīju arī, kā noritējusi mana vizīte.

ANO ģenerālsekretārs piekrita šai analīzei, taču viņam bija divi īpaši priekšlikumi: nozīmēt kopīgu ANO/ASEAN humanitārās palīdzības koordinātoru un ātri organizēt ziedotāju konferenci, ko vadītu ANO un ASEAN 24. un 25. maijā Bangkokā. Turpinot Apvienoto Nāciju Organizācijas humanitārās palīdzības koordinātora *John Holmes* kunga vizīti, ģenerālsekretārs *Ban Ki-moon* rītdien apmeklēs Mjanmu, lai diskutētu par to, kā novirzīt starptautisko palīdzību.

Attiecībā uz vajadzībām, humanitārais stāvoklis Mjanmā joprojām ir dramatisks. Pastāv briesmas, ka pirmo katastrofu, ko izraisīja ciklons, varētu pasliktināt otra, humanitāra katastrofa: bada risks, jo ir iznīcināta raža, un arī epidēmijas starp izdzīvojušajiem, kuru dzīves apstākļi ir nožēlojami. Pastāv epidēmiju risks. Kad mēs tur bijām, Pasaules Veselības Organizācija nekonstatēja holēras inficēšanās risku, bet liela daļa bērnu cieta no caurejas un tamlīdzīgi. Tas nozīmē, ka pastāvēja epidēmijas risks, ko izraisīja ūdens piesārņojums. Pastāv arī bada risks. Reģionā lielos daudzumos bija uzkrāti rīsi, taču visa pārtika noliktavās ir tikusi iznīcināta.

Ir viena praktiska problēma: šai zemei ir jātiek apsētai, lai oktobrī nodrošinātu ražu. Tādēļ grafiks ir maksimāli trīs līdz četras nedēļas. Daļa cilvēku, kas atrodas pagaidu nometnēs, kā viņi tās sauc, dažādu iemeslu dēļ

nevēlas atgriezties savos īpašumos, turpretī citi vēlas atgriezties, taču nepieciešamas īpašas sēklu šķirnes, jo augsne ir ar sāls saturu, un tādēļ viņiem nepieciešami daudz spēcīgāki augi, kā arī mēslojums. Tāpēc es mēģināju iesaistīties konstruktīvā, praktiskā dialogā ar iestādēm šajā jautājumā. Bija doma, ka kā finanšu mehānisms varētu tikt izmantota ANO Attīstības programmas mikrokrēdītu shēma. Mēs šobrīd joprojām diskutējam par to. Man jums ir jāsaka, ka tas nav ātrs process.

Komisija sniedza ātru atbildi, 5. maijā ar ārkārtas lēmumu piešķirot divus miljonus eiro. Kā jūs zināt, esmu pilnvarots izdalīt trīs miljonus eiro uzreiz, bez oficiālajām procedūrām. Protams, tā kā mums nebija identifikācijas, mēs sākām, izdalot divus miljonus eiro. Pēc tam mēs vienojāmies par piecu miljonu eiro programmu pārtikas palīdzībai, kā arī papildus ārkārtas programmu desmit miljonu eiro apjomā. Protams, mēs esam gatavi darīt vairāk, pamatojoties uz vajadzību novērtējumu un apstiprinājumu attiecībā uz palīdzības uzraudzību.

Kad beidzās mūsu divarpus stundu ilgās diskusijas ar iestādēm, es tām nosūtīju īpašu rakstisku paziņojumu par dažādajām prasībām, ko es biju izteicis. Mana pirmā prasība attiecās uz vīzu termiņa pagarināšanu tiem, kas pašlaik strādā šajā misijā, proti, Komisijas personālu. Mums tika dots divu nedēļu ilgs pagarinājums.

Es arī lūdzu galīgu noskaidrošanu, lai tās informētu mūsu vietējās iestādes par to, ka Mjanmas strādniekiem mūsu aģentūrās un pie citiem operatoriem vairs nebūs nepieciešamas oficiālas pilnvaras vai ceļošanas atļaujas. Šis jautājums ir acīmredzami noskaidrots.

Es lūdzu daudzkārtējas iebraukšanas vīzas uz sešiem mēnešiem, lai atļautu tur strādājošajām EE finansētājām NVO trīskāršot to starptautisko personālu. Kad es aizbraucu no Mjanmas, bija apmēram simts nenokārtotu iesniegumu vīzām ANO aģentūrām, un nedaudz vairāk kā simts NVO iesniegumu. Es lūdzu, lai mani regulāri informē. Kopš tā laika dažas vīzas ir izsniegtas, taču tas ir tālu no tā, kas ir pieprasīts.

Es arī lūdzu vīzas un ceļošanas atļaujas, lai apmeklētu deltu un nodrošinātu, ka var mobilizēt pietiekamu skaitu personāla. Kā jau teicu, es lūdzu, lai ātri tiktu izsniegtas atļaujas ārstiem un vietējam medicīniskajam personālam šajā reģionā. Šķita, ka viņi šo prasību pilnībā saprata.

Kas attiecas uz *Pathein* lidostu, kas varētu darboties kā sava veida sadales centrs tiem produktiem, ko ar lidmašīnām nosūtīja starptautiskā kopiena, atbilde šajā jautājumā bija atklāts nē. Saskaņā ar viņu teikto, iemesls ir tāds, ka kontroles aprikojums un veids neatbilst starptautiskajiem standartiem, un būtu daudz vienkāršāk izmantot Rangūnu. Es to apšaubu, jo, kad biju tur, Rangūna jau bija pārpildīta un bija virkne problēmu, kas pēc tam zināmā mērā tika atrisinātas. Neesmu pārliecināts, ka tās tika novērstas, pateicoties man. Vienkārsi viņi nevarēja atrast veidu, kā pārvaldīt arī Rangūnas lidostu. Man arī radās iespaids, ka šādā veida lidostu pārvalde notika iestāžu ērtību dēļ.

Kopumā tas bija uzdevums, kas sagādāja ārkārtīgu vilšanos, to es varu jums pateikt. Es jūtu, ka tur pastāv pilnīga neuzticēšanās starptautiskajai kopienai. Šajā valstī ir ļoti dziļi iesakņojušās kādas *a priori* bažas. Laiku pa laikam rodas iespaids, ka neviens neklausās otrā. Ir ārkārtīgi grūti sarunu biedra domu gājienu un apziņu. Sarunas ritēja labi, jo mums bija īsta diskusija, visumā diezgan pieklājīga, taču arī stingra, jo pastāvēja viens jutīgs jautājums: kāpēc noraidīt starptautisko personālu, ja tas ir tik nepieciešams?

Es arī minēju atbildību aizsargāt, šajā gadījumā jo īpaši, pat tad, ja tas noved līdz problēmām attiecībā uz principiem. Attiecībā uz šo jautājumu man teica, ka uz dažiem jautājumiem nav vajadzīga atbilde. Tiktāl par to, kā noritēja šī vizīte. Nepārprotami es jutos apbēdināts, ka es nebiju panācis neko konkrētāku, taču es nevaru izlikties, ka nebiju laimīgs, atgriežoties Eiropā.

Hartmut Nassauer, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, komisāra kungs sniedza mums pārliecinošu un grafisku attēlojumu par metodēm, ar kādām militārā valdība, kas ir pie varas Mjanmā, ciniski un brutāli nodod pati savu tautu.

Es vēlos uzrunāt Dienvidaustrumu Āzijas Nāciju asociāciju un ASEAN dalībvalstis. Daudzus gadus Eiropas Parlaments ir uzturējis draudzīgas attiecības ar ASEAN valstu parlamentāriešiem. Pirms pavisam neilga laika šīs valstis parakstīja jaunu ASEAN hartu, kurā tās nepārprotami apliecināja savu apņemšanos ievērot cilvēktiesību cieņas un aizsardzības principus. Pats par sevi saprotams, ka ASEAN zināmā mērā ir atbildīga par Mjanmu, kas ir viena no dalībvalstīm, un par to, ka ASEAN valstu kopējā reputācija cietīs, ja tās ļaus Mjanmas militārajai huntai rīkoties tā, kā tā rīkojas šobrīd.

Es vērsos pie ASEAN dalībvalstīm viņu pašu interesēs un viņu labo un draudzīgo attiecību ar Eiropas Savienību vārdā; dariet, ko spējat, lai pārliecinātu Mjanmas militāro huntu, ka tai jāļauj pārējai pasaulei palīdzēt viņu valsts iedzīvotājiem. Kā jau norādīju, tās ir ASEAN valstu pilnvaras un atbildība. ASEAN valstīm jautās, kā

tās izmanto šo atbildību, un fakts, vai tās izmanto vai neizmanto savas iespējas rīkoties šajā jautājumā, ietekmēs mūsu attiecības ar ASEAN. Tām nav jāizmanto aicinājumi sabiedrībai – ir citas iespējas – bet Eiropas Savienība gaida, ka it īpaši Mjanmas kaimiņvalstis darīs, ko spēs, lai mainītu varas režīma attieksmi.

Jan Marinus Wiersma, PSE grupas vārdā. – (NL) Es izteikšu atzinību komisāra kungam savas grupas vārdā. Šodien viņš skaidri parādīja, ka darīs visu iespējamo ļoti sarežģītos apstākļos. Viņš pats nosauca to par dialogu ar kurlajiem. Mums ir jāņem vērā, ka situācija Mjanmā tiek risināta dīvaini. Tagad ir pagājušas gandrīz trīs nedēļas, kopš šo valsti skāra ciklons, un valdība negribīgi izmanto palīdzību no ārpuses. Iestādes pašas joprojām ir samērā pasīvas. Valsts vairākas nedēļas ir slēgta brīvprātīgajiem strādniekiem, ekspertiem un plašsaziņas līdzekļiem jau. Pirms pusotras nedēļas Kafkas absurda stilā hunta ļāva notikt referendumam, kas paredzēts, lai stiprinātu tās pozīcijas.

Saskaņā ar vairāku avotu datiem oficiālais upuru skaits ir aptuveni astoņdesmit tūkstoši. Desmitiem tūkstoši cilvēku ir pazuduši, un bez pajumtes ir palikuši divi miljoni. Tas lēnām sāk līdzināties *Pol Pot* paveiktajam, vai vismaz mēs tā domājam, jo no valsts tiek saņemts ļoti maz informācijas, kad tā pieņem palīdzību. Bijušais ANO koordinators *Jan Egeland* teica šīs nedēļas sākumā, ka atteikšanās no palīdzības ir slepkavība. Mjanmas valdība pārvērs par farsu savu atbildību par cilvēku aizsardzību. Ir ievērojams kontrasts salīdzinājumā ar Ķīnu, kura cieta no spēcīgas zemestrīces pagājušajā nedēļā. Plašie postījumi netika slēpti un tika rādīti televīzijā it visur, tostarp pašā Ķīnā, un Ķīnas valdība lūdza starptautisku palīdzību.

Mjanmas valdības tēlu vēl vairāk sabojāt nav iespējams. Tas vairāk vai mazāk ir sasniedzis visu laiku viszemāko novērtējumu. Ķīna varētu darīt daudz vairāk, lai mudinātu Mjanmas valdību pieņemt palīdzību. Tāpat arī Krievija un Indija, kurām vajadzētu izdarīt spiedienu uz huntas Apvienoto Nāciju Organizācijā vai ASEAN. Es piekritu *Nassauer* kunga izteiktajam komentāram šajā sakarībā.

Pagājušajā pirmdienā tika panākta vienošanās ASEAN par starptautisko palīdzību Mjanmai. Visa palīdzības saņemšana ir jākoordinē ASEAN. Tas ir solis uz priekšu, bet tieša palīdzība no rietumiem joprojām netiek pieņemta. Nākošajā nedēļā notiks ziedotāju konference. Es aicinu Eiropu ziedot devīgi un no visas sirds, bet tikai, ja būs garantijas, ka mūsu ziedojumi patiešām nonāks vajadzīgajā vietā un ka valstī varēs iekļūt žurnālisti, lai mēs iegūtu patiesu ainu par situāciju tajā.

Jules Maaten, ALDE grupas vārdā. – (NL) Cik reižu mēs šajā Parlamentā esam runājuši par Mjanmu? Mēs šeit par to runājam vairākas reizes gadā, un joprojām situācija ir bezcerīga.

Tomēr situācija Mjanmā ir kļuvusi vēl sliktāka nekā tā bija, kad par to runājām iepriekšējā reizē. Viens, komats, četri miljoni upuru joprojām nav saņēmuši palīdzību. Trīsdesmit tūkstoši bērnu cieš no nepietiekama uztura. Simtiem tūkstoši cilvēku ir palikuši bez pajumtes, un pastāv draudi saslimt ar holēru, pneimoniju un infekcijas slimībām. Es saprotu, ka šorīt astoņi ārvalstu ārsti no *Médecins Sans Frontières* ir ielaisti katastrofas skartajā teritorijā.

Jebkurā gadījumā es vēlos atbalstīt *Nassauer* kunga aicinājumu ASEAN. Tai beidzot ir jāparāda apņemšanās, jo ir skaidrs, ka hunta ir vairāk ieinteresēta sava režīma saglabāšanā ar referenduma palīdzību, kas nav šāda vārda cienīgs, nevis savas tautas izdzīvošanas nodrošināšanā – *Wiersma* kungs sauc to par „Kafkas absurdu”. Ģenerāļi domā, ka ārzemnieki, kas ieradīsies valstī, apdraudēs militārā režīma pastāvēšanu.

Ir skaidrs, ka *Médecins Sans Frontières*, *Oxfam*, britu, franču un ASV kuģi piedāvā humāno palīdzību, nevis režīma izmaiņas valstī, neskatoties uz to, cik ļoti es to vēlētos. Tomēr mēs nevaram par to pārliecināt huntas, tāpēc mums ir jāmeklē alternatīvas iespējas. Es domāju, ka vislabākā alternatīva ir Drošības padome. Eiropai un Amerikas Savienotajām Valstīm ir jāuzstāj, lai situācija Mjanmā tiktu iekļauta Drošības padomes darba kārtībā. Visas Apvienoto Nāciju dalībvalstis ir parakstījušas par šādiem diviem principiem: atbildības uzņemšanos par iedzīvotāju aizsardzību un, ja valsts vairs nespēj vai nevēlas to darīt, tad katastrofu gadījumā starptautiskajai kopienai ir tiesības iejaukties.

Apvienoto Nāciju Organizācijai ir jārikojas. Es saprotu problēmas un esmu lepns par komisāru *Michael*, kas tā vietā, lai laužītu rokas un sasauktu darba grupas, atrisināja situāciju ar moto „darbi ir labāki par vārdiem”. Tas atstāja uz mani iespaidu. Es arī domāju, ka atbalsts, kuru piedāvāja Eiropas Savienība, ir labs paraugs. Es domāju, ka Francijas ministram, *Kouchner* kungam, ir tiesības teikt, ka hunta ir vainīga noziegumā pret cilvēci. Es brīnos, kāpēc mēs, pārējās 26 dalībvalstis, neieklaušamies uzmanīgi.

Priekšsēdētāja kungs, palīdzība Mjanmas iedzīvotājiem ir jānogādā ar huntas piekrišanu vai bez. Palīdzības liegšana ir noziegums pret cilvēci. Es vēlētos redzēt, kā Eiropas Savienība uzņemas iniciatīvu, nokārtojot, lai Apvienoto Nāciju Organizācija un Drošības padome nodotu šo lietu Hāgas Starptautiskās Krimināltiesas

prokuroram. Tas ir par daudz, pacietības mērs ir pilns. Es teiktu, nododiet huntu Starptautiskajai Krimināltiesai. Tieši to mēs vēlamies. Pašreizējā situācijā viņiem, nevis Mjanmas disidentiem ir jānokļūst aiz restēm!

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es domāju, ka mums būtu jābūt precīzākiem savos izteikumos šajā jautājumā, piemēram, neitralitātes koncepcija. Mēs neesam neitrāli. Ja mēs tagad esam Mjanmas iedzīvotāju pusē, tas nozīmē, ka esam pret militāro huntu. Tā kā militārajai huntai nav nolūka palīdzēt cilvēkiem Mjanmā, mēs esam pret militāro huntu. Mēs nedrīkstam to atbalstīt, un tieši tā mūs arī uztver.

Louis Michel kungs vadīja diskusiju, kas ilga divasarpus stundu. Situācija kopumā atgādina apburto loku: viņš saka, ka viņš devās uz turieni, runāja ar viņiem divarpus stundu, viņam teica, ka tādu un tādu lidostu nav iespējams mobilizēt 24 stundu laikā, turpretim tika nodrošinātas tehniskas iespējas, lai atvērtu lidostu Sarajevā. Tā patiešām nebija problēma.

Tādējādi kļūst acīmredzams, ka notikusi ļoti specifiska apstākļu sagādīšanās, un es piekrītu: atbildība par līdzekļiem, ar kuriem tiek veikti noziegumi pret cilvēci, pret saviem iedzīvotājiem, gulstas uz militāro huntu. Tas ir fakts. Mēs redzēsim, kā šī situācija tiks vērtēta atklātajās debatēs, kas sekos. Ir tiesa, ka šis acīmredzamais gadījums ir jāiesniedz Starptautiskajā tiesā. Visinteresantākais ir tas, ka, šādi rīkojoties, mēs vērsamies pie Drošības padomes, un Mjanmas aizstāvji, ķīnieši, faktiski runā neizprotamā valodā.

Mēs faktiski varētu teikt, ka Ķīna ir rīkojusies pareizi, atverot robežas, bet tajā pašā laikā tā turpina aizsargāt Mjanmu un turpina sargāt valdību, kas slepkavo savus pilsoņus.

Tādēļ es domāju, ka šajā situācijā ir acīmredzams, ka neviens nevar uzspiest pārtiku. Mums ir jāizdara spiediens, viss iespējamais spiediens, ko varam izdarīt. Pat iespējamais risinājums izmantot *manu militari* palīdzību varētu dot mums un Āzijas valstīm iespēju izdarīt spiedienu uz Mjanmu. Es domāju, ka *Louis Michel* kunga runa šodien bija nepārprotama: runā ar mani, dārgais, es klausos, bet mani tas neskar. Tieši to viņš mums pateica diplomātiskā veidā, kuru es patiešām cieniu.

Tomēr šodien Mjanmas varas iestādes ir kurlas. Tās neklausās, tās nav ieinteresētas konstitucionālajā referendumā, kā jau šeit tika minēts. Tās smejas par mums visiem. Tāpēc mums ir jāizdara maksimāls spiediens, un mums ir jālūdz, lai šī lieta tiktu iesniegta Drošības padomē un Hāgas Starptautiskajā Krimināltiesā.

Brian Crowley (UEN) – Priekšsēdētāja kungs, gandrīz trīs nedēļas ir pagājušas, kopš Mjanmu skāra ciklons *Nagris*, iznīcinot ostas un *Ayeyarwady* deltas. Tas iznīcināja ēkas un pilsētas, nogalinot tūkstošiem cilvēku un atstājot bez pajumtes vēl tūkstošiem cilvēku.

Vēsture mums ir parādījusi, ka, ja vien mēs nekavējoties nepalīdzam cilvēkiem ciešanās, tās palielinās vairākkārtīgi, un tās palielina faktori, kurus ietekmēt nav mūsu spēkos.

Daudzos veidos Mjanmas režīma izgāšanās pierāda to, ko mēs esam runājuši šajā parlamentā vairāku pēdējo gadu laikā par huntu, kas šobrīd valda Mjanmā. Tomēr, neskatoties uz mūsu iebildumiem pret šo militāro huntu, mums ir jāatrod veidi, kā nogādāt palīdzību, kas jau ir sagatavota, tieši cilvēkiem. Es atzinīgi vērtēju faktu, ka militārā hunta – un es nedomāju ilgi par to, ko teikt šodien – tagad ir atļāvusi piecos Apvienoto Nāciju helikopteros izdalīt pārtiku, par spīti tam, ka Francijas flotes kuģis un Amerikas flotes kuģi jau ir līci un gaida, lai varētu izdalīt pārtiku un sniegt medicīnisko palīdzību cilvēkiem.

Mums visiem ir obligāts pienākums garantēt, ka mēs darīsim visu iespējamo, lai palīdzētu cilvēkiem, kad viņi cieš. Patiešām, runājot par lielo Mjanmas aizstāvi Ķīnu, Mjanma varētu mācīties no tā, kā Ķīna reaģēja nesenaajā dabas katastrofā, lūdzot starptautisku palīdzību un palīdzību no Japānas un citām valstīm. Cerams, šajās atšķirīgajās aliansēs mēs varam radīt apstākļus palīdzības sniegšanai šajā grūtajā situācijā.

Jautājums par Starptautisko Kriminālo tiesu ir problēma, kas risināma vēlāk. Mūsu pirmais un steidzamākais mērķis un uzdevums pēc tā, ko jau teicis *Louis Michel* kungs, ir garantēt, ka mēs nodrošinām iespējas piegādāt palīdzību, atjaunot infrastruktūru, ēkas un, vissvarīgākais, pārtraukt Mjanmas iedzīvotāju ciešanas.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētājas kundze, amorālais režīms, kas ļauj saviem pilsoņiem nevajadzīgi ciest, lai varētu realizēt ksenofobisku paranoju, nav amorāls, bet ir ļauns; bēdīgi, ka Mjanmā valda šāda hunta. Ja to neaizkustina valsts iedzīvotāju bēdīgais stāvoklis, maz ticams, ka to ietekmēs Eiropas Parlamenta teiktais, bet cilvēcības vārdā mēs nedrīkstam klusēt.

Mēs nemēģinām kontrolēt Mjanmu, mēs mēģinām palīdzēt tās cilvēkiem, taču patiesā situācija ir tāda, ka bez režīma izmaiņām Mjanmas iedzīvotāju stāvoklī maz kas mainīsies. Jā, mums ir jāsniedz maksimālā

iespējamā humānā palīdzība, izmantojot savu taktiku – pārtikas un citu preču nomešanu ar lidmašīnām; bet galu galā tikai demokrātijas atjaunošana nodrošinās šai kādreiz plaukstošajai valstij iespēju atgūt savu statusu un liks pievērsties vispirms cilvēku vajadzībām, nevis huntas varas saglabāšanai.

Urszula Gacek (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, vispirms ļaujiet man izteikt visdziļāko līdzjūtību Mjanmas iedzīvotājiem, kas smagi cietuši vai ievainoti *Nagris* ciklona rezultātā. Mjanmas iedzīvotājus savās domās un lūgšanās piemin daudzi eiropieši. Tomēr ar mūsu līdzjūtību vien ir par maz. Mums ir jāpārrunā praktiski pasākumi un jāsaprot, kā mēs tos varam realizēt, lai atvieglotu izdzīvojušo ciešanas.

Daudzas valstis un starptautiskās organizācijas gan vēlas, gan spēj sniegt tūlītēju humāno palīdzību; tā tas ir jau vairākas nedēļas. Diemžēl valdošās militārās varas iestādes uzskata savas varas saglabāšanu par galveno prioritāti; valsts iedzīvotāju ciešanām viņu acīs nav lielas nozīmes. Viņi baidās no jebkādas citu valstu iesaistīšanās Mjanmas dzīvē, pat ja tie ir tikai brīvprātīgie darbinieki. Komisāra sākotnējā atskaite par diskusiju ar Mjanmas militārajām varas iestādēm liek attapties – pastāv maz cerību, ka Mjanmas varas iestādes mainīs savu nostāju. Tādējādi, kamēr mēs runājam un lauzām rokas izbailēs, ka nespējam panākt, lai Mjanmas iestādes pieņemtu palīdzību un ASEAN sāktu rīkoties, cieš simtiem tūkstošu cilvēku.

ANO Drošības padome var un tai vajadzētu aicināt ievērot tās principu, kas nosaka atbildību nodrošināt aizsardzību un sniegt palīdzību bez Mjanmas iestāžu piekrišanas. Es patiešām aicinu Apvienotās Karalistes valdību – kas šobrīd ir Drošības padomes prezidējošā valsts – atļaut nekavējoties nomest humānās palīdzības sūtījumus ar lidmašīnām. Mjanmas iestādes ir atbildīgas par noziegumu pret cilvēci, bet mēs nedrīkstam pasīvi noraudzīties, kā viņi turpina pastrādāt šo noziegumu. Un, lai gan es piekřītu, ka humānās palīdzības nosviešana ar lidmašīnām nav ideālākais veids palīdzības sniegšanai valstī – jo mēs labprātāk nodrošinātu apmācītus darbiniekus šādam uzdevumam – tas ir labāk nekā nekas, lūdzu, meklēsim palīdzību un sniegsim to tūlīt.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dāmas un kungļ, es vēlos pievienoties tiem, kas izteikuši patiesu līdzjūtību desmitiem tūkstošu upuru ģimenēm, kas cietušas baisajā *Nargis* ciklonā Mjanmā. Es arī vēlos izteikt pilnīgu solidaritāti ar simtiem tūkstošu cilvēku, kas šīs dabas katastrofas rezultātā ir zaudējuši savas dzīves vietas un pajumti. Mani iepriecina ātrums, ar kādu Eiropas Komisija piedāvāja humāno palīdzību, un es arī augstu vērtēju komisāra *Michel* kunga ātro rīcību. Diemžēl mani neapmierina Mjanmas valdības un Mjanmas varas iestāžu uzvedība. Viņu rīcība ir nehumāna un nežēlīga, neļaujot savai tautai, šausmīgas katastrofas upuriem, saņemt humāno palīdzību. Tādējādi es vēlos aicināt Mjanmas valdību un Mjanmas augstākos ierēdņus pilnībā atvērt robežas ārvalstu palīdzības saņemšanai, un ļaut precēm un ārvalstu humānajai palīdzībai nonākt valstī. Es arī aicinu Ķīnu, Indiju, Singapūru un citas tā reģiona valstis, ieskaitot ASEAN dalībvalstis, izmantot viņu ietekmi, lai pārliecinātu Mjanmu atvērt robežas ārvalstu palīdzībai. Neviena pasaules valsts nespēj pati tikt galā ar šāda apmēra dabas katastrofu.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, situācija Mjanmā pēc nesēnotikušā ciklona ir traģiska un ar katru dienu kļūst arvien sliktāka. Civiliedzīvotāji, kas izdzīvoja pēc pirmā ciklona trieciena, sastopas ar slimībām un bada nāvi, pajumtes un pienācīgas medicīniskās palīdzības trūkumu. Taču militārie diktatori, kas ir pie varas Mjanmā, lielā mērā ir vienaldzīgi pret steidzamo vajadzību pēc palīdzības upuriem.

Šie bezsirdīgie militārie ģenerāļi vairāk rūpējas par varas saglabāšanu nekā par katastrofā cietušo likteņiem. Mjanmas režīma līdzšinējā rīcība ir nepieņemama un noziedzīga. Starptautiskā kopiena un jo īpaši ES ar komisāru *Michel* kungu priekšgalā ir darījuši visu iespējamo, lai pārliecinātu Mjanmas huntu ieklausīties saprātīgos ierosinājumos, bet diemžēl bez vēlamā rezultāta.

Es domāju, ka tagad nav citu iespēju, bet ir jāturpina rīkoties, sniedzot uzspiestu palīdzību katastrofas skartajiem reģioniem. Šādu pasākumu var sākt, saņemot steidzamu apstiprinājumu no ANO un izstrādājot loģistiku, kuru nodrošina atbilstošās militāro piegāžu sistēmas ciešā sadarbībā ar citām valstīm, tādām kā ASV.

Tas patiešām ir pēdējais glābiņš, ārkārtas pasākums, bet, pēc manām domām, pilnīgi nepieciešams, lai izglābtu dzīvības tūkstošiem nevainīgo. Mēs patiešām nevaram pasīvi vērot Mjanmas iedzīvotāju ciešanas un bojāeju.

Frithjof Schmidt (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, krīze Mjanmā ir šausminoša: 100 000 mirušo, 200 000 bez vēsts pazudušo un vairāk nekā divi miljoni bez pajumtes palikušo valstī, kurā ir 54 miljoni iedzīvotāju. Iravadi upes grīva ir Mjanmas lielākais rīsu audzēšanas reģions, kam vienmēr ir bijusi vadošā loma pārtikas apgādē. Paisuma vilnis pārpludināja sauszemi 22 jūdžu tūlumā, applūdinot laukus un pārklājot tos ar sālsūdeni. Citiem vārdiem sakot, notikusī cilvēces katastrofa izraisījusi vidēji ilgu pārtikas ieguves krīzi Iravadi upes grīvā.

Mjanmas iedzīvotājiem steidzami nepieciešama tūlītēja un ilgtermiņa palīdzība no starptautiskās kopienas. Šāda palīdzība diemžēl ir jāuzspiež ar varu pret ģenerāļu gribu, lai kas arī notiktu. Valdība, kas nepieļauj palīdzības sniegšanu ārkārtas situācijā, ir vēl nebijis skandāls starptautisko attiecību vēsturē. Ciklona upurus tur gūstā paranoisku un slepkavniecisku militāristu grupa, kas jau vairākas desmitgades ir pie varas Mjanmā.

Pagājušā gada septembrī populārā demokrātiskā kustība, kuru organizēja budistu mūki, tika brutāli iznīcināta. Tūkstošiem tika nogalināti vai aizvesti ar varu, un tagad desmitiem tūkstoši cilvēku mirst, jo valdība nepieņem palīdzību. Valdības atteikšanās pieņemt palīdzību nogalina cilvēkus. Šādam slepkavnieciskam režīmam būtu jābūt Apvienoto Nāciju melnā saraksta augšgalā, un huntas dalībniekiem ir jāatrodas uz Starptautiskās krimināltiesas apsūdzēto sola.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Cilvēce vēl nav iemācījusies aizkavēt dabas katastrofu traģiskās sekas. Šīs sekas ir vēl dramatiskākas tajos gadījumos, kad valsti vada diktatori. Mjanmas tautas nožēlojamais stāvoklis tam ir mūsdienu piemērs. Mjanmas iedzīvotāji ir cietuši gan ciklona rezultātā, gan arī pie varas esošā militārā režīma rīcības rezultātā. Vadošo Mjanmas ģenerāļu bezsirdība kļuva acīmredzama, kad viņi atteicās no starptautiskās palīdzības, lai glābtu Mjanmas iedzīvotājus, kaut gan ģenerāļi paši nespēja to izdarīt. Šis lēmums bija apzināts noziegums pret veselu nāciju. Par spīti plaši izplatītajam starptautiskajam nosodījumam, Mjanmas ģenerāļi turpina savu noziedzīgo darbību. Šķiet, ka humānā palīdzība nonāk militārpersonu un viņu ģimenes locekļu rokās vai tiek pārdota. Vienlaikus tā ir vēl steidzamāk nepieciešama bada un slimību izplatīšanās dēļ.

Īpaša uzmanība būtu jāpievērš arī Mjanmas bāreņu stāvoklim. Ir aizvien vairāk un vairāk norādījumu, ka cilvēku tirgotāji izmanto šos bāreņus savos seksa vergu meklējumos bordeļiem visā pasaulē.

Cilvēktiesību ievērošana nenozīmē tikai to, ka valsts iestādēm būtu jāatturas no spīdzināšanas, slepkavībām un arestiem. Palīdzības nesniegšana katastrofas upuriem vai apzināta šķēršļu radīšana palīdzībai ir līdzvērtīga genocīdam.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pateikties komisāra kungam par to darbu, ko viņš līdz šim ir paveicis šajā jautājumā. Tagad ir skaidrs, ka vairāk nekā 125 000 cilvēku ir miruši ciklona rezultātā, kas 2. un 3. maijā plosījās Mjanmas dienvidu reģionos. Apvienoto Nāciju Organizācija lēš, ka šī traģēdija tiešā veidā skārusi vairāk nekā 2,4 miljonus cilvēku. Daudzi ir smagi ievainoti, un pastāv liela iespēja, ka pārtikas un tīra ūdens trūkuma dēļ izplatīsies slimības. Iespējams, ka tās jau ir pārņēmušas šo teritoriju.

Militārās huntas politika, neļaujot humānās palīdzības darbiniekiem piekļūt katastrofas skartajiem reģioniem, ir bezprecedenta gadījums. Šiem palīdzības darbiniekiem un aģentūrām, kurām tie strādā, ir pieredze, kā veikt visaptverošu darbību, kas īsā laikā sniegtu palīdzību lielam cilvēku skaitam. Vai vēl tādām pašām skaitam cilvēku ir jāmirst, pirms militārais režīms ļaus palīdzības aģentūrām sākt darboties?

ES, Ķīnas, Indijas un visu Dienvidaustrumu Āzijas valstu un ANO kopīgajiem pūliņiem ir spēks piespiest Mjanmas iestādes atcelt ierobežojumus. Strādājot kopīgi, mēs varam mainīt šīs korumpētās valdības nostāju. Jo īpaši mums ir jāiesaista Ķīna un Indija, lai panāktu šīs izmaiņas.

Ir pagājušas 18 dienas, kopš ciklons skāra šo reģionu. Starptautiskajai kopienai ir jāturpina darboties, lai ikviena persona, ko skārusi šī katastrofa, saņemtu pārtiku, tīru ūdeni, nepieciešamo medicīnisko aprūpi un pajumti. Turpināsim izdarīt spiedienu uz Mjanmas vadību un piespiedīsim ļaut starptautiskajām palīdzības aģentūrām veikt savu darbu. Lai katra ES valsts un pati ES turpina piemērot diplomātisku spiedienu. Tas ir jautājums, kurā nepieciešama tūlītēja rīcība. Mēs nedrīkstam ļaut paiet vēl 18 dienām, pirms tiek veikta darbība. Tagad ir laiks novērst ierobežojumus.

Thijs Berman (PSE). – (NL) Divas nedēļas pēc dabas katastrofas daži Mjanmas iedzīvotāji beidzot ir saņēmuši rīsus, pupas un medikamentus, bet šī palīdzība joprojām nesasniedz ceturto daļu upuru, un huntas vainas dēļ ierodas nepiedodami vēlu. ANO Pasaules pārtikas programma apgalvo, ka tā varēja izsniegt rīsus un pupas 212 000 cilvēkiem no 750 000 cilvēku, kas ir visvairāk cietuši. Tādēļ ir vajadzīgs īpašs ANO palīdzības fonds, kā to prasa arī sociāldemokrāti. Es esmu pateicīgs Komisijai par visiem tās vērtīgajiem centieniem Mjanmā, un arī no Briseles.

Tomēr miljoniem cilvēku tiek atstāti bada, slāpju un slimību varā. Tas ir spīdzināšanas veids, tā ir slepkavība un pilnīga pienākuma nepildīšana aizsargāt cilvēkus. Tās ir darbības, kas robežojas ar genocīdu. Tādēļ armija ir atbildīga par noziegumiem pret cilvēci. Mūsu grupai un rītdien Parlamentam tas ir Starptautiskās Krimināltiesas jautājums. Drošības padomei ir jāsāk izmeklēšana attiecībā uz šī režīma noziegumiem. Kāds ir Komisijas viedoklis šajā sakarībā?

Kā referents Mjanmas jautājumā es jautāju: kad jūs sasniedzat robežu attiecībā uz valsts suverenitātes ievērošanu? Galu galā, šī robeža Irākas gadījumā kaut kā bija tuvāka. Kad tai pašai starptautiskajai kopienai fundamentālo cilvēktiesību ievērošana kļūst nepārkāpjama? Tagad cilvēktiesību uzticamība ir aptraipīta visā pasaulē saistībā ar atteikšanos, galvenokārt no kaimiņvalstu puses, risināt Mjanmas valdības jautājumu un nevēlēšanos sniegt cilvēkiem palīdzību bez ģenerāļu piekrišanas. Suverenitāte valstij nepiešķir tiesības noņņaut pašai savu tautu.

Līdz ar to arī izvirzīta Eiropas Savienības Padomes, un jo īpaši Apvienotās Karalistes kā Drošības padomes pašreizējās prezidentes prasība, lai stāvoklis Mjanmā atkal tiktu apspriests Drošības padomē. Ķīnai un Krievijai ir jāsaprot, ka stāvoklis šeit ir vēl vairāk krimināls, pat vairāk nopietns, nekā tūlīt pēc ciklona.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, 130 000 mirušo un vairāk nekā divi miljoni bezpajumtnieku: tāda ir rūgtā Mjanmas realitāte. Turklāt draud bada plaša izplatīšanās. Plūdi izraisa to, ka caurejas patogēni, tādi kā *Salmonella*, izplatās līdzīgi meža ugunsgrēkam. Pastāv liels tādu slimību risks kā vēdertīfs, holēra, malārija un tropu drudzis. Jo īpaši apdraudēti ir bērni, kuru imūnsistēma ir vājāka un kuru ķermenis ātrāk zaudē šķidrums. Katastrofā izdzīvojušajiem ir nepieciešams tīrs dzeramais ūdens, ko nevar ilgstoši sniegt bez labām aprūpes iekārtām. Viņiem ir nepieciešama ārkārtas izmitināšana ne tikai tādēļ, lai novērstu elpošanas ceļu slimību izplatību.

Militārā hunta joprojām negrib pieņemt Rietumu palīdzības darbiniekus, kā komisārs *Michel* kungs tikko apstiprināja savā spēcīgajā runā. Tādēļ tā apdraud desmitiem tūkstošu cilvēku eksistenci. Kāda ir atbildīga pieeja? Pastiprināt spiedienu, vērsties pie Krimināltiesas Hāgā? Absolūti! Taču, vai pastāv arī vajadzība grozīt starptautiskos tiesību aktus tā, lai ierobežotu valsts suverenitāti humanitāras krīzes gadījumā? To būtu grūti panākt, un Ķīna noteikti uzliktu tam veto ANO Drošības padomē.

Ķīna ir viena no dažiem Mjanmas diktatoru sabiedrotajiem. Tomēr tai ir jāpieliek visi iespējamie pūliņi – un tas ir jādara arī ASEAN dalībvalstīm, kā pateica *Hartmut Nassauer* kungs – lai nodrošinātu, lai starptautiskajām ekspertu komandām un palīdzības materiāliem, kas ir piegādāti jau kādu laiku atpakaļ, tiktu nodrošināta iekļūšana šajā valstī. Viens no iemesliem, kādēļ Mjanma bloķē neskaitāmās palīdzības operācijas, ko sniedz starptautiskā kopiena, acīmredzami ir vēlme ietekmēt ziedotāju konferenci, lai iegūtu summas daudzu miljonu apjomā un varētu tās izmantot pēc saviem ieskatiem.

Tāpat kā Mjanmas režīma nicinošā un brutālā izturēšanās pret miermīlīgajiem demonstrantiem budistu mūku dumpja laikā 2007. gada septembrī un tam sekojošā jaunu embargo piemērošana uz vairākiem mēnešiem, šis ir totalitārisma akts, kas ir vērstis pret iedzīvotāju interesēm. Šī iespējamā valsts suverenitātes īstenošana ir pilnīgi neatbilstoša valsts vadītāja uzdevumam un absolūti nehumāna.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Vairāk nekā 63 000 mirušo un pazudušo un divarpus miljoni bezpajumtnieku tagad ir ciklona un huntas nežēlības apvienots rezultāts, huntas, kas nepareizi pārvalda un apspiež Mjanmu un kas ir aizkavējusi to, lai starptautiskā palīdzība sasniegtu tos, kam tā ir vajadzīga. Kāds kontrasts Ķīnas atvērtībai un gatavībai palīdzēt izdzīvojušajiem Sičuānā!

ANO Drošības padome ilgāk nevar atturēties no tā, lai noteiktu Mjanmas militāro huntas atbildīgu par savas tautas aizsardzību, ļaujot starptautiskajām humanitārajām NVO un aģentūrām iekļūt valstī, lai palīdzētu smagi cietušajiem Irvadi upes grīvas iedzīvotājiem. Tā arī nevar atturēties no Mjanmas militārās huntas nodošanas Starptautiskajai krimināltiesai par noziegumiem pret cilvēci.

Parlaments cer, ka Eiropas valdības izdarīs tūlītēju spiedienu uz ANO Drošības padomi. Šis ir laiks, kad visi padomes locekļi, tai skaitā Ķīna, kas ir atbalstījusi Mjanmas diktatūru, uzņemas atbildību attiecībā uz Mjanmas upurētajiem iedzīvotājiem.

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE). – (LT) Šodien mēs runājam par traģisko stāvokli Mjanmā pēc ciklona, kas mēneša sākumā brāzās pāri šai valstij. Šis traģēdijas katastrofālās sekas ir tādas, ka simtiem tūkstošu cilvēku ir miruši, ievainoti, slimi un pazuduši, milzīgs skaits cilvēku ir zaudējuši mājas, un viņiem trūkst pārtikas un ūdens. Katru dienu televīzijā mēs redzam rēģainas ainas no zemes, ko sagrāvis šis ciklons, un ir neiespējami palikt vienaldzīgam.

Taisnība, ka cilvēce joprojām ir bezspēcīga dabas katastrofu priekšā, jo īpaši, ja tās notiek bez iepriekšēja brīdinājuma. Taču nesenā situācija Mjanmā ir atšķirīga, jo mēs zinām par faktu, ka Indijas valdība brīdināja Mjanmas vadītājus par gaidāmo ciklonu divas dienas pirms tam, kad tas sasniedza šo valsti, tādējādi viņi bija informēti.

Neraugoties uz to, ciklons skāra šīs zemes iedzīvotājus ar visu savu spēku, jo par valsti atbildīgie ģenerāļi nerūpējās par to, lai brīdinātu savu tautu par katastrofu, kas bija nenovēršama. Šāda valdība pelna nosodījumu, tāpat kā tās nesenās darbības parāda pilnīgu neefektivitāti un vienaldzību pret saviem pilsoņiem, kas ir nepārprotams cilvēktiesību pārkāpums. Atbildīgie ģenerāļi ir vainojami par to, ka viņi ir devuši savu svētību, lai šī dabas katastrofa izvērstos par šāda mēroga katastrofu.

Nekad netiks aizmirsts noziedzīgo darbību saraksts, ko veikuši Mjanmas vadītāji, tas ietver aizliegumu starptautiskās palīdzības darbiniekiem iebraukt valstī, atteikumu palīdzēt tiem, kas meklē palīdzību, un pilnīgas nevērības izrādīšanu pret starptautiskās kopienas centieniem palīdzēt cietušajiem. Ģenerāļu kaunpilnie mēģinājumi noturēt referendumu par konstitūciju šādos apstākļos tikai papildina šo sarakstu.

Es patiesi uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jāizmanto ikviens iespējamais līdzeklis – es atkārtotju: ikviens iespējamais līdzeklis – sadarboties ar Indijas, Ķīnas un citu Āzijas valstu valdībām un izmantot visas iestādes Apvienoto Nāciju Organizācijas tīklā, lai nodrošinātu, lai Mjanmas iedzīvotāji saņemtu maksimālo iespējamo palīdzību.

Józef Pinior (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, šodienas debatēs es vēlētos izvirzīt divus jautājumus. Pirmkārt, jaunas konstitūcijas problēma. Mjanmas hunta paziņoja, ka promilitārā konstitūcija ir ieguvusi milzīgu atbalstu referendumā, kas tika noturēts, neraugoties uz plašo kritiku un vajadzībām saistībā ar nacionālo traģēdiju. Cilvēktiesību grupas ir noraidījušas šo balsojumu kā ņirgāšanos. Referenduma uzticamībai, kas sasaukts šajos apstākļos, ir jābūt apšaubāmai. Iespējams, ka būs neiespējami organizēt balsošanas otro kārtu lielākajā daļā Iravadi upes grīvas teritoriju 24. maijā.

Otrkārt, ir vispārīgāka problēma attiecībā uz sankcijām, jo īpaši ES sankcijām. Vai tās patiešām darbojas? Visvairāk cietušie cilvēki ir iedzīvotāju vairākums. Daži novērotāji – pieredzējuši žurnālisti, diplomāti, bijušie ES vēstnieki dienvidaustrumu Āzijā – saka, ka Mjanmas izolēšana šādā veidā neko nelīdzēs.

Trešais un pēdējais, bet ne mazāk svarīgais – ir pienācis laiks rīkoties ANO Drošības padomei. Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomei būtu jāuzstāj, lai palīdzības sūtījumiem un humanitārajiem darbiniekiem tiktu dota neierobežota piekļuve Mjanmai. Tām ES valstīm, kas piegādā palīdzību, būtu jāuzstāj uz uzraudzību, lai nodrošinātu, ka palīdzību saņemtu tie ciklona upuri, kam tā ir visvairāk vajadzīga.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, dažās sekundēs, kas man ir pieejamas, es gribētu pievērst Parlamenta uzmanību tam trauksmes signālam, kas mani ir sasniedzis ar brīvprātīgo palīdzību, kuri strādā organizācijai „Glābiet bērnus!”, informējot mūs par neizbēgamo risku saistībā ar šo traģēdiju.

Glābšanas brigādes ir ziņojušas, ka Iravadi upes grīvas purvajos vairāk nekā 30 000 bērnu mirst trūkumā, bērni, kas ir izdzīvojuši ciklonā *Nargis*, un daudzos gadījumos mirst arī viņu vecāki, tagad ir bada un slāpju upuri, slimi ar dizentēriju, lietus un aukstuma izmocīti.

Komisāra kungs, šajā kontekstā politika atteikties no palīdzības, ko pieņēmis *Than Shwe* režīms un viņa militārie adjutanti, ir vājprātīga. Nav laika, ko zaudēt! Ar pašreizējo nepietiekamo uzturu, dzeramā ūdens trūkumu, slimību spektru un, trūkstot palīdzībai, šie bērni ilgi neizdzīvos: vai nu mēs iejaucamies nekavējoties, vai arī mēs būsīm taisnīgi un pamatoti atbildīgi par to, ka neesam darījuši pietiekami daudz!

Neena Gill (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pateikties un izteikt atzinību darbībai, ko veicis komisārs *Michel* kungs. Šodien mēs dzirdējam, ka ciklons *Nargis* ir nodarījis postījumus divarpus miljoniem Mjanmas iedzīvotāju un, kā teica komisāra kungs, stāvokli vēl ir saasinājis režīma nesamierināmais ārvalstu palīdzības noraidījums, tā ka tikai ceturtā daļa to, kam nepieciešama steidzama palīdzība, faktiski to ir saņēmuši. Tā ir neticama un sirdi plosošā Mjanmas tautas galveno pamattiesību noliegšana. Bet tā ir arī ļoti tuvu kriminālai nolaidībai.

Nesen mēs dzirdējam par huntas ierobežoto elastīgumu, bet es mudinu Komisiju un Padomi izteikt brīdinājumu attiecībā uz šī režīma mīkstināšanu, jo šis ir režīms, kas nežēlīgi apspieda savu demokrātisko kustību. Es gribētu uzsvērt, ka ir būtiski turpināt izdarīt spiedienu uz huntu, lai valstī tiktu ielaistas visas ANO aģentūras ar loģistiskās zinātnības pieredzi šīs situācijas risināšanā. Man īpaši lielas bažas rada tas, kā uzsvēra komisāra kungs, visvairāk cieš bērni. Attiecīgi valstī ir jāielaiž *UNICEF*, lai mazinātu slimību un nepietiekama uztura draudus.

Visbeidzot, es aicinu tos, kam ir ietekme Mjanmā, proti, kaimiņus un ES partnerus – Indiju, Ķīnu un ASEAN valstis – mudināt huntu pieņemt palīdzību no citiem. Es aicinu arī Komisiju un pārējos spert soļus, lai liktu huntai skaidri saprast, ka demokrātija un sadarbība ar ārējo pasauli ir vienīgā dzīvotspējīgā izeja no šīs krīzes.

Es ceru, ka komisārs *Michel* kungs sniegs atbildi uz jautājumiem „Kur mēs ejam tālāk?” un „Kā mēs virzāties uz priekšu?”

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šī misijas neveiksme, ko aprakstīja komisārs *Michel* kungs, kuram es tomēr pateicos par viņa ārkārtīgo patiesumu, dod mums priekšstatu par to, kā šajā brīdī būtu atbilstīgi koncentrēties uz humanitārās iejaukšanās doktrīnu, lai veicinātu ne tikai attiecības ar Mjanmas iestādēm, bet arī ar Ķīnas iestādēm, kas pašlaik izrāda pavisam atšķirīgu jūtīgumu, ņemot vērā nopietnos traucējumus un katastrofas, kas notikušas arī šajā valstī.

Koncentrēšanās uz attiecībām ar Ķīnu var kalpot, lai atvērtu logu humanitārajai intervencei, kas var virzīties no aizlieguma noteikšanas tiešu palīdzības sūtījumu lidojumiem uz patiesa humanitāra koridora atvēršanu.

Man ir jautājums arī Padomei: Eiropas Savienība nozīmēja pārstāvi vizītei uz Mjanmu; vienlaikus izsakot pateicību komisāram *Michel* kungam par viņa uzticību un apmeklējumu šajā, kā viņš to nosauca, izmisuma zonā, kāds ir šī pārstāvja mērķis? Ko viņš cenšas panākt?

Tunne Kelam (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, ir viena humāna prioritāte: sniegt starptautisko humāno palīdzību tiem miljoniem cilvēku, kas ir nogrūsti uz iznīcības sliekšņa. Tā ir militārā hunta, kas pirmkārt ir atbildīga par savas tautas savlaicīgu nebrīdināšanu par ciklona tuvošanos un, otrkārt, par atteikumu humānajai palīdzībai nonākt šajā valstī.

Tagad, es domāju, ir laiks nodot šo bandu, kas ir pastrādājusi noziegumus pret cilvēci, Starptautiskajai Krimināltiesai Hāgā, taču tam ir vajadzīgi koncentrēti starptautiski pūliņi. Līdz tam laikam ir jāizdara viss iespējamais spiediens uz Mjanmas vadītājiem un to sabiedrotājiem, tai skaitā Ķīnu, lai vispirms iesaistītos humānās palīdzības fāzē pirms pašproklamētās rekonstrukcijas fāzes sākšanas.

Glyn Ford (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, Mjanmas traģēdiju nosaka tikai militārās huntas atteikums ļaut sniegt palīdzību. Viņi ir atteikušies no kā vairāk, nekā tikai ASV darba grupas solidaritātes palīdzības, kuras mītne ir Okinavā un kas nejausi tika izvietota Taizemē. Kad simtiem tūkstoši ir miruši ciklona izraisītajā katastrofā, mirušo skaitu var tikai milzīgā mērogā pavairot atteikšanās pieņemt palīdzību un tādējādi kontrolēt slimību uzliesmojumu. Pēc *Oxfam* aprēķiniem, šajos apstākļos var tikt apdraudētas divas trešdaļas no miljoniem cilvēkiem.

Mums ir jānudina ikviens – Ķīna, Eiropas Savienība, citi kaimiņi – piemērot tik lielu spiedienu, cik vien iespējams, uz šo režīmu, lai vājinātu tā stāvokli un atvērtu durvis palīdzībai un palīdzības darbiniekiem, kas pašlaik ir apmetušies Bangkokā un Taizemē.

Janez Lenarčič, priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Es gribētu pateikties visiem dalībniekiem šajās debatēs, kas liek man ticēt, ka Parlamentā pastāv plaša vienprātība attiecībā uz dažiem būtiskiem elementiem, kas ir būtiski arī Padomes pieejā stāvoklim Mjanmā.

Mēs esam ārkārtīgi nobažījušies, pirmkārt, par humanitāro stāvokli Mjanmā, un, otrkārt, par Mjanmas iestāžu atbildību saistībā ar katastrofālā ciklona seku novēršanu, un šajā kontekstā par to atbildību, lai nodrošinātu piekļuvi tai, lai humānā palīdzība var sasniegt tos, kam tā ir vajadzīga.

Es gribētu uzsvērt, ka Eiropas Padome ir nolēmusi turpināt savus centienus, lai nodrošinātu, ka humānā palīdzība nonāk pie tiem, kam tā ir nepieciešama. Un šajā sakarībā tā izmantos visus līdzekļus, visus tās rīcībā esošos mehānismus. Pirmajā gadījumā atkal Padomes vārdā es gribētu izteikt atzinību un atbalstu pūliņiem, ko pielicis komisārs *Michel* kungs.

No otras puses, Eiropas Savienība turpinās savus centienus Apvienoto Nāciju Organizācijā un reģionālajās organizācijās, tādās kā ASEAN. Es gribētu uzsvērt, ka pirms ASEAN dalībvalstu ārlietu ministru tikšanās, kas notika aizvakar, Eiropas Savienība veica demaršu ASEAN valstīm, kurā tā norādīja savas cerības un priekšlikumus attiecībā uz stāvokli Mjanmā. Un 19. maijā, pēc ASEAN sanāksmes Singapūrā, tika saņemts paziņojums, kurā ir ietverti daži uzmundrinoši elementi. Es minēšu tikai dažus no tiem.

Pirmkārt, ASEAN ārlietu ministri ir vienojušies izveidot humānās koordinācijas mehānismu ASEAN uzraudzībā. Otrkārt, Birmas, tas ir, Mjanmas iestādes ir piekritušas pieņemt palīdzību medicīnas komandu veidā no citām ASEAN valstīm. Un, treškārt, Birmas jeb Mjanmas iestādes ir izteikušas savu vēlmi pieņemt starptautisko un reģionālo aģentūru ekspertu palīdzību, lai cīnītos ar šīs katastrofas sekām.

Es vēlos arī pieminēt ASEAN valstu un Apvienoto Nāciju Organizācijas kopīgo lēmumu izteikt aicinājumu attiecībā uz ziedotāju konferenci, kas notiks svētdien, 25. maijā, Rangūnā.

Nobeigumā es gribētu izteikt pateicību par viedokļiem, ko es dzirdēju šo debašu laikā. Es jums apliecinu, ka tie būs ļoti nodēriģi, gatavojoties debatēm, kas ir paredzētas pirmdien Vispārējo lietu un ārējo attiecību komitejas sesijas laikā.

Paldies.

Louis Michel, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es neapšaubāmi saprotu kopējos uzskatus, kas tika izteikti Parlamentā, un pilnīgi pievienojos tiem – kritikai un izmisumam, bez šaubām.

Gandrīz visi runātāji pieminēja vēršanos pie Drošības padomes, atbildības aizsargāt koncepciju, tiesības zināmā mērā iejaukties, valsts suverenitātes robežas, kā arī sankcijas kopumā. Faktiski šie ir jautājumi, ko mēs risinām. Tomēr es vēlos runāt par līdzekļiem, kas pieejami starptautiskajai kopienai, lai veiktu visas darbības, ko jūs minējat, un, lai nodrošinātu visu minēto principu ievērošanu. Šī lieta ir mazliet sarežģītāka, jo tā pamatā izvirza nopietnu jautājumu par starptautisko humanitāro tiesību ievērošanu, tēmu, ko Eiropas Komisija un Parlaments jau ir nolēmuši apspriest saistībā ar konkrētiem gadījumiem septembrī. Tādējādi pastāv plaša vienprātība attiecībā uz šo analīzi: mēs visi piekrītam, kas tas ir nepieņemami, mēs visi piekrītam, ka tas ir nehumāni, un mēs visi piekrītam, ka ir jābūt labākai piekļuvei, un tā tālāk.

Es vēlos ierosināt – tas nepārprotami ir personīgs viedoklis – lai mēs īstermiņā celtu prasību kapitalizēt vai vismaz iegūt maksimālu labumu no tā, ko dos ziedotāju konference, kas tiks sarīkota pēc ģenerālsēkretāra *Ban Ki-moon* kunga iniciatīvas, kurā ziedotāji būs Eiropas Savienība un ASEAN valstis, un saistībā ar šo iniciatīvu vai priekšlikumu nozīmēt kopīgu ES/ASEAN koordinatoru. Tas ir ļoti īsā termiņā.

Tas acīmredzami būs grūts uzdevums. Ja starptautiskā kopiena vēlas nodrošināt zināmu saskaņotības pakāpi, tad, ja šīs divas iniciatīvas nedos nekādus rezultātus, būs grūti rīkoties tā, it kā neko citu nevarētu darīt, un šajā sakarībā starptautiskajai kopienai, vai tā būtu ANO vai arī citas iestādes, būtu jākoncentrējas uz mazliet atšķirīgiem līdzekļiem.

Es to saku, jo – un es tūlīt pabeigšu par to – ir acīmredzams, ka zināmā mērā visapbēdinošākā lieta no visām, kas mazina uzticību vai katrā ziņā vājina morālo pienākumu iejaukties un pašu koncepciju piemērot pienākuma aizsargāt koncepciju, ir tas, ārpus deklarācijām par principu, ko mēs visi cenšamies īstenot, ka tas ir veids, kā mēs jūtam, tā ir mūsu kultūra, tas ir mūsu uzskats par demokrātiju un cilvēktiesībām, un tā tālāk, tie ir mums pieejamie līdzekļi vai līdzekļi, ko mēs politiski spējam īstenot.

Tāda ir lietas būtība. Ir jātiecas pēc politiskās drosmes. Jo ir pārāk vienkārši pateikt: „mums kaut kas ir jādara, mums ir jānosūta šis, mums viņi ir jāpiespiež, un mums ir jādara šis un tas”. Jā, tas ir jauki, bet kur ir līdzekļi? Vai mūsu valstis spēj un vēlas politiski pieņemt galīgās sekas, ko radītu spēka lietošana vajadzības gadījumā, un vai mēs spējam rīkoties šādā veidā? Tas ir patiesais jautājums.

Es piekrītu visam, kas šeit tika sacīts, bet secinājumi ir jāizdara no mūsu augstsirdīgās nostājas. Es vēlos paskaidrot, kādēļ man šķiet, ka šajās debatēs ir divas daļas. Ir vispārējās debates, kurās mēs visi piekrītam, un ir šis steidzamais jautājums. Es domāju, ka pēdējais ietver pilnīga atbalsta sniegšanu un ģenerālsēkretāra atrašanās vietas nodrošināšanu tā, lai dialogam būtu jēga, un ļaut viņam iegūt vislabākās iespējamās priekšrocības no abām viņa ierosinātajām iniciatīvām. Tas vairāk vai mazāk būtu tas, ko es ierosinātu.

Es šaubos, vai jebkādi apgalvojumi, draudi vai asi paziņojumi šeit un tagad – pat, ja tas ir nepieciešams, – var mainīt šo stāvokli. Diemžēl es tā nedomāju. Tādēļ es uzskatu, ka mums vajadzētu rīkoties saskaņā ar ģenerālsēkretāra *Ban Ki-moon* kunga abām iniciatīvām un tās pilnībā atbalstīt.

SĒDI VADA: L. MORGANTINI

Priekšsēdētāja vietniece

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi sešus rezolūciju priekšlikumus⁽¹⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien.

(1) sk. protokolu.

Rakstiski paziņojumi (142. pants)

Zita Pleštinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es esmu šokēta par drausmīgo traģēdiju, kas atgadījusies Mjanmas iedzīvotājiem. Tas ir nicināmi, ka šos ģenerāļus, kas stingri kontrolē valsti, neietekmē milzīgais postošā ciklona *Nargis* upuru skaits, kuru skaits var vēl palielināties dzeramā ūdens, pārtikas un medicīniskās palīdzības trūkuma dēļ. Es nesaprotu šādus cilvēkus, kas ignorē savas valsts nelaimi un tur Mjanmu pilnīgā izolācijā, lai gan ir skaidrs, ka valsts nevar tikt galā pati ar saviem spēkiem. Šķiet, ka varas augstprātībai nav robežu. Šādas ārkārtējas krīzes gadījumā jautājums par valsts suverenitāti ir absolūti nehumāna koncepcija.

Humānās palīdzības organizācija *Oxfam* ir brīdinājusi, ka, ja vien cietuši nesaņem ātru palīdzību, upuru skaits var sasniegt 1,5 miljonu cilvēku. Saskaņā ar ANO datiem, šī katastrofa ir skārusi aptuveni 2 miljonus cilvēku, kuriem ir nepieciešama palīdzība. Šie ir satraucoši skaitļi, un mums ir ātri jāpieņem skaidra nostāja. Mēs nevaram gaidīt, bezpalīdzīgi noskatoties, kā bads nogalina vēl vairāk upuru.

Es balsošu par Eiropas Parlamenta rezolūciju par traģisko stāvokli Mjanmā. Es esmu pārliecināta, ka ES nedrīkst palikt vienaldzīga. Tai ir jāizmanto visi pieejamie līdzekļi, lai palīdzētu Mjanmas iedzīvotājiem. Ņemot vērā šīs katastrofas milzīgos apmērus, ES ir arī jāizmanto izpildes pasākumi, jo „valsts iestādes nepārprotami neaizsargā savus iedzīvotājus no genocīda, kara noziegumiem, etniskās tīrīšanas un noziegumiem pret cilvēci”.

11. Dabas katastrofa Ķīnā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par dabas katastrofu Ķīnā.

Janez Lenarčič, priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Mēs ar lielām bažām sekojam notikumiem Ķīnā pēc postošās zemestrīces, kas iznīcinājusi lielu daļu valsts, jo īpaši Sičuānas provinci.

Aprēķini liecina, ka zemestrīce skārusi apmēram 10 miljonus cilvēku. Mirušo skaits pieaug katru stundu, kamēr cerība izglābt izdzīvojušos, kas atrodas zem gruvesiem, samazinās. Pašreizējais novērtējums par bojāgājušajiem upuriem ir pieaudzis gandrīz līdz 50 000 cilvēku. Tā patiešām ir traģēdija. Iespējams, ka varētu izglābt vairāk dzīvību, ja glābēji spētu sasniegt katastrofas skarto teritoriju, taču viņus kavē objektīvas grūtības, kā arī atbilstoša ekipējuma trūkums.

Papildu grūtības ir bojājumi, ko zemestrīce ir radījusi daudziem dambjiem. Šī iemesla dēļ izdzīvojušajiem Sičuānas provincē pastāv nopietni draudi tikt applūdinātiem. Ķīnas valdība ir lūgusi pamata ekipējumu, kas viņiem nepieciešams glābšanas operāciju laikā.

Ķīnas Veselības ministrija arī paredz lielāku vajadzību pēc medikamentiem un mūsdienīga medicīniskā aprīkojuma, jo izdzīvojušos nepieciešams jānodrošināt ar gūto ievainojumu ārstēšanu.

Pašlaik īstenoto palīdzības darbību joma ir ārkārtīgi plaša. Divpadsmit tonnas preču jau ir nomestas no gaisa, lai atvieglotu grūtības katastrofas skartajās teritorijās. Lido un palīdzību sniedz neskaitāmi helikopteri ar glābējiem. Vietējo iestāžu pārstāvji ir paziņojuši, šobrīd viņiem visvairāk nepieciešamas segas, teltis, pārtika un satelīttelefoni.

Kā jūs zināt, un kā jau šodien ir pieminēts, Padome iepriekšējā otrdienā sasauca Padomes ārkārtas sanāksmi. Mēs esam izteikuši mūsu dziļāko līdzjūtību Ķīnas tautai sakarā ar drausmīgo upuru skaitu un šī reģiona izpostīšanu. Savā vēstījumā mēs arī izteicām visdziļāko līdzjūtību tiem, kuri katastrofā ir zaudējuši savus tuvākos radniekus, tiem, kas paši ir ievainoti, un tiem, kas ir cietuši nopietnus sava īpašumu postījumus.

Starptautiskā kopiena ir ātri reaģējusi un piedāvājusi nodrošināt Ķīnai palīdzību. Ķīna to ir atzinīgi novērtējusi vēstulēs, ko nosūtījusi Ārējās tirdzniecības ministrija. Daudzas ārvalstu komandas, tai skaitā komandas no Japānas, Taivānas, Korejas un Austrālijas jau ir tur vai arī gatavojās doties uz Ķīnu.

Eiropas Savienība vēlas nodrošināt palīdzību katastrofā cietušajiem iedzīvotājiem. Eiropas Komisija, tāpat kā vairums dalībvalstu, ir atsaucīgi reaģējusi uz katastrofā cietušo iedzīvotāju vajadzībām, un ir gatava sniegt palīdzību arī turpmāk.

Paldies.

Louis Michel, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es arī vēlos jums pateikties par to, ka šo debašu darba kārtībā ir iekļauts jautājums par Ķīnas provinces Sičuānas humāno situāciju pēc 12. maija zemestrīces.

Priekšsēdētājs *Barroso* kungs, *Ferrero-Waldner* kundze un es esam izteikuši savu līdzjūtību un uzsvēruši Eiropas pilsoņu vēlēšanos palīdzēt Ķīnas tautai.

Ķīnas iestāžu un jo īpaši armijas mobilizācija bija ātra un plašā mērogā. Jāsaka, ka krīzes vadīšana bija efektīva, un iestādes ir pelnījušas mūsu apsveikumus. Ņemot vērā postījumu apmērus un to izraisītās vajadzības, Ķīnas valdība 13. maijā lūdza starptautisku palīdzību, un Eiropas Savienība ātri atbildēja uz šo lūgumu. Komisija nosūtīja Humānās palīdzības ģenerāldirektorāta (*ECHO*) humānās palīdzības ekspertu vienas nedēļas komandējumā uz katastrofas skarto reģionu. Pēc eksperta 16. maija ziņojuma Komisija pieņēma ārkārtas palīdzības lēmumu izmaksāt divus miljonus eiro. Šī nauda ļaus Sarkanajam Krustam piegādāt teltis, segas, dzeramo ūdeni un pirmās nepieciešamības lietas.

Komisijas civilās aizsardzības mehānisma koordinācijas un novērtēšanas komanda ir arī Čengdu. Tā sadarbojas ar vietējām iestādēm, lai pēc iespējas ātrāk nogādātu Eiropas palīdzību tiem, kam tā nepieciešama. Arī dalībvalstis ātri reaģēja uz Sarkanā Krusta federācijas ārkārtas aicinājumu, nosūtot ārkārtas ekipējumu un nodrošinot meklēšanas un glābšanas komandas. Kopējais Eiropas Savienības ieguldījums jau pārsniedz desmit miljonus eiro. Eiropas Komisija, Uzraudzības informācijas centrs un Krīžu platforma strādā kopā un informē dalībvalstis, un līdz šim brīdim nodrošina Ķīnai Eiropas Savienības palīdzību. Jāpiezīmē, ka Ķīnas iestādes attiecībā uz starptautiskajām komandām īsteno stingru vietējās piekļuves atļauju kontroli.

Pamatojoties uz mūsu novērtējumu, galvenās vajadzības ir ūdens un sanitārija, pagaidu nojumes, nepieciešamie produkti, medikamenti un medicīniskais aprīkojums. Diemžēl nopietni pēcgriņdieni kavē glābšanas darbus. Galvenās bažas rada tas, ka tāda nozīmīga infrastruktūra kā dambji, aizsprosti un elektriskās spēkstacijas var pārtraukt darboties vai sabrukt, tādējādi radot otro humanitāro katastrofu.

Georg Jarzembowski, *PPE-DE grupas vārdā*. – (*DE*) Priekšsēdētāja kundze, priekšsēdētāja vietnieka kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, mana grupa atbalsta Padomes un Komisijas nožēlas un līdzjūtības izteikšanu Ķīnas tautai pēc drausmīgās 12. maija zemestrīces. Mēs izsakām savu visdziļāko līdzjūtību visiem tiem, kas zemestrīces rezultātā zaudējuši dzīvību vai tikuši ievainoti.

Mēs arī atzinīgi vērtējam faktu, ka Ķīnas iestādes ir sākušas ātrus glābšanas pasākumus, un mēs atzinīgi vērtējam Ķīnas valdības lēmumu pieņemt ārvalstu palīdzību. Ļaujiet man izteikt cerību par šādas rīcības turpināšanu nākotnē, dodot iespēju sniegt efektīvu palīdzību tur, kur tā ir vajadzīga.

Turklāt mēs esam iepriecināti, ka šajā gadījumā Ķīnas valdība ir arī atļāvusi ārzemju plašsaziņas līdzekļiem plaši ziņot par zemestrīci, un mēs ceram, ka tā atļaus ārzemju plašsaziņas līdzekļiem ziņot arī par katastrofas skarto reģionu atjaunošanas panākumiem.

Jo īpaši mēs izjūtam nožēlu par daudziem bojāgājušajiem skolniekiem, sabrūkot valsts skolām, un mēs atbalstām Ķīnas iestāžu izteikto nodomu izmeklēt iemeslus, kādēļ skolas ēkas nav būvētas tā, lai izturētu zemestrīces, un saukt vainīgos pie atbildības.

Galvenokārt mēs vēlamies Ķīnas iedzīvotājiem sniegt palīdzību, kas viņiem ir nepieciešama. Viņiem nav nepieciešamas lielas naudas summas, jo viņiem pieder lielākās valūtas rezerves pasaulē. Viņiem ir nepieciešama praktiska palīdzība, un mēs, eiropieši, un mūsu dalībvalstis varam sniegt šādu palīdzību, un mēs izsakām pateicību komisāra kungam par viņa jau uzsāktajiem palīdzības pasākumiem.

Mēs atbalstīsim jebkādu rīcību, kas paredzēta, lai sniegtu palīdzību katastrofas reģionu iedzīvotājiem, kā arī viņiem palīdzētu atjaunojot viņu ciematus. Daļa varētu tikt izmitināta citās teritorijās. Mēs sniegsim palīdzību, kas ir vajadzīga šim nolūkam. Tā ir patiesi liela cilvēces traģēdija, un mēs jūtam līdzīgu katastrofas skartā reģionā iedzīvotājiem un visai Ķīnas tautai.

Libor Rouček, *PSE grupas vārdā*. – (*CS*) Priekšsēdētāja kundze, komisāra kungs, *Lenarčič* kungs, dāmas un kungi, vispirms sociālistu grupas vārdā es vēlos pievienoties visiem tiem, kas izteikuši dziļāko līdzjūtību desmitiem tūkstošu upuru ģimenēm, kas cietuši zemestrīcē, kas notika Sičuānas provincē. Es arī vēlos izteikt pilnīgu vienotību ar tiem simtiem tūkstošu cilvēku, kuri šīs katastrofas rezultātā ir zaudējuši jumtu virs savas galvas, vai bijuši spiesti pamest savas mājas.

Pirms īsa brīža mēs diskutējām par stāvokli Mjanmā un kritizējām Mjanmas huntas pilnīgi nepieņemamo rīcību. Pilnīgā pretstatā Mjanmai Ķīna būtu jāuzslavē. Ķīna nekavējoties lūdza starptautiskās kopienas palīdzību un atvēra savas robežas ārvalstu palīdzībai. Tāpat kā mani kolēģi, es arī atzinīgi vērtēju Ķīnas iestāžu atklātību kā valsts līmenī, tā arī Sičuānas provincē. Es atzinīgi vērtēju veidu, kā viņi vadīja glābšanas darbu organizēšanu un informēja sabiedrību gan savā valstī, gan arī ārvalstīs par katastrofas notikumiem. Piemēram,

šī savlaicīgi sniegtā informācija ietvēra arī atzīšanos, ka bez desmitiem tūkstošu upuru gruvešos ir aprakti arī trīsdesmit divi radioaktīvu emisiju avoti.

Komisāra kungs un *Lenarčič* kungs informēja mūs par humānās palīdzības apmēriem, ko Eiropas Savienība Ķīnai ir piedāvājusi un nodrošinājusi. Es izsaku viņiem abiem pateicību par Komisijas un Padomes rīcības ātrumu, un es lūdzu arī viņus nodrošināt, lai Eiropas Savienība būtu gatava ātri atbildēt uz mūsu Ķīnas partneru iespējamiem lūgumiem pēc papildu palīdzības ne tikai attiecībā uz humāno palīdzību, bet arī uz katastrofas skarto reģionu atjaunošanu, ja šāda palīdzība tiek lūgta.

Dirk Sterckx, *ALDE grupas vārdā*. – (NL) Vispirms es Eiropas liberāļu un demokrātu alianses grupas vārdā gribētu izteikt līdzjūtību visiem upuriem. Es arī atbalstu sēru laiku, ko Ķīnas valdība ir pasludinājusi. Pirmdien, pirms došanās uz Strasbūru, es devos parakstīt līdzjūtības grāmatu ES pārstāvniecībā Briselē delegācijas attiecībām ar Ķīnu vārdā, un es arī pieņemu, visa Parlamenta vārdā. Pagājušajā nedēļā delegācijas birojs sastapās ar Ķīnas vēstnieku, un viņš man pastāstīja, cik ļoti novērtējot Eiropas Parlamenta atbalstu.

Mēs esam saskārušies ar milzīgu un nopietnu katastrofu. Desmitiem tūkstošu cilvēku ir gājuši bojā vai joprojām ir bez vēsts pazuduši, miljoniem ir palikuši bez mājām, īpašuma bojājumi ir tāda apjomā, ko pašreiz ir grūti aprēķināt. Mēs Ķīnā neesam redzējuši to, ko redzējam Mjanmā, kā iepriekšējās debatēs tika pārrunāts. Šeit mēs redzam valsti, kurā ikviens – no visaugstākā līdz viszemākajam – dara visu iespējamo, lai palīdzētu un parūpētos par to, lai viss, ko vēl var saglābt, tiktu saglābts. Es arī redzu valsti, kas ļoti atklāti ir paziņojusi un turpina ziņot par cilvēku sāpēm un izmisumu Sičuāņas provincē un par problēmām, ar ko sastopas glābšanas komandas, glābšanas komandām, kas pat ir zaudējušas dažu cilvēku dzīvības. Es redzu valsti, kas ir atvērta pat kritikai, kas katastrofas upuriem bija par palīdzības centieniem; situācija, kura arī mums ir ļoti pazīstama, kad vien kaut kas līdzīgs notiek šeit.

Priekšsēdētājas kundze, mums ir jāraugās nākotnē. Es domāju, ka Ķīna mums ir lūgusi ļoti īpaša veida palīdzību. Es redzu, ka mēs parādām solidaritāti, un es esmu pateicīgs Komisijai un Padomei par to, ko tās ir paveikušas. Es mudīnu tās nodrošināt tālāku palīdzību, kad Ķīna to lūgs.

Kad glābšanas mēģinājumi būs pabeigti, tad vajadzēs sākt atjaunošanas darbus, un šeit atkal mums ir jāspēj, cik vien iespējams, palīdzēt. Ilgtermiņā es lūgtu, lai mēs paraudzītos, kā mēs varētu sniegt tehnisko palīdzību ar celtniecības noteikumiem un tehnoloģijām, kas padarītu ēkas izturīgākas pret šāda veida gadījumiem. Tas varētu būt arī starptautiskās kopienas uzdevums, raudzīties uz to, ko mēs varētu darīt, lai izveidotu agrīnās brīdināšanas sistēmu, sistēmu, kas cilvēkus brīdinātu pirms šādām katastrofām. Mums vismaz vajadzētu to censties izveidot. Es domāju, ka pasaulē ir diezgan daudz reģionu, kas no tā varētu gūt labumu. Jebkurā gadījumā, es domāju, ka ir svarīgi, ka šajās debatēs mēs Eiropas Parlamentā mēs esam parādījuši savu solidaritāti ar Ķīnu.

Hélène Flautre, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, šīs šausmīgās zemestrīces, kas iegremdējušas Ķīnu un visu pasauli sērās, iestādes pirmo reizi ir atklāti rīkojušas un reaģējušas uz šo drāmu ar plaša mēroga ārkārtas palīdzības sniegšanu, un ES, kā arī visa starptautiskā sabiedrība dara visu iespējamo, lai to atbalstītu.

Taču mēs visi esam dzirdējuši asu kritiku par zemo ēku kvalitāti Ķīnā, īpaši nesen celtajās ēkās un sabiedriskajās vietās, piemēram, skolās, kas ir novedis pie tā, ka tūkstošiem skolēnu ir pazuduši un ļoti maz ir izglābto. Šī katastrofa norāda uz sliktu celtniecības darbu kvalitāti valstī; šis ir jutīgs jautājums Ķīnā, kur miljoniem cilvēku ir ekspropriēti uz lielākajām pilsētām sagatavošanas darbu veikšanai izšķirošajiem notikumiem, tādiem kā Olimpiskās spēles.

Aiz šīs drāmas vīd citi jau pieminētie raižpilnie jautājumi: hidroelektrisko iekārtu izturība, piemēram, aizsprosts pie Zipingpu, kas liek mums būties no ļaunākā par 600 000 cilvēkiem, kuri dzīvo leņpus straumes. Zemestrīce ir nodarījusi postījumus arī 391 rezervuāram. Līdz šim ir pieejamas skopas ziņas par plutonija bagātināšanas iekārtām Sičuāņas provinces ziemeļaustrumos par spīti nelielajam attālumam no epicentra, un tas arī ir ārkārtīgi uztraucoši.

Vai nebūtu laba doma veikt starptautisku vērtējumu par šādiem svarīgiem jautājumiem, jo ķīnieši joprojām zināmā mērā izrāda nepārredzamību, un visi oficiālie paziņojumi ir tikai mierinājums?

Konrad Szymański, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Eiropai būtu jāpiedāvā Ķīnai tik daudz atbalsta, cik vien iespējams, gan humānu, gan arī politisku iemeslu dēļ. Es esmu viens no ļoti daudzajiem šī Parlamenta locekļiem, kas ir stingrā opozīcijā Ķīnas barbariskajai politikai pret Tibetu un kristiešiem. Es uzskatu, ka mums ir jāreaģē patiešām ļoti ietekmīgi uz jebkuru agresijas gadījumu pret Taivānu.

Taču, no otras puses, mums ir jāizmanto katra iespēja, lai parādītu Ķīnas tautai to, ka prasību pamatā, ko mēs izvīzām viņu vadītājiem, nav naidīguma izjūtas pret viņu valsti un tās tradīcijām. Mums ir jāpierāda, ka ir iespējamas draudzīgas partnerattiecības, un, lai to darītu, ir radusies izcila iespēja. Mums vajadzētu piedāvāt plašu palīdzību upuriem un no visas sirds piedalīties rekonstrukcijas darbos, kas sekos pēc nesenas katastrofas. Būtu liela kļūda palaist garām šo iespēju veidot uzticēšanos starp Eiropu un Ķīnu.

Patrick Louis, IND/DEM grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, dabas katastrofas apbēdina mūs jo vairāk tāpēc, ka rada tik daudz upuru, kā tas nesen bija Ķīnā vai Mjanmā. Tās mums atgādina par jebkura cilvēka dzīvības vērtību un arī par faktu, ka mēs nespējam kontrolēt dabu. Mēs vēlamies sūtīt līdzjūtības vēsti tiem, kuri cieš no dabas un politiskajām katastrofām.

Viens no politiķu mērķiem ir novērst sabiedriskās neveiksmes, kurās cieš viņu tauta. Tādējādi, ja viņi nevar novērst dabas katastrofas, viņi var censties tās paredzēt un brīdināt cilvēkus, un pāri visam viņiem ir jāsamazina risks ar atbildīgu novēršanas politiku. Piemēram, Ķīnas Prometeja infrastruktūra – milzīgie elektrostaciju aizsprosti un atomelektrostacijas – zemestrīci izturēja. Taču cik ilgi tie var izturēt? Vai nav labāk izmantot lielāku skaitu struktūru, lai izklieātu risku, un vairāk informēt sabiedrību par riska iespējām?

Taču vistragiskākā situācija Ķīnas tautai ir saistībā ar politiskajām katastrofām. Lai gan mēs atzīstam šo čakli strādājošo, prasmīgo cilvēku apbrīnojamo dabu un viņu jutīgo kultūru, mēs varam spriest par politisko darbību, pārāk dziļi nerakņājoties iekšpolitikā. Tās postošā viena bērna politika ir vislielākā katastrofa. Tā ietekmē bērnus, liels skaits zemnieku ģimeņu ir spiestas atbrīvoties no meitām, kuras ir vājš ienākumu avots, kas neko nedara, lai nodrošinātu lauku saimniecību pastāvēšanu un pensiju, vai no otrā bērna, kuram nav tiesību eksistēt saskaņā ar Kreona pavēlēm. Tāda ir cilvēku tiesību neievērošana, kad politiskā iekārta neļauj vecākiem radīt tik daudz bērnu, cik viņi grib. Šeit atkal netiek ņemta vērā dzīvības patiesā vērtība, bet gan tikai tās utilitārā funkcija. Taču dabas un politiskās katastrofas saplūst, kad skolas jumts iegāžas, saspiežot vienīgu bērnu un atstājot vecākus izmisumā.

Kad 30 000 žurnālisti, kuri tiek gaidīti Pekinā uz Olimpiskajām spēlēm, tur ieradīsies, viņiem vajadzētu veltīt laiku, lai dziļāk izpētītu šīs valsts realitāti, kura ar savu varu un efektivitāti riskē pazaudēt visu cieņu pret cilvēkiem, kuri ir reālais politiskās iekārtas pamats.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, sabiedriskā klusuma brīža laikā, kuru noteica Ķīnas iestādes, cilvēki stāvēja klusi – cilvēki ielās, autobusos un veikalos – un viņu sejas izteiksme neatstāja šaubas par viņu jūtu patiesumu. Tas bija diezgan atšķirīgi no parastajām, obligātajām, kolektīvajām solidaritātes demonstrācijām. Kāpēc tas tā bija? Tāpēc, ka valsts televīzija varēja ziņot visu diennakti, izraisot pamatīgu šoka sajūtu par cilvēku neiedomāmajām ciešanām katastrofas skartajās vietās. Tas iedvesmoja jaunu solidaritātes izjūtu Ķīnā. Cieņa pret indivīdu atkal ir kļuvusi saskatāma pat politisko vadītāju vidū.

Vienīgie lielie nacionālie jautājumi līdz šim bijuši Ķīnas ekonomiskā izaugsme un pavisam nesen Olimpiskās spēles, taču pašreizējās katastrofas gaismā šīs lietas gandrīz vairs daudzus cilvēkus neietekmē. Ko starptautiskajai kopienai vajadzētu darīt? Šis jautājums jau zināmā mērā ir atbildēts: bez palīdzības materiālu sūtīšanas, bez katastrofu plāniem un, protams, tehniskā aprīkojuma, ir vajadzība sasummēt iegūto pieredzi no lielāko zemestrīču sekām Armēnijā, kurā tika zaudētas vairāk nekā 100 000 dzīvības un kur tika saposīta atomelektrostacija, Turcijā, kur desmitiem tūkstoši zaudēja dzīvību, un Ķīnā 1976. gadā, kad nomira vairāki simti tūkstošu cilvēku, un, izmantot šo kolektīvo pieredzi, lai izstrādātu labas starptautiskās sabiedrības prakses principus un izmantotu tos Ķīnas labā.

Es zinu, ka jau tika minēts par to, ka tas, kas varēja notikt īpaši ar aizsprostiem, liek mums pārbaudīt sabiedrisko ēku, slimnīcu un skolu izturību pret zemestrīcēm. Šajā ziņā vēl daudz ko var paveikt un var dot atbilstošus norādījumus par to, kādi noteikumi ir jāattiecina uz zemestrīču izturīgu ēku celšanu.

Kā loceklis delegācijā attiecībām ar Ķīnu es, protams, parakstīju līdzjūtības vēsti, ko paziņoja iepriekšējais runātājs.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, mums visiem ir žēl, ka katastrofa izpostījusi Dienvidķīnu. Vairāk nekā 50 000 cilvēku ir miruši, un 4,8 miljoni ir palikuši bez pajumtes. Mēs visi jūtam līdzī cietušajām ģimenēm.

Eiropas Savienība rīkojās tā, kā tai vajadzēja: tā aktivizēja civilās aizsardzības mehānismu, un Ķīnas iestādes to ir atbalstījušas. Starptautiskā kopiena kopumā arī ir sniegusi savu atbalstu. Nekad pirms tam Ķīna nav saņēmusi tik daudz solidaritātes apliecinājumu un taustāma atbalsta piedāvājumus, jo šajā reizē Ķīnas iestādes

necentās noslēpt traģēdijas apmērus. Gluži pretēji, tās sniedza nepieciešamo informāciju, ļāva piekļuvi starptautiskajiem plašsaziņas līdzekļiem un kopumā rīkojās caurskatāmi un efektīvi, atšķirībā no tā, kas notika Mjanmā.

Klimata pārmaiņas ir dabas katastrofu pamatā. Planētas pārkaršanas novēršana ir visu mūsu atbildība. Tāpēc arī Ķīnai ir jāveicina CO₂ izplūdes gāzu samazināšana, atbalstot Eiropas Savienības centienus panākt starptautisku vienošanos līdz Kopenhāgenas konferencei 2009. gada decembrī.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Ar nepiedzīvotu atklātību Ķīnas plašsaziņas līdzekļi ir ziņojuši par nopietnās zemestrīces briesmīgajām sekām, kas skāra Sičuāņas provinci vairāk nekā pirms nedēļas. Valstī šī iestāžu atklātība izraisīja nepiedzīvotu solidaritāti ar upuriem. Priekšgalā izvirzījās harmoniska sabiedrība. Pieteicās desmitiem tūkstošu brīvprātīgo. Glābšanas komandas no katras provinces pulcējās katastrofas vietās. Praktiskā palīdzība sasniedza rekordlielu skaitu Ķīnā. Īsumā – iestāžu atklātība atmaksājas.

Tādēļ Eiropas iestādēm vajadzētu paturēt Ķīnas iestādes šajā nepiedzīvotajā atklātībā arī nākotnē. Tas noteikti ir gadījums ar būtisko jautājumu, kas jau Ķīnā ir pacelts, par to, kāpēc sabruka tik daudz skolu ēku. Ķīna ir bijusi vienlīdz atklāta ar visu pārējo pasauli. Piemēram, Ķīnas valdība pieņēma Japānas piedāvājumu sūtīt glābšanas komandu. Pa to laiku Taivāna ir apsolījusi 42 miljonus eiro lielu palīdzību zemestrīces upuriem. Es patiesi ceru, ka šī līdzjūtība novedīs pie attiecību normalizēšanas, kas ir nepieciešama starp Ķīnu un Taivānu.

Es varu no visas sirds pievienoties tiem locekļiem, kuri izteica savu dziļo līdzjūtību Ķīnas tautas neaprakstāmajām ciešanām, un es sevišķi novērtēju to, ka Sterckx kungs ir parakstījis līdzjūtības grāmatu Ķīnas pārstāvniecībā Briselē mūsu visu vārdā. Es to pilnībā atbalstu.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Vispirms gribētu izteikt savu līdzjūtību daudzo 12. maija dabas katastrofas upuru radniekiem Sičuāņas provincē. Par laimi, Ķīnas iestādes pēc katastrofas rīkojās nekavējoties. Es arī atzinīgi vērtēju Eiropas Savienības reakciju. Tāpēc es gribētu atbalstīt Eiropas iestādes, Komisiju un Padomi pieejā, ko tās līdz šim ir izvēlējušās. Pēc sākotnējās ārzemju palīdzības noraidīšanas Ķīna ir atvērusi savas robežas. Ķīnas iestādes pašas ir teikušas, ka tās var izmantot katru iespējamo palīdzību, lai tiktu galā ar šo plaši izplatīto katastrofu. Japānas, Dienvidkorejas un Krievijas glābšanas komandas jau ir katastrofas skartajā vietā. Es uzskatu, ka tas un fakts, ka kaimiņvalstis – Singapūra un Taivāna – sniedz palīdzību, ir ļoti pretimnākoši. Politiskās attiecības ar kaimiņvalstīm ne vienmēr ir labas, un šāds solis tās var uzlabot.

Liela uzmanība katastrofai ir veltīta nacionālajos un starptautiskajos plašsaziņas līdzekļos. Man ir prieks, ka prese drīkst piekļūt skartajai vietai un ka tai ir dota iespēja rakstīt to, ko tā vēlas, un informēt pārējo valsti un pasauli. Pārredzamība ir svarīga, lai iegūtu skaidru priekšstatu par katastrofu un arī lai nodrošinātu pareizo palīdzību uz vietas. Tas ļauj arī pārējiem iedzīvotājiem vairāk iesaistīties. Brīva prese un laba valdīšana parasti iet roku rokā. Brīva prese var laikus ziņot par politikas neveiksmēm, un politika var tikt koriģēta.

Ir nepieciešams pārrunāt arī celtniecības un valdības uzraudzību šajā vietā. Secinājumus var izdarīt celtniecības projektiem nākotnē un ieteikumus var dot labākai pārvaldei un oficiālai organizēšanai.

Dabas katastrofu novēršana un sagatavošanās ir primāri valdības atbildība. Tikai pēdējos gados tā ir atbilstoši noorganizēta arī daudzās Eiropas valstīs. Visbeidzot, es gribētu lūgt Eiropas Komisijai un Padomei piedāvāt Ķīnai palīdzību, ja nepieciešams sagatavot iestādes un valsts dienestus plānu izstrādei krīžu un katastrofu gadījumos.

Alexandra Dobolyi (PSE). – (HU) Liels paldies, priekšsēdētājas kundze. Ikviens saprātīgs cilvēks bija šokēt par aizvadītās nedēļas dabas katastrofu Tālajos Austrumos. Dabīgi, ka pasaules uzmanībai vajadzētu koncentrēties uz šīm valstīm.

Ķīna pašreiz bieži ir sabiedriskās uzmanības centrā: Olimpiskās spēles šajā vasarā, Ķīnas premjerministra vizīte Taivānā, notikumi Tibetā, Dalailamas brauciens pa Eiropu un kā tas tika uzņemts, Eiropas Komisijas vizīte Ķīnā; tas viss ir veicinājis uzmanības pievēršanu Ķīnai. Taču tagad nav laiks, lai runātu par boikotiem vai par Tibetu.

Astoņu baļļu stiprā zemestrīce atstāja Sičuāņas plakankalni drupās, paņēma 50 000 cilvēku dzīvības un padarīja miljoniem izdzīvojušo par bezpajumtniekiem, neminot radīto ekonomisko postījumu. Šī iesaistīšanās dēļ es lūdzu katru Eiropas Savienības institūciju pārliecināties, ka mēs sniedzam visu cilvēcisko palīdzību, ko vien varam, un nodrošinām humanitārās palīdzības pieejamību katastrofas skartajiem tik ilgi, cik tas būs nepieciešams.

Pateiksimies glābšanas komandām un palīdzības organizācijām par palīdzību; viņi strādāja caurām diennaktīm, lai uzlabotu šajā reģionā dzīvojošo cilvēku stāvokli, un pārliecināsim Ķīnas tautu par mūsu beznosacījuma solidaritāti un līdzjūtību. Liels paldies jums.

Glyn Ford (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, 7,8 balles stiprā zemestrīce ar epicentru netālu no Čengdu Sičuānas provincē 12. maijā nogalināja vairāk nekā 100 000 cilvēku. Mēs vienīgi varam izteikt savu līdzjūtību visiem tiem, kas ir zaudējuši ģimenes locekļus, un īpaši vecākiem, kuri ir zaudējuši savus bērnus. Taču atšķirībā no paralēlās traģēdijas Mjanmā, kur, pēc dažu ieteikumiem, bija vajadzīga starptautiskā iejaukšanās, ķīnieši izmantoja ārkārtējos ārkārtas stāvokļa resursus, ieskaitot karavīrus un medicīnas personālu. Ķīna atzinīgi novērtējusi ārvalstu palīdzību, ieskaitot Japānas glābšanas darbiniekus, kuri pašreiz strādā šajā vietā, kā arī ļāva Ķīnas un ārzemju plašsaziņas līdzekļiem sekot katastrofai un tās sekām.

Eiropas Savienība, kā komisārs *Michel* kungs teica, jau ir ziedojuši 10 miljonus eiro palīdzībai. Mēs mudinām Padomi un Komisiju sniegt tālāku ārkārtas palīdzību, tehnisko atbalstu un rekonstrukcijas palīdzību šim reģionam turpmākajos mēnešos un gados.

Józef Pinior (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, šis ir laiks, kad mēs Ķīnai izrādām solidaritāti un līdzjūtību. Šajās dienās mēs esam redzējuši upurus; mēs esam redzējuši milzīgu sabiedrības traģēdiju Ķīnā.

Mani ir pozitīvi iespaidojis tas, kā Ķīnas iestādes ir rīkojušās – valsts vadītāji, administratīvie, provinču un partiju vadītāji – šoreiz Ķīnas valsts rīcība ir bijusi racionāla un laba.

Taču vienlaikus man kā cilvēktiesību politikim Parlamentam ir jāziņo, ka saskaņā ar Tibetas cilvēktiesību un demokrātijas centra sniegto informāciju 14. maijā tika arestētas 55 mūķenes. Arī tā ir realitāte Ķīnā šajās dienās. Zemestrīce nevar kļūt par ieganstu cilvēktiesību pārkāpumiem.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (*HU*) Priekšsēdētājas kundze, Ķīnas zemestrīces drausmīgās traģēdijas un ciklons, kas pirms tam bija Mjanmā, šokēja sabiedrību visā pasaulē. Valstu reakcija visā pasaulē bija parauga vērtā – valstis no Japānas līdz Savienotajām Valstīm, no Krievijas līdz Jordānai – sniedza palīdzību vairāk nekā divu miljardu dolāru apjomā.

Eiropas Savienība un tās dalībvalstis reaģēja uzreiz, un arī Komisija izlēmīgi rīkojās, nosūtot 2 miljonus eiro kā ārkārtēju palīdzību Ķīnai un palīdzot ar glābšanas centieniem, nosūtot mobilās slimnīcas vienības, medikamentus, glābšanas aprīkojumu un gruvešu novākšanas iekārtu. Īpaši var uzteikt Tibetas trimdas valdību Indijā, kas bija lūgusi savus sekotājus pagaidām apturēt demonstrācijas pret Ķīnu un savākt ziedojumus, lai palīdzētu zemestrīces upuriem.

Palīdzības līdzekļi no Ungārijas, kas sākotnēji bija domāti Mjanmai, tika novirzīti uz Ķīnu izolējošās Mjanmas militārās diktatūras attieksmes dēļ. Ķīnas vadība atšķirībā no Mjanmas režīma rīkojās gudri, pieņemot ārvalstu palīdzību. Atbildīgais veids, kādā Ķīna izturējās pret publicitāti, arī bija ļoti pozitīvs, un tas parāda, ka ir noticis būtisks progress demokrātijas attīstības ziņā. Paldies jums par uzmanību.

Genowefa Grabowska (PSE). - (*PL*) Daba atkal ir pierādījusi, cik neaizsargāta ir cilvēce pret lielām dabas katastrofām un nelaimēm. Ķīna ir visvairāk apdzīvotā valsts pasaulē, tās ekonomija uzplaukst, un tā ar sajūsmu gatavojās gaidāmajām Olimpiskajām spēlēm. Taču nesenā traģiskā zemestrīce to izpostīja.

Ķīnas tauta pielīdzina šo katastrofu agrākajām stihiskajām nelaimēm, kas pavadīja lielākās vēsturiskās izmaiņas šajā valstī. Es neesmu pārliecināta, vai tas ir veids, kā interpretēt šo šausmīgo notikumu. Tomēr es esmu pārliecināta, ka šādā laikā mums ir jāizsaka sava solidaritāte desmitiem tūkstošu vīriešiem, sievietēm un bērniem, kuri varonīgi pacieš šo personīgo un nacionālo traģēdiju. Šī iemesla dēļ Eiropas Parlaments pareizi dara, sūtot šodien skaidru signālu Ķīnas tautai, norādot, ka šī Parlamenta locekļi stāv plecu pie pleca ar viņiem, ka mēs saprotam viņu ciešanas un gribam palīdzēt. Galu galā solidaritātes princips ir viena no Eiropas Savienības vissvarīgākajām pamatvērtībām.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, Ķīna ir jāapsveic par tās rīcību attiecībā uz šo katastrofu. Es arī gribētu pateikties Eiropas Komisijai un Padomei par to, kā tās ir rīkojušās saistībā ar šo traģēdiju. Tas ir patīkams solis no Ķīnas puses, ka tā ir atvērusi šo vietu visiem tiem, kuri var sniegt palīdzību; cerams, ka tas ir kaut kas, ko tā darīs arī nākotnē attiecībā uz citām jomām. Nepieciešamās informācijas sniegšana pasaules plašsaziņas līdzekļiem ir pareizs solis virzībai uz priekšu. Es arī gribētu apsveikt plašsaziņas līdzekļus par to, ka tie uzsvera katastrofas apmēru un nepieciešamo palīdzību.

Lai tā arī ir mācība Ķīnai, pārdomājot to, kā tā var izmantot savu varu, lai izdarītu spiedienu uz citiem režīmiem, sevišķi uz Mjanmu, lai liktu tiem saprast, ka arī viņiem ir vajadzīga palīdzība no pasaules sabiedrības. Dzīvības glābšana ir prioritāte Ķīnā; lai citi, piemēram, hunta Mjanmā mācās no šīs pieredzes.

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es arī gribētu izteikt savu patieso līdzjūtību visiem tiem, kuri ir cietuši un zaudējuši savus mīļos Ķīnā. Es vēlos izteikt savu sirsnīgo līdzjūtību visiem tiem, kuri zaudēja savus bērnus, sievas vai vīrus. Pagājušajā nedēļā es pats biju Ķīnā, kad atgadījās šī briesmīgā katastrofa. Es biju Pekinā un Šanhajā un pārstāvēju Parlamentu Šanhajas Pārtikas izstādes atklāšanā. Katastrofa notika pirmdien, tieši tad, kad es ierados. Es uzreiz aizsūtīju līdzjūtības vēstules Ķīnas vēstniekiem Polijā un Briselē. Es pats televīzijā varēju redzēt ziņojumus par traģēdiju un aptvēru cilvēku ciešanu apmērus. Es arī redzēju tūlītēju plaša mēroga palīdzību, ko upuriem sniedza vienkāršie ļaudis, valdība un armija. Pūļu apmērs bija nepieredzēts.

Es gribētu izmantot šo iespēju un pateikties Eiropas Savienībai un visām dalībvalstīm par sniegto palīdzību. Es gribētu arī pateikties Parlamentam par solidaritātes žestu, noturot šodien šīs debates. Es esmu pārliecināts, ka palīdzība joprojām būs vajadzīga.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Es uzskatu, ka pastāv divas atšķirīgas pieejas Ķīnai. Viena ir sniegt palīdzību pēc nelaimes, ko tā nesen ir piedzīvojusi. Mēs nevaram reaģēt citādi. Mūsu morālais pienākums ir palīdzēt. Fakts, ka mēs atrodamies labākā finansiālā un ekonomiskā stāvoklī, ir papildu iemesls piedāvāt palīdzību. Mums tas vienkārši ir jādara.

Otra pieeja ietver pastāvīgu apzināšanos, ka normālos apstākļos mums būtu jāpalīdz Ķīnai. Ar to es domāju, ka tad, kad šī valsts nav piedzīvojusi dabas katastrofu, mums būtu jāpalīdz Ķīnas tautai, atgādinot tās vadītājiem par tās pilsoņu tiesībām. Mums tas būtu jādara ļoti iejūtīgi. Mums ir atbilstīgi jāreaģē uz abām situācijām. Tas padarīs lietas ļoti skaidras. Es uzskatu, ka Ķīnas tauta atzīs mūsu centienus un būs mums par tiem pateicīga.

Janez Lenarčič, priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Es domāju, ka ir ļoti svarīgi, ka Eiropas Parlaments ir nolēmis veltīt šodienas debates dabas katastrofai Ķīnā. Pirmkārt, tāpēc, lai spētu dot Ķīnai vēstījumu, no vienas puses izsakot Eiropas Savienības līdzjūtību, un, kā *Grabowska* kundze pateica, lai parādītu Ķīnai un tās iedzīvotājiem Eiropas Savienības solidaritāti.

Acīmredzamas ir arī atšķirības šo un iepriekšējo debašu tonī. Un, bez šaubām, iemesls tam daļēji ir veids, kā ir rīkojušies Ķīnas vadītāji, un mēs varam patiesi teikt, ka Ķīnas reakcija uz drausmīgo katastrofu bija ātra un efektīva, ka tā izmantoja ievērojamus valsts resursus, ka tā ir nosaukusi vai nozīmējusi premjerministru personīgi par palīdzības koordinātoru. Lai sekmīgi pārvarētu šādas grūtības, ir jābūt labai koordinācijai, un tas nepārprotami tika panākts.

Arī plašsaziņas līdzekļi regulāri informēja sabiedrību gan valsts, gan arī starptautiskā mērogā par notikumu attīstību. Ārvalstu žurnālistiem tika dota piekļuve katastrofas skartajiem reģioniem, tāpat, saskaņā ar mūsu rīcībā esošo informāciju, arī dažiem ārvalstu ekspertiem, tai skaitā ekspertiem no Japānas.

Tādēļ es uzskatu, ka mēs varam būt apmierināti, ka, saskaroties ar šo milzīgo dabas katastrofu un nodrošinot palīdzību saviem iedzīvotājiem, Ķīnas iestādes ir bijušas labi organizētas, un, galvenais, tās vēlas pieņemt ārvalstu palīdzību, tai skaitā mūsu palīdzību. Es varu jums apgalvot, ka Padome arī turpmāk būs gatava sniegt palīdzību.

Louis Michel, Komisijas loceklis. – (FR) Ļoti īsi, priekšsēdētājas kundze, jūs varat būt pārliecināta, ka es pienācīgi ņemu vērā jūsu piezīmes, un es vēlos atbildēt, ka, dabiski, mēs vēlēsimies arī turpmāk sniegt palīdzību papildus tai palīdzībai, ko mēs jau esam snieguši, palīdzību, kuras pamatā ir vajadzību analīze.

Turklāt es uzskatu, ka ikviens atzinīgi vērtē Ķīnas reakciju un veidu, kā iestādes ir bijušas atvērtas attiecībā uz piekļuvi un pārredzamību. Es to saku, jo īpaši atsaucoties uz piekļuvi preseī.

Es gribētu pieņemt ideju, ko izteica *Flautre* kundze – ierosinājumu nodrošināt starptautisku ekspertu komandu, lai novērtētu netiešu risku un postījumus, jo īpaši attiecībā uz kodoliekārtām. Es domāju, ka būtu laba doma nodot tālāk šo ziņu. Nav pienākuma to darīt, protams, taču es joprojām domāju, ka šajā sakarībā būtu labi uzsākt diskusijas ar Ķīnas iestādēm.

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi sešus rezolūciju priekšlikumus⁽²⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, plkst. 12.00.

12. Starptautisks nolīgums par urāna ieroču aizliegumu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības jautājums ir debates par:

Elly de Groen-Kouwenhoven, Angelika Beer un Carolina Lucas Verts/ALE grupas vārdā, *Luisa Morgantini* GUE/NGL grupas vārdā, *Annemie Neyts-Uyttebroeck* ALDE grupas vārdā, *Ana Maria Gomes* PSE grupas vārdā, Ģirta Valda Kristovska UEN grupas vārdā, *Karl von Wogau* un *Stefano Zappalà* PPE-DE grupas vārdā, mutisko jautājumu (O-0029/2008/rev) Padomei: starptautiskais nolīgums, lai aizliegtu urāna ieročus (B6-0153/2008)

un

Elly de Groen-Kouwenhoven, Angelika Beer un Carolina Lucas Verts/ALE grupas vārdā, *Luisa Morgantini* GUE/NGL grupas vārdā, *Annemie Neyts-Uyttebroeck* ALDE grupas vārdā, *Ana Maria Gomes* PSE grupas vārdā, Ģirta Valda Kristovska UEN grupas vārdā, *Karl von Wogau* un *Stefano Zappalà* PPE-DE grupas vārdā, mutisko jautājumu (O-0030/2008/rev) Komisijai: starptautiskais nolīgums, lai aizliegtu urāna ieročus (B6-0154/2008).

Elly de Groen-Kouwenhoven, autore. – Priekšsēdētājas kundze! 2007. gada decembrī ANO Ģenerālasambleja ar ievērojamu balsu vairākumu pieņēma rezolūciju, pieprasot izmeklējumus par urāna ieroču ietekmi uz civiliedzīvotāju un militārpersonu veselību.

Mēs apsveicam Vāciju, Īriju un Itāliju kā vienīgās NATO valstis, kuras atbalstīja NATO rezolūciju. Iemesls šim atbalstam varētu būt tas, ka daudzi to kareivji atgriezās ar fatālām slimībām un/vai viņiem vēlāk piedzima bērni ar būtiskām kropslībām. Tāpēc mēs vērsāties pie pārējām ES valstīm, lai tās sekotu viņu piemēram un atbilstoši ANO lūgumam iesniegtu veselības atskaites.

VU (vājināts urāns) tika izmantot Balkānos, Irākā un Afganistānā. VU ir atkritumi un tas ir ārkārtīgi lēts materiāls ieroču izgatavošanai. Aptuvenais vispasaules krājums ir 1,3 miljoni tonnu. Daudz mazāk nekā 1 mikrograms organismā var būt nāvējošs. Nerunājot par radiāciju, VU ir ķīmiski toksisks savienojums. Nevienš neinformē karaspēku vai valstu iedzīvotājus par to, kur VU ieroči tiek izmantoti. Jaunākie Pasaules Veselības Organizācijas ekspertu pētījumi par VU kaitīgajām sekām ir cenzēti.

Mēs aicinām ES informēt savus pilsoņus un mērķa valstu iedzīvotājus. Mēs aicināt Komisiju un Padomi pārliecināties, ka cik ātri vien iespējams tiks pieņemts starptautisks nolīgums.

Lai detalizēti ielūkotos jautājumā, Komisijai un Padomei ir īstais laiks sniegt piekļuvi visiem esošajiem ziņojumiem un uzsākt tālākus izmeklējumus, kurus Parlaments prasa kopš 2001. gada. Tai pat laikā mēs atkārtojam savu aicinājumu aizliegt VU, balstoties uz piesardzības principu.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, autore. – (NL) Cīņa par vispasaules aizliegumu bagātināta urāna ieročiem un municijai ir daļa no vispārējās cīņas par ieroču kontroli un atbrūošanu. Mēs vērsām īpašu uzmanību uz ieročiem un municiju, kas ir ārkārtīgi bīstama un kaitīga civiliedzīvotājiem un paliek bīstama vēl ilgi pēc tam, kad konflikts ir beidzies, kā, piemēram, mīnas, kasešu bumbas un ieroči, kuros ir bagātināts urāns. Es zinu, ka ir nedaudz ironiski runāt par ieročiem, kas ir bīstamāki un kaitīgāki nekā citi, bet tā tas ir. Tāpēc mēs pievērsāties tiem, kam var būt sliktākā ietekme uz nevainīgiem civiliedzīvotājiem.

2006. gada novembrī šis Parlaments aicināja pieņemt moratoriju šāda veida ieročiem, tas ir, ieročiem, kuros ir bagātināts urāns. Pagājušajā gadā mana valsts, Beļģija, pieņēma likumu ne tikai par moratoriju, bet par īstu aizliegumu jebkādi izmantot urāna ieročus un es domāju, ka varu par to būt nedaudz lepna. Tagad es gribētu vaicāt Komisijai un Padomei, ko tās darīs, lai padarītu šo moratoriju vispārīgāku un atbalstītu vispārīgo aizliegumu?

Turklāt kā iepriekšējais runātājs jau pilnīgi izskaidroja, urāna ieročiem ir arī kaitīga ietekme uz kareivjiem, kas tos izmanto vai ir pakļauti to izmantošanai. Lai gan tas šobrīd nav pilnīgi noteikti, tomēr Padomei ir

(2) sk. protokolu.

ieteicams pārliecināties, lai karavīri un cits personāls, kas atbilstoši Eiropas Drošības un aizsardzības politikai piedalās operācijās, nebūtu pakļauti šāda veida riskam, Tāpēc es gribētu vaicāt Padomei, kādi konkrēti pasākumi tiek veikti, lai nodrošinātu, ka karavīri un personāls, kas piedalās šādās operācijās, netiek pakļauts šiem riskiem un ka iedzīvotāji rajonos, kur notiek šādas operācijas, netiek pakļauti riskam. Es būšu pateicīga par jūsu atbildi.

Ana Maria Gomes, autore. – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Komisār! Nesenajā vēstulē laikrakstam *The Times* Londonā desmit bijušie britu militārie komandieri aicināja Apvienotās Karalistes valdību pievienoties tiem, kas cīnās par kasešu municijas aizliegumu. Viņu arguments bija tas pats, kas bija izteikts kājnieku mīnu kontekstā: lai cik noderīgs ierocis varētu būt īstermiņa, militārajā loģikā neizvēlīga kaitējuma nodarīšana ilgtermiņā ir pietiekama, lai pamatotu to izmantošanas aizliegumu atbildīgos bruņotos spēkos.

Tā pati loģika attiecas uz noplicināta urāna municiju. Eiropas Militāro asociāciju organizācija, EUROMIL, rūpīgi novēro šo jautājumu un tās nostāja, balstoties uz informāciju, kas saņemta no militārā personāla visā Eiropā ir kategoriska: noplicināts urāns ir jāaizliedz cik ātri vien iespējams.

Eiropas Parlaments jau nācis klajā par labu pilnīgam šo ieroču aizliegumam un ANO Ģenerālasamblejas pagājušajā decembrī pieņemtā rezolūcija, kurā bija jautājums par bruņojuma un municijas, kuras saturā ir noplicināts urāns, tēmas iekļaušanu Ģenerālasamblejas sešdesmit trešajā sesijā, apstiprināja, ka Eiropas Parlamentam ir tiesības uzņemties vadību un lūgt arī Padomi uzņemties vadību šajās debatēs par atbrūnošanos un humanitārajām tiesībām.

Mūsu vidū esošo skeptiķu „preargumenti” nemazinās. Pašam mazākajam piesardzības principam vajadzīga šo ieroču nosodišana, arī pirms plašus detalizētus pierādījumus, kas norāda uz to neizvēlīgo un kancerogēno ietekmi, aizstāj neapgājami zinātniski pierādījumi.

Ko cilvēki un arī šodienas skeptiķi teiks par mums, politiķiem, pēc desmit gadiem, kad kļūs skaidra un neapstrīdama šo ieroču kaitīgā ietekme, ja šajā laikā mēs neko nedarīsim, lai tos izņemtu no apgrozības? Vai viņi teiks to pašu ko saka tagad par kājnieku mīnām: kā viņi varēja tik ilgi gaidīt!

Ģirts Valdis Kristovskis, autors. – (LV) Dāmas un kungi! Vispirms es gribētu uzsvērt, ka es aicinu savu valsti – Latviju – parakstīt 2007. gada decembra ANO rezolūciju. Otrkārt, es aicinu augsto pārstāvi iesniegt argumentētu atzinumu par rezolūcijā esošajām iniciatīvām. Treškārt, es aicinu Eiropas Savienību nodrošināt, lai starp dalībvalstīm būtu informācijas aprīte par bruņojuma veidiem, kuru izmantošana operācijās sagaidāma. Noplicinātā urāna ziņā man ir īpaša personīga pieredze. Piecus ar pusi gadus es biju Latvijas aizsardzības ministrs. Tieši manas atbildības laikā Latvija pievienojās ASV koalīcijai Irākas karā. Tajā laikā vairākos gadījumos radās aizdomas par noplicinātā urāna izmantošanu Irākā. Starptautiskā kopiena šajā jautājumā asi reaģēja. Latvijas armija bruņojumā neizmantoja noplicināto urānu. Tomēr Latvijā vairākus mēnešus man bija jāuzņemas par to politisku atbildību par šiem notikumiem kā koalīcijas ministram. Diemžēl kā koalīcijas ministram es biju informēts par noplicinātā urāna izmantošanu. Tas ri nepieņemami. ES dalībvalstīm ne tikai nopietni jānovērtē nepieciešamība pēc šāda veida bruņojuma savā ieroču arsenālā, bet Eiropas Savienībai arī jānodrošina, ka dalībvalstīm ir pienākums apmainīties ar informāciju par iespējamo noplicināta urāna izmantošanu operācijās. Paldies par jūsu uzmanību!

Priekšsēdētājs. – Kristovska kungs! Es jūs nepārtraucu tādēļ, ka jūs kā Latvijas ministra atskaite bija ārkārtīgi svarīga, bet es atzīmēšu, ka jūs ievērojami pārsniedzāt atļauto laiku.

Stefano Zappalà, autors. – (IT) Priekšsēdētājas kundze! Dāmas un kungi! Par šo tēmu daudz kas ir pateikts agrāk un es diemžēl uzskatu, ka vēl daudz kas tiks pateikts pirms tiks atrasts noteikts risinājums; mani kolēģi to teica daudz agrāk un ļoti labi izskaidroja.

Dažas dalībvalstis ir ieviesušas pasākumus, lai aizliegtu šī veida bruņojuma ražošanu un jebkādu izmantošanu komerciāliem vai karadarbības nolūkiem. Šis Parlaments ir izteicis vairākus lūgumus, ir dokumenti fotogrāfiju un liecību veidā, un ir saprātīgi pamati, lai uzskatītu, ka Itālijas militārais personāls nomira tāpēc, ka tikta pakļauti šī veida ieroču ietekmei.

Ir ANO rezolūcija, kurā izteiktas plaši izplatītas bažas un ir bijuši vairāki lūgumi par šī jautājuma padziļinātu izpēti. Ir piesardzības princips, kam atbilstoši Eiropas Savienības tiesībām jānosaka vispārējs moratorijs vismaz līdz brīdim, kad tiek iesniegti noteikti zinātniski dati.

Tomēr, nekas no tā līdz šim nav devis gaidītos rezultātus. Noplicināts urāns turpina tikt izmantots karadarbībā gan laukos, gan pilsētā. Nav jautājuma par to, ka ķīmiskās vielas iesūcas zemē un iekļūst ūdens nesējslāņos un labībā, un tāpēc nevar būt jautājuma par to, ka noplicinātā urāna daļiņas, kas atrodas saskarē ar zemi,

augšnes apakškārtā izšķīst, piesārņojot pazemes ūdeņus un lauksaimniecības produkciju, acīmredzot izplatot slimības ietekmēto iedzīvotāju vidū un, mazākā mērā, visā pasaulē ar ūdens ciklu un elementu ciklu, īpaši vispasaules tirgus sistēmā, kas aizvien paplašinās.

Jāatzīst, ka vēl nav noteiktu pētījumu, kas pierādītu bīstamību, bet nevar noliegt, ka parametri, par kuriem mums šodien zināms, neizslēdz šādu risku esamību. Arī šim vienam apsvērumam jānodrošina attīstītajām demokrātijām pētīt jautājumu dziļāk un pieņemt lēmumu.

Ir īpaši Eiropas Savienība, manuprāt, nevar turpināt neko nedarīt. Savienībai ir skaidri pienākumi pret tās dalībvalstīm, skaidri pienākumi pret pārējo pasauli, skaidri pienākumi pret tās pilsoņiem. Savienībai ir ekonomikas resursi, kurus tā var izmantot un nekādi ierobežojumi zinātnes pieejamo laboratoriju ziņā. Nešaubīgi, ka nekā nedarīšana ir izvēles rezultāts, nevis pieejamo resursu un līdzekļu trūkums.

To visu ņemot vērā, ir skaidrs, ka Padome un Komisija nevar izvairīties no saviem pilsoņiem, lai tie būtu civiliedzīvotāji vai militārais personāls, kas tiek nosūtīti uz dažādām pasaules daļām, kur ir un tiek izmantota šī veida municija, bet tāpat tās nevar izvairīties no visu iespējamo iniciatīvu veikšanas sākuma stadijā, lai mainītu to ražošanu un izmantošanu, un, ņemot vērā zinātniskos datus, sagatavotos pilnīgam aizliegumam un noteiktai iznīcināšanai.

To mēs vēlamies cerībā, ka Padome un Komisija praktiski parādīs savu atbildības sajūtu, ņemot vērā, ka tas nav pilnīgi politisks jautājums, bet sabiedrības veselības jautājums.

Janez Lenarčič, *Pašreizējais priekšsēdētājs*. – (SL) Liels paldies, priekšsēdētāja kundze! Padomes vārdā es arī gribētu pateikties Eiropas Parlamenta locekļiem par jautājumu uzdošanu par vispasaules aizliegumu vai par starptautisko nolīgumu par urāna ieroču aizliegumu.

Protams, deputātiem noteikti ir zināms tas, ka šāda nolīguma vēl nav. Nav nolīguma, kas regulētu noplicinātā urāna ieročus daudzpusējā līmenī. Arī zināms, ka Padomē nav vienprātības.

ANO ir nesen notikušas debātes par ieročiem, kuros ir noplicināts urāns, bet pagājušā gada beigās ANO Pirmā komiteja pieņēma rezolūciju ar nosaukumu „Noplicināta urāna saturošu ieroču un municijas lietošanas sekas”. Kā jau minēts, par šo rezolūciju katra dalībvalsts balsoja atšķirīgi. Es teiktu, ļoti atšķirīgi: piecas balsoja par, četras balsoja pret to, un visas pārējās atturējās. Es teiktu, ka tas diezgan labi parāda pašreizējo situāciju pasaulē.

Ar jūsu atļauju es tagad gribētu īsumā mēģināt atbildēt uz noteiktiem jūsu uzdotiem jautājumiem.

Pirmajā jautājumā par Eiropas Parlamenta rezolūciju par bioloģiskajiem ieročiem un dažu veidu parastiem ieročiem es gribētu atzīmēt, ka Eiropas Savienība ir bijusi, joprojām ir un būs ļoti aktīva savos starptautiskajos centienos īstenot konvenciju par bioloģiskajiem un toksiskajiem ieročiem. Cita starpā ES ir ieņēmusi nozīmīgu lomu 2006. gada Otrajā izpētes konferencē un tās arī būs ļoti aktīva ekspertu programmas laikā līdz nākamajai izpētes konferencei, kas plānota 2011. gadā.

Jautājumā par Konvenciju par standrtieročiem Eiropas Savienība un tās dalībvalstis aktīvi piedalās esošajās sarunās, kurās ir debātes par kasešu bumbu humanitārajām sekām. Dalībvalstis ir sev uzdevušas līdz šī gada beigām sarunu ceļā panākt juridiski saistošu instrumentu, kas ņems vērā visus kasešu bumbu aspektus.

Otrajā jautājumā es gribētu izskaidrot, ka līdz šim ieroči, kuros ir noplicināts urāns, nav iekļauti Eiropas Savienības stratēģijā nav masu iznīcināšanas ieročiem. Joprojām sagatavošanā ir debātes par to, vai vispār iespējams iekļaut šādu bruņojumu masu iznīcināšanas ieročos. Patiesībā ir daži, kas domā, ka noplicinātam urānam jau piemērojama Konvencija par parastiem ieročiem; citi domā, ka Protokols Nr. 3, kas ir šīs konvencijas sastāvdaļa, ir jāpaplašina, lai ietvertu šāviņu un kaujas galviņu, kuros ir noplicināts urāns, jautājumu. Īsumā, debātes turpinās.

Trešajā jautājumā man jāpaskaidro, ka militārā aprikojuma izvēle, ieskaitot bruņojumu, ko izmanto Eiropas Savienības veiktajās operācijās, ir dalībvalstu ziņā, un tā kā mums nav daudzpusēja nolīguma par šo jautājumu, es nevaru piedāvāt nekādu papildu informāciju par noplicināta urāna izmantošanu.

Ceturtais jautājums par Eiropas Savienības operācijās iesaistīto karavīru un civiliedzīvotāju drošības pasākumiem: man jāatzīmē, ka tā ir komandieru operācija Eiropas Padomes apstiprinātā operatīvā plāna ietvaros, kuri uzņemas atbildību par drošības pasākumiem un kuriem jāveic visi pasākumi, kādus tie uzskata par nepieciešamiem. Protams, tai pat laikā viņam jāņem vērā operacionālie ierobežojumi.

Ikvienā Eiropas Savienības civilajā misijā šī atbildība ir misijas vadītājam, pakļaujoties civilās operācijas komandiera vadībai.

Pēdējā jautājumā par dialogu starp Eiropas Padomi un ASV, nevalstiskajām organizācijām un privātpersonām es varu tikai teikt, ka līdz šim dialogs ar Savienotajām Valstīm šajā jautājumā nav sāksis – tāpat kā tas nav sāksis ar citām šajā jautājumā pieminētajām pusēm. Katrā gadījumā es ar interesi sekošu tālākām debatēm šajā jautājumā.

Paldies.

Louis Michel, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētāja kundze! Dāmas un kung! 2006. gada novembrī pieņemtā Parlamenta rezolūcija aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis uzņemties un paplašināt Konvencijas par noteiktiem parastiem ieročiem III protokola saturu ar uzaicinājumu samazināt noplicinātā urāna ieroču izmantošanu. Es gribētu atgādināt deputātiem, ka Parlaments aicina uz rīcību kas, kā jums zināms, pārsniedz Komisijas pilnvaras, ņemot vērā, ka Kopiena nav konvencijas dalībniece. Turklāt atbilstoši pamatlīgumiem Kopienas institūcijām nav tiesību militārājās lietās. Tomēr man nav vēlmes izteikt viedokli, ka Komisija būtu vienaldzīga par problēmām saistībā ar Konvencijā par noteiktiem parastiem ieročiem (CCW) regulēto ieroču ražošanas, glabāšanas un izmantošanas problēmām vai par jautājumu ar necilvēcīgiem ieročiem kopumā. Patiesībā tās nostāja ir gluži pretēja.

Komisija ir pilnīgi iesaistījusies kopējas rīcības īstenošanā, ko pagājušajā gadā pieņēma Padome par labu CCW un tās protokolu universālajai būtībai. Šogad ir notikuši trīs semināri, viens – Latīņamerikai un Karību jūras reģionam Santodomingo martā, un vēl divi Āfrikas valstīs Lomē pagājušajā mēnesī. Pēc šiem semināriem Dominikas Republika jau ir paziņojusi, ka tā vēlas drīzumā ratificēt konvenciju, un Surinama ir noteikusi, ka tā ir gatava spert ratifikācijai nepieciešamos soļus. Komisija arī atbalsta Bioloģisko ieroču konvencijas īstenošanu un tā arī seko iniciatīvām, lai radītu jaunu instrumentu, atbildot uz humanitārajiem uztraukumiem, ko radījuši kasešu bumbas, CCW un Oslo Miera procesa ietvaros.

Komisija ir arī rīkojusies, atbildot uz eksplodējošā arsenāla radītajām problēmām. 2006. gadā, piemēram, tika izmaksāti pieci miljoni eiro, lai palīdzētu attīrīt eksplozīvā kara gruvešus Lebanonā.

Otrajā jautājumā mums pieejamie zinātniskie rezultāti nevar apstiprināt, ka noplicināta urāna (NU) municija radītu būtisku risku civiliedzīvotāju veselībai attiecīgo kauju vietās, vai militārpersonām, kuras dienē vai dienēja šajos rajonos. Šis ir viedoklis, kas izklāstīts ANO, PVO un IAEA (Starptautiskajā Atomenerģijas aģentūras) un arī Eiropas Komisijas ekspertu grupas, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas Kopienas līguma 31. pantu, pētījumos, kas paziņo sekojošo, un es citēju: „Balstoties uz pieejamo informāciju, secināms, ka saskare ar NU nevarēja radīt jebkādu uztveramu ietekmi uz veselību saskaņā ar reāliem pieņēmumiem dosjē, kas varētu tikt saņemts,” citāta beigās. Komisija vēlas uz jautājumu palūkoties citādi. Tā arī turpinās nodrošināt sava personāla veselību un vadīties no PVO direktīvām gadījumā, ja iestāsies apstākļi, kad notiks saskare ar NU.

Par dialogu ar EUROMIL Komisija, protams, vēlas runāt ar visiem pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem.

Par pēdējiem trim jautājumiem Komisija šobrīd neplāno nekādas finansiālas saistības šajās jomās.

PRIEKŠSĒDĒTĀJS: A. BIELAN

Priekšsēdētāja vietnieks

Jana Hybášková, *PPE-DE grupas vārdā*. – (CS) Ieroči ar noplicinātu urānu rada ārkārtīgu slogu videi. Arguments, ka to kaitīgās sekas nav pierādītas, izklausās pilnīgi absurds ikvienam, kas jebkad redzējušas to darbības sekas. Netīras granātas sašķaida daļās vairākus centimetrus biezus mūsdienīgus bruņutransportierus. To postošais spēks ir ārkārtīgs. Tam ir ietekme uz cilvēku veselību. Tas nogalina bez žēlastības. Nav šaubu par nepieciešamību izbeigt to tirdzniecību un apturēt tā ražošanu, izmantošanu un glabāšanu. Parlaments un Savienība soli pa solim veido Eiropas bruņotais spēkus un Eiropas aizsardzību. Mēs būsim nākotnes partneri gan NATO, gan ASV. Tāpēc mums jāšķir par uzticamiem partneriem. Piecelties un uzsaukt: „Es aicinu pasludināt moratoriju noplicinātam urānam!” ir komiski. Tikpat komiski ir aicināt Padomi sagatavot ietekmes pētījumu. Pirmā nepieciešamība ir panākt politisku vienprātību starp tādām dalībvalstīm kā Franciju, Lielbritāniju un, iespējams, Čehiju. Tad mums jāsāk sadarbība ar ANO, lai noteiktu bāzi starptautiskajam nolīgumam par noplicināta urāna aizliegumu. Tas ietvers plāna sagatavošanu par pakāpenisku ražošanas aizliegumu, kas būtu pieņemams visām dalībvalstīm, un par urāna glabāšanu un tirdzniecību, un noteiks dienu, ka izmantošana beidzot tiks aizliegta. Tad mums jābūt konferencei, kas šo plānu pieņems un sāks procesu, kas visbeidzot novedīs pie šo ieroču aizlieguma.

Mums vajadzīgs precīzs analītisks pētījums, kas novērtētu blakusefektus. Vispirms mums tomēr vajadzīga politiska sadarbība, kas sāks pakāpenisku procesu, lai atrastu politisko gribu un sasniegtu starptautisko atzišanu, vienprātību un lēmumu. Šis process būs gadiem ilgs. Būtu lieliski, ja Eiropas Savienība būtu dalībniece jaunajam nolīgumam par noplicināta urāna visa veida aizlieguma militārajām vajadzībām aizliegumu. Tāpēc mums jārikojas atbildīgi. Nepieļausim, ka muļķīgi izsaučieni, profesionāla ignorance un nepabeigts darbs kaitētu ES uzticamībai. Mums jābūt partneriem šajā nozīmīgajā spēlē.

Elizabeth Lynne, ALDE grupas vārdā. – Apvienotajā Karalistē simtiem veterānu tic, ka saskarsme ar noplicinātu urānu Pirmajā Līča karā viņiem radīja hroniskas slimības un invaliditāti, un Irākā ir pierādījumi, ka noplicināta urāna izmantošana ir radījusi bērnu, kas piedzimuši ar vienu aci vai bez acīm, skaita pieaugumu. Septiņiem no astoņiem bērniem, kuriem nav abu acu, tēvi bija pakļauti noplicināta urāna ietekmei Irākas kara laikā 1991. gadā.

Vismaz 17 valstu militārajā arsenālā vēl ir noplicināta urāna ieroči, ieskaitot trīs ES dalībvalstis: Francija, Grieķija un Apvienotā Karaliste. Tagad mums steidzami vajadzīgs starptautisks nolīgums, kas noteiktu tūlītēju moratoriju noplicināta urāna izmantošanai, attīstībai, ražošanai, uzkrāšanai, pārvešanai un izmēģināšanai, kā arī pārstrādei vai esošo krājumu iznīcināšanai. Es ceru, ikviens atbalstīs šo rezolūciju.

Konrad Szymański, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Piesardzība vien ir diezgan pietiekams iemesls darbībai, lai efektīvi novērstu ieročus, kuros izmanto noplicinātu urānu. Ekspertu pētījumu darbs par šādu ieroču izmantošanas ietekmi uz cilvēkiem un dabas vidi noteikti ir jāpateidzina. Tomēr šāda veida ieroču izmantošanas moratorijam nekavējoties jātiek ieviestam un šis jautājums jārisina atbilstoši jaunajai Eiropas Drošības stratēģijai. Tagad mūs sagaida izaicinājums sākt darbu pie starptautiska nolīguma, kas balstīs uz ANO sistēmu. Šāds nolīgums regulētu šāda veida ieroču izmantošanu, ražošanu, glabāšanu un izmēģināšanu.

Tobias Pflüger, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Šīs debates notiek pārāk vēlu. Esmu priecīgs, ka mums tās ir šodien. Vairākas valstis izmanto noplicinātu urānu, un īpaši rietumvalstis kā bruņojumu savos karos, ņemot vērā tā lielo caururbjošo spēju, it īpaši pret bruņumašīnām. Tomēr NU municijā ir ārkārtīgi indīgas ķīmiskas vielas – citiem vārdiem, tās ir toksiskas, un tās ir arī radioaktīvas. Noplicināts urāns ir kodolrūpniecības blakusprodukts, kas rodas urāna bagātināšanas vai kodolieroču ražošanas rezultātā. Kodolenerģijas izmantošana, īsumā, arī ir problēmas sastāvdaļa.

NU municijai ir ilgtermiņa iedarbība. Kad tiek notriekts liels mērķis, augstā temperatūrā atbrīvojas noplicināts urāns un tas sadeg par noplicināta urāna oksīdu, kas kļūst par tīriem alfa-radioaktīviem putekļiem, ko viegli ieelpot un kas var izplatīties ar vēju un ūdeni. Šos putekļus vidē ir grūti likvidēt, un tas ieelpojot paliek plaušās. Mēs zināt par Līča kara sindromu un Balkānu sindromu; laiku pa laikam tas pats fenomens ir novērojams karavīriem, kuriem acīmredzami ir vēzis, tāds kā plaušu vēzis, ņemot vērā, ka viņi ir bijuši pakļauti NU oksīdam. Tāpat ir bijis šī vēža gadījumu pieaugums iedzīvotāju vidū rajonos, kur tikusi izmantota šī municija.

Interesanti, ka NU municijas militārā efektivitāte patiesībā ir ļoti ierobežota, bet to izmantošana ir saistīta ar vairākiem neapreķināmiem riskiem. NATO izmantoja NU municiju savā agresīvajā karā pret Dienvidslāviju. Irākā ASV spēki kopumā izmantoja 300 tonnu NU municiju. Šajā valstī ir pieaugošs procents deformētu bērnu, īpaši Bagdādē. Afganistānas valdība tagad aicina veikt izmeklējumus par NU municijas izmantošanu Afganistānā un apgalvo, ka ASV militārie spēkiem to neinformēja, ka tika izmantota NU municija, īpaši valsts austrumu daļā. NU municija. NU municiju izmantoja Lebanonas karā, galvenokārt Izraēla un to arī ļoti intensīvi izmantoja Pirmajā Līča karā. Saindēto karavīru skaits ir aprēķināts ap 66 000.

Problēma ir viegli saskatāma. Pirmā kara pensionāri par noplicinātā urāna ietekmi ir kļuvuši par veterāniem, tāds kā *Kenny Duncan* no Apvienotās Karalistes. Ja NU putekļi būtu kosmētisks līdzeklis vai, piemēram, pārtikas ražošanā izmantota viela, tas sen būtu aizliegts. Armijai ir noteikts, darbojoties ar NU municiju, valkāt aizsargājošu apģērbu. EUROMIL, Eiropas Militāro asociāciju organizācija aicina aizliegt ieročus, kas aizdedzina šo municiju. Beļģija ir aizliegusi NU municiju un mēs to par to apšveicam. ANO Apbruņošanās starptautiskās drošības komiteja balsoja ar 122 pret 6, ar 35 balsīm atturoties par ziņojuma pieprasījumu par ieroču un municijas, kuros ir noplicināts urāns, kaitīgo ietekmi. Sešās balsīs pret bija Čehija, Francija, Nīderlande un Apvienotā Karaliste. Mums vajadzīgs NU municijas ražošanas un izmantošanas aizliegums.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Dāmas un kungi! Noplicināta urāna izmantošana karadarbības mērķiem ir pretēja starptautiskajām tiesībām; ir neapgājami pierādījumi par tās patieso toksiskumu gan cilvēkiem, gan videi. Es piekritu, kā daļa no Eiropas Drošības stratēģijas, jāsniedz visi apsvērumi par šo jautājumu un es uzskatu, ka šo ieroču aizliegumam Savienības dalībvalstīs jābūt pilnīgam un galīgam.

Abi jautājumi izvirzīja vērtējumus un saprātīgus kopīgus jautājumus, kas ir plaši dokumentēti; te es izmantošu iespēju, lai atzīmētu Itālijas karavīru piemēru, kuri bija izvietoti Balkānos, kuri joprojām gaida godīgu kompensāciju, kuru, es baidos, viņi nekad nesaņems. Tā kā nešķiet iespējams atlīdzināt pagātnē nodarīto kaitējumu, tad Savienībai jānodrošina izlēmīgs, spēcīgs signāls nākotnē, aizliedzot šī veida ieroču ražošanu, glabāšanu un izvietojumu tirgū Savienības dalībvalstīs.

Luisa Morgantini, autore. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Dāmas un kungļi! Es uzskatu *Jana Hybášková* aicinājumu par *real politik* nevietā un kopumā cinisku. Slinkums vai nevērtība, līdzīgi kā valsts noslēpumi, nav pieņemami, ja tas skar cilvēku veselību.

Urāna ieroču izmantošanai ir postošas un nelabojamas sekas. Kad tie eksplodē, urāna lādiņš izstaro smalkus, indīgus putekļus; tie saindē gaisu, zemi un ūdeni, iekļūst elpceļos, un palielina audzēju, leukēmijas un ļaundabīgu veidojumu iespējamību. Ikviens, kurš tos izmanto, acīmredzami pārkāpj starptautiskās humanitārās tiesības. Kopš 1991. gada Līča kara militārā personāla radnieku upuru asociācija ir aprēķinājusi, ka Itālijā vien ir bijuši 50 nāves gadījumi. Aizsardzības ministrs nesē teica, ka ir bijuši 77 nāves gadījumi un ka cilvēku skaits, kuri cieš no slimībām, ir starp septiņiem simtiem un aptuveni diviem tūkstošiem.

Aptuveni 2 000 tonnu nopludināta urāna tika izmantoti laikā no 1991. līdz 2003. gadam. Aptuveni 70% Irākas teritorijas ir piesārņota un par šodien mēs neesam droši par nopludinātā urāna briesmīgās cilvēcīgās cenas apmēriem. Basras slimnīcā Irākā es redzēju deformētu bērnu ķermeņus; esmu redzējis briesmīgu kaitējumu, kas nodarīts viņu mazajiem augumiem. Ir tūkstošiem civiliedzīvotāju bez sejām, kuri joprojām dzīvo un mirst radiācijas piesārņotajā zemē: Irākā, Afganistānā, Kosovā, Bosnijā, Somālijā, nezinot par savu likteni.

Kopš 2001. gada mēs kā Eiropas Parlaments cenšamies ieviest moratoriju. Mēs to apstiprinājām 2006. gadā, pieņemot rezolūciju par ķīmiskajiem ieročiem un necilvēcīgiem parastajiem ieročiem. Ar ievērojamu balsu vairākumu 2007. gadā pieņemtā ANO rezolūcija aicina ANO dalībvalstis pārbaudīt veselībai nodarīto kaitējumu. Sešas valstis balsoja pret: ASV un Izraēla, un, diemžēl, vairākas Eiropas Savienības dalībvalstis, proti, Francija, Apvienotā Karaliste, Čehija un Nīderlande. Tā vietām viņām vajadzēja sekot Beļģijas piemēram, kura 2007. gada martā bija pirmā valsts pasaulē, kura nolēma pilnīgi aizliegt nopludinātu urānu tā toksiskuma dēļ.

Kopā ar citiem kolēģiem no, man prieks sacīt, visām politiskajām pārliecībām, es stingri nostājos par šīm debatēm, jo ir izšķiroši svarīgi rīkoties pret starptautisko, humanitāro un vides tiesību pārkāpumiem, un darboties, lai nodrošinātu, ka militārās hierarhijas, valstis un kara industrija pilnībā apzinās savu atbildību. Noklusējumi un militārie noslēpumi, noteikumu neievērošana par aizsardzību un piesardzības principu var paslaucīt urāna briesmas zem tepiķa kopā ar iespēju novērst lielu nāves gadījumu skaitu.

Uz šiem pamatiem es vēlreiz apstiprinu mūsu rezolūcijā ieteiktos aicinājumus, īpaši nodrošināt maksimālu pārskatāmību, norādot piesārņotās vietas un visvairāk – sasniedzot ideju par nekavējošu moratoriju, lai ātri sasniegtu pilnīgu nopludināta urāna un kasešu bumbu aizliegumu, kas joprojām prasa upurus. Piemēram, Lebanonā, Izraēlas armija izvietoja vairāk nekā miljonu kasešu bumbu ciematos un mājās dažās pēdējās stundās pirms atkāpšanās.

Rikojieties. Paldies Padomei un Komisijai par atbildēm, bet arī par to, ko tās darīs, neraugoties uz komisāra *Michel* pieminētajiem ierobežojumiem, lai panāktu brīvību no urāna ieročiem un kasešu bumbām.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Nopludināts urāns ir par 70% smagāks nekā svins. Tā kinētiskās enerģijas dēļ arī ļoti maza kalibra šāviņš tāpēc var ieurbties tanka bruņās. Tāpēc nopludinātu urānu izmanto karadarbībā. Pasaulē ir aptuveni pusotrs miljons tonnas nopludināta urāna. Saprotama ir vēlme to izmantot. Tomēr, kā izrādās, šāda veida ieroči ir izrādījušies ne tuvu tik efektīvi kā gaidīts. Septiņdesmit procentu bojāto irākiešu tanku bojājumus nodarīja cita veida ieroči.

Acīmredzot jautājums par šādu ieroču izmantošanas sekām paliek neatbildēts. Skaidri jāpasaka, ka vēl nav radusies noteikta atbilde. Galu galā, tūkstošiem cilvēku vairākus gadus strādā urāna rūdās bez jebkādam slimību pazīmēm. Tomēr joprojām ir šaubas par šo jautājumu un tāpēc jāpasludina moratorijs, lai visbeidzot ļautu atrisināt jautājumu.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Dāmas un kungļi! Nopludināta urāna izmantošanas rezultātā radītā kaitējuma būtība un apmērs ir tāds, ka šķiet nepieņemami to raksturot kā „drošību”. Kaitējums tiek nodarīts secīgi ienaidnieka personālam un personālam, kas izmanto šos ieročus: piemēram, Līča kara sindroms, Balkānu sindroms.

Cilvēki, kuri pēc tam par to gadu desmitus maksā, ir civiliedzīvotāji, karadarbības zonu iedzīvotāji, kuri ieelpo un uzņem noplicināto urānu, kad tas saindē ūdens nesējslāņus un pārtikas ķēdi, un kas veido radiāciju. Augstāko cenu, kas raksturīga zaudējumu ziņā, ko rada smago metālu radiācijas ietekme, par kuru mums visiem zināms, samaksā bērni, augoši organismi, īpaši nedzimuši bērni. Tam pierādījums ir ģenētiski ļaundabīgu veidojumu un bērnu audzēju eksponenciālais pieaugums vietās, kur izmantots urāns.

Nesens BBC pētījums Lielbritānijā parādīja, ka 24 stundas pēc masu bombardēšanas Balkānos, atmosfēras radioaktivitātes rādītāji Anglijas ziemeļos bija augstākie, kādi reģistrēti. Tāpēc mēs ierosinām ne tikai aizliegt noplicinātu urānu, bet arī to personu sodīšanu par kara noziegumiem, kuri to izmantoja, pilnīgi zinot par to sekām, un to personu sodīšanu, kas to dara, kad aizliegums stājas spēkā.

Gerard Batten (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs! Kamēr mēs runājam par radioaktīvo ieroču tēmu, šis Parlaments ir bijis ievērojami kluss par Lielbritānijas pilsoni – diemžēl attiecīgi ES pilsoni – kuru 2006. gadā Londonā nogalināja radioaktīvs ierocis. Protams, es domāju Aleksandru Litviņenko, kuru nogalināja valsts apmaksātā terorisma aktā, izmantojot poloniju 210.

Noziegumā galvenais aizdomās turamais ir Andrejs Lugovojis, kurš tagad ir Krievijas Parlamenta deputāts un kuru atbilstoši Krievijas Konstitūcijai nevar izdot. Tai pat laikā Litviņenko atraitnei ir liegta izmeklēšana par viņas vīra nāci Lielbritānijas tiesās, kas varētu pārbaudīt viņa slepkavības pierādījumus bez noziegumā aizdomās turēto tiesāšanas.

Šī slepkavība bija Krievijas karadarbība Apvienotajā Karalistē. Lielbritānijas valdība nevēlas konfrontēt šo faktu. Bet, ja Jūs vēlaties apspriest radioaktīvos ieročus, kāpēc gan nediskutēt par Litviņenko slepkavību un tālejošajām sekām?

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Īsumā es gribētu izteikt savu pateicību par šīm debatēm. Es atkal gribētu atkārtot, ka Padome turpina būt ļoti aktīva par ārējās drošības jautājumiem atbilstoši ES stratēģijai pret masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu. Šajās stratēģijās Padomes galvenie mērķi ir pastāvīgi precizēti, un pastāvīgi tiek ņemti vērā jauni risinājumi, un tad tie tiek iekļauti precizētajos dokumentos.

Tam piemērs, piemēram, ir Padomes pieņemtais pasākums, atbalstot vispasaules konvencijas pieņemšanu par dažu veidu parastā bruņojuma aizliegšanu un ierobežošanu.

Interesanti, ka Piektā protokola mērķis šajā konvencijā ir pēc iespējas samazināt eksplozīvu militāro atkritumu radīšanu, kad militārie konflikti ir beigušies. Interesanti arī, ka lielākie bruņojuma, kas satur noplicinātu urānu, ražotāji un izmantotāji, jau ir augšminētās konvencijas dalībnieki.

Šobrīd pārāgrī izteikt jebkādas prognozes. Esmu minējis situāciju Padomē, kas redzama no balsošanas rezultātiem par Ģenerālasamblejas Pirmās komitejas rezolūciju, kas šodien vairākas reizes bija pieminēta. Jācer, ka tādas debates kā šīs Eiropas Parlamentā veicinās sasniegt vienprātību Padomē. Tomēr tuvākajā nākotnē par to būs vēl debates.

Paldies.

Louis Michel, Komisijas loceklis. – (FR) Pavisam īsi. Priekšsēdētāja kungs! Acīmredzot es pietiekami ņemu vērā spožas piezīmes un te izteiktos īpašos ierosinājumus, un man ir vēlme tos nodot savai kolēģei *Benita Ferrero-Waldner* un Komisijai.

Tomēr man deputātiem jāatgādina, ka Komisijas rīcības brīvība ir ārkārtīgi ierobežota. Tai acīmredzot ir deklaratīvas vai īpašas pilnvaras; tā var iesniegt priekšlikumus, bet tai nav citu tiesību. Es vēlos to izskaidrot.

To pasakot, es ņemu vērā ļoti skaidru ziņu, ka jābūt pārskatāmības garantijai, kā teica *Morgantini*. Esmu par labu šim punktam, Viņa iesaka moratoriju un es nodošu šo ieteikumu tālāk. Šķiet, es arī esmu uztvēris nepieciešamību atjaunot līdz šim veiktos pētījumus, vai tā iespējamību. Nav iemeslu, kāpēc šie pētījumi atkal nevarētu tikt atjaunoti.

Katrā ziņā jums jāzina, ka es ziņošu Komisijai par visām labajām runām un argumentiem, ko es šeit dzirdēju, un es nešaubs, ka noteiktā laikā tiks veiktas iniciatīvas. Katrā ziņā tomēr idejas tiks nodotas tālāk un, ticiet man, brīvprātības gaisotne būs procesa sastāvdaļa, jo ir acīmredzami, ka mums jācer, ka visas pārējās Eiropas valstis varēs izdarīt to, ko paveikusi Beļģija. Es to nesaku tikai tāpēc, ka tā ir Beļģija, bet, protams, man ir patīkami, ka mana valsts to izdarīja. Iespējams, ka tas ir tas, ko jūs vēlaties. Protams, ir bijuši daži noderīgi un interesanti iedvesmas avoti, bet es vēlos, lai jūs zinātu, ka es nodošu tālāk visus ieteikumus, komentārus un lūgumus, kas te pārliecinoši un patiesi izteikti.

Priekšsēdētājs. – Atbilstoši Reglamenta 108. panta 5. punkta noteikumam esmu saņēmis sešus priekšlikumus par rezolūciju ⁽³⁾.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien.

(Sēde slēgta pulksten 17.35 un atsākta pulksten 18.00.)

PRIEKŠSĒDĒTĀJS: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

13. Padomes jautājumu laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B6-0156/2008).

Padomei ir uzdoti šādi jautājumi.

Manuel Medina Ortega jautājums Nr. 1 (H-0267/08)

Tēma: Pasu diskriminācija ES.

Dažās ES valstīs pasas un citi dokumenti, kurus izmanto robežas šķērsošanai, tiek izmantoti ne tikai šo valstu pilsoņiem, bet arī bezvalstniekiem, kuri pastāvīgi dzīvo attiecīgajās valstīs. Tā kā vairumā gadījumu šīs personas pieder etniskajām minoritātēm, vai Padome plāno pieņemt vai ierosināt pasu un līdzīgu dokumentu formātus, kas vairāk neietvertu tādas negatīvas detaļas kā „ārzemnieki”, un tādējādi izbeigtu diskrimināciju, kas balstīta uz etnisko izcelsmi?

Janez Lenarčič, *Priekšsēdētāja vietnieks.* – (SL) Man ir diezgan īsa atbilde. Proti, ka pasu vai ceļošanas dokumentu izdošana bezvalstniekiem, kuri pastāvīgi dzīvo dalībvalstī, neietilpst Kopienas kompetencē.

Tāpēc ne Eiropas Komisija, ne Padome nav kompetenta ierosināt nekādus grozījumus saistībā ar šī veida pasēm vai jebkuriem citiem ceļošanas dokumentiem.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs! Padomes priekšsēdētāja vietnieka atbilde tiešām ir ļoti skaidra: par šo jautājumu nevar būt nekādu diskusiju. Tomēr man jāvaicā nedaudz citiem vārdiem. Vai Padome paredz jebkāda veida ES harmonizāciju saistībā ar pasēm un pasu identifikāciju, vai arī šis jautājums pastāvīgi būs ārpus dalībvalstu jurisdikcijas?

Janez Lenarčič, *Priekšsēdētāja vietnieks.* – (SL) Liels paldies, *Medina Ortega* kungs, par papildu jautājumu.

Šajā jautājumā vienīgie kopīgie standarti vai kopīgie etaloni, kas pieņemti, ir pasu vai citu ceļošanas dokumentu drošības elementu jomā.

Personīgi es varētu sagaidīt tālākus pasākumus šajā jomā, bet par citiem es nevaru zināt, vai notiks kāda kompetences nodošana.

Tas nav jautājums par to, vai šī tēma ir vai nav svarīga, tas ir piekritības jautājums. Šobrīd jautājums par identitātes dokumentu izdošanu personām bez pilsonības ir ekskluzīvi piekritīgs dalībvalstīm, un Padomei un Komisijai nav tiesību.

Paldies.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Es gribētu uzdot jautājumu par dažādiem diskriminācijas veidiem. Jūlijā jūsu valsts, Slovēnija, plāno ieviest lielceļa nodokļa uzlīmes un plāno izdot divus veidus: gada un pusgada uzlīmi. Tas rada desmitiem miljonu ES pilsoņu, kuri ceļo savās vasaras brīvdienās uz Vidusjūru, diskrimināciju. Kādus priekšlikumus prezidentūra plāno veikt, lai liktu Slovēnijas valdībai atrisināt šo problēmu?

Janez Lenarčič, *Priekšsēdētāja vietnieks.* – (SL) *Rack* kungs, paldies par šo jautājumu. Tomēr, lūdzu, ievērojiet, ka šis jautājums jāuzdod konkrētajai dalībvalstij, nevis Padomei, kas to šajā lietā nepārstāv.

(3) See Minutes.

Tomēr, tā kā man ir priekšrocība šo valsti diezgan labi zināt, es gribētu piebilst, ka šis ir pagaidu pasākums, līdz brīdim, kad tiks ieviests satelīta nodeva, un ka attiecīgās Eiropas Savienības institūcijas ir informētas, vai tām ir paziņots par šo pasākumu, un tās nav to iztulkojošus kā diskriminējošu.

Priekšsēdētājs. – **Avril Doyle** jautājums Nr. 2(H-0270/08)

Tēma: Lisabonas līguma ratifikācija.

Vai Slovēnijas prezidentūra, lūdzu, varētu komentēt pašreizējo Lisabonas līguma ratifikācijas procesu? Kādus soļus Padome ir spērusi, lai nodrošinātu ratifikācijas procesa pozitīvu iznākumu?

Janez Lenarčič, *Priekšsēdētāja vietnieks.* – (SL) Es gribētu informēt Doyle kundzi, ka līdz šai dienai, 2008. gada 21. maijam Lisabonas līgumu ir ratificējušas trīspadsmit dalībvalstis.

Varbūt man tās jāuzskaita: Pirmā jau pirms gada parakstīja Ungārija, kurai sekoja Slovēnija un Malta, Rumānija, Francija, Bulgārija, Polija, Slovākija, Dānija, Austrija, Latvija, Lietuva un Portugāle, kas nozīmē trīspadsmit valstis vai gandrīz pusi.

Jau gandrīz savas prezidentūras sešos mēnešos Slovēnija ir apstiprinājusi savu vēlmi, lai ratifikācijas process mūsu prezidentūras laikā notiktu vienmērīgi un tad tikpat efektīvi turpinātos nākamajā Francijas prezidentūrā, ar mērķi, lai Lisabonas līgums stātos spēkā 2009. gada 1. janvārī, kā bija plānots.

Tomēr man jāuzsver, ka ratifikācija nav ne prezidentūras, ne Padomes joma, bet tā drīzāk ietilpst līguma parakstītāju dalībvalstu kompetencē, katrā gadījumā atbilstoši šis valsts konstitucionālajai kārtībai.

Paldies.

Avril Doyle (PPE-DE). - Es pateicos prezidentūrai. Es priecājos, ka līdz šim 13 dalībvalstis ir ratificējušas Lisabonas līgumu. Jums zināms, ka Īrija ir vienīgā valsts, kas to ratificēs referendumā ceļā.

Mums mājās šobrīd ir lielas grūtības, cenšoties neitralizēt vairākas dažādas grupas „nē” pusē. Šīs grupas izplata bailes un apjukumu par Lisabonas līgumu, apzināti vai nē, bieži par jautājumiem, kas ir ļoti nozīmīgi, bet kas nekādi nav saistīti ar līgumu. Vai tad jūs man variet apstiprināt, priekšsēdētāja vietniek, ka Īrijas veto tiesības par nākamajiem tiesā nodokļa priekšlikumiem nekādā veidā netiks vājinātas, ratificējot Lisabonas līgumu, un ka nav saistības starp PTO sarunāt un Lisabonas līguma ratifikāciju kopumā?

Janez Lenarčič, *Priekšsēdētāja vietnieks.* – (SL) Paldies, Doyle, kundze par diviem papildu jautājumiem.

Varu apstiprināt, ka, pirmkārt, visi lēmumi nodokļu jomā turpinās tikt pieņemti konsensuāli. Citiem vārdiem, arī stājoties spēkā Lisabonas līgumam, ar noteikumu, ka to ratificēs visas dalībvalstis, Īrijai vai jebkurai citai dalībvalstij turpinās būt veto tiesības par ikvienu jautājumu, kas skar nodokļus.

Jūsu otrajā jautājumā, proti, par sarunām, kas šobrīd notiek Pasaules Tirdzniecības Organizācijā, es arī varu apstiprināt, ka šīm sarunām nav tiešas saistības ar Lisabonas līguma ratifikāciju.

Tāpēc atbilde uz abiem jūsu papildu jautājumiem ir - jā.

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Es arī vēlos ministram uzdot jautājumu par līgumiem un pašreizējo ratifikācijas procesu Īrijā.

Viens no argumentiem, kas šobrīd ir aktuāls, ir tas, ka pēc Lisabonas līguma ratifikācijas valstis var zaudēt savas veto tiesības starptautisko tirdzniecības līgumu ratificēšanā – piemēram, PTO līgums.

Šobrīd ir veto tiesības un „nē” puse uzskata, ka pēc Lisabonas tas mainīsies. Es gribētu Slovēnijas prezidentūras apstiprinājumu par to, vai tas tā ir vai nav.

Jim Allister (NI). - Par laimi Īriem tikai Īrijas vēlētajiem būs tiesības lemt par līgumu, kas būtiski ietekmē mūsu visu nākotni. Vai jūs, Padomes vārdā, soliet pieņemt viņu demokrātisko lēmumu vai, līdzīgi kā Francijas un Holandes vēlētajiem, vai pret viņiem izturēsies ar nicinājumu, ja viņi atļausies nobalsot „pret”, ļoti atbilstoši apkaunojošajai tradīcijai „*Croppy, lie down!*” [Īru atbrīvošanās kustības dziesma] un Nica II?

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Diemžēl es vairāk nevaru dot vārdu citiem runātājiem, jo to neļauj Reglaments. Es domāju, ikvienam ir zināms, ka mēs pētām izmaiņas šajā jautājumu laikā, lai padarītu to elastīgāku un arī noderīgāku. Es pats palīdzu darba grupai un mums noteikti drīz būs pozitīvi jaunumi. Šobrīd

Reglaments ir tāds, kāds tas ir, un es nevaru dot vārdu *Higgins* kungam, lai gan tas ir lūgts, jo viņš bija trešais, kas to lūdza.

Janez Lenarčič, *Priekšsēdētāja vietnieks*. – (SL) Vispirms par *Harkin* kundzes uzdoto jautājumu.

Būs izmaiņas līgumu noslēgšanās ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām. Tas noteikts nākamā Lisabonas līguma 207. pantā. Tomēr šajā pašā pantā tai pat laikā ļoti skaidri noteikts vairāku jomu saraksts, kurās dalībvalstis saglabās savas veto tiesības, jo pants uzskaita diezgan daudzus jautājumus un jomas, kurās, pieņemot lēmumus, Padome turpinās piemērot vienprātības principu.

Tas ir 207. panta ceturtais punkts. Man jāpiemin, ka šādu jomu ir diezgan daudz. Tā ir pakalpojumu joma, intelektuālā īpašuma komerciālie aspekti, tiešo ārvalstu ieguldījumu jomā, kultūras un audiovizuālo pakalpojumu joma, sociālo pakalpojumu joma, izglītība, veselības aprūpe un citas. Visām šīm jomām, pat tad, kad Lisabonas līgums stāsies spēkā, tiks piemērots vienprātības princips, kad vien Padome pieņem lēmumu, kas nozīmē ikvienas un katras dalībvalsts piekrišanu.

Atbildot uz *Allister* kunga jautājumu, es teiktu sekojošo: es jau pieminēju savā pirmajā atbildē uz attiecīgu jautājumu, ka Eiropas Savienības līguma ratifikācija ir dalībvalstu ziņā. Parakstot šo līgumu pagājušā gada decembrī, dalībvalstis apņēmas darīt visu, kas ir to spēkos, lai to parakstītais teksts tiktu arī ratificēts atbilstoši to iekšējiem noteikumiem, konstitucionālajām un citām tiesību normām.

Šajā jautājumā prezidentūrai nav nekādas lomas. Prezidentūras dēļ, piemēram, Slovēnija, kas šobrīd prezidē Eiropas Savienību, ir bijusi pirmo vidū, lai izpildītu šo uzdevumu. Ja ratifikācija neizdosies, kas cerams nenotiks, tā būs tikai tās valsts atbildība, kur tas notika, un nevis Padomes vai kāda cita atbildība.

Paldies.

Priekšsēdētājs. – **Colm Burke** jautājums Nr. 3(H-0272/08)

Tēma: Sarunas ar BDR Maķedoniju par dalību ES.

Vai Padome var komentēt pašreizējo sarunu situāciju ar Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku?

Kurās jomās Padome uzskata ir noticis lielākais progress? Kas šobrīd pierādās esam sarežģītākās jomas, lai sarunās virzītos uz priekšu?

Janez Lenarčič, *Priekšsēdētāja vietnieks*. – (SL) Tā kā jautājuma saturs ir diezgan plašs, mana atbilde būs nedaudz īsāka.

Sarunas ar Bijušo Dienvidslāvijas Republiku Maķedoniju par tās dalību ES vēl nav sāktas. Līdz brīdim, kad tā pievienosies Eiropas Savienībai, šobrīd Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas un Eiropas attiecību primārais ir jautājums par Stabilizācijas un asociācijas līguma noslēgšanu.

Saskaņā ar Asociācijas partnerībā noteiktajiem primārajiem uzdevumiem valsts progress ceļā uz Eiropas Savienības dalībvalsts statusa iegūšanu ir novērtēts Komisijas Progresā ziņojumā. Kā likums, ziņojums tiks publicēts oktobra beigās vai novembra sākumā. Padome raugās, lai Komisija iesniegtu nākamo novērtējumu šī gada rudenī.

Savos 2007. gada 10. decembra secinājumos Eiropas Padome ņēma vērā Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas izdarīto progresu, un izteica nožēlu, ka tās reformas īstenošana kavējas. Kavējumi bija iekšējas politiskas spriedzes dēļ, kā dēļ valsts politisko iestāžu uzmanība tika novērsta no Eiropas integrācijas prioritārajiem uzdevumiem.

Šajā jautājumā varam atzīmēt dažus pozitīvus piemērus, kas norāda, ka Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika cenšas izvairīties no šādiem kavējumiem. Politisko kritēriju ziņā valsts ir panākusi progresu decentralizācijas, pretkorupcijas politikas jomā, sadarbībā ar Starptautisko Krimināltiesu Bijušajai Dienvidslāvijai, kā arī starptautiskajās attiecībās, un Ohridas nolīguma ieviešanā.

Pēc ES Komisijas novembra progresā ziņojuma publicēšanas valsts pieņēma Prokuratūras likumu, likumu par Prokuroru padomi un tiesību aktus par starptautisko jautājumu valdi, un ir aizpildīta arī tukšā vieta Tieslietu padomē. Progress panākts arī dokumentu drošības, robežšķērsošanas un migrācijas jomā.

Padome turpinās veicināt visas politiskās partijas intensificēt to dialogu un sadarbību ar etniskajām grupām, lai valsts varētu panākt progresu integrācijas procesā.

Padome arī turpinās veicināt abas puses konstruktīvi atjaunot to centienus, lai sarunās ANO uzraudzībā varētu panākt savstarpēji pieņemamu risinājumu par nosaukuma jautājumu. Tas uzlabotu reģionālo sadarbību un sekmētu labas attiecības ar to kaimiņiem.

Galvenās reformas, kas valstij joprojām jāveic atbilstoši rekomendācijām no Asociācijas partnerības ir:

– saskaņā ar Ohridas nolīgumu tām jāturpina decentralizācija: divas trešdaļas no pašvaldībām jau ir fiskālās decentralizācijas posmā;

– tām jāuzlabo vienlīdzīga etnisko minoritāšu pārstāvība valsts vadībā, iekšlietu joma tam ir labs piemērs.

Nākamās reformas ir policijas reforma, tieslietu reforma un divi galvenie neatrisinātie jautājumi no tā sauktā Maija nolīguma, kas vajadzīga plašāka politiskā vienprātība, proti, valodu likums un vienošanās par 2001. gada konfliktos cietušo upura statusu.

2008. gada 18. februārī Padome pieņēma lēmumu par principiem, principiālajiem uzdevumiem un noteikumiem no ES asociācijas partnerības ar Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku. Padome ir atjaunojusi esošo partnerību, nosakot atjaunos principālos uzdevumus nākamajam darbam, balstoties uz 2007. gada Komisijas progresa ziņojuma secinājumiem.

Colm Burke (PPE-DE). - Liels paldies par jūsu atbildi. Es tikai vēlos zināt, vai jūs esiet apmierināts ar to, ka spriedze ir pietiekami mazinājusies, lai ļautu progresēt? Un ja tā ir pietiekami mazinājusies, par kādu laiku jūs runājat, kas vajadzīgs, lai nepieciešamās reformas īstenotu pilnībā tā, lai atsāktos pilnīgs sarunu process?

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Kā mums zināms, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika noteikusi vēlēšanas 1. jūnijā. Mēs ceram, ka kampaņas periods neradīs kavējumus nepieciešamos reformu veikšanā. Cerams arī, ka reformas turpināsies pirms un arī pēc vēlēšanu perioda.

It īpaši prezidentūra cenšas panākt progresu Rietumbalkānu valstu integrāciju, ieskaitot Bijušās Dienvidslāvijas Republiku Maķedoniju tās ceļā uz dalību Eiropas Savienībā.

Mēs ceram, ka šis progress tiks panākts cik ātri vien iespējams, un ka valstij cita starpā tiks noteikts datums, kad varētu sākties iestāšanās sarunas.

Protams, vispirms tas ir atkarīgs no pašas valsts, no tās reformu ātruma un kvalitātes, kas joprojām jāpabeidz, un ko esmu pieminējis savā atbildē.

Priekšsēdētājs. – Tā kā autora šeit nav, tad jautājums Nr. 4 tiek izlaists.

Gay Mitchell jautājums Nr. 5 (H-0276/08)

Tēma: Klimata pārmaiņas un starptautiskā drošība.

Havjera Solanas jaunākais dokuments par klimata pārmaiņām un starptautisko drošību vērš Padomes uzmanību uz dažiem nozīmīgiem jautājumiem par klimata pārmaiņām un it īpaši pievēršanas teritoriālo prasību nozīmi, ekskluzīvām ekonomikas zonām un piekļuvei jauniem tirdzniecības ceļiem, ko radījušas klimata pārmaiņu sekas. Uzsvars uz drošību un ģeopolitiskā spēka iespējām ir attālināšanās no ES šodienas pieejas klimata pārmaiņām, kas vēlas ierobežot emisiju un palielināt ES globālo gatavību. Vai Padome strādā pie šo nozīmīgo jautājumu pozīcijas un stratēģijas?

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Kā jums visiem zināms. 2007. gada jūnijā Eiropas Padome uzaicināja savu Ģenerālsēdētāju, augsto pārstāvi Havjeru Solanu un Eiropas Komisiju prezentēt kopīgu dokumentu par to, kā klimata pārmaiņa ietekmē starptautisko drošību.

Kopīgais ziņojums tika prezentēts Eiropas Padomes sēdē šī gada martā. Ziņojums norāda uz iespējamiem draudiem un strīdu veidiem, kas varētu rasties dažādās pasaules daļās klimata pārmaiņu rezultātā. klimata pārmaiņas.

Es gribētu uzskaitīt dažus no tiem piemēru veidā: strīdi par resursu nepietiekamību, īpaši, kad piekļuve resursiem tiek izmantota politiskiem mērķiem; palielināta migrācija, - sekas papildus spiedienam uz tranzīta un mērķa valstīm, kas var radīt politisku un etnisku saspīlējumu; un iespējami politiski saspīlējumi krasta joslas izmaiņu, salu pazušanas vai mazo un vidējo uzņēmumu problēmu ar piekļuvei jauniem ceļiem un resursiem dēļ.

Atkāpjoties no tā, manis pieminētajā ziņojumā ir vairākas rekomendācijas, kurām vajadzīga tālāka izmeklēšana, to ieviešanai tad sekotu Eiropas Savienības rīcības plāns.

Tāpēc Eiropas Padome uzaicināja Padomi izpētīt kopīgo dokumentu un izteikt pašai savas rekomendācijas ne vēlāk kā līdz šī gada decembrim, par nepieciešamajiem tālākajiem pasākumiem. Šo pasākumu mērķis cita starpā būtu stiprināt sadarbību ar trešām valstīm un reģioniem, ņemot vērā klimata pārmaiņas un starptautisko drošību.

Man jāpiemin, ka Eiropas Savienība nenorobežojas no jau zināmās kopējās nostājas klimata pārmaiņām. Gluži pretēji, ar šo dokumentu tā iezīmē jaunu un ļoti nozīmīgu klimata pārmaiņu aspektu, no kura mēs nevarēsīm izvairīties tālākajās debatēs dažādos līmeņos.

Kā *Mitchell* kungam droši vien ir zināms, 2007. gada pavasara sēdē Eiropas Padome apstiprināja Eiropas Savienības mērķus par siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanu līdz 2020. gadam. Tam būtu jābūt Savienības ieguldījumam globālajā un integrālajā līgumā par laika posmu pēc 2012. gada.

Eiropas Padome arī uzsvēra, ka Eiropas Savienība ir apņēmusies pārveidot Eiropu par enerģijas ziņā efektīvu ekonomiju ar zemu siltumnīcefekta gāzu emisiju. Tā ir pieņēmusi lēmumu, ka līdz globālā un integrālā līguma noslēgšanas brīdim par laika posmu pēc 2012. gada Eiropas Savienība vienpusēji veicinās pati savu siltumnīcefekta emisiju samazinājumu ne mazāk kā par 20 procentiem gadā līdz 2020. gadam, salīdzinot ar 1990. gadu.

Klimata un enerģijas paketē Eiropas Parlaments un Padome šobrīd debatē par katras dalībvalsts ieguldījumiem, lai panāktu augstākminēto Kopienas mērķi. Atkāpjoties no klimata pārmaiņu radīto seku mazināšanas, starptautiskajās sarunās par klimata pārmaiņām īpaša uzmanība tiks arī pievērsta jaunajām tehnoloģijām un fondu nodrošināšanai.

2007. gada jūnijā Eiropas Komisija publicēja savu Zaļo grāmatu ar nosaukumu „Adaptācija klimata pārmaiņām Eiropā – ES rīcības varianti”. Šogad pēc intensīvām konsultācijām ar visām ieinteresētajām grupām Komisija arī publicēs Balto grāmatu par adaptāciju, kas būs pamats tālākajām diskusijām par Eiropas Savienības politiku šajā jomā.

Paldies.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Es pateicos ministram par atbildi, bet vēlos zināt, vai iestādēm te it kādi atšķirīgi mērķi.

No vienas puses, mēs uzskatām Eiropā un pasaulē notiekošo vides katastrofu par normālu, lai gan no otras puses mēs cenšamies nodarboties ar klimata pārmaiņu problēmām un pieņemt grūtus lēmumus, no kuriem būs atkarīgas nākamās paaudzes.

Kā ministrs sacīja savos pavasara secinājumos, Padome apņēmās rīkoties, lai tiktu galā ar nopietnām klimata pārmaiņu problēmām, un nepieciešamības gadījumā pieņemt nopietnus lēmumus.

Bet vai Solanas kungs dzied no tās pašas himnas lapas? Viņš ir teicis dažādas lietas: runājis par nepieciešamību pēc fosiliju degvielas izpētes tiesībām vienā no pēdējiem pirmatnējās vides vietām uz zemes, un saucis to par iespēju. Vai tas nav uzkrītoši tam, ko saka Eiropas Padomei? Vai mēs, lūdzu, varētu saskaņot savus ziņojumus?

Mums šeit ir referents par klimatu, *Doyle* kundze, kura to visu klausīsies.

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Es jūs varu pārliecināt, ka Padomes ģenerālsēdētājam – Augstajam pārstāvim Kopējai ārlietu un drošība politikai neapšaubāmi ir tas pats viedoklis, kas Eiropas Padomei. Viņš sagatavoja savus ieteikumus Padomes vārdā. Padome labi uzņēma ziņojumu, un nekonstatēja nekādas atšķirības vai pretrunas ar citiem Padomes lēmumiem, ieskaitot lēmumus integrētās klimata aizsardzības un enerģētikas politikas jomā.

Tāpēc es nepiekrītu viedokli, ka būtu kādas atšķirības starp Augstā pārstāvja darbībām un Padomes lēmumiem vai nodomiem.

Carlos Carnero González (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos piekerties Padomes atbildei uz mūsu kolēģa piemēroto jautājumu, norādot, ka it īpaši dalībvalstīm ap Vidusjūru arī jāapspriež klimata pārmaiņu problēma.

Viens no priekšlikumiem Komisijas paziņojumā Horizon 2020 iniciatīvas ieviešanu par Vidusjūras reģiona attīrīšanu no piesārņojuma, gan par upuriem, gan klimata pārmaiņu iemesliem, un nevar būt nekādu šaubu, ka ar šo priekšlikumu var pieņemt zināmu ļoti pragmatisku rīcību. Vai Padome nejūt, ka šī ir reģionāla prioritāte cīņā pret klimata pārmaiņām ES globālās dienas kārtības ietvaros?

Janez Lenarčič, *Priekšsēdētāja vietnieks*. – (SL) Paldies, *Carner González* kungs par jūsu papildu jautājumu. Mēs varam šai iniciatīvai piekrist. Patiesībā, viens no reģioniem, ko *Solana* kungs ir īpaši atzīmējis savā ziņojumā, ir Vidusjūra, - reģions, kas var kļūt aizvien problemātiskāks klimata pārmaiņu dēļ, bet arī migrācijas un līdzīgas ietekmes dēļ.

Nav šaubu, ka mēs varam sagaidīt, ka klimata un vides aizsardzība kopumā būs viena no galvenajām tēmām Barselonas procesā, kuru drīz atjaunos ar priekšlikumiem izveidot Vidusjūras Savienību. Es atkārtoju, ka tas būs atjauninājums esošajam Barselonas procesam.

Kā jums zināms, nesēn pasniegtais Eiropas Komisijas dokuments, kas attiecas uz šiem jautājumiem, ir atradis, kā tikt galā ar to, ko deputāts pieminēja, lai gan šobrīd dokuments joprojām nepiemin nekādus konkrētus projektus. Tomēr mēs varam cerēt, ka šis būs viens no svarīgākajiem jautājumiem mūsu intensīvajā Vidusjūras valstu dialogā.

Priekšsēdētājs. – **Jim Higgins** jautājums Nr. 6(H-0278/08)

Tēma: ES ārējo robežu efektīva aizsardzība.

Vai Padome varētu pateikt, kāds progress šīs prezidentūras laikā panākts attiecībā uz efektīvāku ES ārējo robežu aizsardzību un vai narkotiku tirdzniecības problēma krasta joslā ir apspriesta Padomes līmenī?

Janez Lenarčič, *Priekšsēdētāja vietnieks*. – (SL) Es domāju, ka *Higgins* kungam ir zināms, ka Padome piešķir lielu nozīmi ārējo robežu efektīvai vadīšanai. Ar personu pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā piemērota ārējo robežu aizsardzība un vadīšana ir ārkārtīgi svarīgs, lai sniegtu dalībvalstīm iekšējo drošību un efektīvi apkarotu terorismu, nelikumību imigrāciju un cilvēku tirdzniecību.

Tāpēc šobrīd Eiropas Padome ir veikusi vairākus svarīgus pasākumus. Cita starpā tā ir pieņēmusi tādus tiesību aktus kā Šengenas robežu kodeksu, Ārējo robežu kodeksu, Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām – saīsinājumā - FRONTEX. Tā arī pieņēma pasākumus saistībā ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību izveidi.

Es arī gribētu pievērst jūsu uzmanību trim paziņojumiem, kurus Komisija publicēja šā gada 13. februārī. Šajos paziņojumos ir ierosinājumi un priekšlikumi par iespējamiem robežu vadības pasākumiem ES līmenī, par nākamo FRONTEX attīstību, par iespējamo Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas, sauktas EUROSUR, izveidi, un par ārējo robežu iebraukšanas – izbraukšanas sistēmu.

Debates par Komisijas ierosinājumiem un priekšlikumiem šajos paziņojumos notika 12. martā, Ministru konferencē Slovēnijā. Sagaidāms, ka jūnijā Tieslietu un iekšlietu padome pieņems Padomes secinājumus par ES dalībvalstu ārējo robežu vadību. Šiem secinājumiem vajadzētu uzskaitīt FRONTEX' nākamās attīstības īstermiņa un ilgtermiņa prioritātes, nākamos ieteikumus Eiropas Komisijas darbā par augstākā līmeņa drošība tehnoloģiju izmantošanu, labāku ārējo robežu vadību un vadlīnijas par tālāko darbu, izveidojot EUROSUR.

Papildus tam mēs rūpīgi esam sekojuši FRONTEX darbībai, īpaši par kopējo operāciju īstenošanu, Eiropas Krasta patruļas tīklu, tālāko aprīkojama uzlabošanu un izmantošanu, kas tiek reģistrēts centralizēti, tā sauktais CRATE, un iespējamo Ātras reaģēšanas robežu vienību izveide.

Jūrnieceības analīzes un operāciju centra – narkotiku (MAOC-N) izveide pagājušā gada septembrī bija nozīmīgs solis uz priekšu robežu aizsardzībā. Šis ir kriminālvajāšanas centrs ar militāru atbalstu, ko izveidojušas septiņas dalībvalstis: Apvienotā Karaliste, Francija, Spānija, Īrija, Nīderlande, Itālija un Portugāle. Centrs ir pieejams arī ikvienai citai dalībvalstij.

Centra mērķis ir likvidēt aizliegto vielu nelikumīgu tirdzniecību par jūru vai gaidu pāri Atlantijai uz Eiropu un Rietumāfriku.

Šis mērķis ir jāsasniedz ar intensīvāku informācijas savākšanu, apmaiņu un analīzi, un ar optimālu dalībvalstu jūras un gaisa spēku izmantošanu.

Līdzās Padomes prioritārajiem uzdevumiem arī jābūt robežkontroles stiprināšanai, un klasificētās informācijas savākšanai un apmaiņai par narkotiku tirdzniecības ceļiem.

Jim Higgins (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Tā kā narkotiku lietošana palielinās un tā kā aizvien vairāk narkotiku kļūst pieejamas, ir skaidrs, ka drošības iestādes nespēj apstādināt narkotiku piegādi īpaši no Dienvidamerikas.

Padomes priekšsēdētāja vietnieka kungs! Jūs atsaucāties uz krasta patruļu; vai jums un Padomei ir zināms, ka Īrijas rietumos Atlantijas krasta ostās un lidostās pienākumus veic tikai gadījuma rakstura inspektors? Tur ir tikai viena laiva. Un ir gandrīz pārāk saprotams, ka Īrija tiek izmantota kā vārti, lai eksportētu narkotikas uz citām dalībvalstīm – uz jūsu paša valsti un uz citām valstīm Eiropas Savienībā. Vai jūs un Padomi uztrauc šī situācija?

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Esmu pateicīgs Higgins kungam par viņa papildus jautājumu. Es gribētu uzsvērt, ka Eiropas Padomi tiešām tas uztrauc, un turpinās uztraukt, kamēr narkotiku tirdzniecība turpinās pastāvēt.

Īrijas jautājumā es gribētu uzsvērt, kā jau agrāk pieminēju, ka Īrija ir viena no tām valstīm, kas pagājušā gada septembrī ir izveidojusi Jūrniecības analīzes un operāciju centru - narkotikas (MAOC-N). Tā uzdevums tieši ir aizliegto vielu nelikumīgās tirdzniecības izskaušana, kas notiek pa šo ceļu, tas ir, vai nu pa jūru vai gaisu, pāri Atlantijai uz Eiropu vai Rietumāfriku.

Tāpēc ņemot vērā šī centra neseno izveidi, es ceru, ka tā nākotnē būs aktīvāka, un ka prezidentūra atbalstīs šo attīstību, sniedzot atbalstu ar mehānismiem, kas ir tās rīcībā.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Ministr! Šengenas akordu jomas paplašinājums pagājušā gada decembrī ir radījis bažas vairākos ES pilsoņos, ka viņiem vairāk nav drošības līmenis, pie kura viņi pieraduši. Vai var sacīt, ka pēc Šengenas zonas paplašināšanas sadarbība starp paplašinātās zonas dalībvalstu policijas iestādēm ir sasniegusi vēlamos rezultātus?

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Paldies, Rack kungs, par papildu jautājumu.

Svarīgi ir apzināties, ka Šengenas zonas paplašināšanās nav notikusi automātiski vai mirkļa dēļ, vai pati par sevi. Tas notika tad, kad bija pabeigta plaša sagatavošanās visās dalībvalstīs, kuras gribēja būt Šengenas zonas sastāvdaļa. Tas notika tad, kad atbildīgās ES personas un institūcijas šo sagatavošanos rūpīgi pārbaudīja.

Un tikai tad, kad tika apstiprināts, ka ir izveidota pienācīga kontrole uz nākamām paplašinātās Šengenas zonas ārējām robežām, šī paplašināšanās varēja notikt.

Es gribētu īpaši uzsvērt, ka, tā kā mēs nopietni ņemam vērā cilvēku bažas, protams, nepieciešams informēt tos, ka bažām nav objektīvu iemeslu.

Es atkārtoju, ka Šengenas zonas paplašināšana nav notikusi tāpat vien. Tā notiks pēc rūpīgas sagatavošanas, un pēc rūpīgām pārbaudēm par to, ka ir ievēroti visi tehniskie un drošības apstākļi, un tā kā tie bija ievēroti, mēs šodien varam sniegt atkārtotu apliecinājumu, ka paplašinātās Šengenas zonas ārējo robežu drošība ir labās rokās.

Priekšsēdētājs. – **Garie Panayotopoulos-Cassiotou** jautājums Nr. 7(H-0281/08)

Tēma: Nabadzības apkarošana.

Kā Padome raugās uz nodrošinājumu attīstību par minimālajiem cilvēka cieņai atbilstošiem dzīves un darba apstākļiem, ieskaitot pilnīgu un produktīvu Eiropas pilsoņu un ES iedzīvotāju nodarbināšanu, lai apkarotu nabadzību, it īpaši bērnu nabadzību?

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Paldies par Panayotopoulos-Cassiotou kundzes uzdoto jautājumu.

Nodarbinātība un nabadzības un sociālās izstumtības apkarošana Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm rada lielu izaicinājumu. Tomēr man jāatzīmē, ka gan nodarbinātības politika, gan sociālā politika ir dalībvalstu ziņā, un Eiropas Savienība atbalsta un papildina to aktivitātes.

Tāpēc dalībvalstīm jāizstrādā piemērotākā politiku kombinācija, ņemot vērā to ekonomisko un sociālo situāciju un to nodarbinātības situāciju.

Ļaujiet man pieminēt dažus ES pasākumus, kas pieņemti šajā jomā, kuru nolūks, kā jau es minēju, ir atbalstīt un papildināt dalībvalstu ziņā esošo politiku, kas to īsteno.

Pirmkārt, ES tiesību akti regulē vairākus jautājumus par nodarbinātību, tajā skaitā strādājošo pārvietošanās brīvību, informācijas un konsultāciju, darba apstākļus un diskriminācijas aizlieguma pasākumus.

Otrkārt, tādi līdzekļi kā nodarbinātības vadlīnijas, integrētas rekomendācijas un kopēji principi par elastību un drošību, un politikas vadlīnijas dalībvalstīm to politiku transponēšanā un īstenošanā.

Treškārt, arī šajā atvērtajā saskaņošanas veidā, dalībvalstis ir parādījušas stingru politisko gribu par informācijas apmaiņu un mācīšanos vienai no otras. Saskaņošanas atvērtā metode ir to veicinājusi, radot kopējas norādes, veicinot pētījumus un savstarpējus apskatus, un izmantojot ciešāku sadarbību ES līmenī.

Saistībā ar darbinieku tiesībām un darba apstākļu uzlabošanu, līdzās visam citam Eiropas tiesību akti regulē darbinieku aprisi, informācijas brīvību un konsultācijas, darba apstākļus, ieskaitot darba laiku, veselību un drošību darbā, un diskriminācijas aizlieguma pasākumus, kas arī ietver dzimumu līdztiesības pasākumus.

Ļaujiet man atzīmēt, ka Līguma 137. pantā teikts, ka šī panta normas nav piemērojamas algām. Tas nozīmē, ka Eiropas Savienībai nav tiesību noteikt minimālo algu, ne arī saskaņot minimālās algas starp dalībvalstīm.

Saskaņošanas atvērtajā metodē, kas jau bija pieminēta, dalībvalstis faktiski tiek aicinātas sniegt piemērotus minimālos standartus. Jautājums par standartiem – tiesību veidu un līmeni – ir ekskluzīvā dalībvalstu kompetencē.

Tā kā situācija dalībvalstīs ir atšķirīga, mūsdiā nav iemesla noteikt kopīgus standartus. Mums jāatceras, ka Eiropas Savienības zonā vairākas dalībvalstis saskaras ar tādiem jautājumiem kā fondu pieejamību, parādsaistības un sociālās drošības sistēmu ilgtspēja. Tāpēc būtu apšaubāmi izveidot vai noteikt kopīgus standartus šajā jomā.

Tas viss norāda, ka dalībvalstīm gan rūpīgi jāplāno un jāapspriež minimālo standartu jautājums, gan tādā veidā jāveicina nabadzības novēršana.

Savā jautājumā *Panayotopoulos-Cassiotou* kundze īpaši pieminēja bērnu nabadzību. Bērni saskaras ar nabadzību mājāsaimniecībās, kur vecāki nav nodarbināti, mājāsaimniecībās, kur ir zems nodarbinātības līmenis un ģimenes ienākumi ir nepietiekami, vai gadījumos, kad ienākumu atbalsts nav pietiekams, lai novērstu nabadzību.

Tāpēc, ieviešot līdzsvarotas un integrālas stratēģijas, un aktīvas iesaistes stratēģijas vismaz zināmā mērā notiks patiens ieguldījums, lai veicinātu bērnu un jauniešu labklājību.

Paldies.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es pateicos Padomes pārstāvim par atbildi uz manu jautājumu par pieņemamu standartu nodrošināšanu apmierinošiem darba un dzīves apstākļiem. Apmierinošs darbs ir mērķis gan ANO globālajai sabiedrībai, kas darbojas Starptautiskās Darba Organizācijas (ILO) uzraudzībā, gan ES. Jebkurā gadījumā mēs par to esam pieņēmuši rezolūciju.

Kā Padome plāno īstenot šos apmierinošos darba un dzīves apstākļus pilsoņiem, īpaši bērniem?

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Liels paldies par papildu jautājumu.

Arī šajā rezolūcijā jāņem vērā, ka šis jautājums ir dalībvalstu ziņā. Padome var runāt tikai vispārīgi. Protams, tas veicina dalībvalstis izpildīt vispārīgās normas, kas ir pieminētajā rezolūcijā, vai Starptautiskās Darba Organizācijas atbalstītajos standartos. Visas ES dalībvalstis arī ir Starptautiskās Darba Organizācijas locekles.

Paldies.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Mēs piekrītam mērķiem, kas pārsniedz alternatīvo enerģiju, bet ir skaidrs, ka pārtikas problēma un bads, kas izskatās pieaugošs, liek cilvēkiem domāt, vai biodegviela ir pareizais solis. Mans jautājums ir, vienlaikus piekrītot, ka mums nepieciešams virzīties uz priekšu ar alternatīvām enerģijām, vai jūs variet atklāti pateikt un pārliecināt mūsu pilsoņus, ka šis ceļš nepalielina pārtikas cenu un badu pasaulē.

Janez Lenarčič, Priekšsēdētājs vietnieks. – (SL) Paldies par jūsu papildu jautājumu.

Protams, ka jautājums par augstākām pārtikas cenām ir liela problēma, un tāpēc arī šis augsta līmeņa forums ir organizējis debates par šo tēmu. Eiropas Padome ir gatava darīt visu, lai efektīvi risinātu problēmu par augstākām pārtikas cenām. Tomēr, lai to darītu, mums vispirms jāatrod iemesli, kāpēc pārtikas cenas paaugstinās – un visdrīzāk ir vairāki iemesli.

Ir daudz un dažādi iemesli, kas rada augstākas pārtikas cenas, un tāpēc Padome tos risina dažādās iestādēs. Nesen tas tika apspriests Lauksaimniecības un zvejniecības padomē, kas pieņēma noteiktas vadlīnijas, kurām vajadzētu veicināt pārtikas cenu pieauguma palēnināšanos.

Pirms kāda laika šai pašā zālē biodegviela tika pieminēta kā viena no tiem faktoriem, kas uzskatāma par augstāku pārtikas cenu veicinātāju. Pasaulei ir zināms par iespējamo biodegvielas ietekmi, un tāpēc intensīvi attīstās tā sauktie ilgtspējīgie kritēriji degvielas ražošanai. Šo ilgtspējīgo kritēriju vidū noteikti ir arī sociālās ietekmes kritēriji, kurus mums jācenšas ņemt vērā.

Darbs nav pabeigts, bet tas intensīvi turpinās. Tomēr es gribētu uzsvērt, ka biodegvielas kā cenu paaugstināšanās iemesla faktors visdrīzāk ir visnenozīmīgāko faktoru vidū, un ka ir vairāki citi daudz svarīgāki, un kurus tai pat laikā arī intensīvi apspriež Padome.

Paldies.

Priekšsēdētājs. – Robert Evans jautājums Nr. 8(H-0283/08)

Tēma: Cilvēktiesības Kubā.

2008. gada februārī Kubas valdība Ņujorkā ANO parakstīja divas juridiskas konvencijas no Starptautiskās Cilvēktiesību deklarācijas. Šīs juridiski saistošās konvencijas liek Kubai atļaut cilvēkiem „vārda un biedrošanās brīvību, un tiesības ceļot”.

Ņemot vērā šo pozitīvo Kubas rīcību, un neseno konstruktīvo komisāra *Louis Michel* vizīti Kubā martā, kādas darbības Padome veic, lai normalizētu attiecības ar Kubas valdību? Kādu ietekmi Padome izrādīs pret Kubu, lai iedzīvinātu šos starptautiskos solījumus?

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Par *Evans* uzdoto jautājumu es gribētu atbildēt sekojošo:

Eiropas Savienība ir atzinīgi novērtējusi to, ka Kuba ir parakstījusi ANO Starptautisko konvenciju par pilsoņu un politiskajām tiesībām (ICPPR), un Starptautisko konvenciju par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (ICESCR).

Savā šī gada 4. marta paziņojumā prezidentūra pozitīvi novērtēja to, ka Kuba ir parakstījusi divus paktus. Tā kā Kuba ir parakstījusi šos juridiski saistošos starptautiskos instrumentus, tā, protams, pieņēma no tiem izrietošos pienākumus.

Prezidentūra ir mudinājusi Kubu turpināt šādas pozitīvas darbības, un tālāk palielināt tas sadarbību ar starptautiskajām struktūrām cilvēktiesību aizsardzības jomā. Eiropas Savienība rūpīgi sekos šo juridiski saistoši dokumentu ieviešanai par Kubas pieņemtajām cilvēktiesībām.

Savos secinājumos par Kubu 2007. gada jūnijā Eiropas Padome aicināja Kubas valdību veikt politiskas un ekonomiskas reformas, kas nepieciešamas, lai uzlabotu Kubas iedzīvotāju ikdienas dzīvi. Eiropas Savienība atzīt kubiešu tiesības pašiem lemt par savu nākotni. Eiropas Savienība ir gatava sniegt nākamo konstruktīvo atbalstu tālākai attīstībai visās jomās Kubas sabiedrībai, ieskaitot pasākumus attīstības sadarbībā.

Tomēr Eiropas Savienība turpina atgādināt Kubas iestādēm par to īpašo pienākumu veicināt un ievērot cilvēktiesības un to pilsoņu brīvības.

Eiropas Padomē notiek tālākas debates par iespējām atkal atjaunot vispārīgu un atvērtu dialogu ar Kubu saskaņā ar pagājušā gada jūnijā panāktajiem secinājumiem. Tomēr, vai tas piepildīsies, ir atkarīgs arī no Kubas un tā, vai tā ir gatava pieņemt priekšlikumu par politisko dialogu.

Prezidentūra aicina Kubu spert tālāku nozīmīgu soli un ratificēt gan ANO paktus bez jebkādiem iebildumiem, kas varētu mazināt to būtību un efektivitāti.

Paldies.

Richard Howitt (PSE). - Es pateicos priekšsēdētāja vietniekam par nākamo aicinājumu, kas šovakar izteikts. Ņemot vērā izmaiņas Kubas valdībā, es gribētu zināt, vai viņš un Padome ir novērojusi kādas izmaiņas un kubiešu entuziasma palielināšanos viņa pieminētajā atvērtajā politiskajā dialogā? Es arī gribētu zināt, vai viņš varētu atspoguļot pašreizējās debates, kas notiek Savienotajās Valstīs, un debates, kas neapšaubāmi notiek starp Padomi un Savienotajām Valstīm par mūsu transatlantiskajām attiecībām. Vai viņš tur novēro kādas politikas pārmaiņas, kas varētu veicināt tālākus cilvēktiesību uzlabojumus Kubā?

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Liels paldies Howitt kungam par papildu jautājumu.

Es nevarētu teikt, ka mēs būtu novērojuši kādas būtiskas izmaiņas, lai gan mums zināms par izmaiņu iespēju, un jaunas nodaļas iespējamību Eiropas Savienības un Kubas attiecībās. Tas tiks arī apspriests vienā no nākamajām Vispārējo attiecību un ārējo attiecību padomes sēdēm.

Mēs ceram, ka šis potenciāls tiks izmantots, un ka tā kļūs īstenība. Lai gan, es atkārtāju, tas arī un galvenokārt ir atkarīgs no Kubas.

Paldies.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Četru kubiešu pārliecības cietumnieku atbrīvošana ir ļoti pozitīvs solis, tāpat kā tas, ka Kubas valdība 2008. gada 28. februārī parakstīja divas juridiski saistošas ANO Starptautisko cilvēktiesību deklarācijas konvencijas. Tomēr vismaz 58 cilvēki joprojām ir ieslodzīti Kubas cietumos pilnīgi par to, ka viņi uzstāj uz savām pamattiesībām. Šo divu ANO cilvēktiesību konvenciju ziņā, ko Padome dara 75 uzskatu cietumnieku no „Marta grupas” labā? Es paļaujos, ka Padome aicinās augsta līmeņa Kubas amatpersonas pārskatīt visas lietas par Kubas disidentiem neatkarīgās un neieinteresētās tiesāsīm, un centīsies panākt viņu atbrīvošanu.

David Martin (PSE). - Es biju diezgan vīlies par jūsu atbildi, jo es domāju, ka kubieši izrāda patiesu vēlmi uz virzību un ka valdības izmaiņas ir akcenta maiņa Kubas pieejas ziņā ārpusaulei. Būtu ļoti žēl, ja ES neizmanto šo iespēju un palaistu garām izdevību uz nopietnu dialogu ar Kubu. Tāpēc vairāk neizdarīsim spiedienu uz Kubu par piekāpšanos, sāksim ES, kas sadarbojas ar kubiešiem.

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Vispirms par Pleštinská kundzes uzdoto jautājumu

Politieslodzīto skaits ir samazināts, un Eiropas Savienība to atzinīgi vērtē. Tomēr Eiropas Savienība turpinās prasīt Kubas iestādēm atbrīvot visus politieslodzītos. Pirmkārt tāpēc, ka Kuba ir ANO Cilvēktiesības Padomes locekle, un, protams, tas nozīmē, ka tai ir noteikti pienākumi. Nav šaubu, ka cilvēktiesību jautājums būs viens no pamatjautājumiem mūsu dialogā ar Kubu.

Un te es gribētu pievērsties Martin kunga komentāram. Es varu viņu pārliecināt, ka prezidentūra vai Padome nezaudēs nevienu iespēju, lai atkal iesaistītos dialogā, ja tāda iespēja radīsies. Protams, šī dialoga tēma noteikti ietvers cilvēktiesību situāciju, un mēs ceram, ka Kuba pieņems šādu priekšlikumu par dialoga izveidi.

Paldies.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mani traucē tas, kā Padome vienkārši var atkāpties, nepamirkšķinot ne acu. Es ilgi esmu bijis šī Parlamenta loceklis. Jautājumu laiks Padomei mēdza sākties plkst. 21.00 un Padome bija kopā ar mums līdz pusdesmitiem. Tad Padome lūdzam lai jautājumu laiku pārceltu uz plkst. 18.00 vai 19.00 un mēs pieņemām tās vēlmes. Tā bija mūsu pirmā kļūda. Kopš tā laika jautājumu laiks vienmēr sākās vēlu, un Padomes pārstāvjiem bija jānododas projām, kad nosita septiņi, precīzi kā pulksteņiem. Tā nav Slovēnijas prezidentūras vaina; tā ir vispārīga problēma, kas mums jāapspriež ar Padomi. Pusgadu Padomes pārstāvji noteikti var palikt līdz ceturtdienai šajā burvīgajā Strasbūras pilsētā un būt mums pieejami arī trešdienas vakaros.

Priekšsēdētājs. – Jūsu piezīme ir ņemta vērā. Patiesībā šodien mēs sākam laikus plkst. 18.00. Tāpēc sēde nesākās ar nokavēšanos. Katrā gadījumā Padome lūdza vārdu un var runāt.

Janez Lenarčič, Priekšsēdētāja vietnieks. – (SL) Paldies, priekšsēdētāja kungs, par man doto vārdu.

Es tikai gribētu teikt Posselt kungam, ka Padome ievēro un ir apstiprinājusi Eiropas Parlamenta pieņemtos lēmumus, protams, apspriežoties ar Padomi. Tomēr tika nolemts, ka jautājumu laikam jābūt vienu stundu, kas šodien sākās laikus. Tika arī nolemts, ka jautājumu laikam jābūt trešdienās no plkst. 18.00 līdz 19.00. Padome piekrita to ievērot un tā to dara, un turpinās darīt turpmāk.

Paldies.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man informēt Padomi, ka jautājumu laiks parasti ilgst pusotru stundu; kad mēs sūdzamies Birojam, mums vienmēr saka, ka jautājumu laiks, kas notiek tikai vienu stundu, ir izņēmums. Tagad izņēmumu kārtība tiek piemērota katru reizi.

Priekšsēdētājs. – Posselt kungs! Šis jautājums jālemj Priekšsēdētāju konferencei. Tas nav jautājums par to, vai es piekritu, vai nē. Es gribētu, lai mēs izmantotu vairāk laika, bet mums jāievēro Priekšsēdētāju konferences lēmums. Katrā gadījumā jūsu kritika ir ņemta vērā un tā tiks nodota Priekšsēdētāju konferencei.

Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk.Pielikumu).

Ar to jautājumu laiks beidzas.

(Sēde tika pārtraukta plkst. 19.05 un atsākta plkst. 21.00.)

PRIEKŠSĒDĒTĀJS: M. M. SIWIEC

Priekšsēdētāja vietnieks

14. Mandātu pārbaude: skat. protokolu

15. Komiteju un delegāciju veidošana: skat. protokolu

16. Rūpniecības politikas starppārbaude (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Jordan Cizelj* kundzes ziņojums (A6-0167/2008) Rūpniecības, pētījumu un enerģijas komitejas vārdā par rūpniecības politikas starppārbaudi – Ieguldījums ES izaugsmē mazie un vidējie uzņēmumi un darba stratēģijā (2007/2257(INI)).

Romana Jordan Cizelj, referente. – (SL) Jaunami par Lisabonas stratēģijas formulēšanu ir guvuši ievērojamu atsaucību Eiropas pilsoņu vidū.

Drīz mēs aptverām, ka arī noteiktie mērķi ir pretenciozi, ņemot vērā laiku, bet ideja bija izteikta publiski un pasniegta Eiropai un pasaulei. Mēs to 2005. gadā zināmā mērā uzlabojām, kad tika sagatavota jaunā Lisabonas stratēģija, joprojām pretencioza, tomēr daudz piezemētāka. Tad arī Komisija sagatavoja integrētu pieeju rūpniecības politikas jomai.

Šajā brīdī mēs novērtējam paveikto un to, kā virzīties uz priekšu. Lai gan rūpniecības politika joprojām saglabājas dalībvalstu ziņā, tomēr arī Eiropas pasākumiem, attīstības un ekonomijas izaugsmē mazo un vidējo uzņēmumu atbalstam ir ievērojama ietekme. Rūpniecība veicina zināšanu sabiedrības radīšanu, tā veicina pētniecību, attīstību un inovācijas, un tai pat laikā tā ir arī šo darbību patērētājs.

Lemjot par iniciatīvām Eiropas līmenī, mums jāaplūko tikai kopīgo darbību prioritārās jomas. Un tā, kas ir patiešām svarīgs? Kādas tēmas Eiropas Parlaments uzskata par prioritārajām jomām?

Es gribētu pieminēt, ka mēs atzinīgi vērtējam Komisijas ziņojumu par darbu, kas paveikt, un mēs pasvītrojam savu nākamo darbību prioritārās jomas.

Pirmkārt, neapšaubāmi, ir klimata pārmaiņas un ilgtspējīga attīstība. Solījumi par ievērojamu siltumnīcas efektu radošu gāzu emisijas samazināšanu neattiecas tikai uz enerģiju un satiksmi. Tie arī ļoti ietekmē rūpniecību, bez kuras nav iespējama sabiedrība ar zemu oglekļa līmeni. Ilgtspējīgai rūpniecības attīstībai tāpēc vajadzīga saskaņošana, konsekvence un atbilstība.

Mums sev jāpavaicā, kāds atbalsts rūpniecībai nepieciešams, lai attīstītu tīrāku tehnoloģiju. Kā mēs veicināsim efektīvāku tehnoloģiju izmantošanu? Kuri ir pareizie mehānismi, lai nepieļautu kaitējumu konkurencei, vai lai patērētājiem būtu izvēle? Kā mēs rīkojamies aiz Savienības robežām?

Mūsu redzējums ir samazināt globālo sasilšanu; tāpēc vienkārša augstākas emisijas tehnoloģiju novirzīšana uz trešām valstīm nav pieņemama. Klimata pārmaiņas ir iespēja, nevis drauds Eiropas ekonomikai.

Vēl vienai prioritārai tēmai jābūt dabisko izejvielu nodrošināšanai, un rūpēm par to, lai dabas resursi tiktu rūpīgi izmantoti. Dalībvalstis, kas nav saskaņojušas, var radīt konkurenci un ilgtermiņa vājināt valstu ekonomikas. Tāpēc es ceru uz saskaņotu Eiropas rīcību ar spēcīgu starptautisko elementu.

Mums priekšā joprojām ir daudz darba, lai radītu vadītspējīgāku vidi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Eiropa patiesi tiem būs atvērta vienīgi, ja tie nesaskarsies ar jaunām, atšķirīgām un sarežģītām procedūrām un šķēršļiem katrā dalībvalstī.

Tāpēc es ceru uz lielāku vienotību, harmonizāciju un administratīvo slogu samazinājumu, gan Eiropas, gan valsts līmenī. Es ceru uz pasākumiem, kas sniedz pat lielāku stimulu personīgajai iniciatīvai. Tai pat laikā es ceru uz izmaiņām Eiropas vērtību sistēmā, lai veicinātu Eiropas sabiedrību pieņemt lielāku risku.

Eiropas sabiedrība novērtē jaunu zināšanu, pētījumu un inovāciju pievienošanu un radīšanu. Likumdošanai tam jāseko. Mums jāformulē piemērotas procedūras intelektuālā īpašuma aizsardzībai. Tām jābūt Eiropas procedūrām, un saprātīgi ātrām. Nepieciešamiem finanšu līdzekļiem nevajadzētu būt rīcības šķēršļiem – es runāju par tā saukti Kopienas patentu.

Dāmas un kungi! Komisār! Es uzskaitīju tikai dažas prioritātes, kas arī pasniegtas mūsu ziņojumā. Tagad es ceru uz jūsu nākamajām debatēm, kuras es zinu būs produktīvas, un es jūs aicinu sniegt savu ieguldījumu, kas tāpat kā jūsu grozījumi pievienos ievērojamu vērtību šim ziņojumam.

Paldies.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Dāmas un kungi! Pirms trim gadiem mēs modernizējām ES rūpniecības politiku un noteicām to par stūrakmeni visai mūsu ekonomikas stratēģijai.

Šodien mēs varam teikt, ka tas bija pareizais lēmums. Eiropas rūpniecība ir labākā stāvoklī nekā vairums konkurentu, kad tai jāaizstāv sava tirgus daļa. Teicamais Eiropas rūpniecības eksporta izpildījums veicina makroekonomikas stabilitāti arī krīzes laikos.

Balstoties uz starppārbaudes pārskatu mēs jums esam iesnieguši laika un darbu plānu nākamajiem gadiem. Es lūdzu jūs atbalstīt šo plānu. Es gribētu pateikties *Jordan Cizelj* kundzei par šī ziņojuma sagatavošanu, un jūs sapratīsies, kāpēc esmu tiešām priecīgs un vēlos izteikt savu sajūsmu, ka šis ziņojums ir tik izdevies un sniedz mums tik spēcīgu pamatu. Tāpat kā es arī referents saskata, ka rūpniecības politikas galvenās funkcijas ir radīt pareizus apstākļus uzņēmējdarbībai, padarot Eiropas Savienību par ilgtspējīgi pievilcīgu vietu rūpniecībai, un stiprinot mūsu rūpniecības bāzi tā, lai mums arī būtu pietiekami labi un droši rūpniecības darbi nākotnē. Rūpniecības politika 21. gadsimtā vairāk nekādi nelīdzinās tam, ko mēdza saukt par rūpniecības politiku. Ļaujiet man skaidri atkārtot, ka mūsu rūpniecības politika balstās uz premisu, ka mūsu uzņēmumiem jāsakaras ar konkurenci un ka mēs to nevaram aizsargāt no konkurences, un mums patiešām nav nekādas vēlmes to darīt.

Mūsu uzdevums nav aizsargāt nozares. Mūsu uzdevums ir tām nodrošināt apstākļus, kuros tās var pilnīgi attīstīt savu potenciālu. Esmu priecīgs, ka parlamentārais ziņojums ne tikai atbalsta mūsu rūpniecības politikas mērķus, bet arī metodi, ar kuru mēs to sasniedzam. Šī metode balstās uz starpsektoru un viena sektora iniciatīvu apvienojumu.

Noteikti ir nepieciešams rīkoties vairākās jomās, kurām ir liela ietekme uz visu Eiropas rūpniecību. Es minēšu tikai trīs piemērus, proti, sarkanās lentītes pārgriešana Eiropas uzņēmējiem, viņu inovatīvās kapacitātes stiprināšana un uzņēmumu kultūras veicināšana. No otras puses, ir jautājumi, kas skar tikai noteiktas nozares.

Ļaujiet jums atgādināt, ka mēs esam ieviesuši sistēmu, kas garantē ķīmisko vielu drošu ražošanu un tirdzniecību Savienībā. Mēs tikko esam panākuši daudzpusīgu pasākumu paketi, kas domāta, lai stiprinātu Eiropas aizsardzības rūpniecību, un tikai šonedēļ ir pieņemta pretencioza programma, lai vienkāršotu tiesību normas, kas regulē automašīnu rūpniecību.

Es varētu šo sarakstu papildināt ar daudziem piemēriem. Šīs visas lietas ir paveiktas ciešā partnerībā ne tikai ar rūpniecību, bet arī ar iesaistīto personu grupām. Es piešķiru lielu nozīmi tam, ka mēs to visu esam paveikuši kopā ar Parlamentu, arodbiedrībām un vides un patērētāju organizācijām atvērtā, pārskatāmā un pierādāmā procesā.

Es noraidu domu par rūpniecības politikas izstrādāšanu aiz slēgtām durvīm vai aizmugures telpās. Eiropas rūpniecība ir spēcīgs inovāciju virzītājspēks Eiropā un pilnīgi izšķirošs faktors, nodrošinot mūsu pozīciju pasaules tirdzniecībā, un tāpēc tās sasniegumi ir pelnījuši atzinību un uzslavu; tie ir pelnījuši pasākumus, lai veicinātu Eiropas rūpniecības spējas saglabāt savu izpildījumu ciktāl vien nākotnē iespējams, un tie ir pelnījuši centienus no mūsu puses, lai saskartos ar izaicinājumiem, kas uzreiz sagaidāmi. Šie izaicinājumi, protams, izriet no kopīgā ekonomikas globalizācijas brīža – mums nevajadzētu būt par to ilūzijām. Tas, ko mēs līdz šim esam redzējuši, ir tikai sākums.

Tas pats noteikti attiecas uz tehnoloģiskām izmaiņām un tempam, kādā tas notiek, ar visiem norādījumiem par produktivitāti, struktūrām un darbiem, un, protams, ar pieaugoši centrālo jautājumu par to, kā mūsu

klīmatiskie un vides mērķi ietekmē mūsu rūpniecības politiku. Te nepieciešami grozījumi, un tie mūs nodarbinās tuvā nākotnē.

Tādēļ Komisijas nākamā lielā iniciatīva, kas jāuzsāk līdz šī mēneša beigām, ir iniciatīva par ilgtspējīgu rūpniecības attīstību un ilgtspējību rūpniecības ražošanu. Politiskais mērķis ir panākt integrētu pieejamu, kurā būtu apvienotas vides, nodarbinātības un rūpniecības politika. Mēs vēlamies spēcīgu ekonomiku, drošus darbus, mazāku enerģijas atkarību un tīru vidi. Ceļš uz šiem mērķiem ir ar precēm un procesiem, kas ir inovatīvi un domāti, lai ievērotu nākamās vajadzības, mazāku vides piesārņojumu Eiropā un lielāku atbalstu citiem reģioniem to būtiskajos centienos, tiekot galā ar klimata pārmaiņām ar modernu, Eiropā izgatavotu tehnoloģiju palīdzību. Tas ir ceļš, pa kuru mēs vēlamies iet mūsu rūpniecības politikā.

Papildus tam mēs arī esam izstrādājuši jaunas iniciatīvas par rūpniecības apkopojumiem un pilota tirgiem. Es jūs iepazīstināšu ar rīcības plānu par standartizāciju un pārbaudīšu, kā rūpniecība var iegūt augstāku kvalitāti un konkurētspējīgākus pakalpojumus. Ir pieņemti arī divas jaunas nozaru iniciatīvas. Pirmā aplūko problēmas, kas ir specifiskas pārtikas rūpniecībai, un kas tagad ir ieguvusi lielu nozīmi, protams, ņemot vērā pieaugošās pārtikas cenas, bet otra saistīta ar izaicinājumiem, ar kuriem saskaras otra Eiropas svarīgākā rūpniecība, proti, elektroinženierija.

Kopumā es uzskatu, ka mēs varam teikt, ka mūsu rūpniecības politika tagad ir uz laba ceļa, lai radītu pareizos apstākļus Eiropas uzņēmējdarbības uzplaukumam. Atkal vēlot teikt, ka mūsu mērķis nav iejaukties vai izdabāt konkrētiem uzņēmējiem, tāpat mēs necenšamies atbrīvot dalībvalstis no to atbildības; mēs vēlamies partnerību, optimālu koordināciju un kopīgus sasniegumus kopīgu mērķu labā.

Mēs esam procesā, lai tuvāk saskaņotu Eiropas Savienības rūpniecības procesu ar dalībvalstīm, un esmu priecīgs, ka arī Parlaments ir devis stingru atbalstu šim centienam.

Jerzy Buzek, PPE-DE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu apsveikt *Jordan Cizelj* kundzi par teicamo un ļoti plašo ziņojumu. Tajā ir viss, kam jābūt. Es arī gribētu pateikties *Verheugen* kungam, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniekam, par tikko izteikto paziņojumu, kuru es pilnīgi atbalstu. Es sāksu ar atgādinājumu Parlamentam, ka reiz jau tika sacīts, ka labākā rūpniecības politika ir nekāda rūpniecības politika. Par laimi mēs esam pārvirzījušies un priekšu un viss ir citādi. Jāatceras, ka Lisabonas stratēģija galvenokārt attiecas uz rūpniecības darbību. Tā skar ražošanu, produktus un konkurētspējīgus produktus, un attiecas uz visiem uzņēmumiem no maziem un vidējiem uzņēmumiem līdz plašiem koncerniem. Es uzskatu, ka ir pieci nozīmīgi punkti, kas piemērojami mūsu rūpniecībai, no mazākās līdz lielākajam uzņēmumam. Šie punkti jau ir pieminēti, bet es tos gribētu uzsvērt.

Pirmais ir inovācija. Tam acīmredzami vajadzīgi pētījumi un attīstība, bet tas ir atsevišķs jautājums, kas risināts Eiropas Savienības septītajā pamatprogrammā un arī valsts programmās. Tomēr ir arī dažas ļoti svarīgas prasības, proti, makroekonomikas apstākļu, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka inovācijas var triumfēt tirgū, nodrošināšana, līdzās jaunām tehnoloģijām pretēji, piemēram, valsts atbalstam.

Otrais jautājums ir radīt piemērotus apstākļus banku operācijām un banku veicināšana piešķirt liela riska aizdevumus, jo inovācijas ir saistītas ar risku.

Treškārt, mums jāapkaro monopoli mūsu tirgū. To mēs šobrīd apsveram un debatējam saistībā ar brīvu enerģijas tirgu. Mums visiem zināms, ka tas ir sarežģīts jautājums. Tomēr mums vienlaicīgi jāaizsargā savs tirgus pret ārpus Eiropas Savienības esošā dempinga.

Ceturtkārt, jāvienkāršo tiesību akti un jāievieš labāki noteikumi. Mums jāatbalsta katra darbība, ko šajā jomā pieņem Eiropas Komisija un komisārs *Verheugen*.

Piektkārt, mums jānosaka pamati patiesai sadarbībai enerģijas un izejvielu jomā. Tas ir *sine qua non* rūpniecības attīstībai. Turklāt jāievieš tālejoša standartizācija un politikas koordinācija Savienības līmenī, kas saistīta ar dalībvalstu politiku.

Katrai dalībvalstij ir cits koordinācijas veids savai reģionālajai politikai valsts līmenī. Līdzīgi arī katras dalībvalsts politiku nepieciešams koordinēt no augšas. Mans pēdējais komentārs ir, ka mums jāievēro vides aizsardzības un klimata aizsardzības noteikumi. Mūsu nolūks ir turpināt būt līderiem šajā jomā, bet mūsu rūpniecības interesēs mums jārikojas uzmanīgi.

Silvia-Adriana Țicău, PSE grupas vārdā. – (RO) Es gribētu apsveikt *Cizelj* kundzi un pateikties viņai par šī ziņojuma sagatavošanu izrādīto atvērtību. Es iesniedzu četrus grozījumus, kuri atrodami ziņojuma 18. un 27. punktā.

Es sāksu ar aicinājumu pievērst uzmanību nepieciešamībai korelēt rūpniecības attīstību ar sociālās aizsardzības sistēmu uzlabojumu. Visiem darbiniekiem rūpniecībā jābūt ar pienācīgiem darba apstākļiem. *Cizelj* kundzes ziņojuma 18. punktā Eiropas Parlaments uzskata, ka rūpniecības attīstība ir cieši saistīta ar efektīvas transporta infrastruktūras pieejamību Eiropas līmenī. Attīstīta transporta infrastrūra atļauj rūpniecības nozaru attīstību arī ārpus pilsētu kopienām. Dalībvalstis var arī izmantot reģionālās attīstības fondus industriālo un tehnoloģisko parku radīšanai lauku reģionos, kas atrodas tuvu lielajiem pilsētas aglomerātiem.

Citā manis iesniegtajā grozījumā es lūdzu Komisiju un dalībvalstis atbalstīt paātrināt projektu īstenošanu, kurus Eiropas Padome pasludināja par Eiropas interesēm atbilstošiem enerģijas drošībai un Eiropas Savienības energoresursu diversifikācijai. Ziņojuma 27. punktā Eiropas Parlaments pievērš uzmanību nepieciešamībai tālāk ieguldīt izglītībā, profesionālajā apmācībā un pētījumos. Rūpniecības attīstība un Eiropas produktu konkurētspēja ir atkarīga no cilvēkresursu kvalitātes un to apmācības līmeņa, kā arī no jaunajos produktos esošajām inovācijām.

Diemžēl Eiropas Savienības līmenī, neraugoties uz Kopienas izpētes programmām un tām piešķirtajiem līdzekļiem, pārāk maz ir ieguldīts lietišķajos pētījumos un tas it īpaši ir tā mazo un vidējo uzņēmumu gadījumā. Tie saskaras ar grūtībām, sniedzot līdzfinansējumu, kas nepieciešams viņu līdzdalībai vispārējās pētījumu programmās. Šajā ziņā es uzskatu, ka banku sistēma varētu sagatavot finanšu instrumentus, lai veicinātu mazo un vidējo uzņēmumu līdzdalību vispārējās pētījumu programmās.

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Komisār! Ļaujiet man sākt ar pateicību *Romana Jordan Cizelj*, kuras ziņojums patiesi skāra visus mūsdienu rūpniecības politikas aspektus un uzsvēra īpašo nozīmi, kāda ir pareizo pamatnosacījumu radīšanai. Esmu viņai ļoti pateicīgs. Mēs daudz sadarbojamies, šī ziņojuma sagatavošanā.

Savā paskaidrojuma runā jūs, *Jordan Cizelj* kundze, vispārīgi teicāt, ka rūpniecība ES ir veselīga un dinamiska. Jā, mēs pat piedzīvojam tā sauktās „vecās ekonomikas” renesansi. Es pats esmu no augsti industriālas valsts. Nevienam nedomāja, piemēram, ka tērauda rūpniecība pēkšņi atkal uzplauks. Mēs esam rezonējošs pasaules spēks. Mūsu rūpniecības stāvoklis ir robusts, un mūsu flagmanis, eiro, ir tiešām mūs vadījis cauri jūras šaurumiem. Tomēr, neraugoties uz labo rūpniecības bāzi un investīciju aktivitātes atsākšanos Eiropā, mēs atzīmējam, ka tuvojas plūdmaiņas. Tehnoloģisko pārmaiņu ātrums ir elpu aizraujošs. Jautājums ir par to, kā mēs ar to tiksīm galā. Vai šis ir īstais laiks, lai veiktu mūsu rūpniecības politikas starppārbaudi?

Bet izejvielām un lēta darbaspēka – un to abu mums nav – mēs nonāksim zem konkurences spiediena, kuru mēs nevarēsim izturēt, ja vien nebūsim radoši. Tāpēc es, pirmkārt, apsveicu Komisiju par 2009. gada noteikšanu kā Kreativitātes un inovāciju gadu. Un ko tas šobrīd nozīmē? Inovācijām, kā mums zināms, jābūt daudz efektīvākām, pārvēršos zināšanas labklājībā. Mēs esam izveidojuši EIT, Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūtu, vai, precīzāk, tas drīz tiks izveidots – un tas ir labs pamats. Tagad radoši cilvēki pasaulē ne tikai pamet Eiropu, bet arī Savienotās Valstis. Jums vajadzētu izlasīt *Richard Florida* grāmatu, kurā viņš atspoguļo šo situāciju. Kas notiek ar radošo klasi šajā pasaulē? Radoši cilvēki apmetīsies vietās, kas atbilst trim kritērijiem, kurus *Florida* sauc par trim T – tehnoloģija, talants un tolerance. Jautājums ir, vai šo trīs T ir pietiekami daudz te Eiropā. Es uzskatu, ka mēs esam ielikuši labus pamatus ar Septīto pamatprogrammu un EIT, bet tas nav pietiekami. Mums jā dara daudz vairāk. Trim T nepieciešams vairāk naudas. Apkopojumi ir laba iniciatīva. Tomēr ir būtiski izvēlēties pareizās specializācijas; apkopojumu iniciatīvai jābūt saskaņotai, kādai jābūt arī visai ES rūpniecības politikai, un tai jābūt piemērotai un līdzsvarotai.

Automašīnu rūpniecības gadījumā mēs redzam zināmu nekoncekvenci; mēs redzam, ka zināmos aspektos mēs pārāk cieši pievelkam skrūves. Tas varētu būt saistīts ar mūsu klimata pārmaiņu politiku, kas aizvien vairāk kļūst par fanātisku morālu kampaņu, pievēršot Eiropu dzīvesveida regulēšanai, kas dažkārt pārsniedz robežas. Kā vēl var tā notikt, ka CO₂ emisijas no izpūtējiem var tikt sodītas 24 reizes bargāk nekā emisijas no skursteņiem? Mums jānodrošina, komisār *Verheugen*, ka ES politika ir saskaņota. Mēs nevaram būt vadošais tirgus ar 80% pasaules tirgus daļu ar labākajām mašīnām un tomēr paši sev izraut paklāju zem kājām šajā pašā tirgus daļā. Mums jārikojas konsekventi.

Mieczysław Edmund Janowski, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Ziņotāja darba vērtība ir pelnījusi, lai to atzītu. Veiktais pārskats parāda iedvesmojošu ainu par vairāku Savienības rūpniecības jomu stāvokli. Tomēr mums jāatzīst izaicinājumi, ar kuriem saskaras Kopiena. Šie izaicinājumi galvenokārt ir saistīti ar tehnoloģiskajām izmaiņām, īpaši par jauniem izejmateriāliem, nepieciešamību taupīt enerģiju un ūdeni, vides aizsardzību un arī demogrāfiskajiem apstākļiem, kas ietekmē darba tirgu. Mums nepieciešams uzlabot savu pieeju, ieviešot inovatīvus risinājumus visās šajās jomās, ieskaitot tehnisko un organizatorisko, tiesisko un finansiālo. Pašreizējās tiesiskās, administratīvās un birokrātiskās barjeras ir neizdevīgas mūsu

rūpniecības produktu konkurētspējai. Ir jāuzdod jautājums par pāreju no idejas uz ražošanu šajā kontekstā, tāpat kā tēma par patentiem un Eiropas atklājumiem. Jāpieliek visas pūles, lai izgudrotu risinājumus, kas būtu pieņemami maziem un vidējiem, kā arī lielajiem uzņēmumiem. Eiropas produkti var un tiem vajag gūt sekmes to pievilcīgā dizaina, apdares, teicamās kvalitātes, radošuma un izcilo pakalpojumu dēļ.

Jacky Hénin, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Dāmas un kungi! Šī ziņojuma un šodienas diskusijas vienīgais mērķis vienkārši ir apslēpt Eiropas Savienības kļedzošo īstenību: rūpniecībā ir krīze un nodarītie zaudējumi ir būtiski. Sniegti dati noteikti neticami: 80%, 73%. Tie tikpat labi varētu būt aizstāti ar miljardiem eiro, lai tos parādītu visiem. Tomēr tie nevienam nemāna. Tie nedara neko citu kā vien slēpj patieso lietu stāvokli.

Viena no rūpniecības lielākajām bažām kopumā ir tā, ka vienīgais, kas tiek ņemts vērā, ir peļņas robeža. Apdraudēto rūpniecības vadītāju sugu tagad ir aizstājušas drūmi runājoši automāti. Neatkarīgi no tā, kādi lēmumi tiek pieņemti un to sekām uz vīriešiem un sievietēm Eiropā, peļņai jābūt cik augstai vien iespējams un tai jābūt tūlītējai.

Man labi zināms, ka daži cilvēki man teiks, ka nekad agrāk rūpniecībā nav tik daudz ieguldīts, ražots, apmainīts un nopelnīts. Tā ir taisnība, bet kāda nozīme ir milzīgai finansiālai atlidzībai, ko gūst skaitāmi cilvēki, kad vairums cieš un redz savus mazos sapņus par laimi izkūpam dūmos?

Mēs nevaram neredzēt, ka nodarbinātības tēma nav šī ziņojuma pazīme, tāpat kā nav koncepcija par zemes plānošanu, iedzīvotāju vajadzībām, nodokļiem un sociālajiem jautājumiem. Faktiski runa ir par to, ka komerciālā veiksmē lielākajām rūpniecības grupām Eiropā tagad veic kā nekad mazākus ieguldījumus ES attīstībā. Lielas Eiropas grupas pārvieto un nodod pakalpojumu sniegšanu uz valstīm, kas piemēro dempingu algu, labklājības, veselības, nodokļu un vides ziņā, un tai pat laikā ES atsakās pieņemt jebkādu rūpniecības politiku.

Šī politika arī apspiež mazos un vidējos uzņēmumus un veicina tos darīt tos pašus. Acīmredzami, tas nav

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Priekšsēdētājs. – Hénin kungs! Laiku nenoteicām mēs, bet jūsu grupa. Diemžēl jums bija viena minūte un trīsdesmit sekundes. Tāpēc, ja jūs iebilstiet, vienkārši nosūtiet šo iebildumu savai grupai.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Eiropa pareizi rīkojas, daudz ieguldot, uzturot un stiprinot konkurētspēju, un mums zināms, kā noturēt savu tirgus daļu būtiskās nozarēs, bet, kā nule kā teica komisārs, mēs atrodamies tikai uz pirmā globalizācijas viļņa. Mums tiešām jāturpina būt uzdevuma augstumos.

Tad ir jautājums par šo jauno pētījumu, attīstības un inovatīvo produktu izgatavošanu un pārdošanu apvienojumu tā, lai tas tiešām būtu rentabli. Šis Jordan Cizelj ziņojums tiešām uzsver pareizās vietas. Mums jāsamazina birokrātija un mums patiesībā jārunā par lielāku efektivitāti likumos un likumdošanā. Ricības programma tam sniedz sākotnējo impulsu, bet es gribētu izteikt izjustu lūgumu. Rūpniecībām joprojām ir grūti atrast savu ceļu caur tipiskajiem Eiropas instrumentiem. Konkurētspējas un inovāciju pamatprogramma un Septītā pamatprogramma ir centrālie lejupejošie instrumenti, kas tiks izņemti Briselē. Struktūrfondi būtībā ir decentralizēti. Visiem ir pašiem savas parādes durvis, savi kritēriji, jūs tos nosaucāt.

Vēlos teikt, ka jābūt vairāk kombinācijām, vairāk lielākai saskaņošanai, lielākais prioritāšu izvēlei un to noteikšanai, arī Eiropas Komisijā. Tad es redzētu ietekmi reģionos. Es redzētu attīstāmos kompleksus veiksmīgajos sektoros. Pagājušo mēnesi manā reģionā mēs izveidojām biroju, vienas pieturas punktu par dažādiem instrumentiem un tas sniedz skaidrību.

Secinot, sadrumstalotība un birokrātija nav nepieciešama. Mums jāzina, ko vēlamies, un tas arī paaugstina skaidrību uzņēmējdarbībai un sabiedrībai, kas ir tik ļoti vajadzīgs. Viņiem jāzina, ka Eiropa ir labi izvēlēta un pareizi īstenota. Šajā ziņā vēl daudz ko varētu vēlēties.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Komisār! Es biju priecīgs dzirdēt komisāra ziņojumu tieši tagad. Es gribētu atsaukties uz trim viņa norādītajiem punktiem. Pirmkārt, komisār, jūs uzsvērāt, ka mums nepieciešams individualizēt savu pieeju noteiktiem transporta sektoriem. Otrkārt, jūs teicāt, ka atsevišķiem reģioniem vajadzīga lielāka palīdzība. Treškārt, jūs atsaucāties uz inovācijām.

Dažas mūsu rūpniecības daļas darbojas pasaules līmenī un dažas – vietējā līmenī. Es gribētu pieminēt kuģubūves rūpniecību. Tipiski šī rūpniecība ir saistīta ar krasta rajoniem. Tomēr tā ir viena no rūpniecībām,

kurai ir grūtības pasaules līmenī. Tās skar ne tikai Poliju, bet arī, piemēram, Maltu līdzās pārējām Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Līgumi aptver vairākus gadus, komisār. Pirms trim gadiem neviens negaidīja, ka dolāra kurss pret eiro kritīsies. Neviens negaidīja arī to, ka dolāra un eiro kurss kritīsies pret Polijas zlotu, piemēram. Tā dēļ radās dažas ļoti nopietnas ekonomikas problēmas. Es griežos pie jums, komisār, lai aizsargātu Eiropas kuģubūves rūpniecību ar Eiropas Savienības politiku, tā lai pirmās aizsardzība varētu notikt tieši šajos globālajos apstākļos, ņemot vērā konkurenci ar Ķīnas un Indonēzijas kuģu būvētavas. Esmu drošs, ka tam jābūt jums interesējošam jautājumam, komisār, jo jūs esiet Ščecinas Universitātes goda doktors.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) ES rūpniecības politikas īstenošana, kas ir dalībvalstu kompetencē, saskaras ar vairākiem šķēršļiem, kas neļauj sasniegt labākus rezultātus un augstāku konkurētspēju. Es pasvītošu dažus no tiem – regulējumu un ilgtspējīgu attīstību.

Pārmērīgs regulējums un birokrātija rada problēmas rūpniecībai ES. Mazie un vidējie uzņēmumi cieš visvairāk nepanesamā administrācijas sloga dēļ.

Mazie un vidējie uzņēmumi veido 90% no visiem uzņēmumiem; viņi ir zināmi ar savām inovācijām, dinamiku un elastību, un to nozīmīgā loma nepadodas konkurences spiedienam, kā arī jaunu darba vietu radīšanai. Tāpēc es aicinu Eiropas Komisiju un dalībvalstis izdarīt būtiskas izmaiņas un vienkāršos mazo un vidējo uzņēmumu regulējošo vidi.

Ilgtspējīga attīstība ir horizontāla dimensija visai ES politikai. ES mums jācenšas sasniegt pāreju uz rūpniecību, kas balstīta uz zemāku CO₂ radīšanu un efektīvu resursu izmantošanu, ļaujot samazināt vides piesārņojumu, piesārņojuma eksportu uz trešām valstīm un ietekmi uz klimata pārmaiņām. Ilgtspējīgai attīstībai jābalstās uz jaunām tehnoloģijām, tāpēc jāuzlabo finansējums zinātniskiem pētījumiem, jo šajā jomā mēs atpaliekam no Savienotajām Valstīm un Japānas. Tomēr jāsamazina maksa par patentu, lai veicinātu inovāciju izplatību.

Lai gan rūpniecības politika ir valsts kompetences jomā, es iepriekš esmu mudinājusi Komisiju ieņemt lielāku lomu, īpaši veicot pētījumus un sniedzot prognozes kopā ar ieteikumu sagatavošanu valdībām, kurās jomās iespējama konkurētspēja, kas ir ļoti svarīgi, lai virzītu produkciju uz trešām valstīm. Tāpēc es atzinīgi vērtēju Komisijas jaunās nozaru iniciatīvas elektrotehnikā un pārtikas rūpniecībā, kuru problēmas mūsdienās ir pašas akūtākās.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Šajās debatēs es gribētu vērst uzmanību uz diviem jautājumiem. Pirmkārt, finanšu krīzes un Savienotajām Valstīm sekojošās ekonomikas krīzes rezultātā ekonomikas izaugsmas un vidējie uzņēmumi un nodarbinātības koeficients Eiropas Savienībā gan 2008. gadā, gan 2009. gadā būs zemāks nekā iepriekš paredzēts. Tas var radīt būtiskas grūtības, īpaši saistībā ar mazo un vidējo uzņēmumu darbību.

Otrkārt, Eiropas Komisija ir noteikusi pretenciozus mērķus karbona dioksīda emisiju ierobežošanā Eiropas rūpniecībā, kad labākais, ko var teikt par citām pasaules valstīm, ir tas, ka tā ir uzmanīgas ar emisijām. Šīs pieejas rezultātā ražošanas cenas Eiropā paaugstināsies, tāpat kā ekonomikas izaugsme – palēnināsies. Tālākas negatīvas sekas Eiropas ražošanas darbībām ir saistītas ar karbona dioksīda emisiju izvietošanu starp atsevišķām dalībvalstīm, neapsverot, ciktāl tās atpalielē attīstības ziņā. Jauno dalībvalstu ietekme ir katastrofāla, it sevišķi īpaši jūtīgo ekonomiku gadījumā, kuras balstītas uz ogleņiem, kāda ir manas valsts ekonomika. Šķiet, ka šodien mūsu priekšā esošais ziņojums neņem vērā šos divus jautājumus, īpaši tajā ziņā, kas skar to ietekmi uz ekonomikas attīstību un nodarbinātību Eiropā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Šo debašu centrālais jautājums ir tas, ka prioritāte jādod esošās rūpniecības aizsardzībai un veicināšanai dažādās dalībvalstīs, paturot prātā to īpašo būtību, lai tā būtu tekstila, apģērba un apavu rūpniecība, vai automašīnu, jūras vai ķīmiskā rūpniecība, vai ikviens cits tradicionālais sektors vai jauns sektors, kuros izmantoti jauni materiāli un inovatīvas tehnoloģijas.

Šai prioritātei vajadzīgi ne tikai pasākumi, lai veicinātu inovācijas un efektīvi atbalstītu mikro-, mazos un vidējos uzņēmumus, bet arī starptautiskas tirdzniecības stratēģija, kas ņem vērā esošo situāciju un mūsu pašu valstīs esošo rūpniecību, nodarbinātības aizsardzību ar tiesībām, attīstības veicināšanu mūsu reģionos un sociālo iekļaušanu.

Nepietiekami tikai sacīt, ka mēs vēlamies tālejoši vērstu rūpniecību. Mums steidzami nepieciešams paraudzīties tagadnē un izvietot rūpniecību un to sociālo ietekmi lēmumu centrā, kas jāpieņem makroekonomikas, finanšu un komerciālās politikas ziņā gan Kopienas, gan valsts līmenī.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Jaunā Lisabonas cikla ietvaros uzsvars jāliek uz rūpniecības politiku, jo plaukstoša rūpniecība ir ļoti svarīga, lai pilnīgi izmantotu Eiropas Savienības ekonomikas potenciālu. Rūpniecības politika tiešām lielā mērā ietilpst valsts kompetencē. Tomēr labāka sadarbība starp rīcību valsts un Eiropas līmenī ir nepieciešama, lai garantētu politisko stratēģiju efektivitāti.

Jaunajam Rīcības plānam par ilgtspējīgu rūpniecības politiku jāņem vērā tādi aspekti kā labāks tiesiskais regulējums, lai samazinātu administratīvo slogu, kas ir īpaši apgrūtināošs mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Tieši pēdējie spēlē vienu no lielākajām lomām, radot ekonomikas izaugsmi un stiprinot konkurētspēju Eiropā ar to inovāciju, dinamikas un elastības potenciālu.

Tādi vides mērķi kā siltumnīcefektu gāzu emisiju samazināšana un energoefektivitātes palielināšana arī jāņem vērā. Galu galā, priekšrocības, ko rada inovatīvu risinājumu ieviešana var pārvērst Eiropas rūpniecību par pasaules līderi videi draudzīgu un sociāli pieņemamu tehnoloģiju, produktu un pakalpojumu jomā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Komisār! Eiropas atjaunotā rūpniecības politika, regulējuma skaita samazināšana, paaugstināta konkurētspēja un inovācijas visas ir pateicoties jums, komisār Verheugen. Es vēlos to pateikt ļoti skaidri.

Mēs visi piekrītam, ka pārmērīgais regulējuma daudzums, kas ietekmē uzņēmumus, ir jāsamazina. Tas ietver administratīvā sloga samazinājumu, īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Mēs esam izvirzījuši rūpniecībai augstas prasības kvalitātes prasību, vides standartu, samazinātu siltumnīcefektu gāzu emisiju, enerģijas taupīšanas ziņā un nodrošināt piemērotus darba apstākļus. Tas viss paaugstina izmaksas. Tai pat laikā mēs vēlamies, lai saražotie produkti būtu konkurētspējīgi tirgū. Kā to var panākt? Vai tas vispār ir iespējams?

Es gribētu papildināt, ka Savienībai un tās rūpniecībai nepieciešami pienācīgi kvalificēti strādnieki, kas būtu atbilstoši uz zināšanām balstītas ekonomikas prasībām. Tāpēc nepieciešams atbalstīt pasākumus, lai uzlabotu cilvēkresursu kapitāla kvalitāti ar visa veida apmācību, un ieguldīt investīcijas cilvēku attīstībā.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Es gribētu vērst uzmanību uz Eiropas fondu nepietiekamību, lai atbalstītu Eiropas Savienības pretenciozos mērķus par klimata pārmaiņām. Komisija ir nākusi klajā ar likumdošanas iniciatīvām, kurām būtu nozīmīga ietekme uz dažādām rūpniecības nozarēm, pasākumiem, kuriem nav līdzīgu arī Savienības budžetā.

Es arī uzskatu, ka pretenciozajai rūpniecības politikai jāiet roku rokā ar Eiropas nodarbinātības stratēģiju. Personu pārvietošanās brīvība, nelegālas imigrācijas apkarošana un, it īpaši, visu Eiropas civiltiesību ievērošana var nodrošināt taisnīgus darba apstākļus. Likumīgo imigrantu tiesību ievērošana dalībvalstīs arī nodrošinās visu strādājošo tiesību ievērošanu šajā dalībvalstī un novērsīs sociālo dempingu.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es atkal uzdrošinos teikt runu, jo es ietaupīju dažas sekundes no man iepriekš piešķirtā laika. Komisār! Jūs atsaucāties uz monopoliem negatīvā ziņā. Es labāk runātu par monopolistu darbībām kā par kaut ko tādu, ko mēs varam uzvarēt.

Es gribētu zināt, komisār, kā jūs varētu reaģēt uz to, kas ekonomikas teorijā pazīstams kā dabiskais monopols? Mūsu rūpniecības politikā mēs atļaujam dabiskajiem monopoliem patiek noteiktās jomās? Galu galā, no vienas puses mēs esam stāvoklī, ka varam tos kontrolēt, bet no otras puses, nodrošināt ekonomikas līmeni.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Dāmas un kungi! Šajās pēdējās divās minūtēs es gribētu censties un pasvītrot, kā es ceru, ka lietas attīstīsies nākamajā laikā. Mums jāturpina saglabāt spēcīgu Eiropas rūpniecības bāzi. Nav briesmu, ka rūpniecība varētu pazust no Eiropas. Esmu arī diezgan pārliecināts, ka Eiropas rūpniecība turpinās radīt izaugsmi un radīt darbus, bet ne obligāti Eiropā. Tā ir problēma.

Mēs jau redzam vairāk un vairāk lielas Eiropas sabiedrības panākam savu izaugsmi un peļņu ārpus Eiropas, un tās arī rada jaunus darbus ārpus Eiropas. Tas rada darba problēmas šeit, un vienīgais veids, kā atgūt līdzsvaru un patiesi atrisināt šo principiāli sociālo mūsdienu jautājumu, proti, kā radīt pietiekami labus darbus, patiesībā ir – kā teica vairāki runātāji un kurus es pilnīgi atbalstu – spēcīgāk koncentrēt iniciatīvas uz uzņēmumu, liekot lielāku uzsvāru uz maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Mūsu ekonomikas stratēģijas ilgtermiņa veiksmes atslēga nav lielos rūpniecības uzņēmumos, kas labi spēj parūpēties paši par sevi. Nē, veiksmes atslēga ir vairākos mazos un vidējos uzņēmumos Eiropā, kuru potenciāls vēl tuvu nav izsmelts, un tie ir mūsu politikas centrā.

Vēl viens punkts ir, ka apstākļi, kuros Eiropas rūpniecība konkurē, ļoti strauji mainīsies. Nav pareizi iedomāties, ka mēs varētu pret tādiem konkurentiem kā Ķīna, kas piegādā lētas preces masām, iet kā labāku un dārgāku preču ražotāji. Ķīnieši jau ražo un eksportē augstas kvalitātes un tehnoloģiski sarežģītas preces, Mēs ļoti drīz saskarsimies ar problēmām tajās jomās, kurās mēs esam joprojām spēcīgi šodien. Tas nozīmē, ka mums jācenšas kļūt vēl labākiem.

Tāpēc viss, kas te tika pateikts par pētījumiem, attīstību, inovācijām un apmācību, ir pareizi. Eiropas ekonomika un it īpaši Eiropas rūpniecība būs veiksmīga, ja tā noteikti ies uz priekšu ar pāreju uz zināšanām balstītu ekonomiku. Tā būs arī veiksmīga, ja tā aptvers, ka lielākās vides problēmas mūsdienās, īpaši tās, kas saistītas ar enerģiju un klimata pārmaiņām, var arī radīt ekonomikas iespējas, un kā jāsatver šīs iespējas.

Romana Jordan Cizelj, referente. – (SL) Komisārs pieminēja pozitīvu pieeju. Un es ticu, ka ar labo gribu un sadarbību mums veiksies, to pārveidojot no Eiropas līmeņa uz valsts līmeni, un radīt vēl spēcīgāku saikni starp Eiropas Savienības un dalībvalstu rūpniecības politiku.

Dāmas un kungi! Es arī neuzskatu rūpniecības politiku par uzņēmumu aizsargu. Es to uzskatu par politiku, kuru mēs radām Eiropas pilsoņu labā, ko, protams, mēs varam paveikt, radot labvēlīgus attīstības apstākļus uzņēmumiem, investīcijām, inovācijām, un vairāk jaunu darba vietu radīšanai.

Šodien tas netika pieminēts, bet politiķi var arī daudz paveikt ar piemērotiem valsts iepirkumu pasūtījumiem. Es piekritu iniciatīvai, ka mums jābūt uzmanīgiem un jāpievērš īpaša uzmanība tam, ka rūpniecības attīstība Eiropas Savienībā ir līdzsvarota gan ģeogrāfiskā ziņā, gan tās projektu apjoma ziņā. Tiesām mūsu uzskati par rūpniecības politiku vai par jebkādam citām prasībām par to nedrīkst būt pārāk šauri.

Esmu pārāk pārliecināta, ka Eiropas rūpniecība ir labā stāvoklī, lai gan, protams, tai var būt nepieciešams zināms papildus stimuluss, un es uzskatu, ka mēs esam vienprātis, ka mums galvenokārt vajadzīgs vairāk inovāciju.

Kas rada vājās vietas lielākām inovācijām? Manuprāt, viena no vājajām vietām ir nepietiekami cilvēkresursi. Šajā Eiropas sabiedrības jomā mēs varam kaut ko darīt ar jaunām vērtībām, ne tikai politikā, bet es ceru uz lielāku uzņēmumu atbildību.

Ja uzņēmumi tiešām saprot, ka arī viņiem ir atbildības daļa par nepieciešamo cilvēkresursu radīšanu, es domāju, ka mēs tiešām varam parādīt, kādas ir cilvēku iespējas, ja tie piedalās darbībās, kurām ir ciešāka saikne ar inovāciju radīšanu.

Komisāra kungs! Esmu pārliecināta, ka iniciatīva saistībā ar vīnogām izrādīsies veiksmīga, un es ticu, ka Eiropas Tehnoloģiju institūts arī būs veiksmīgs.

Es jums pateicos par produktīvajām diskusijām un es vēlu jums arī veiksmi tālākajā darbībā.

Paldies.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien.

Rakstiskie paziņojumi (142. noteikums)

Esko Seppänen (GUE/NGL), rakstiski. – (FI) Ziņojumā ir īpaši problemātisks punkts, kurā teikts: „atzinīgi vērtēt Komisijas ierosinājumus par Eiropas tirgus konsolidēšanu aizsardzības apriņķī un uzlabojot ES aizsardzības rūpniecības globālo konkurētspēju”. Tas nozīmē, ka mēs, vadoties no ASV modeļa, būvējam militārās rūpniecības kompleksu Savienībai, organizācijai, kas darbojas miera vārdā.

Acīmredzami, ka tas arī ietvers *Galileo* satelīta izvietojuma sistēmu, ko pilnīgi finansēs Savienība. Tas ir vienkārši acīmredzami, turklāt, ka tiesiskais pamats visas ES militarizēšanai ir jaunā konstitūcija, t.i. Lisabonas līgums. Cilvēkiem netiek teikts par to, kā militārie jautājumi tiek noslēpti; tā vietā Savienība tiek pasniegta kā miera projekts civiliedzīvotājiem, kas tā vairāk nav. Savienībai būs funkcionālas un it kā juridiskas pilnvaras, lai uzsāktu uzbrūkošas operācijas tālu aiz tās robežās, kas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir prettiesiski.

Iuliu Winkler (PPE-DE), rakstiski. – Eiropas Savienība šodien ir svarīgākais pasaules dalībnieks un vadošais tehnoloģiju eksportētājs pasaulē.

Tās vadošo pozīciju noturēšana saistīta ar problēmu virkni. To vidū jāpievērš uzmanība nepieciešamībai atbalstīt Eiropas eksporta rūpniecības pasaules tirgū, nodrošinot, ka tiek apstrīdēta negodīga konkurence,

vienlaikus atturoties un aizsardzības kārtinājuma, un arī nepieciešamībai atbalstīt mazos un vidējos uzņēmumus ES, samazinot administratīvos un tirgus piekļuves šķēršļus. Īpaša uzmanība ES institūcijām jāpievērš mazo un vidējo uzņēmumu darbības atbalstam jauno dalībvalstu ekonomikās, lai tie varētu aizvērt attīstības robu ar tiem līdzīgajiem maziem un vidējiem uzņēmumiem ES.

Attiecībā uz iespējām, ko sniedz ilgtspējīgas rūpniecības politikas, ES ir jāņem vērā jauno dalībvalstu rūpniecību pasniegtais potenciāls.

Steidzama vispusīgā Mazā uzņēmējdarbības likuma pieņemšana ievērojami veicinās mazo un vidējo uzņēmumu jomas attīstību visās dalībvalstīs, tādējādi arī veicinot Eiropas vadošās lomas nostiprināšanu ilgtspējīgā un uz tehnoloģijām vērstas rūpniecības ražošanā.

17. REACH (Testa metožu regulas projekts) (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir debātes par *Sacconi* mutisko jautājumu (O-0055/2008) Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejas vārdā Komisijai: REACH Testa metožu regulas projekts (B6-0158/2008).

Guido Sacconi, autors. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Dāmas un kungi! Komisār! Jums labi zināms, ka pēc dažām, precīzāk – desmit, dienām sāksies REACH pirmais īstenošanas posms. Tas ir posms vielu pirmējai reģistrācijai. Ņemot vērā šo, teiksim, svinīgo brīdi, mūs kaitina pārbaužu definēšana REACH īstenošanas regulā. Tas ir tāpēc, ka viens no REACH mērķiem, kuru mēs ar ne mazums grūtībām nodrošinājām likumdošanas procesa un starpinstitutionālo pārrunu laikā tieši bija dzīvnieku testiem alternatīvo metožu veicināšana.

Kad mēs redzējām, ka īstenošanas regulas projektā nav virkne testu, kurus zinātniski pamatoja ECVAM (Eiropas Alternatīvo metožu apstiprināšanas centrs), jo, pirmkārt, tie vēl nav apstiprināti regulējošiem mērķiem, un, otrkārt, daži no tiem, trīs no pieciem, tika nodoti atpakaļ ESAO akceptam, mēs, es atkārtotju, ļoti iebildām. Tas ir tikai tā, ka REACH jāturpina kā plānots, bet tā arī ir tiesīga nostāties uz kājam atbilstības ziņā ar šīs vissvarīgākās regulas garu un mērķi.

Tai pat laikā, kā jums zināms, mūsu vidū ir bijušas sarunas un 5. maijā Parlaments saņēma vēstuli, ko jūsu un pētniecības komisāra vārdā parakstījis komisārs *Dimas*, kas sniedza interesantas un saistošas atbildes uz mūsu jautājumiem un mūsu jēdzieniskajiem iebildumiem par šo regulu. Mums jāatzīst, ka bija nepieciešams stingrs paātrinājums, racionalizācija, lai nepieciešamības gadījumā padarītu šos procesus par alternatīvu metožu atzīšanu pārskatāmākus.

Mūsu debātes šovakar kļūs nedaudz formālākas. Esmu pārliecināts, ka jūs apstiprināsit šos uzņēmumus un tādējādi ļausiet mums pieņemt rīt mūsu rezolūciju ar pa to laiku izdarītajiem grozījumiem. To darot, ņemot vērā darbību, kuru es jums lūdzu apstiprināt, nebūs vairāk nekādu iebildumu pret regulu. Tā vietā šie uzņēmumi tiks ņemti vērā, bet mēs turpināsim abus aicināt apstiprināt šos solījumus steidzamības kārtībā, ietverot alternatīvos testus, kas tai laikā tiks pilnīgi atzīti.

Paldies! Man šķiet, ka esmu beidzis pirms laika, ļaujot mums ātrāk virzīt uz priekšu darbu.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Dāmas un kungi! *Sacconi* kungs mani noteikti ir nostādījis diezgan neveiklā situācijā. Kā jums zināms, *Sacconi* kungs, tas, ko jūs kritizējat, nebija manu uzdevumu skaitā, jo man ir kopīga atbildība par REACH projektu ar *Dimas* kungu. Tāpēc es domāju, ka ir nepieciešams šovakar te būt un apstiprināt precīzos punktus, kurus jūs izvirzījāt.

Komisija sniegs nepieciešamo procesuālo skaidrojumu – un es uzsveru vārdu „nepieciešamo” – un es esmu jums ļoti pateicīgs, ka jūs pievērsiet mūsu uzmanību šiem problēmām un jautājumiem, un par jūsu ļoti personīgo un nozīmīgo ieguldījumu, kas mums palīdzēja atrisināt šīs problēmas.

Un ko mēs gatavojamies darīt? Komisijas iekšējās procedūras par apstiprināšanu un jauno alternatīvo testa metožu regulējošo pieņemšanu tiks būtiski pilnveidotas un paātrinātas. Tāpēc Komisija sāks ar regulējošas nozīmes iepriekšējās analīzes ieviešanu, kas mums palīdzēs koncentrēt zinātniskas apstiprināšanas procesu uz tām testa metodēm, kas ir vislabāk piemērotas kā pamats sekojošai regulējošai pieņemšanai.

Otrkārt, mums jāsamazina procesuālo soļu skaits un jāievieš skaidri termiņi, lai vienkāršotu paātrinātu pašreizējo procesu. It īpaši tas piemērojams konsultatīvo komiteju darbam un konsultācijām ar dalībvalstīm.

Treškārt, visus nozīmīgos procesuālos lēmumus, ko pieņems Komisija, pieņems paši ģenerāldirektori.

Ceturtkārt, mums jānodrošina, lai jaunā procedūru secība būtu pārskatāmāka. Interneta portāls, kas tiks izveidots ar kopīgo pētījumu centru, pastāvīgi sniegs informāciju par ierosināto alternatīvo metožu pašreizējo stāvokli. Atteikuma lēmumi, citiem vārdiem lēmumi neturpināt konkrētā testa metodes analīzi, tiks izskaidroti interneta portālā. Tas katram ļaus detalizēti sekot katras metodes progresam.

Komisija arī pieņems pasākumus, lai optimizētu apstiprināšanas procesā un regulējošajā pieņemšanā iesaistītās institūcijas. Pirmkārt, tas nozīmē līdzdalības uzlabošanu un sadarbību ar tādām aģentūrām kā Eiropas Ķīmikāliju aģentūru un Eiropas Medicīnas novērtēšanas aģentūru, kas pašreiz cenšas iesaistīties tīklā.

Turklāt sadarbība ar ESAO arī var tikt daudzējādā ziņā uzlabota, un tas mums jādara. Tas ietver ne tikai darbinieku nosūtīšanu darbā ESAO Testa vadlīniju programmā, bet arī līdzekļu sniegšanu TGP sekretariātam.

Noteikta prioritāte ir un paliks alternatīvo testa metožu regulējošā pieņemšana. Tai pat laikā mums jāuzrauga progress ESAO ietvaros ar mērķi vadīt regulējošās pieņemšanas vadīšanu Kopienā nepamatotu kavējumu gadījumos starptautiskā līmenī.

Sacconi kungs, no mūsu kopīgā darba pie REACH jūs uzzināsiet, cik lielu nozīmi es personīgi piešķiru ļoti straujam alternatīvo metožu progresam. Tiešām, mēs arī noslēdzām līgumu, ka pasaules attīstītākā ķīmikāliju likumdošana, ko mēs pieņemām REACH regulējumā, nedrīkst novest pie šāda strauja dzīvnieku skaita pieauguma, kas tiek izmantoti eksperimentālos nolūkos. Tāpēc jūs variet rēķināties ar manu turpmāku personīgu līdzdalību šajā jautājumā.

Thomas Ulmer, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Komisār! Sacconi kungs! Dāmas un kungi! Mana grupa atbalsta priekšlikumu par rezolūciju. Tai pat laikā es gribētu pateikties Sacconi kungam par viņa darbu. REACH, kā jūs tikko sacījāt, ir domāta, lai būtu pasaules labākā, dinamiskākā un attīstītākā ķīmikāliju likumdošana; tieši tā mēs to paredzam mūsu Lisabonas procesā. Tāpēc tagad ir ļoti svarīgi, lai īstenošana notiktu ar tādu pašu dinamiku un tādā pat tempā. Mēs arī varam palīdzēt novērst daudz birokrātijas, vienkāršojot struktūras un paātrinot procedūras. Tā ir visu dalībnieku vēlme, lai eksperimenti ar dzīvniekiem paliktu kā pēdējā iespēja un eksperimentos izmantoto dzīvnieku skaits tiktu strauji samazināts.

Mugurkaulniekiem un primātiem ir īpaša aizsardzība. Noteikti jāpaātrina un jāvienkāršo alternatīvas apstiprināšana un testi, kuros netiek izmantoti dzīvnieki. Lai ietaupītu laiku, jābūt, piemēram, lēmumu kopumam noteiktos gadījumos. Attiecīgi, ieviešanā jāietver testa metožu pirmspārbaude, kas sadalīta kvalitātes ziņā; citiem vārdiem, metode, kurai ir lielāka veiksmes iespējamība, tiktu apstiprināta pirmā. Svarīgi ir, lai fāžu posmi tiktu saīsināti un lai posmu skaits fāžu procesos tiktu samazināt, lai lēmumu pieņemšanas procesā tiktu iesaistīti ģenerāldirektori, un mūsu aģentūras būtu ciešāk savstarpēji saistītas, lai procedūras būtu pārskatāmas un lai informācija, ieskaitot informāciju Parlamentam, tiktu sniegta nekavējoties.

Šobrīd es ļoti cerīgs, daļēji vēstules satura, kuru jūs mums atrakstījāt, Verheugen kungs, kopā ar komisāru Dimas un Potočnik, ka mēs varam panākt strauju progresu šajā jautājumā, un ka REACH tiešām praksē izrādīsies pasaules dinamiskākā ķīmikāliju likumdošana.

Satu Hassi, Verts/ALE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Liels paldies Sacconi kungam kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejas ieceltajam referentem par laba rezultāta panākšanu no sarunām par šo tēmu.

Kad tika apspriesta jaunā ES likumdošana par ķīmikālijām, REACH, viens no lielākajiem sabiedrības uztraukumiem bija, ka tas varētu novest pie lielāka testos izmantojamo dzīvnieku skaita. Eiropas Parlamenta politiskās grupas bija pilnīgi vienprātīgas par likumdošanu, kas veidota tā, lai viss tiktu darīts, lai mazinātu testos izmantojamo dzīvnieku skaitu, cik daudz vien iespējams ieskaitot alternatīvās testa metodes.

Mēs bijām priecīgi, ka bija jaunumi no Eiropas alternatīvo metožu apstiprināšanas centra (ECVAM), ka dzīvnieku eksperimentiem ierosināto alternatīvo metožu skaits tika zinātniski apstiprināts. Tāpēc mēs bijām apmulsuši, kad Komisija ilgi sniedza savu administratīvo piekrišanu tām pašām alternatīvajām testa metodēm. Sarunās starp Vides komiteju un Komisiju atklājās, ka Komisija grasās gaidīt līdz brīdim, kad šos testus kopumā apstiprinās Eiropas Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija, kur tikai viena valsts varētu iznīcināt lēmumu. Vides komiteja ļoti skaidri pateica Komisijai, ka šāda kavēšanās nav pieņemama un ka mēs esam gatavi izmantot savas veto tiesības atbilstoši jaunajai komitoloģijas procedūrai.

Esmu ļoti priecīgs, ka sarunu, kas notika starp Komisijas apstiprināto ziņotāju, Sacconi kungu un Komisiju, rezultāts bija veiksmīgs, un ka tagad Komisija ir apņēmusies paātrināt alternatīvo metožu ieviešanu, lai samazinātu testu skaitu, kuros tiek izmantoti dzīvnieki, un to radītās ciešanas. Šī Komisijas vēstule, kuru

parakstījuši komisāri *Dimas*, *Verheugen* un *Potočnik*, tagad ir arī ietverta lēmuma priekšlikumā, kuru rīt Parlamentam jāpieņem.

Ļoti svarīgi, ka ES ir gatava pati pieņemt lēmumus, ja ESAO kavē procesus. Lai gan mēs varam saskarties ar grūtībām, gala rezultāts būs veiksmīgs.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Es tikai gribētu papildināt, ka *Sacconi* kungs ir iemantojis reputāciju kā uzticams, efektīvs un cienījams cilvēks visā, kas saistīts ar REACH. Tāpēc viņš ir pelnījis un viņam būs pilnīgs mūsu atbalsts arī šajā REACH testa metožu regulas projektā. Es viņam gribētu pateikties par visu viņa paveikto smago darbu šajā jomā.

Priekšsēdētājs. – Atbilstoši Reglamenta 108. panta 5. punktam esmu saņēmis vienu priekšlikumu par rezolūciju ⁽⁴⁾.

Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien.

18. Dzīvnieku veselības stratēģija 2007. – 2013. (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Wojciechowski* kunga ziņojums (A6-0147/2008) Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā par jauno Dzīvnieku veselības stratēģiju Eiropas Savienībā (2007. – 2013.) [2007/2260(INI)].

Janusz Wojciechowski, referents. ? (PL) Galvenā doma, uz kuras balstās Dzīvnieku veselības stratēģija, ir, ka profilakse ir labāka nekā ārstēšana, kas acīmredzot tā ir. Esmu pārliecināts, ka mēs visi atceramies ar GSE un putnu gripu saistītās problēmas, kad izrādījās nepieciešams nokaut miljoniem dzīvnieku. Tā bija visnepatīkamākā pieredze, un esmu drošs, ka neviens no mums nekad to nevēlas atkārtoti pieredzēt. Tomēr tas mums norādīja, ka mums jāuzlabo sadarbība Eiropas līmenī, lai uzlabotu dzīvnieku veselības aizsardzību. Pēdējais ir ļoti cieši saistīts ar cilvēku veselību, ņemot vērā atsevišķu slimību tiešas vai netiešas transmisijas iespēju no dzīvniekiem uz cilvēkiem.

Es gribētu īpaši vērst uzmanību uz atsevišķiem punktiem savā ziņojumā. Pirmkārt, dzīvnieku veselības aprūpes labāku standartu veicināšana. Ziņojums noteikti uzsver ciešo saikni starp abiem. Jācer, ka nākotnes politikā abi būs saskatāmi.

Otrais jautājums, ko es vēlos pasvītrot, ir godīga konkurence. Eiropas ražotājiem ir jāievēro daudz un dažādi veterinārie standarti un normas par dzīvnieku veselību un labturību. Tomēr šādas pat prasības nav uzliktas importētājiem. Tas ziņojumā ir ļoti noteikti norādīts. Mūsu ražotājiem un tiem, kas eksportē dzīvnieku produktus uz Eiropas tirgu, jāpiemēro vienādas prasības. Tas rada lielākās problēmas ar mūsu sarunu dalībniekiem Pasaules Tirdzniecības Organizācijas pārrunās.

Mans trešais punkts attiecas uz noteikto vakcinācijas programmas atbalstu. Mēs uzskatām, ka tas ir nozīmīgs instruments, ar kuru samazināt slimību gadījumu skaitu. Nepieciešama arī jauna pieeja. Vakcinētu dzīvnieku produktus tirgū nevajadzētu diskriminēt. Šim jautājumam veltīti vairāki ziņojuma punkti.

Mans ceturtais punkts skar zaudējumu un kompensāciju sistēmu. Pirmkārt, tam vajadzētu veicināt centienus samazināt slimību risku. Otrkārt, tam jāattiecas ne tikai uz zaudējumiem, kas tieši saistīti ar slimības cēloņu novēršanu, bet arī uz netiešajiem zaudējumiem, kas saistīti ar tirgus krīzēm.

Piektais punkts ir labāka Savienības ārējo robežu kontrole. Tam nevajadzētu aprobežoties ar dokumentu kontroli. Tam jāaptver pilnīgas pārbaudes, lai efektīvi novērstu nezināmas izcelsmes dzīvnieku prettiesisku ieviešanu Savienības teritorijā.

Sestais punkts attiecas uz stratēģijas ieviešanas laiku. Es domāju, mēs nevaram cerēt uz šo visu likumdošanas pasākumu ieviešanu agrāk par 2013. gadu. Nepieciešams ilgāks laiks.

Septītais punkts skar stratēģijas mērķu finansēšanu. Ziņojuma projekts kritizē to, ka ir šo pretenciozo plānu finansējums ir nepietiekams. Savienības budžetam vajadzētu pienācīgi finansēt šos plānus.

(4) Sk. protokolu.

Nobeigumā, Priekšsēdētāja kungs, es gribētu teikt dažus vārdus angļiski, lai varētu būt uzticīgs citātam, uz kuru es tagad atsaukšos.

(Runātājs turpināja angļiski)

Androula Vassiliou, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Es ļoti atzinīgi vērtēju Parlamenta pozitīvo un atbalstošo reakciju uz jauno Dzīvnieku veselības stratēģiju.

Mēs visi atzīstam, ka dzīvnieku slimību uzliesmojumiem var būt postošas sekas: tie var radīt nopietnu risku sabiedrības veselībai; tie var kaitēt sabiedrības ticībai lauksaimniecībai kopumā un it īpaši dzīvnieku produktiem; tie var izraisīt smagus izdevumus ekonomikā – tikai atcerieties, ka 2001. gadā mutes un nagu sērgas izmaksas pārsniedza EUR 13 miljardus tika Apvienotajā Karalistē vien – un dzīvnieku slimību uzliesmojumi var arī novest pie dzīvnieku labturības un vides problēmām.

Stratēģija atbild uz virkni problēmu, ņemot vērā mūsu daudzpusīgo ieinteresēto konsultantu atbildes.

Šodienas Eiropas Savienība – ar tās 27 dalībvalstīm – izskatās ļoti atšķirīga no sākotnējās Kopienas pirms daudziem gadiem, kad veidojās mūsu pašreizējā dzīvnieku veselības pamatprogramma. Ir radušās jaunas problēmas, tādas kā putnu gripa un tādu pārnēsājamo slimību kā infekciozā katarālā drudža izplatība, un vēl daudzas varētu rasties nākamajos gados. Ievērojami ir mainījušies tirdzniecības apstākļi, ar lielu dzīvnieku un dzīvnieku produktu tirdzniecības un importa apjoma palielināšanos.

Jaunā stratēģija atzīst un atspoguļo plašu sociālo un ekonomisko ietekmi, ko var radīt ar dzīvniekiem saistītie draudi – citiem vārdiem, tā nav tikai par dažu lipīgo dzīvnieku slimību kontroli. Tai raksturīga noteikta uzmanība pret ar dzīvnieku veselību saistītajiem sabiedrības veselības, pārtikas drošības, dzīvnieku labturības, lauksaimniecības, tirdzniecības, ilgtspējīgas attīstības un izpētes aspektiem. Stratēģijas galvenais princips ir, ka profilakse ir labāka nekā ārstēšana.

Jaunākā pieredze ir parādījusi savlaicīgas vai preventīvas pieejas vērtību un efektivitāti. Mums nepieciešams vairāk investēt efektīvos pasākumos, lai nepieļautu uzliesmojumus, tādējādi mazinot tālāko slimību izplatīšanos un tāpēc novēršot vai vismaz samazinot to ietekmi. Saimniecībās jāuzlabo un finansiāli jāatbalsta bioloģiskā drošība; jāpastiprina izskaušana un uzraudzība; jāatjauno informētība par slimībām un gatavība ārkārtas situācijām. Jābūt stingrākam uzsvaram uz vakcināciju un diskriminējošu pārbaudi.

Stratēģija paredz papildinājumu ar jauniem tiesību aktiem bāzi vispārēju dzīvnieku veselības tiesību formā, ieviešot primāri tehniskus aktus. Plaši un holistiski raugoties, mūsu tiesību aktus nepieciešams uzlabot vai attīstīt stratēģiskāk un saskaņotāk: izskaidrojot lomas un pienākumus; ciktāl vien iespējams saskaņojot ar starptautiskiem standartiem; stingri balstoties uz zinātniskiem ieteikumiem nepieciešamības gadījumā – piesardzības principu.

Šobrīd Komisija parāda labāko metodoloģiju, lai definētu ES prioritārās dzīvnieku slimības to ietekmes uz cilvēku veselību, sabiedrību un ekonomiku ziņā. Šajā gadā notiks pētījums par ES saskaņotās atbildības un izdevumu sadalījuma shēmas attīstību, pašreiz pieejamo finanšu instrumentu pārskata kontekstā. Mums arī jāstrādā, lai ar pētījumiem un attīstību veicinātu inovācijas, ar pietiekami finansētām publiski – privātām partnerībām.

Visbeidzot, man jāpiemin Septīto pētījumu pamatprogrammu, kas risinās paralēli jaunajai stratēģijai. Tā būs svarīga, atbalstot pētījumus par dzīvnieku veselības un labturības jautājumiem.

Dažās nākamajās nedēļās Komisija pabeigs rīcības plānu, kas ņems vērā Parlamenta, kā arī Padomes un Ekonomikas un Sociālo lietu komitejas ieteikumus un viedokļus. Komisija būtu priecīga no Parlamenta šajā jautājumā saņemt papildu ieguldījumu, īpaši 2009. gada budžeta starppārbaudes kontekstā.

Vēlreiz paldies par jūsu izrādīto interesi un entuziasmu par šo iniciatīvu. Es ceru daudzus no Parlamenta locekļiem satikt Veterinārajā nedēļā, ar jūsu atbalstu Komisijas organizētajā pasākumā, kas ir pirmais solis, lai stratēģiju pārvērstu no vārdiem par darbiem.

Esther De Lange, PPE-DE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Varbūt mēs varētu būt nedaudz dāsnāki ar šīm divām minūtēm, jo mans priekšgājējs beidza ātrāk. Es vēlos pateikties Komisijai par tās izklāstu un referentem par ziņojumu. Tagad liels pārbaudījums būt pārvērst ambīcijas paziņojumā un ziņojumu – konkrētos pasākumos.

It īpaši es gribētu pieminēt dažus punktus, kas jāapsver, ciktāl tas mūs skar. Protams, mēs piekrītam Komisijai, ka profilakse ir labāka nekā ārstēšana, apkarojot dzīvnieku slimības. Tomēr, ja dzīvnieku slimība tik un tā

uzliesmo, kā jūs jau teicāt, tad vakcinēšanai jābūt centrālajam elementam cīņā pret to. Mēs vēlamies nepieļaut tādas situācijas, kāda bija manā dalībvalstī, kur 2001. gadā bija 26 GTS (govju trakumsērgas) gadījumi un vajadzēja nokaut 285 000 dzīvniekus. Kopš tā laika nav atšķirības starp vakcinēto un nevakcinēto dzīvnieku produktiem, ir jānodrošina šādu produktu pārdošana gan Eiropas Savienības iekšienē, gan ārpus tās. Es gribētu aicināt Eiropas Komisiju to ievērot, jo dažkārt pagātnē ta ir kļūdījusies. Acīmredzot lielveikaliem, pārstrādātājiem un patērētājiem nepieciešams šajā ziņā izpildīt savus pienākumus.

Mēs aicinām Komisiju izskaidrot, kādu lomu Eiropas Savienībai, dalībvalstīm un pašai nozarei jāieņem, dzīvnieku slimību profilakses finansēšanā, it īpaši tagad, kad šī tēma patiešām ir kopējās lauksaimniecības politikas veselības pārbaužu daļa. Dalībvalstīm joprojām ir ļoti dažāda finansēšanas kārtība, un arī tam varētu būt ietekme uz konkurētspējīgu stāvokli. Tāpēc mēs lūdzam izskaidrot šos punktus.

Acīmredzot eksporta valstīm jāievēro tās pašas prasības, kas mūsu Eiropas ražotājiem, piemēram, par dzīvnieku slimību identifikāciju un novēršanu. Visbeidzot, es gribētu jautāt Eiropas Komisijai, kad tā plānu pasniegt savu analīzi par pašreizējo transporta regulu un kā mēs cik vien iespējams varam ierobežot iespējamo dzīvnieku slimību izplatību šajā jomā.

Rosa Miguélez Ramos, PSE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Patiesībā, komisār, mēs visi Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā atzinīgi vērtējam jauno Dzīvnieku veselības stratēģiju, ko jūs mums iesniedzāt, ko parāda daudzie ieguldījumi šajā ziņojumā.

Jāteic, ka šī ir plašākā un pretenciozākā programma, kāda jebkad iesniegta saistībā ar šo jautājumu, un man jums te jāpateicas. Tomēr patiesībā man jāizsaka savs pārsteigums, ka ievērojami pretenciozajiem argumentiem nav pievienots nepieciešamais budžeta plānojums, jo ir acīmredzami, ka esošie veterinārijas līdzekļi nebūs pietiekami, lai tiktu galā ar jaunajām un ārkārtīgi nepieciešamajām profilakses politikām.

Komisār, mēs tikko saņēmām Fischer Boel kundzes priekšlikumu par CAP veselības pārbaudēm, un ne veselība, ne dzīvnieku labturība nav līdzekļu saņēmēji, kas tiks piešķirti lauku attīstībai, lai atrisinātu jaunās problēmas, pretēji tam, kā acīmredzot cerēja pakalpojumu sniedzēji, vai kā man tika teikts.

Citiem vārdiem, mūsu apspriestajai politikai nebūt papildu līdzekļi, vai vismaz nebūs lauksaimniecības līdzekļi – kā es domāju jūs teicāt – līdz jaunajai finanšu perspektīvai.

Komisār: budžets bez politikas nav izmantojams, bet politika bez budžeta var izrādīties pilnīgi veltīga. Ja mēs vēlamies sasniegt savus pašreizējos mērķus, budžeta debatēs jāietver šīs stratēģijas piemērošana nākotnē. Turklāt acīmredzot būs ārkārtīgi sarežģīti ievērot 2007. – 2013. gada komunikācijas grafiku. Tāpēc es jums vēlos vaicāt, vai jūs variet pateikt, ka būs gatavs rīcības plāns, un kad jūs domājat tiks pieņemtas sākotnējās regulas?

Grozījumu jautājumā mana grupa ir nedaudz grozījusi 29. punktu. Ja netiek piemēroti pareizie pasākumi, problēmas rodas, neraugoties uz katrā dalībvalstī darbojošos mājlopu produkcijas sistēmu. Svarīgi ir tas, lai lietas tiktu pareizi izdarītas.

Mēs piekrīgam likumdošanas pasākumu attīstībai, lai kontrolētu mājdzīvniekus, bet mēs domājam, ka nepieciešams piešķirt finansējumu fermu mājlopiem.

Tāpat mēs neplānojam atbalstīt PPE-DE grupas 29. grozījumu, kura mērķis ir pārveidot debātes, kurām te nav vietas. Patiesībā tā bija Padome, kas pirms četriem gadiem atlika lēmumu par dzīvnieku transportēšanu līdz 2011. gadam, par labu līgumam par dažiem ārkārtīgi svarīgiem jautājumiem. Tas ir arī pretrunīgs jautājums, kam nepieciešama ietekmes izpēte un stabils zinātniskais pamats, un tāpēc es vēlos atkārtot, ka grozījums pilnīgi nesaskan ar šo jautājumu, un mana grupa noteikti balsos pret to.

Jan Mulder, ALDE grupas vārdā. – (NL) Es arī gribētu pateikties referentem par viņa darbā ieguldīto entuziasmu. Es domāju, ka ar pieaugošu globalizāciju mums vairāk jāņem vērā infekciozo dzīvnieku slimību uzliesmojumi. Cilvēki vairāk ceļo un pārvadā preces, kuras tiem nevajadzētu pārvadāt, un tas var radīt uzliesmojumus. Visi jau ir pateikuši, ka nepieciešama labāka robežkontrole, jo profilakse ir labāka nekā ārstēšana. Mani vienmēr satric, ka tad, kad es ierodos, piemēram, Savienotajās Valstīs vai Austrālijā, robežkontrole ir daudz stingrāka nekā Eiropā. Es brīnos, kāpēc Eiropas Savienībai nav Savienotajām Valstīm līdzīgas sistēmas, kur ikvienam tiek prasīts norādīt, vai tiek vesti vai nevesti dzīvnieku produkti. Vienīgi tad mēs varam pienācīgi pārbaudīt.

Kas varētu notikt, kad uzliesmos infekcioza dzīvnieku slimība? Es domāju, ka šobrīd visi ir jau pārliecināti, ka masveida izkaušana, kā tas noticis pagātnē, vairāk nav pieņemama. Mums jāveic vakcinācija, un tad jābūt iespējai, lai vakcinēto dzīvnieku produktus varētu pārdot Eiropas tirgū un arī ārpus tā. Tur ir problēma. Mani

neiespaido Komisijas centieni pārliecināt lielveikalus, patērētāju organizācijas un citus, ka vakcinēto dzīvnieku produkti ir tikpat labi kā nevakcinēto dzīvnieku produkti. Pret mutes un nagu sērgu vakcinēto dzīvnieku produkti joprojām jāatzīmē, lai patērētāji to zinātu. Tas šķiet esam pilnīgi lieki. Tāpēc nepieciešama aktīva Komisijas nostāja.

Līdz šim katru gadu un atkal šajā gadā mēs esam pieraduši pie liela lauksaimniecības budžeta pārpalikuma. Tiktāl mums bija iespējams apmaksāt visus infekciozo dzīvnieku slimību uzliesmojumu izdevumus no lauksaimniecības budžeta. Nākotnē situācija varētu būt ļoti atšķirīga. Ir ienākušas jaunās valstis un lauksaimniecības budžeta robeža noteikti kļūst mazāka. Arī šajā gadījumā par uzliesmojumu būs jāmaksā. Tas būs jādara atbilstoši Eiropas tiesībām. Tāpēc es domāju, ka cik ātri vien iespējams katrā valstī vai Eiropas līmenī jābūt Eiropas dzīvnieku apdrošināšanas sistēmai, dzīvnieku veselības fondiem un tā tālāk. Par to man ir pilotprojekts 2004. gada budžetā. Visi plāni ir gatavi un Komisijai jāķeras pie darba un kaut kas šajā jomā jādara cik ātri vien iespējams.

Mans pēdējais punkts ir par dzīvnieku transportu. Es neesmu no tiem cilvēkiem, kuri saka: „Ja jūs transportējat dzīvnieku tik daudz stundu, tas pēc definīcijas ir labi”. Divu stundu ilga transportēšana var būt sliktāka nekā deviņu. Svarīgi ir apstākļi, kādos dzīvnieki tiek transportēti, un Komisijai jāņem vērā apstākļi, nevis tikai laika ilgums.

Alyn Smith, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Es arī vēlos apsveikt ziņotāju. Man bija patīkami komitejā atbalstīt šo ziņojumu, un esmu priecīgs atkal to atbalstīt kopā ar savu grupu. Es arī atzinīgi vērtēju komisāra teikto, un esmu priecīgs, ka viņa šovakar ir palātā, jo Komisijai un Parlamentam ir daudz kas kopīgs par dzīvnieku veselības jautājumiem. Es ceru kopā ar viņu un viņas palīdzību strādāt nākamajos mēnešos, kad šī lieta virzīsies tālāk.

Esmu priecīga, ka komisāre pasvītvoja, kāpēc mums nepieciešams kopīga ES dzīvnieku veselības stratēģija. Diezgan skaidrs, ka globalizētajā pasaulē infekciozais katarālais drudzis neņem vērā robežas vai mūsu politikas vai valstu atšķirības Eiropas Savienībā, vai pat ES ārējās robežas. Globalizētajā pasaulē putnu gripa un daudzas citas slimības var ļoti, ļoti ātri. Mums jārikojas kopā, lai tiktu ar tām galā, un izstrādātu pretlīdzekļu stratēģiju.

Mēs eksportējam savus dzīvniekus – un iespējams arī to veselības problēmas – un ir skaidrs, ka tajā mēs esam visi kopā. Es ceru izstrādāt veselības rīcības plānu, kas atbilstoši komisāra teiktajam būs gatavs dažās tuvākajās nedēļās. It īpaši es gribētu vērst klātesošo uzmanību uz Parlamenta ziņojuma 46. punktu, kas atzīst, ka ES jau ir labākās prakses piemērs pasaulē dzīvnieku labturības ziņā un it īpaši atsaucas uz PTO sarunām. Es aicinātu komisāru rināt ar komisāru *Mandelson*, lai pārliecinātos, ka PTO sarunas nemīkstina vai nerada kompromisus ES standartos, it īpaši saistībā ar to, kas būtībā ir nestandarta imports Eiropas Savienībā. Mums komitejā ir bijuši vairāki neveiksmīgi gadījumi par Brazīlijas liellopu importa jautājumu, par kuru es neesmu pārliecināts, ka sistēma strādāja tik labi, kā tā varēja strādāt. Es ceru, ka mēs nekopēsīm ASV putnu gaļas jautājuma situāciju.

Vēl viens dzīvnieku labturības jautājums, kuru vēlos aplūkot, ir aitu marķēšana. Mēs atbalstām šī pasākuma plašu pielietojšanu, bet patiesībā uzskatām, ka Komisija iet nepareizā virzienā un nerīkojas samērīgi ar to, kas patiesībā nepieciešams, lai nodrošinātu visu vajadzīgo. It īpaši tas ir tā Britu salu gadījumā, kur Skotijā, Anglijā, Ziemeļīrijā un Velsā jau ir sistēma, kas diezgan labi darbojas un efektīvi aizsargā Eiropas dzīvniekus un to labturību. Es būtu pateicīgs par komisāra viedokli par to, bet citādi plaši atbalstu šo ziņojumu un viņas centienus.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Komisār! Tā kā es uzstājos Eiropas Nāciju Savienības grupas vārdā debatēs par Eiropas Savienības Dzīvnieku veselības stratēģiju, es gribētu pasvītrot divus jautājumus, kurus uzskatu par svarīgiem.

Pirmkārt, visi dzīvnieku veselības aizsardzības priekšlikumi, kas ir *Wojciechowski* kunga ziņojumā, ir pelnījuši mūsu atbalstu. Tomēr jāatceras, ka to rezultātā būs augstākas produkcijas cenas, kas tādējādi Eiropas ražotājus padarīs mazāk konkurētspējīgus. Attiecīgi, Eiropas Savienībai ir būtiski prasīt, lai ārpus Savienības esošie ražotāji, kas vēlas izvietot savus produktus Savienības tirgū, ievērotu līdzīgas prasības. Eiropas Savienībai jāuzstāj uz to sarunās PTO ietvaros un divpusējās sarunās ar trešām valstīm.

Otrkārt, kas skar dzīvnieku veselību, kopējā lauksaimniecības politika ir viena no visvairāk integrētajām jomām Eiropas Savienības politikā. Tāpēc es uzskatu, ka tai jābūt prioritātei, piešķirot līdzekļus no Kopienas budžeta. Diemžēl, lai gan Eiropas Komisija piekrīt vairumam ziņojumā esošo normu, tā nevējas tos finansēt no Savienības budžeta. Mūsaprāt, ir būtiski garantēt papildu finanšu līdzekļus, lai nodrošinātu, ka ziņojumā esošie priekšlikumi varētu tikt finansēti no Eiropas Savienības budžeta.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL grupas vārdā. – (NL) Es gandrīz varētu teikt: cik neparasti! Dzīvnieku veselības stratēģija no Komisijas ar uzsvāru uz profilaksi. Tas tiešām ir lieliski, bet kāda vilšanās, ka dzīvnieku labturība ir vienīgi Komisijas stratēģijas blakusprodukts. Labi zināma dziesma Nīderlandē sākas ar vārdiem: „Dzīvnieks ir vairāk nekā tikai gaļas gabals, un cilvēks ir vairāk nekā tikai patērētājs”. Diemžēl Komisija to patiesībā nedzied kopā ar mums. Joprojām pārāk daudz liecina par to, ka dzīvnieki galvenokārt ir gaļas, ādas, vilnas, olu, piena un kūtsmēslu ražotāji. Ekonomiskais uzskats joprojām ir pārāk dominējošs un tāpēc, manuprāt, stratēģija ir pārāk vienpusēja.

Par laimi, un esmu pateicīga par to referentem, viņa ziņojums jau ir diezgan labs, vienkārši tāpēc, ka, pretēji Komisijas priekšlikumam, tajā patiesībā nav dažu ļoti īstu labklājības punktu. Es minēšu divus, kurus uzskatu par ļoti svarīgiem. Atziņa, ka intensīva mājlopu audzēšana būtiski palielina uzliesmojumu un epidēmiju riskus. Ar milzīgo Eiropas biorūpniecības lielumu nav jautājums par to, vai radīsies, bet kad radīsies dzīvnieku slimību uzliesmojums. Pareizi būtu īsi pieminēt, ka dzīvnieku transports rada ievērojamu risku dzīvnieku slimību izplatībai. Tāpēc mums cik daudz vien iespējams jānovērš dzīvnieku transportēšana, saīsinot un uzlabojot transportu arī dzīvniekiem radīto ārkārtīgo ciešanu dēļ. Šis ziņojums neuzlabo dzīvnieku labturību tik daudz, cik es to vēlētos, bet katrs uzlabojums ir kaut kas un tāpēc es to pilnīgi atbalstu.

Kathy Sinnott, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Esmu ļoti pateicīga, ka ir augoša atzinība nepieciešamībai pienācīgi apieties ar un rūpēties par dzīvniekiem. Laba lopkopība ir tas, ko Īrijas lauksaimnieku ģimenes kā likums ievēro un par to es viņas slavēju. Tomēr es gribētu uzsvērt nepieciešamību, lai dzīvnieki un dzīvnieku produkti, ko ievēro ES, ievērotu līdzīgus labturības standartus tiem, ko prasa ES. Nav godīgi, ka dzīvnieku produkti, kas varētu būt ražoti lētākajā un nežēlīgākajā veidā, tiek ievesti un konkurē ar mūsu dzīvnieku produktiem, kas ražoti atbilstoši stingri regulētiem standartiem; šāda konkurence ir ne tikai ekonomiski negodīga, tā apdraud mūsu dzīvniekus un pat cilvēkus ar slimību izplatību.

Šajā Parlamentā apspriestais pasākums, kas Īrijas lauksaimniekiem ir nereāls, ir noteikt dzīvnieku transportēšanas ierobežojumus. Lai gan deviņu stundu laiks starp pārtraukumiem var būt saprātīgs sauszemes transporta gadījumā, to ir praktiski neiespējami ievērot jūras transporta gadījumā no Īrijas – atcerieties, Īrija ir sala. Mēs esam atkarīgi no dzīvnieku transportēšanas pa jūru, un šāds ierobežojums galu galā neļautu Īrijas zirgkopjiem un lauksaimniekiem transportēt dzīvniekus. Tāpēc es gribētu ierosināt, lai mēs vairāk pievērstos šo dzīvnieku transportēšanas apstākļu kvalitātei, nevis ceļā pavadītajam laikam, lai mēs netraucētu dzīvnieku transportēšanu uz un no Īrijas.

Visbeidzot, lai gan es biju priedēģa redzēt, ka jaunā dzīvnieku veselības stratēģija ir atvērta visiem dzīvniekiem ES, es būtu gribējusi redzēt īpaši pieminētu mājdzīvnieku iepirkumu un aprūpi. Es domāju, ka daudzi no tiem mūsu valstīs cieš. Vairākos gadījumos mājdzīvnieku īpašnieki ir amatieri, un ir mazāka iespējamība, ka viņi zina, kā aprūpēt un uzturēt savus mājdzīvniekus, kas bieži noved pie, reizēm netīšas, nežēlības pret dzīvniekiem. Tāpēc, lai gan mēs esam pievērsuši ļoti ciešu uzmanību ES ieviesto dzīvnieku, dzīvnieku transportēšanas u.c. regulējumam, mēs esam bijuši nevērīgi pret mājdzīvnieku un klaiņojošo dzīvnieku nožēlojamo stāvokli, jautājumu, ko bieži piemin mani vēlētāji, kuri atzīmē vispārējos vardarbības gadījumus.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Priekšsēdētāja kungs! Es domāju, ka referents ir iesniedzis ļoti objektīvu un interesantu ziņojumu.

Es gribētu pievērst jūsu uzmanību vairākiem svarīgiem aspektiem. Pirmais ir šis. Komisāres kundze, jūs pati teicāt, ka šī politika ES ir veidojusies diezgan ilgu laiku. Tas rada īpašas problēmas jaunajās dalībvalstīs. Bulgārijā, piemēram, ražošana ir fragmentāra, ar vairākiem maziem lauksaimniecības ražotājiem, mazām saimniecībām, kas strādā smagos apstākļos. Cilvēki nav labi informēti, viņiem nav skaidras izpratnes par savām tiesībām un pienākumiem, ne arī par esošajām iespējām. Šajā lietā jau atkal ir zināma diskriminācija pret jaunajām dalībvalstīm, kurām ir pienākums, iespēja ar konstruktīviem centieniem Eiropas Savienībā panākt jomās, kuras attīstījušās gadiem ilgi.

Šie specifiskie gadījumi jāaplūko īpaši toleranti, lai mūsu apspriežamie jautājumi, pieņemamie tiesību akti, darbotos jūtāmā veidā, un lai nodrošinātu, ka tiesību normās ierakstītās lietas tiešām var darboties. Cilvēki nedrīkst tikt atstāti neziņā par šiem jautājumiem.

Šajā kontekstā referente izvirzītais jautājums par juridiskā pamata kodifikāciju ir ļoti svarīgs, jo vienkāršajiem cilvēkiem ir grūti iedziļināties sarežģītos normatīvajos aktos. Kodificētas, konsolidētas direktīvu un regulu versija atvieglos tiem iespēju saņemt labu izpratni par to, ko viņiem gaida attiecībā pret dzīvniekiem.

Vēl viens jautājums bija par finansējumu. Sarežģītajā ekonomiskajā situācijā, kādā ir Bulgārija, es šaubos, vai daudzi lauksaimnieki varēs veiksmīgi īstenot šīs direktīvas, ja vien tie nesaņems lielu Komisijas atbalstu.

Nevēlos atkārtot to, kas jau vairākas reizes šajā Parlamentā ir teikts, ka Komisijai tuvāk jāpaskatās uz šiem jautājumiem, jo ir iespajds, ka, nosakot augstus standartus, mēs diskriminējam paši savus lauksaimniekus. Komisijai nopietni jāapsver importam piemērojamie standarti.

Neil Parish (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu ļoti pateikties *Wojciechowski* kungam par viņa ziņojumu, un atzinīgi novērtēt komisāru. Ar arī gribētu apsveikt De Lange kundzi par smago darbu, kuru viņa ieguldījusi kā referente palīgs. Mēs visi ļoti labi zinām, ka mums vajadzīga ļoti stingra dzīvnieku veselības stratēģija un dzīvnieku labturība, ko patiesībā prasa patērētāji Eiropā. Tomēr mums arī jābūt uzmanīgiem, lai arī importētā gaļa un gaļas produkti no Eiropas Savienības ārpuses arī atbilstu mūsu augstajiem standartiem.

Piemēram, mēs gribētu redzēt daudz augstākus labturības standartus putnkopībā. Mēs gribētu, lai mūsu putniem, īpaši broileriem, būtu vairāk vietas, un palīdzēt ražot broilerus labturībai draudzīgā veidā, bet tai pat laikā mums jābūt uzmanīgiem, lai mēs neimportētu mazvērtīgākus produktus. Putnkopības gadījumā ir arī putnu būru un bateriju sprostus aizliegums, un, protams, mēs importējam daudz olu produktus pulvera un šķidrā veidā – aptuveni 70% no olu produktiem tiek importēti šajā formā. Arī šie var būt tādu dzīvnieku produkti, kas netika turēti atbilstoši labiem dzīvnieku labklājības standartiem, un mums šajā jomā jābūt uzmanīgiem. Es arī piekřītu savam skotu kolēģim, ja mēs gatavojamies ieviest izsekojamību un raudzīties uz elektronisko sistēmu, tad mums jānodrošina, ka sistēma ir gatava un darbojas, ka tā ir rentabla un to lauksaimnieki to var pareizi ieviest bez milzīgām izmaksām.

Un tā, lai gan es vispārīgi piekřītu, ka tas ir labs ziņojums, es domāju, mums jābūt uzmanīgiem, jo mēs radām Eiropas standartu progresu, lai mums arī būtu tādi paši standarti importam.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs! Es apsveicu ziņotāju, *Wojciechowski* kungu, par viņa izcilo ziņojumu. Tā tiešām ir ļoti liela problēma, ka dzīvnieku veselības sistēma pienācīgi nedarbojas attiecībā uz trešām valstīm. PTO mums jācenšas nodrošināt, lai arī trešās valstis ievērotu mūsu augstos dzīvnieku veselības un labturības standartus. Tas ir Eiropas patērētāju un ražotāju interesēs.

Mums jāaizsargā Eiropas Savienības patērētāju veselība no importētajām precēm, kas ražotas saskaņā ar zemākiem standartiem. Tai pat laikā ES ražotājiem ir augstāki izdevumi, kas tos nostāda neizdevīgākā konkurētspējas stāvoklī. Tāpēc sevišķi svarīgi, lai Eiropas Komisijas Pārtikas un veterinārais dienests, PVD, veiktu pieauguša skaita vienpusējas pārbaudes trešās valstīs. 2008. gadā to daudzums bija tikai 30%.

Pārtikas drošība ir prioritārs jautājums. Pārtikas drošības režīms Eiropas Savienībā šobrīd, kad epidēmiju risks un problēmas ir lielāks kā agrāk, arī saskaras ar nopietnām problēmām. Daudzviet nav pietiekami kvalificētu veterinārstu, lai pietiekami regulāri un efektīvi uzraudzītu atbilstību regulām. Viņu rīcībā esošie līdzekļi ir novecojuši, bieži balstīti joprojām uz 19. gadsimta sistēmām. Vairākās dalībvalstīs profesionālā apmācība un izglītība ir nepietiekama un tādi nesenie skandāli kā „*M.E.G.A. Trade*” manā valstī, Ungārijā, arī parāda, ka starptautiskie [uzņēmumi] tiek nepietiekami uzraudzīti pārtikas drošības ziņā.

Iepriekšminētie trūkumi ir jānovērš. Es piekřītu Komisijas stratēģiskajām idejām un pilnīgi atbalstu ziņojumu. Paldies par jūsu uzmanību.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Pateicos referentem par teicamu ziņojumu. Dzīvnieku veselība ir svarīga, bet ne tikai tāpēc, ka tā ir cieši saistīta ar cilvēku veselību un vides bioloģiskās daudzveidības līdzsvaru, bet arī tāpēc, ka tai ir milzīga lauksaimniecības tirdzniecības un ekonomiskā nozīme, nerunājot par dzīvnieku sociālo un sporta nozīmi, tā, ka nebūtu pārspīlēti teikt, ka dzīvnieku veselība ir gandrīz sinonīms cilvēku veselībai un labklājībai. Paturot to prātā, nav pārsteidzoši, ka jaunā Dzīvnieku veselības stratēģija Eiropas Savienībai 2007. – 2013. gadam ir ļoti vajdzīga.

Šovakar mūsu priekšā esošais ziņojums, manuprāt, ir ļoti pārdomāts un līdzsvarots, un radīs labu, bet diezgan konspektīvu pamatu, uz kura balstīt mūsu nākamās likumdošanas un cita veida direktīvas par šo svarīgo jautājumu. Ļaujiet man tikai izmantot šo iespēju, lai atzīmētu dažas nozīmīgas jomas, kurās Komisijai zināmā mērā vajadzētu izskaidrot jautājumus.

Ziņojums noteikti atbalsta vakcināciju par slimību novēršanas pamatlīdzekli. Tas, cik man zināms, ir pretrunā pašreizējai praksei vismaz par vienu no galvenajām dzīvnieku slimībām, mutes un nagu sērgu. Mutes un nagu sērgas gadījumā ES dalībvalstīs vakcinācija kā profilaktisks līdzeklis ir aizliegta tai sekojošo grūtību dēļ atšķirt inficētos dzīvniekus no vakcinētajiem, izmantojot skrīninga pārbaudes par slimības antivielu esamību. Vai Komisija plāno mainīt mutes un nagu sērgas vakcinācijas politiku tuvākajā nākotnē?

Turklāt, kāda ir Komisijas nostāja attiecībā pret to, ka vairumā trešo valstu dzīvnieku vakcinācija pret mutes un nagu sērgu ir ne tikai atļauta, bet pat atbalstīta? Vai dzīvnieku importēšana no šādām valstīm tiks aizliegta, ja ES vakcinācijas politika mutes un nagu sērgai netiks mainīta?

Otrā joma ir piemērotu veselības pārbažu nepieciešamās īstenošanas neesamība pieaugļošanā starptautiskajā tirdzniecībā ar dzīvnieku putniem, īpaši papagaiļiem no trešām valstīm. Šī ir joma, kas jāsakārto.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Ikvienai jaunai dzīvnieku veselības stratēģijai jāpievērš īpaša uzmanība slimību novēršanai, dzīvnieku barībai, robežkontrolei un dzīvnieku transportam. Visi profilakses, pārbažu, vakcinācijas un citi pasākumi, kas var novērst jaunus dzīvnieku slimību uzliesmojumus, ir svarīgi tādu būtisku zaudējumu novēršanas ziņā kā to, kas jau tika ciesti GSE, mutes un nagu sērgas, infekciozā katarālā drudža vīrusa un citu slimību dēļ, jo uz spēles ir likta pārtikas drošība un arī sabiedrības veselība.

Tāpēc ir arī svarīgi, lai šos principus ņemtu vērā saistībā ar importētiem dzīvniekiem, kā jau šodien tika minēts. Mēs ceram, ka komisāra tikko izziņotais jaunais plāns tiks ieviests cik ātri vien iespējams, lai uzlabotu esošos mehānismus, paplašinot tehnisko un cilvēku atbalstu, garantējot finansiālo atbalstu un palielinot plānotos budžeta resursus. Patiesībā jautājums jānoskaidro šodien.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) „Profilakse ir labāka nekā ārstēšana” ir Eiropas Komisijas moto. Es tam pilnīgi piekrītu. Tāpēc tās stratēģija ir pelnījusi manu atbalstu. Man patīk „sadarbības” un „saziņas” principi. Es arī uzskatu, ka tiesību aktu vienkāršošana un izskaidrošana ir laba doma.

It īpaši es vēlos pieminēt vakcināciju. Esmu pilnīgi tās pusē. Veselu dzīvnieku profilaktiska nokaušana ir jānovērš ciktāl vien iespējams. Dāņu lauksaimniekiem ir šādu pasākumu atstātās ietekmes pieredze pagātnē. Es uzsveru aicinājumu *Wojciechowski* ziņojumā pieņemt pasākumus, lai novērstu tirdzniecības šķēršļu radīšana šajā sakarā. Tiešām jānovērš neziņa par vakcinēto dzīvnieku produktu tirdzniecības noietu. Tāpēc valdībām ir ļoti svarīgi skaidri sniegt paziņojumu, ka produkti ir nekaitīgi. Galu galā laba vakcinācijas politika pastāv vai zūd atkarībā no lopkopju vēlmes piedalīties šajās vakcinācijas programmās.

Dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturība Eiropas pilsoņiem ir nozīmīgi jautājumi, un tas ir pareizi. Tāpēc es aicinātu, lai tas arī tiktu iekļauts PTO darba kārtībā. Nevar pieļaut, ka labu stratēģiju vājina imports no valstīm, kurās nav tādas pašas dzīvnieku veselības un labturības prasības kā Eiropas Savienībā. Tas kaitē patērētāju uzticībai un ir slikti pret lopkopjiem un citiem tieši iesaistītajiem. Ar šiem komentāriem es varu piekrist ierosinātajai stratēģijai un es patiesi pateicos referentem par viņu ziņojumu.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Pateicos komisāram un referentem par paveikto darbu. Vai es varētu tikai jautājumā par pārtikas importu no trešām valstīm, kas tika pieminētas praktiski visās runās, sacīt, ka ES ražotāju vidū ir īsta pārliecība, ka netiek pievērsta uzmanība ārpus mūsu robežām ražotās pārtikas standartiem. Es tiešām uzskatu, kamēr mēs neiegūsim savu lauksaimnieku un ražotāju uzticību, ka mēs sekojam viņu interesēm, mēs neiegūsim pilnīgu viņu atbalstu pasākumiem, kurus mēs veicam Eiropas Savienībā. Tas ir pats svarīgākais jautājums. Tas jau tika aplūkots. Piemēram, sprostos dētu olu produkcija: mēs to pārcelsim ārpus Eiropas, ja vien mēs neapvienosim standartus PTO sarunās, un šajā ziņā šobrīd neesam sasnieguši savus mērķus.

Virzoties pa šī ziņojuma jautājumiem, mums zināms, ka cilvēku veselību ietekmē dzīvnieku veselība: 60% no cilvēku infekcijām rodas no dzīvniekiem un milzīgs topošo slimību skaits rodas dzīvniekos. Grūti paredzēt, bet mums Eiropas Savienībā nepieciešams aplūkot dzīvnieku veselības stratēģiju un to, lai tā būtu saskaņota.

Ļoti svarīgs ir bioloģiskās drošības jautājums un ir jāiesaista lauksaimnieki, lai novērstu slimību. Bet vai es drīkstu jums sniegt piemēru: āpši saskaņā ar Bernes konvenciju ir aizsargājami dzīvnieki, un kā lauksaimnieks aizsargā sevi un savu ganāmpulku pret āpsi, kuram ir TB, un kurš uzņemsies izdevumus problēmu gadījumā? Es uztraucos par izmaksu sadales principa pārveidošanu par izmaksu nodošanu, ja mūs interesē budžets, mums jātērē. Tāpēc mums jāparaugās uz šiem īpašajiem jautājumiem: invēkziozā katarālā drudža, putnu gripas, mutes un nagu sērgas gadījumos mums nepieciešama stingrāka robežkontrole un piemērotas vakcinācijas programmas. Un mums tiešām nepieciešams paraudzīties uz šiem pasākumiem ļoti nopietni, jo problēmas pieaug.

Par dzīvnieku transportu runājot, balstīsim visus savus pasākumus uz zinātni – labu zinātni – lai mēs neradītu problēmas. Nesasniesim šo debašu emocionālo pusi, bet kā savu barometru izmantosim zinātni. Es nepiekrītu, ka liels ir sliktāks nekā mazs vai mazs ir sliktāks nekā liels; es domāju, ka jā rūpējas par visiem dzīvniekiem, lai tie būt kopā par 10 vai 100.

Pilar Ayuso (PPE-DE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs! Komisijas jaunā Dzīvnieku veselības stratēģija cenšas vienkāršot tiesību aktus, ieviešot vispārēju likumu, kas būtu piemērojams visām slimībām.

Vienkāršošana vienmēr ir laba, ar nosacījumu, ka tā netraucē efektivitātei. Tomēr tā kā Komisija iesaka, lai visas iesaistītās nozares dalītu veterināros izdevumus un lai tiktu pārskatīta Kopienas līdzfinansējuma sistēma veterinārajiem pasākumiem, ar slimību hierarhiju smaguma kārtībā, tad šķiet, ka tai vairāk rūp Kopienas budžeta naudas taupīšana nekā patiesu uzlabojumu ieviešana dzīvnieku slimību izskaušanas ziņā.

Komisijai vajadzētu rūpēties par pienācīgas robežkontroles ieviešanu un veterinārajam fondam adekvātu normu pieņemšanu, jo dzīvnieku veselība, kā parādījuši pēdējie notikumi, ir patiesa problēma, kas rada ekonomikas postu valstīm un lopkopjiem.

Par dzīvnieku labturību pārvadājumos es uzskatu, ka tiešām svarīgs ir jautājums, kā transportlīdzeklis ir aprīkots, nevis ceļojuma laiks. Te Kopienas regulas jau cita starpā nosaka vairākas prasības par ventilāciju, temperatūru, maksimālo blīvumu un atpūtas laikiem, lai nodrošinātu piemērotus transportēšanas apstākļus, tādējādi samazinot dzīvnieku stresu līdz minimumam.

Tomēr jebkurā gadījumā pārvadājuma laika un apstākļu jautājumā mums jāņem vērā visi dzīvnieki, ne tikai tie, kuri brauciena beigās paredzēti nokaušanai, un tiem visiem jāpiemēro vienādi noteikumi.

Visbeidzot, es vēlos teikt, ka es nepiekrītu dzīvnieku klonēšanai gaļas ieguves nolūkiem. Klonēšana ir prakse, kurai šobrīd jāaprobežojas ar zinātni un eksperimentiem.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Komisijas paziņojumā teikts un es citēju: „Dzīvnieku veselība ir ne tikai dzīvnieku slimību neesamība, bet arī kritiskas attiecības starp dzīvnieku veselību un to labturību”. Kā referents par tiesību aktiem par augstāko veterināro medikamentu atlikuma līmeni pārtikā es gribētu uzsvērt, ka šīs kritiskās attiecības galvenais punkts ir atļautu veterināro medikamentu piemērota pieejamība, īpaši tajā, ko mēs Eiropā saucam par Mazo sugu mazo izmantošana (MUMS). Un Komisijai šis jautājums steidzami jāizskata.

Piemērotas dažādības veterināro medikamentu pieejamība, lai ārstētu lielas dažādības dzīvnieku sugu Eiropas Kopienā, pēdējo divu dekadžu laikā ir bijusi pieaugoša problēma. Šajā laikā dažādas ieinteresētās personas ir izrādījušas ievērojamus centienus, lai atrisinātu medikamentu pieejamības problēmas. Neraugoties uz šiem centieniem, situācija ir pasliktinājusies. Atļautu medikamentu trūkums rada patiesus draudus dzīvnieku veselībai un labturībai, un patērtētāhy drošībai. Tas arī rada nozīmīgas problēmas dzīvnieku īpašniekiem, lauksaimniekiem, veterināriem un valdībām.

Šīs sekas aptver dzīvnieku veselības un labturības problēmas, ja dzīvniekus neārstē vai ārstē ar neatļautiem vai nepiemērotiem produktiem, un zoonozes slimību implikācijas dzīvnieku īpašniekiem un patērtētājiem neizārstētu vai nepareizi ārstētu dzīvnieku dēļ. Dažādas ieinteresētās personas arī izjūt finansiāl, tiesisku un tirdzniecības ietekmi, bet medikamentu neesamībai var būt negatīva ietekme uz lauku kopienām un lauksaimniecību vispār.

Turklāt pašreizējai problēmas esamībai ES ir ne tikai ietekme uz mūsu dzīvnieku veselību un labturību, Kopienas pārtikas piegādes drošību un sabiedrības veselību, tā arī pasliktina ES spēju sasniegt Lisabonas ziņojumu un gūt ārkārtīgu labumu no Eiropas lauksaimniecības un akvakultūras.

Tāpēc es aicinu komisāru ķerties pie Veterināro medikamentu direktīvas steidzamas pārskatīšanas un aplūkot jautājumu par medikamentu pieejamību dzīvnieku veselības stratēģijā. Mums nevajadzētu gaidīt līdz topošās slimības sasniedz krīzes stāvokli; mums jāgroza mūsu veterināro medikamentu tiesību akti ātri, jo augstas ietekmes slimību lielāko uzliesmojumu sekas un izmaksas ES pārsniegtu pašreizējās rīcības izmaksas, lai izstrādātu piemērou un pienācīgi pieejamu ...

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju.)

Paul Rübīg (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Komisār Vassiliou! Dāmas un kungi! Līdzās Lisabonas ziņojuma ieviešanai viens no mūsu mērķiem, protams, ir dzīvot ilgu un veselīgu mūžu, kas nozīmē būt veselīgu uzturu. Tāpēc mums vajadzīgi veseli dzīvnieki, lai mums visiem būtu nepieciešamais pamats ilgam un veselīgam mūžam.

Tāpēc es uzskatu, ka mums ir ļoti svarīgi apdomāt, kā mēs varētu noteikt jaunus principus pārtikas rūpniecībā, kas diezgan vienkārši garantē pārtikas drošību, nosaka prioritāti ilgtspējīgai ražošanai un nodrošina patērtētājiem draudzīgas cenas. Kā mums zināms, Eiropa ir daudz guvusi no starptautiskās tirdzniecības.

Vidēja ģimene Eiropā ietaupa EUR 5 000 gadā starptautiskās tirdzniecības dēļ. Mums noteikti jāņem vērā šo ieguvumu.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Ierosinātajā Eiropas Savienības Dzīvnieku veselības stratēģijā ir labi izstrādāti plāni. Tas ir saprātīgs dokuments, un atsauce uz principu, ka profilakse ir labāka par ārstēšanu, ir tiešām ļoti trāpīga. Stratēģija nosaka vairākus nozīmīgus jautājumus. Tie ietver augsta līmeņa sabiedrības veselības un pārtikas drošības nodrošināšanu, dzīvnieku veselības veicināšanu, novēršot dzīvnieku slimību uzliesmojumus, un samazinot to biežumu. Citi aplūkoti jautājumi ir par lopkopības un labturības prakses veicināšanu, kas samazina ar dzīvnieku veselību saistītos riskus un samazina kaitīgo ietekmi un vidī. Papildus tam ir atsauce uz pieaugoši ekonomikas izaugsmi, kohēziju un konkurētspēju, nodrošinot preču aprites brīvību un pienācīgu dzīvnieku apriti. Aplūkota arī dzīvnieku pārvadāšana, tāpat kā pieaugošais slimību risks un vakcīnu loma kā viena no slimību novēršanas pamatmetodēm, kas ir pareizi uzsvērtas.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos ātri izteikties par trim jautājumiem. Pirmkārt, man jāizsaka zināmas bažas par tiesiskās bāzes radīšanu par izmaksu sadales shēmu attiecībā uz lielākajām slimībām. Daudz labāk un taisnīgām būtu izmantot kādu no mūsu tradicionālajām budžeta nepārtērēšanām tādām labam iemeslam kā šis. Es arī atzīstos, ka daļa no manām bažām ir, ka tiesību aktu bāze drīzāk sniegs ievērojamu rīcības brīvību dalībvalstīm par to, cik daudz līdzdalības izmaksās tās prasīs no vietējiem lauksaimniekiem. Es baidos, ka, balstoties uz iepriekšējo praksi, Apvienotajā Karalistē tas varētu nozīmēt lauksaimnieku sodīšanu.

Mans otrais jautājums ir par to, ka es piekrišu aicinājumam palīdzēt lauksaimniekiem nopirkt jaunu elektronisko ID iekārtu, un es ceru, ka tas būs iespējams saskaņā ar lauku attīstības programmu. Treškārt, es atzinīgi vērtēju ziņojuma koncentrēšanos uz to, ka ES standartus vājina imports no trešām valstīm. Šīs bažas, komisār, nekad agrāk nav bijušas tik lielas, kad mēs pieredzējam komisāra *Mandelson* neapdomīgo spiedienu par PTO darījumu par katru cenu, neņemot vērā mūsu vietējās lauksaimniecības pārtikas rūpniecības nākotni.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienībā mēs piešķiram lielu nozīmi, nodrošinot, ka pārtika ir pienācīgas kvalitātes. Mūsu kvalitātes standarti ir ļoti augsti, un tas ir pareizi, jo uz spēles likta cilvēku veselība. Eiropā ir augsti attīstīta kvalitātes kontroles sistēma, kas galvenokārt attiecas uz dzīvnieku veselības stāvokli.

Ārpus Savienības esošie lopkopji bieži neievēro dzīvnieku labturības standartus, kurus mēs uzliekam Eiropas lauksaimniekiem. Liela importētās pārtikas daļa ir ražota apstākļos, kuros šos standartus neievēro. Tas ietekmē konkurētspēju un Eiropas lauksaimnieki bieži zaudē. Es piekrišu referente viedoklim, ka dzīvnieku veselības aizsardzības stratēģijai jābūt ilgtermiņa, un ka jānodrošina pienācīgs finansējums.

Androula Vassiliou, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Vēlos pateikties par visiem jūsu ārkārtīgi interesantajiem ieteikumiem un jūsu ieguldījumu. Man atvēlētajā ļoti ierobežotajā laikā es nevarēju uz visiem atbildēt, bet ļaujiet man komentēt dažus jautājumus.

Pirmkārt, laika ierobežojumi. Deputāts atzīmēja, ka mums ir laika ierobežojumi, bet ļaujiet man atzīmēt, ka pirmais priekšlikums – vispārējais dzīvnieku veselības likums – kas stāsies spēkā, ir noteikts uz 2010., nevis 2013. gadu, kā tika minēts.

Vēl viens jautājums, ko pieminēja vairāki runātāji, bija labturība transportēšanas laikā. Kā jau esmu apņēmis, mēs veicam ietekmes novērtējumu, kas, cerams, būs gatavs tuvāko mēnešu laikā, un tad, atkarībā no ietekmes novērtējuma rezultātiem, mēs izlemsim, kā turpināt attiecībā uz dzīvnieku labturību transportēšanas laikā.

Tagad ļaujiet man pievērsties budžetiem. Ievērojot Eiropas Parlamenta ieteikumus, no Komisijas tiek gaidīts, lai tā sagatavotu detalizētu budžetu par dažādās rīcības programmās ietvertajiem izdevumiem. To nevar paveikt šī rīcības plāna ietvaros, jo tam jāseko attiecīgajām budžeta procedūrām. Mērķis ir atspoguļot ierosinājumus 2009. gada budžeta starppārbaudē un Komisija izzinās iespēju paplašināt esošo veterināro fondu un citu saistītu fondu izmantošanu, lai finansētu darbības, kurām būs pozitīva ietekme uz dzīvnieku veselību.

Šobrīd daudzās dalībvalstīs intensīvi notiek vakcinācija, un to finansē Savienība, gan pret infekciozo katarālo drudzi, gan pret trakumsērgu, bet par mutes un nagu sērgu man jāpaskaidro, *Matsakis* kungs, ka mēs neatbalsām profilaktisko vakcināšanu, lai gan ārkārtas gadījumā mēs, protams, vakcinēsim.

Visbeidzot, atbildot *Doyle* kundzei, es gribētu teikt, ka problēma ar mazo sugu mazu izmantošanu tiek ņemta vērā Dzīvnieku veselības rīcības plānā, izmantojot Tehnoloģijas platformas projektu, kas ietilpst Septītajā

izpētes pamatprogrammā. Es no jums visiem patiešām dzirdēju daudz interesantus komentārus, un nākotnē mums būs iespēja šos punktus apspriest daudz plašāk. Liels paldies jums par atbalstu.

Janusz Wojciechowski, *referents*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Komisār! Es gribētu pateikties visiem, kuri uzstājās, par viņu komentāriem un šī ziņojuma uzņemšanu. Tagad es vēlos pievērsties diviem īpašiem jautājumiem.

Pirmais no tiem tika izvirzīts vairumā runu. Tas attiecas uz prasību pret tiem, kuri eksportē dzīvnieku produktus uz Eiropas tirgu, ievērot tos pašus standartus un ieviest tās pašas prasības, kādas ir uzliktas Eiropas ražotājiem. Tam ir iemesls. Tieši deviņi no 80 ziņojuma punktiem ir veltīti šim jautājumam. Protams, tas parāda lielāko problēmu un jāpieliek visas iespējamās pūles, lai to atrisinātu. Šodienas debates to diezgan labi izskaidro. Savienībai jāizvirza prioritāte atrisināt jautājumu PTO ietvaros. Es atbalstu visu, kas šodien Parlamentā tika sacīts. Mēs nevaram piedot dubultus standartus. Tas vienkārši nav pieņemami.

Otrais jautājums, kuram vēlos pievērsties, arī tika izvirzīts dažās runās. Tas attiecas uz transportu un ir īpaši būtisks, jo mums rīt jābalso par *De Lange* kundzes grozījumiem. Es gribētu teikt, ka es kā referents pilnīgi atbalstu *De Lange* kundzes grozījumu, kas ierosina ierobežot dzīvnieku transportēšanu uz lopkautuvi nokaušanai līdz deviņām stundām. Šis jautājums Parlamentā jau sen ir ticis apspriests. Es atbalstu ierobežojumu humanitāru iemeslu dēļ. Ir daudz dramatisku ziņojumu par to, kas notiek šāda veida transportēšanas laikā. Jāņem vērā arī finansiāli apsvērumi. Galu galā, kādam jāmaksā par šiem ilgajiem braucieniem. Ja dzīvniekus transportē lielos attālumos, piemēram, no Polijas uz Itāliju vai no Lietuvas uz Itāliju, protams, maksā patērētāji. Parasti maksā arī lauksaimnieks, jo, lai būtu rentabli transportēt dzīvniekus tik tālu, no lauksaimnieka tiek lēti nopirkts. Tāpēc lauksaimniekiem nevajadzētu baidīties no šī ierobežojumu, jo tas radīs pienākumu pārstrādes rūpniecībai atrasties tuvāk vietām, kur audzē dzīvniekus. Es uzskatu, ka tas arī būtu viņu interesēs. Mēs apspriežam pārtikas cenu paaugstināšanu. Šie ļoti dārgie braucieni ir viens no faktoriem, kas ietekmē pārtikas cenu pieaugumu. Tas viss ir pelnījis, lai to ļoti uzmanīgi apsvērtu.

Priekšsēdētāja kungs! Komisār! Es vēlos vēlreiz izteikt savu vissirsnīgāko pateicību jums un visiem tiem, kuri uzstājās debatēs par šo ziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien.

Rakstiskie apsvērumi (142. noteikums)

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), *rakstiski*. – (DE) Es ļoti atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta iniciatīvu sniegt detalizētu viedokli par Komisijas Dzīvnieku veselības stratēģiju laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam. Skaidras cerības ir svarīgas gan cilvēku, gan dzīvnieku veselības kontekstā.

Dzīvnieku veselības stratēģijas moto ir „Profilakse ir labāka nekā ārstēšana”, un profilaktiska potēšana ir labākais ieguldījums dzīvnieku labturībā. Tāpēc mēs stingri pieprasām, lai nākotnē tiktu veikti pietiekami pasākumi aizsargājošai vakcinēšanai un pienācīgām pārbaudēm, kad rodas slimību uzliesmojumi.

Lai garantētu dzīvnieku slimību novēršanu, jāparūpējas, lai pētījumi, zinātne un inovācijas saņemtu atbalstu, un lai tiktu izplatīti jauni atklājumi.

Dzīvnieku veselības stratēģijai jāattiecas uz visiem dzīvniekiem ES. Tāpēc mums nepieciešama kopēja tiesiska bāze, lai būtu mazāk sarežģīta, skaidrāka un pārskatāmāka nekā esošie tiesību akti.

Visbeidzot, nozīmīga tēma Dzīvnieku veselības stratēģijas kontekstā ir bioloģiskā drošība; nepieciešamība pēc bioloģiskās drošības sākas pie ES ārējās robežas un skar visas ieinteresētās personas. Ir jāsamazina slimību ierosinātāju izplatīšanas risks, importējot vai vedot dzīvniekus no citām valstīm Eiropas Savienībā. Importētājiem, atpūtniekiem un patērētājiem visiem jāzina par savu atbildību šajā ziņā. ES ir nozīmīgs uzdevums veikt vajadzīgās pārbaudes tā, lai nodrošinātu, ka risks dzīvnieku veselībai un tāpēc arī cilvēku veselībai ir cik zems vien iespējams.

Bogusław Rogalski (UEN), *rakstiski*. – (PL) Starp dzīvnieku un cilvēku veselību ir cieša saikne, pateicoties atsevišķu slimību transmisijas iespējamībai. Dzīvnieki ir dzīvas jūtīgas būtnes un to aizsardzība un pienācīga ārstēšana ir viena no visnopietnākajām problēmām, ar ko saskaras Eiropas valstis. Dzīvnieku veselība ir svarīgs jautājums, jo dzīvnieku slimību epidēmijas var radīt problēmas, īpaši lauku apvidos. Ir nepieciešama saskaņota rīcība Eiropas un pasaules līmenī, ja jāatrisina dažādas problēmas, kas skar šo nozari.

Globālā sasīlšana, pieaugošs pārtikas pieprasījums, cilvēku mobilitāte, tirdzniecība un robežu atvēršana, viss veicina dzīvnieku veselības apdraudējuma palielināšanos. Veterināriem ir ļoti nozīmīga loma. Viņiem jāklūst par ekspertiem, sniedzot tādu speciālistu pakalpojumus kā dzīvnieku veselības plānošana. Bioloģiskās drošības nodrošināšana saimniecībās, vakcinācija un zinātniskā izpēte ir nākamie soļi ceļā uz dzīvnieku veselības standartu nostiprināšanu. Vēl viens nozīmīgs jautājums, kuru vērts uzsvērt, ir uzņēmumu, kas nodarbojas ar lopu kaušanu, to transportēšanu un arī ar lopbarības ražošanu, ietekme, jo šiem uzņēmumiem ir tieša ietekme uz veselību un cienīgu izturēšanos pret dzīvniekiem.

Jaunā stratēģija un politika ir jārada, balstoties uz Eiropas Savienības vienotu tiesisko bāzi oar dzīvnieku veselību un Pasaules dzīvnieku veselības organizācijas noteikto standartu un vadlīniju ietveršanu. Galveno vietu, uzraugot un veicinot dzīvnieku veselību, tomēr ieņem lauksaimnieki, lopkopji un dzīvnieku īpašnieki.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), rakstiski. – (PL) Paldies, Priekšsēdētāja kungs!

Šodienas debātes ir ļoti svarīgas, jo tās skar ne tikai dzīvnieku veselību, bet arī, un pats svarīgākais, cilvēku veselību. Problēma ir kļuvusi aizvien nopietnāka aizvien pieaugoša gaļas importa dēļ no trešām valstīm. Nav noslēpums, ka vispārīgie dzīvnieku aprūpes un barošanas standarti tajās valstīs būtiski atšķiras no Eiropā esošajiem.

Mūsdienu patērētājam ir tiesības zināt, vai dzīvnieki, kurus viņš vai viņa lieto pārtikā, tika vai netika baroti ar ģenētiski modificētiem augiem. Gaļai jābūt ar attiecīgām norādēm.

Labākais veids, kā pasargāt pret bīstamu slimību izplatīšanos dzīvnieku vidū, ir nodrošināt lopbarības pašpietiekamību Eiropas Savienībā un ierobežot saimniecību lielumu. Lopbarībai katrā ziņā jābūt lauksaimniecības darbībai, nevis rūpnieciskai.

Es apsveicu Wojciechowski kungu par viņa ziņojumu.

19. Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem dalībnieku trešās sanāksmes stratēģija (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Ouzký kunga mutiskais jautājums (O-0054/2008) Komisijai Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejas vārdā: Komisijas stratēģija Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem dalībnieku trešās sanāksmes stratēģija (B6-0157/2008).

Es visiem klātesošajiem pavaicātu, vai šīm debatēm ir kāda nozīme? Es domāju, ka, nepiedaloties referentem, mēs nevaram turpināt debātes, tāpēc es jūs lūdzu man atļaut šodien slēgt debātes. Vai ir kādi iebildumi?

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Es tikai gribēju nedaudz skaidrības. Vai ir kāds iemesls, kāpēc šo cilvēku nav klāt, kāpēc nepiedalās referents? Vai jums ir kāds attaisnojums vai kāda informācija?

Priekšsēdētājs. – Iemesls ir, ka viņu nav šeit kopā ar mums, un šis ir vienīgais iemesls, ko es varu atzīt. Mums nav ne jausmas; mums nav slepeno aģentu.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Mēs visi zinām, ka Wojciechowski kungs kā Komitejas priekšsēdētājs, ir tikai jautājuma oficiālais autors. Es pati vairākus gadus esmu bijusi Orhūsas konvencijas referente. Es šeit esmu ieradisoes no fantastiskām spārņļu viesībām, lai runātu par šo tēmu, un es gribētu izteikties.

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Priekšsēdētājs. – Cienot jūsu fantastiskās spārņļu viesības, bez jautājuma autora mēs nevaram turpināt. Es nezīnu, kādas slepenas attiecības jums ir ar jautājuma autoru, bet diemžēl mēs nevaram turpināt. Man ļoti žēl, komisārs kundze.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es nesaskatu, kurš Reglamenta punkts mums traucē apspriest jautājumu. Komisāre ir šeit, un viņa noteikti ir pelnījusi mūsu cieņu. Es domāju, ka visi klātesošie deputāti ir gatavi un vēlas apspriest šo jautājumu. Es pilnīgi saprotu Ouzký kunga izvēli un prioritātes, un pilnīgi tās cienu, bet šobrīd, ja vien Reglaments mums skaidri neliedz apspriest šo jautājumu, es uzskatu, ka, cienot komisāri un mūsu Parlamenta deputātus, mums jāspēj to darīt.

Priekšsēdētājs. – Es domāju, ka mēs to uztveram ļoti nopietni. Kā mums var būt šīs debates, neesot jautājumam un neesot jautājuma autoram? Cienot *Ouzký* kunga pārējot pienākumus, viņš nav kopā ar mums un viņš nepasniedz jautājumu. Lai gan man ir ļoti laba iztēle, es nevaru iedomāties atbildēt uz jautājumu, neesot jautājuma būtībai, neraugoties uz komisāres, divu galveno runātāju, divu ievērojamo Eiropas Parlamenta deputātu no PPE-DE un PSE grupas klātbūtni. Tāpēc, ja vēlamies rīkoties nopietni, es domāju, mums jāaptur šīs debates. Ja jūs vēlaties atbildēt uz jautājumu, neesot jautājumam, mani tas apmierina.

Tāpēc es ierosinu sēdi slēgt. Mums būs iespēja turpināt.

Androula Vassiliou, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Es atsūtīšu atbildi uz jautājumu rakstiski.

Komisijas rakstveida atbilde

2008. gadā būs desmitā gadadiena kopš Orhūsas konvencijas pieņemšanas. Konvencijas dalībnieku trešā sanāksme, kas jūnijā notiks Rīgā, dos iespēju dalībniekiem pārskatīt konvencijas īstenošanā panākto progresu, un atspoguļot un plānot turpmāk esošās problēmas.

Eiropas Kopiena ir konvencijas dalībiece kopš 2005. gada maija. Pirms un pēc 2005. gada ES pieņēma vairākus tiesību aktus, lai nodrošinātu konvencijas īstenošanu. Tagad saglabājas problēmas, ieskaitot pašas konvencijas līmeni kā, piemēram, visām pusēm joprojām jāvienojas par paredzamiem un stabiliem finanšu pasākumiem.

Komisijas prioritātes dalībnieku trešajai sanāksmei var rezumēt šādi:

- Ilgtermiņa stratēģijas plāna pieņemšana, kas pragmatiski un praktiski pasvītrotu pretenciozas, bet reālistiskas prioritātes nākamajiem gadiem. Šajā kontekstā vēlos uzsvērt īstenošanas nozīmi, kurai pēc Komisijas viedokļa jābūt pirmajai prioritātei;

- Stabili un paredzamu finanšu pasākumu pieņemšana, kas nodrošinātu, ka konvencijas darba programmas var turpināties uz saprātīgiem finansiāliem pamatiem;

- Interpretējoša lēmuma pieņemšana Dalībnieku sapulcē, izskaidrojot apstākļus, atbilstoši kuriem stājas spēkā konvencijas grozījumi. Šim lēmumam jau tagad ir praktiska nozīme un svars, jo tas tiks piemērots konvencijas 2005. gadā pieņemtajiem grozījumiem par ģenētiski modificētiem organismiem;

- Darba turpināšana par sabiedrības līdzdalību, it īpaši starptautisks forumā, un tiesībām uz tiesu vides jautājumos; un

- Augsti kvalificētu dalībnieku iecelšanas veicināšana Atbilstības komitejā, kas ir konvencijas galvenais atbilstības mehānisms, tā, lai tā varētu noderīgi palīdzēt dalībniekiem turpināt īstenot konvenciju.

Komisija sekmē Eiropas Parlamenta deputātu iecelšanu par novērotājiem Kopienas delegācijās, kas piedalās daudzpusējo līgumu pārvaldes institūciju sapulcēs, un ir jau to vairākkārt darījuši.

Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta deputātu piedalīšanos MOP3, un esmu ieinteresēts dzirdēt jūsu prioritātes un cerības par šo sanāksmi.

Priekšsēdētājs. – Es gribētu informēt klātesošos, ka sēde tagad tiks slēgta, jo jautājuma autora nav klāt. Uz jautājumu tiks sniegta rakstiska atbilde.

20. Nākamās sēdes darba kārtība: skat. protokolu

21. Sēde slēgta

(Sēde slēgta plkst. 23.15.)